

Laotian: Unlocked Literal Bible for **ຮິບພະຍົບ**
Formatted for Translators

©2022 Wycliffe Associates

Released under a Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.

Bible Text: The English Unlocked Literal Bible (ULB)

©2017 Wycliffe Associates

Available at <https://bibleineverylanguage.org/translations>

The English Unlocked Literal Bible is based on the unfoldingWord® Literal Text, CC BY-SA 4.0. The original work of the unfoldingWord® Literal Text is available at <https://unfoldingword.bible/ult/>.

The ULB is licensed under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.

Notes: English ULB Translation Notes

©2017 Wycliffe Associates

Available at <https://bibleineverylanguage.org/translations>

The English ULB Translation Notes is based on the unfoldingWord translationNotes, under CC BY-SA 4.0. The original unfoldingWord work is available at <https://unfoldingword.bible/utn>.

The ULB Notes is licensed under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.

To view a copy of the CC BY-SA 4.0 license visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

Below is a human-readable summary of (and not a substitute for) the license.

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format. Adapt — remix, transform, and build upon the material for any purpose, even commercially.

The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the license terms.

Under the following conditions:

Attribution — You must attribute the work as follows: "Original work available at <https://BibleInEveryLanguage.org>."

Attribution statements in derivative works should not in any way suggest that we endorse you or your use of this work.

ShareAlike — If you remix, transform, or build upon the material, you must distribute your contributions under the same license as the original. No additional restrictions — You may not apply legal terms or technological measures that legally restrict others from doing anything the license permits.

Notices:

You do not have to comply with the license for elements of the material in the public domain or where your use is permitted by an applicable exception or limitation.

No warranties are given. The license may not give you all of the permissions necessary for your intended use. For example, other rights such as publicity, privacy, or moral rights may limit how you use the material.

ອົບພະຍົບ

1 ¹ ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນລາຍຊື່ຂອງບັນດາລູກຊາຍຂອງອິສະຣາເອນ ຜູ້ໄດ້ເຂົ້າໄປອາໄສໃນປະເທດອີຍິບກັບຢາໂຄບ, ຜ່ວມດ້ວຍຄອບຄົວຂອງຕົນຄື: ² ຮູເບັນ, ຊິເມໂອນ, ເລວີ, ແລະຢູດາ, ³ ອິດຊາຄາ, ເຊບູລູນ, ແລະເບັນຢາມິນ, ⁴ ດານ, ນັບທາລີ, ຄາດ ແລະອາເຊ. ⁵ ຄົນທັງຫມົດເຫລົ່ານີ້ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບເຈດີສິບຄົນ. ສ່ວນໂຍເຊັບນັ້ນໄດ້ໄປຢູ່ໃນອີຍິບກ່ອນແລ້ວ. ⁶ ຕໍ່ມາໂຍເຊັບ, ກັບພວກອ້າຍນ້ອງຂອງເຂົາ, ແລະ ທຸກຄົນໃນຊ່ວຍຍຸກນັ້ນໄດ້ເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍໄປຫມົດແລ້ວ. ⁷ ຝ່າຍຊາວອິສະຣາເອນຕໍ່ມາກໍໄດ້ມີລູກດີກ, ເພີ່ມທະວີຈຳນວນຂຶ້ນ, ແລະ ມີກຳລັງຫລາຍຂຶ້ນ; ແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວທັງແຜ່ນດິນນັ້ນ. ⁸ ບັດນີ້ ແລ້ວໄດ້ມີກະສັດອົງໃຫມ່ຂຶ້ນປົກຄອງຣາຊະສົມບັດໃນປະເທດອີຍິບ, ພະອົງບໍ່ຊົງຮັກກັບໂຍເຊັບ. ⁹ ພະອົງກ່າວກັບຊົນຊາດຂອງພະອົງວ່າ, "ເບິ່ງແມ່, ຊາວອິສະຣາເອນໄດ້ເພີ່ມຈຳນວນຂຶ້ນຫລາຍ ແລະມີກຳລັງຫລາຍກວ່າພວກເຮົາອີກ." ¹⁰ ມາເຖິນ, ໃຫ້ພວກເຮົາໃຊ້ອຸບາຍຢ່າງສະຫລາດເພື່ອຂັດຂວາງພວກເຂົາ, ບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະທະວີຫລາຍຂຶ້ນ, ແລະຖ້າເກີດສົງຄາມຂຶ້ນເມື່ອໃດ, ພວກເຂົາຈະເຂົ້າຮ່ວມມືກັບພວກສັດຕູ, ຫັນມາຕໍ່ສູ້ພວກເຮົາ, ແລະຈະອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນນີ້ໄດ້." ¹¹ ເພາະສະນັ້ນ ຄົນອີຍິບຈຶ່ງຕັ້ງຜູ້ຄວບຄຸມບັງຄັບຊາວອິສະຣາເອນໃຫ້ເຮັດວຽກງານຫນັກ. ຊາວອິສະຣາເອນສ້າງເມືອງໃຫ້ແກ່ຟາຣາໂອ ຄື: ເມືອງປີໂທມ ແລະເມືອງຣາມາເສດ. ¹² ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າ ຊາວອີຍິບບັງຄັບພວກເຂົາຫລາຍເທົ່າໃດ, ຊາວອິສະຣາເອນກໍຍັງເພີ່ມຈຳນວນ ແລະ ຍິ່ງເພີ່ມທະວີຂຶ້ນໄປອີກເທົ່ານັ້ນ. ເພາະສະນັ້ນ ຊາວອີຍິບຈຶ່ງເລີ່ມຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ຊາວອິສະຣາເອນ. ¹³ ຊາວອີຍິບຈຶ່ງບັງຄັບຊາວອິສະຣາເອນເຮັດວຽກຢ່າງຫນັກ. ¹⁴ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາຂົມຂຶ້ນ ດ້ວຍການເຮັດວຽກຢ່າງຫນັກຄື ນວດດິນ ແລະປັ່ນດິນຈີ, ແລະ ເຮັດວຽກຫມົດທຸກປະເພດໃນທຶງນາ. ພວກເຂົາຖືກບັງຄັບໃຫ້ເຮັດວຽກຫນັກຫລາຍທຸກຢ່າງ. ¹⁵ ຕໍ່ມາກະສັດອີຍິບໄດ້ຊົງມີຄຳສັ່ງໃຫ້ນາງຫມໍ່ຕ່າຍຊາວເຮັບເຣີ; ຜູ້ຫນຶ່ງຊື່ ຊິຟຣາ, ແລະ ອີກຜູ້ຫນຶ່ງຊື່ ປູອາ. ¹⁶ ພະອົງຊົງກ່າວວ່າ, "ເມື່ອເຈົ້າໄປຊ່ວຍຍິງຊາວເຮັບເຣີທີ່ກຳລັງເກີດລູກ, ຈົ່ງສັ່ງເກດເບິ່ງເມື່ອພວກນາງເກີດລູກ. ຖ້າເປັນລູກຊາຍກໍໃຫ້ຂ້າເສຍ, ຖ້າເປັນລູກຍິງກໍໃຫ້ໄວ້ຊີວິດ." ¹⁷ ແຕ່ພວກນາງຫມໍ່ຕ່າຍຢ່າງເກງພຣະເຈົ້າ ແລະບໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງກະສັດອີຍິບທີ່ສັ່ງພວກນາງ; ພວກເຂົາເລີຍປ່ອຍໃຫ້ເດັກນ້ອຍຜູ້ຊາຍລອດຊີວິດແທນ. ¹⁸ ກະສັດອີຍິບຈຶ່ງມີຄຳສັ່ງໃຫ້ພວກນາງຫມໍ່ຕ່າຍເຂົ້າເຝົ້າ ແລະຊົງກ່າວຕໍ່ພວກນາງວ່າ, "ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດເຊັ່ນນີ້, ແລະປ່ອຍໃຫ້ເດັກນ້ອຍຜູ້ຊາຍມີຊີວິດຢູ່?" ¹⁹ ພວກນາງຫມໍ່ຕ່າຍຈຶ່ງຫຼຸນຕອບຟາຣາໂອວ່າ, "ເພາະພວກຍິງຊາວເຮັບເຣີ ບໍ່ຄືພວກຍິງຊາວອີຍິບ. ພວກນາງແຂງແຮງ ແລະຈຶ່ງເກີດລູກກ່ອນທີ່ພວກນາງຫມໍ່ຕ່າຍໄປຮອດພວກເຂົາ." ²⁰ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ປົກປ້ອງພວກນາງຫມໍ່ຕ່າຍນັ້ນ. ປະຊາຊົນຈຶ່ງຍິ່ງເພີ່ມຈຳນວນຂຶ້ນ ແລະມີກຳລັງເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນຫລາຍ. ²¹ ເພາະວ່າພວກນາງຫມໍ່ຕ່າຍນັ້ນຢ່າເກງພຣະເຈົ້າ, ພຣະອົງຈຶ່ງປຣະທານໃຫ້ພວກນາງມີຄອບຄົວ ²² ຟາຣາໂອມີຄຳສັ່ງແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງວ່າ, "ລູກຊາຍຊາວເຮັບເຣີທີ່ເກີດມາ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງໂຍນຖິ້ມລົງໃນແມ່ນ້ຳເສຍ, ແຕ່ຖ້າເປັນລູກສາວທຸກຄົນຈຶ່ງປ່ອຍໃຫ້ມີຊີວິດຢູ່ໄດ້."

2 ¹ ບັດນີ້ ຊາຍເຜົາເລວີຄົນຫນຶ່ງໄດ້ແຕ່ງງານກັບຍິງສາວເຜົາເລວີຄົນຫນຶ່ງ. ² ຍິງຜູ້ນັ້ນໄດ້ຖືພາ ແລະ ໄດ້ເກີດລູກຊາຍ ເມື່ອນາງເຫັນວ່າເດັກນັ້ນເປັນເດັກສົມບູນດີ, ນາງຈຶ່ງເຊື່ອງເຂົາໄວ້ເປັນເວລາສາມເດືອນ. ³ ແຕ່ເມື່ອນາງບໍ່ສາມາດເຊື່ອງເຂົາໄດ້ອີກຕໍ່ໄປແລ້ວ, ນາງຈຶ່ງເອົາກະຕ່າທີ່ສານດ້ວຍໄມ້ອີ້ ແລະທາດ້ວຍນ້ຳມັນດິນ ແລະທອຍ. ຈາກນັ້ນນາງຈຶ່ງໄດ້ວາງເດັກນັ້ນລົງໃນກະຕ່າ ແລ້ວນຳໄປວາງໄວ້ທີ່ກໍ່ຕົນອີ້ໃນນ້ຳແຄມຕາຝັ່ງແມ່ນ້ຳ. ⁴ ເຮືອຍຂອງເດັກນ້ອຍຍືນຢູ່ຫ່າງໆ ລໍຖ້າເບິ່ງວ່າ ຈະມີເຫດການຫຍັງເກີດຂຶ້ນກັບເຂົາ. ⁵ ເມື່ອລູກສາວຂອງກະສັດຟາຣາໂອ ໄດ້ສະເດັດລົງມາອາບນ້ຳທີ່ແມ່ນ້ຳ ໃນຂະນະທີ່ພວກສາວໃຊ້ຢ່າງຕາມແຄມແມ່ນ້ຳນັ້ນ. ນາງກໍເຫັນກະຕ່າຢູ່ກາງກໍ່ຕົນອີ້ ແລະຈຶ່ງສັ່ງສາວໃຊ້ໃຫ້ເປັນເອົາມາ. ⁶ ເມື່ອນາງຊົງເປີດກະຕ່ານັ້ນ, ນາງກໍເຫັນເດັກນ້ອຍ, ເບິ່ງແມ່, ເດັກນ້ອຍກຳລັງໄຫ້ຂຶ້ນ. ນາງຊົງເກີດສົງສານເດັກນ້ອຍນີ້ ແລະກ່າວວ່າ, "ນີ້ເປັນລູກຄົນເຮັບເຣີຄົນຫນຶ່ງແນ່ນອນ." ⁷ ແລ້ວເຮືອຍຂອງເດັກນັ້ນຈຶ່ງຫຼຸນລູກສາວຂອງຟາຣາໂອວ່າ, "ຈະໃຫ້ຂ້າປ່ອຍໄປຫາຍິງຊາວເຮັບເຣີມາລ້ຽງເດັກນີ້ໃຫ້ທ່ານບໍ່?" ⁸ ລູກສາວຂອງຟາຣາໂອຈຶ່ງມີຄຳສັ່ງກັບນາງວ່າ, "ຈົ່ງໄປສາ." ເດັກຜູ້ຍິງຄົນນີ້ຈຶ່ງໄປ ແລະນຳແມ່ຂອງເດັກນ້ອຍນັ້ນມາ. ⁹ ລູກສາວຂອງຟາຣາໂອຊົງສັ່ງກັບແມ່ຂອງເດັກວ່າ, "ຈົ່ງຮັບເດັກຄົນນີ້ໄປ, ແລະລ້ຽງໄວ້ໃຫ້ເຮົາ, ແລະເຮົາຈະໃຫ້ຄ່າຈ້າງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ." ດັ່ງນັ້ນຍິງນັ້ນຈຶ່ງຮັບເດັກນັ້ນ ແລະກໍລ້ຽງເຂົາໄວ້ ¹⁰ ເມື່ອເດັກໄດ້ໃຫຍ່ສູງຂຶ້ນ, ນາງກໍນຳເຂົາມອບໃຫ້ລູກສາວຂອງຟາຣາໂອ, ແລະເຂົາໄດ້ກາຍເປັນລູກຊາຍຂອງນາງ. ນາງຈຶ່ງຕັ້ງຊື່ກັບເຂົາວ່າ ໂມເຊ ແລະກ່າວວ່າ, "ເພາະເຮົາໄດ້ເອົາເຂົາອອກມາຈາກນ້ຳ." ¹¹ ເມື່ອໂມເຊໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ລາວໄດ້ອອກໄປປ່ຽນຢາມພວກຝັນອົງ ແລະເຫັນພວກເຂົາເຮັດວຽກຫນັກ. ລາວເຫັນຊາວອີຍິບຄົນຫນຶ່ງ ກຳລັງຖືຊາວເຮັບເຣີຄົນຫນຶ່ງ, ຊຶ່ງເປັນຊົນຊາດດຽວກັນກັບຕົນເອງ. ¹² ລາວເບິ່ງໄປຫາງນີ້ ແລະ ຫາງນັ້ນ, ແລະເມື່ອລາວບໍ່ເຫັນມີໃຜຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງໄດ້ຂ້າຊາວອີຍິບ ແລະເຊື່ອງສົບໄວ້ໃນກອງດິນຊາຍ. ¹³ ລາວໄດ້ອອກໄປຂ້າງນອກໃນວັນຕໍ່ມາ, ແລະ, ເບິ່ງແມ່, ຊາຍຊາວເຮັບເຣີສອງຄົນກຳລັງຕໍ່ສູ້ກັນຢູ່. ລາວຈຶ່ງເວົ້າກັບຄົນທີ່ເຮັດຜິດນັ້ນວ່າ, "ເຈົ້າຖືຜິດນ້ອງຂອງເຈົ້າເອງເຮັດຫຍັງ?" ¹⁴ ແຕ່ຊາຍຄົນນັ້ນຕອບວ່າ, "ໃຜຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳ ແລະເປັນຜູ້ຕັດສິນພວກເຮົາ? ເຈົ້າກຳລັງວາງແຜນຈະຂ້າເຮົາ ເຫມືອນທີ່ເຈົ້າໄດ້ຂ້າຊາວອີຍິບຄົນນັ້ນບໍ່?" ແລ້ວໂມເຊເລີຍຕິກໃຈ ແລະເວົ້າວ່າ, "ສິ່ງທີ່ເຮົາເຮັດນັ້ນ ຄົງຮູ້ກັນທົ່ວໄປແລ້ວແນ່ນອນ." ¹⁵ ບັດນີ້ເມື່ອຟາຣາໂອຊົງໄດ້ຮູ້ເລື່ອງນີ້, ພຣະອົງຈຶ່ງພະຍາຍາມຂ້າໂມເຊເສຍ. ແຕ່ໂມເຊຫນີ້ຈາກຟາຣາໂອໄປຢູ່ໃນດິນແດນມີດີອານ. ທີ່ນັ້ນລາວນັ່ງຢູ່ທີ່ຂ້າງນ້ຳສ້າງແຫ່ງຫນຶ່ງ. ¹⁶ ບັດນີ້ ປະໂລຫິດຊາວມີດີອານມີລູກສາວເຈດີຄົນ. ພວກນາງພາກັນມາ, ຕັກນ້ຳ, ແລະຕື່ມນ້ຳໃນອ່າງໃຫ້ຝູງສັດຂອງພັນກັນ. ¹⁷ ມີພວກຄົນລ້ຽງແກະມາເຖິງ ແລະພະຍາຍາມໄລ່ພວກນາງໄປ, ແຕ່ໂມເຊຈຶ່ງໄດ້ໄປ ແລະຊ່ວຍພວກນາງ. ແລ້ວລາວໃຫ້ນ້ຳດື່ມແກ່ແກະຂອງພວກນາງ. ¹⁸ ເມື່ອຍິງສາວເຫລົ່ານັ້ນກັບຄືນໄປຫາເຮືອນຜູ້ເປັນພໍ່, ເຂົາຖາມວ່າ, "ເປັນຫຍັງມືນີພວກເຈົ້າຈຶ່ງກັບມາໄວແທ້?" ¹⁹ ພວກນາງຕອບວ່າ ມີຊາວເອຍິບຄົນຫນຶ່ງໄດ້ຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ຝົນຈາກພວກຄົນລ້ຽງແກະ. ເຂົາຍັງໄດ້ຕັກນ້ຳໃຫ້ພວກເຮົາ ແລະໃຫ້ຝູງສັດກັນດ້ວຍ. ²⁰ ເຂົາເວົ້າກັບລູກສາວຂອງຕົນວ່າ, "ຊາຍຄົນນັ້ນຢູ່ໃສແລ້ວ? ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຖິ້ມຊາຍຄົນນັ້ນ? ພໍ່າວໄປເອີ້ນເອົາລາວມາກິນອາຫານນຳພວກເຮົາສາ."

²¹ໂມເຊຈຶ່ງຕົກລົງໃຈອາໄສຢູ່ກັບຊາຍຜູ້ນີ້, ຊຶ່ງລາວໄດ້ຍິນກ່າວຊື່ໄປຮາ ຜູ້ເປັນລູກສາວໃຫ້ແຕ່ງງານກັບເຂົາ.²²ນາງກໍເກີດລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງ, ແລະໂມເຊຕັ້ງຊື່ລູກຂອງລາວວ່າເກໂຊມ; ລາວເວົ້າວ່າ, "ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງຄົນຕ່າງຊາດ."
²³ເມື່ອເວລາໄດ້ຜ່ານໄປດົນນານ, ກະສັດຂອງອີຢິບກໍສິ້ນພະຊົນ. ຊາວອິສະຣາແອນຕ່າງຮ້ອງຄາງ ເພາະການເປັນແຮງງານທາດເຂົ້າທັງຫລາຍ. ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ, ແລະຄໍາອ້ອນວອນຂອງພວກເຂົາກໍຂຶ້ນໄປເຖິງພຣະເຈົ້າ, ເພາະເຫດທີ່ພວກເຂົາເປັນທາດເຂົ້າ.
²⁴ເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງຄາງຂອງພວກເຂົາ, ພຣະເຈົ້າລະນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາທີ່ໄດ້ຊົງເຮັດໄວ້ກັບອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ, ແລະຢາໂຄບ.
²⁵ພຣະເຈົ້າເຫັນຊາວອິສະຣາແອນ, ແລະພຣະອົງຊົງຮູ້ເຖິງສະພາບຄວາມເປັນໄປຂອງພວກເຂົາ.

3 ບັດນີ້ ໂມເຊຍັງກໍາລັງລ້ຽງຝູງແກະຂອງເຢທະໂລ ພໍເຖົ້າຂອງລາວ, ຜູ້ເປັນປະໂລຫິດຂອງຊາວມິດີອານ.
ໂມເຊໄດ້ນຳຝູງສັດໄປໂກໄປຟາກຫນຶ່ງຂອງຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ແລະມາເຖິງໂຮເຣັບ, ພູຂອງພຣະເຈົ້າ.²ທີ່ນັ້ນເຫວະດາຂອງພຣະຢາເວ ກໍປາກົດແກ່ໂມເຊໃນແປວໄຟໃນພູມໄມ້. ໂມເຊເບິ່ງ, ແລະເບິ່ງແມ້, ພູມໄມ້ກໍລັງໄຫມ້ຢູ່, ແຕ່ພູມໄມ້ບໍ່ຖືກເຜົາໄຫມ້. ໂມເຊຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, "ຂ້າພໍ່ອຍຈະເຂົ້າໄປ ແລະເບິ່ງສິ່ງທີ່ຫນ້າອັສະຈັນນີ້, ວ່າເປັນຫຍັງພູມໄມ້ຈຶ່ງບໍ່ຖືກເຜົາໄຫມ້."
⁴ເມື່ອພຣະຢາເວທອດພຣະເນດວ່າ ເຂົາໄດ້ຫລຽວມາເບິ່ງ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງເບິ່ງສຽງອອກມາຈາກພູມໄມ້ ແລະກ່າວວ່າ, "ໂມເຊ, ໂມເຊເອີຍ." ໂມເຊໄດ້ຫຼຸນຕອບວ່າ, "ຂ້າພໍ່ອຍຢູ່ຫີນີ້."⁵ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ, "ຢາເຊົາມາໃກ້ກ່ວານີ້, ຈົ່ງປິດເກັບອອກຈາກຖິ່ນຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າບ່ອນທີ່ເຈົ້າກໍາລັງຢືນຢູ່ນີ້ເປັນບ່ອນຕັ້ງໄວ້ເພື່ອເຮົາ."⁶ພຣະອົງກ່າວອີກວ່າ, "ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ, ແລະພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂຄບ." ແລ້ວໂມເຊກໍປົກຫນ້າຂອງລາວ, ເພາະລາວຢ້ານທີ່ຈະຫລຽວເບິ່ງພຣະເຈົ້າ.
⁷ພຣະເຈົ້າຢາເວກ່າວວ່າ, "ແນ່ນອນເຮົາໄດ້ເຫັນຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນຂອງເຮົາ ທີ່ຢູ່ໃນອີຢິບແລ້ວ. ເຮົາໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງຂອງພວກເຂົາ ຍ້ອນພວກນາຍຄູມງານຂອງເຂົາ, ເພາະເຮົາຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມທຸກຍາກຂອງພວກເຂົາ."⁸ເຮົາຈຶ່ງລົງມາເພື່ອຈະປິດປ່ອຍພວກເຂົາ ໃຫ້ເປັນອິສະຫລະຈາກອຳນາດຂອງຊາວອີຢິບ ແລະນຳພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ, ດິນແດນກວ້າງຂວາງ, ໄປຍັງດິນແດນທີ່ມີນ້ຳມັນແລະນ້ຳເຜິ້ງໄຫລ; ໄປຍັງບ່ອນຢູ່ຂອງຊາວກາຣານ, ຊາວອິດຕິ, ຊາວອາໂມ, ຊາວເປຣິຊີ, ຊາວອີວີ, ແລະຊາວເຢບູດ.
⁹ບັດນີ້ ສຽງຮ້ອງຂອງປະຊາຊົນອິສະຣາແອນ ໄດ້ມາເຖິງເຮົາແລ້ວ. ຍິ່ງກ່ວານັ້ນ, ເຮົາໄດ້ເຫັນການກົດຂີ່ຂຶ້ນເຫັງຈາກຊາວອີຢິບ.¹⁰ແລ້ວບັດນີ້, ເຮົາຈະສົ່ງເຈົ້າໄປເຝົ້າກະສັດຟາຣາອ໌ ເພື່ອເຈົ້າຈະນຳຊົນຊາດອິສະຣາແອນ ປະຊາຊົນຂອງເຮົາ ອອກຈາກອີຢິບ."
¹¹ແຕ່ໂມເຊຫຼຸນຕອບພຣະເຈົ້າວ່າ, "ຂ້າພໍ່ອຍເປັນໃຜ, ທີ່ຈະເຝົ້າຟາຣາອ໌ ແລະນຳຊົນຊາດອິສະຣາແອນອອກຈາກອີຢິບ?"¹²ພຣະເຈົ້າຊົງຕອບວ່າ, "ເຮົາຈະຢູ່ກັບເຈົ້າແນ່ນອນ. ນີ້ຈະເປັນຫມາຍສຳຄັນຕໍ່ເຈົ້າ ທີ່ວ່າເຮົາສົ່ງເຈົ້າໄປ. ເມື່ອເຈົ້າໄດ້ນຳປະຊາຊົນອອກຈາກອີຢິບແລ້ວ, ພວກເຈົ້າຈະນະມັດສະການເຮົາເທິງພູນີ້."
¹³ໂມເຊຫຼຸນຕໍ່ພຣະເຈົ້າວ່າ, "ເມື່ອຂ້າພໍ່ອຍໄປຫາຊາວອິສະຣາແອນ ແລະບອກພວກເຂົາວ່າ, 'ພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບູຣຸດຂອງພວກເຈົ້າ ໃຊ້ໃຫ້ເຮົາມາຫາພວກເຈົ້າ' ແລະພວກເຂົາຈະຖາມຂ້າພໍ່ອຍວ່າ, 'ພຣະອົງມີພຣະນາມວ່າແນວໃດ?' ຂ້າພໍ່ອຍຄວນຈະຕອບພວກເຂົາວ່າແນວໃດ?"¹⁴ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຕອບໂມເຊວ່າ, "ເຮົາເປັນຜູ້ຊົງເຮົາເປັນ." ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ, "ເຈົ້າຕ້ອງເວົ້າກັບຊາວອິສະຣາແອນວ່າ, 'ເຮົາໄດ້ສົ່ງຂ້າພໍ່ອຍມາຫາເຈົ້າທັງຫລາຍ.'¹⁵ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວກັບໂມເຊອີກວ່າ, "ເຈົ້າຕ້ອງກ່າວກັບຊາວອິສະຣາແອນວ່າ, 'ພຣະຢາເວ, ພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບູຣຸດຂອງພວກເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ, ແລະພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂຄບ, ຊຶ່ງໃຊ້ໃຫ້ຂ້າພໍ່ອຍມາຫາພວກເຈົ້າ.' ນີ້ເປັນນາມຊື່ຂອງເຮົາຕະຫລອດໄປເປັນນິດ, ແລະຄົນທຸກຊັ້ນຈະຈິດຈຳເຮົາໃນນາມຊື່ນີ້."
¹⁶ຈຶ່ງໄປ ແລະຮວບຮວມພວກຜູ້ອາດຸໂສຂອງອິສະຣາແອນໃຫ້ມາລວມກັນ. ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, 'ພຣະຢາເວ, ພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບູຣຸດຂອງພວກເຈົ້າຄື, ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ຂອງອີຊາກ, ແລະຂອງຢາໂຄບ, ໄດ້ປາກົດກັບຂ້າພະເຈົ້າ ແລະກ່າວວ່າ, 'ໂດຍແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາໄດ້ສັ່ງເກດພວກເຈົ້າ ແລະໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຈົ້າໃນອີຢິບ.¹⁷ເຮົາໄດ້ສັນຍາໄວ້ທີ່ຈະນຳເຈົ້າ ອອກຈາກການກົດຂີ່ຂຶ້ນເຫັງໃນອີຢິບ ໄປຍັງແຜ່ນດິນຂອງຊາວກາຣານ, ຊາວອິດຕິ, ຊາວອາໂມ, ຊາວເປຣິຊີ, ຊາວອີວີ, ແລະຊາວເຢບູດ, ໄປຍັງແຜ່ນດິນທີ່ມີນ້ຳມັນແລະນ້ຳເຜິ້ງໄຫລ.'¹⁸ພວກເຂົາຈະເຊື່ອມັ້ງຄຳຂອງເຈົ້າ. ເຈົ້າກັບຜູ້ອາດຸໂສຂອງອິສະຣາແອນຕ້ອງໄປເຝົ້າກະສັດອີຢິບ, ແລະພວກເຈົ້າຕ້ອງຫຼຸນວ່າ, 'ພຣະຢາເວ, ພຣະເຈົ້າຂອງຄົນເຮັບເຮີ, ປາກົດແກ່ພວກຂ້າພໍ່ອຍ. ບັດນີ້ ຂໍໃຜຕິດໃຫ້ພວກຂ້າພໍ່ອຍເດີນທາງໄປຈັກສາມວັນ' ເພື່ອໄປຍັງຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ເພື່ອວ່າພວກຂ້າພໍ່ອຍຈະໄດ້ຖວາຍສັດບູຊາແດ່ພຣະຢາເວ, ພຣະເຈົ້າຂອງພວກຂ້າພໍ່ອຍ.'
¹⁹ແຕ່ເຮົາຮູ້ວ່າກະສັດອີຢິບ ຈະບໍ່ຍອມປ່ອຍພວກເຈົ້າໄປ, ເວັ້ນແຕ່ມືຂອງເຂົາຈະຖືກບັງຄັບ.²⁰ເຮົາຈະຢຽດມືຂອງເຮົາອອກ ແລະຕໍ່ສູ້ຊາວອີຢິບດ້ວຍການອັສະຈັນທຸກຢ່າງ ທີ່ເຮົາຈະເຮັດທຸກໆພວກເຂົາ. ຫລັງຈາກນັ້ນ, ເຂົາກໍຈະຍອມປ່ອຍພວກເຈົ້າໄປ.
²¹ເຮົາຈະໃຫ້ປະຊາຊົນເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງຊາວອີຢິບ, ດັ່ງນັ້ນເມື່ອເຈົ້າອອກໄປ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຕ້ອງໄປດ້ວຍມືເປົ້າ.²²ຜູ້ຍິງທຸກຄົນຈະຮຽກຮ້ອງເອົາເຄື່ອງເງິນແລະຄ່າ ແລະເສື້ອຜ້າຈາກພວກເພື່ອນບ້ານຊາວອີຢິບ ແລະຈາກພວກຜູ້ຍິງຄົນອື່ນໆ ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຮືອນຂອງເພື່ອນບ້ານນັ້ນ. ພວກເຈົ້າຈະເອົາເຄື່ອງເສັ້ນຫລົງນັ້ນໄປ ນຸ່ງໃຫ້ພວກລູກຊາຍ ແລະລູກສາວຂອງພວກເຈົ້າ. ດ້ວຍວິທີນີ້ພວກເຈົ້າຈະຍຶດເອົາຈາກຊາວອີຢິບ."

4 ໂມເຊຈຶ່ງຫຼຸນຕອບວ່າ, "ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອມັ້ງຂ້າພໍ່ອຍ ຫລືຝັງສຽງຂອງຂ້າພໍ່ອຍ ແຕ່ກັບເວົ້າວ່າ, 'ພຣະຢາເວບໍ່ໄດ້ຊົງປາກົດແກ່ເຈົ້າດອກ?'²³ພຣະຢາເວຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ມີຫຍັງຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າ?" ໂມເຊຫຼຸນວ່າ, "ໄມ້ຄ້ອນເທົາ."²⁴ພຣະຢາເວກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງໂຍນມັນລົງດິນ." ໂມເຊຈຶ່ງໂຍນລົງມັນລົງພື້ນດິນ, ແລະໄມ້ຄ້ອນເທົານັ້ນກໍກາຍເປັນໆ. ໂມເຊຈຶ່ງແລ່ນຫນຶ່ງ.
⁴ພຣະຢາເວເວົ້າກັບໂມເຊວ່າ, "ຈົ່ງເດີນອອກໄປ ແລະ ຈັບຫາງຂອງມັນໄວ້." ເຂົາຈຶ່ງເດີນອອກໄປ ແລະຈັບໆໄວ້. ງ່າຍນັ້ນກໍກາຍເປັນໄມ້ຄ້ອນເທົາຢູ່ໃນມືຂອງລາວອີກຄັ້ງ.⁵ທັງນີ້ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເຊື່ອວ່າພຣະຢາເວ, ພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບູຣຸດຂອງພວກເຂົາ, ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ, ແລະພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂຄບ, ໄດ້ປາກົດແກ່ເຈົ້າແລ້ວ."
⁶ພຣະຢາເວຍັງກ່າວກັບລາວອີກວ່າ, "ບັດນີ້ ຈົ່ງເອົາມືສອດໄວ້ໃນເສື້ອຄຸມຂອງເຈົ້າ." ດັ່ງນັ້ນ ໂມເຊກໍສອດມືໄວ້ໃນເສື້ອຄຸມຂອງລາວ. ເມື່ອລາວເອົາມືອອກມາ, ເບິ່ງແມ້, ມືຂອງເຂົາກໍເປັນພະຍາດຂີ້ຫຼຸດ, ຂາວເຫມືອນຫິມະ.⁷ພຣະຢາເວຈຶ່ງກ່າວວ່າ, "ເອົາມືຂອງເຈົ້າສອດໄວ້ໃນເສື້ອຄຸມອີກເທື່ອໜຶ່ງ. "ສະນັ້ນໂມເຊກໍສອດມືເຂົ້າໄປໃນເສື້ອຄຸມຂອງລາວ, ແລະເມື່ອເອົາມືອອກມາ, ລາວເຫັນວ່າ ມືກັບກາຍເປັນປົກກະຕິອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເຫມືອນກັບສ່ວນອື່ນໆຂອງຮ່າງກາຍຂອງລາວ.

⁸ພຣະຢາເວກ່າວວ່າ, "ຖ້າພວກເຂົາບໍ່ເຊືອເຈົ້າ-ຖ້າພວກເຂົາບໍ່ໃສ່ໃຈ ຫມາຍສຳຄັນແຫ່ງອິດທິພົນຂອງເຈົ້າໃນເທືອກອິດນີ ຫລືເຊືອໃນນັ້ນ, ແລ້ວພວກເຂົາຈະເຊືອຫມາຍສຳຄັນໃນເທືອກສອງ. ⁹ຖ້າເຖິງແມ່ນວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ເຊືອຫມາຍສຳຄັນແຫ່ງອິດທິພົນຂອງເຈົ້າໃນທັງສອງເທືອນີ, ຫລືຟັງສຽງຂອງເຈົ້າ, ແລ້ວຈິງຕັກນັ້ນຈາກແມ່ນ້ຳ ແລະເຫລືອງເທິງດິນແຫ້ງ. ນັ້ນຄືຕັກມາກໍຈະກາຍເປັນເລືອດເທິງດິນແຫ້ງ."

¹⁰ແຕ່ໂມເຊທູນຕໍ່ພຣະຢາເວກ່າວ, "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍບໍ່ແມ່ນຄົນເວົ້າເກັງ, ທັງໃນອະດີດ ຫລືຕັ້ງແຕ່ເມື່ອພຣະອົງກ່າວກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຜຸ່ນ. ຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນເວົ້າຕິດອ່າງແລະບໍ່ຊັດເຈນ."¹¹ພຣະຢາເວກ່າວກັບລາວວ່າ, "ຜູ້ໃດສ້າງປາກຂອງມະນຸດ? ຜູ້ໃດສ້າງມະນຸດໃຫ້ປາກກົກ ຫລືຫຸຫນວກ ຫລືຕາດີ ຫລືຕາບອດ? ບໍ່ແມ່ນພຣະຢາເວກ່າວບໍ່? ¹²ບັດນີ້ ຈິງໄປເຖິງແລະເຮົາຈະຢູ່ກັບປາກຂອງເຈົ້າ ແລະສອນເຈົ້າໃນສິ່ງທີ່ຄວນຈະເວົ້າ."¹³ແຕ່ໂມເຊທູນວ່າ, "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໂຜດໃຊ້ຄົນອື່ນໄປສາ, ໃຜກໍໄດ້ພຣະອົງປະສົງຈະສົ່ງໄປ."

¹⁴ແລ້ວພຣະຢາເວກ່າວຈິງໂກດຮ້າຍໂມເຊ. ພຣະອົງກ່າວວ່າ, "ແລ້ວອາໂຣນ, ອ້າຍຂອງເຈົ້າ, ທີ່ເປັນຊາວເລວີ? ເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າລາວເປັນຄົນເວົ້າເກັງ. ຍິງກ່າວນັ້ນ, ລາວກໍາລັງເດີນທາງມາພົບເຈົ້າ, ລາວຈະດີໃຈທີ່ໄດ້ເຫັນເຈົ້າ."¹⁵ເຈົ້າຈິງເວົ້າກັບລາວ ແລະບອກຄຳທີ່ຈະໃຫ້ລາວເວົ້າ. ແລ້ວເຮົາຈະຢູ່ກັບປາກຂອງເຈົ້າ ແລະປາກຂອງລາວ, ແລະເຮົາຈະສຳແດງໃຫ້ເຈົ້າທັງສອງຮູ້ວ່າຄວນເຮັດຫຍັງແດ່.¹⁶ລາວຈະເວົ້າກັບປະຊາຊົນແທນເຈົ້າ. ລາວຈະເປັນປາກຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະເປັນເຫມືອນພຣະເຈົ້າສຳລັບລາວ."¹⁷ເຈົ້າຈິງຖືໄມ້ຄ່ອນເທົານີ້ໄວ້ໃນມື. ດ້ວຍສິ່ງນີ້ເຈົ້າຈະເຮັດຫມາຍສຳຄັນຕ່າງໆ."

¹⁸ໂມເຊຈິງກັບໄປຫາເຢທະໂຣຟເຖົ້າຂອງຕົນ ແລະບອກເພິ່ນວ່າ, "ຂໍໃຫ້ລູກໄປຢ້ຽມຢາມຍາດພີ່ນ້ອງຂອງລູກຊິງຢູ່ໃນອີຢິບ ແລະເພື່ອຈະໄດ້ເບິ່ງວ່າເຂົາຍັງມີຊີວິດຢູ່ຫລືບໍ່." ເຢທະໂຣຟອບໂມເຊວ່າ, "ຈິງໄປດ້ວຍສັນຕິສຸກເຖິງນັ້ນ."¹⁹ພຣະຢາເວກ່າວກັບໂມເຊໃນດິນແດນມີຕີອານວ່າ, "ຈິງໄປ, ກັບໄປອີຢິບ, ເພາະຄົນທັງຫລາຍທີ່ພະຍາຍາມລ່າເອົາຊີວິດຂອງເຈົ້ານັ້ນຕາຍແລ້ວ."²⁰ໂມເຊຈິງພາເມຍ ແລະ ບັນດາລູກຊາຍຂອງຕົນຂີ້ໂຕລໍ. ລາວກັບໄປຍັງດິນແດນອີຢິບ, ແລະລາວກໍຖືໄມ້ຄ່ອນເທົ້າຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ໃນມືຂອງຕົນ.

²¹ພຣະຢາເວກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, "ເມື່ອເຈົ້າກັບໄປເຖິງອີຢິບ, ຈິງເຮັດການອີສະຣາເລັກທັງຫມົດ ຊຶ່ງເຮົາມອບໄວ້ໃນອຳນາດຂອງເຈົ້າ ຕໍ່ຫນ້າຂອງກະສັດຟາຣາໂອ. ແຕ່ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ລາວໃຈແຂງກະດ້າງ, ແລະລາວຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ປະຊາຊົນໄປ."²²ເຈົ້າຈິງທູນກັບຟາຣາໂອວ່າ, "ພຣະຢາເວກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ: ຊາວອີສະຣາເລັກເປັນລູກຊາຍຂອງເຮົາ, ເປັນລູກກົກຂອງເຮົາ,²³ ແລະເຮົາບອກແກ່ເຈົ້າວ່າ, "ຈິງປ່ອຍລູກຊາຍຂອງເຮົາໃຫ້ໄປນະມັດສະການເຮົາ." ແຕ່ຖ້າລາວປະຕິເສດທີ່ຈະບໍ່ປ່ອຍໄປ, ເຮົາຈະຂ້າລູກຊາຍກົກຂອງລາວເສຍ."

²⁴ໃນລະຫວ່າງທາງ, ເມື່ອພວກເຂົາຢຸດພັກຄ້າງຄືນ, ພຣະຢາເວກ່າວມາພົບໂມເຊ ແລະ ຊິງປະສົງທີ່ຈະຂ້າລາວເສຍ.²⁵ແລ້ວນາງຊິບໄປອາຈົງເອົາມືດຫົນຄົມມາ ແລະຕັດຫນັງປາຍອະໄວຍະວະເພດຂອງລູກຊາຍຂອງຕົນ, ແລ້ວເອົາໄປແຕະຕີນຂອງໂມເຊ. ແລ້ວນາງຈິງກ່າວວ່າ, "ແນ່ນອນແລ້ວ ເຈົ້າເປັນເຈົ້າບ່າວແຫ່ງເລືອດ." ເພາະພິທີຕັດນັ້ນ.²⁶ແລ້ວພຣະຢາເວກ່າວຈິງຊິງໄວ້ຊີວິດລາວ. ນາງຈິງກ່າວວ່າ, "ເຈົ້າເປັນເຈົ້າບ່າວທີ່ໄດ້ມາແຫ່ງເລືອດ" ເມື່ອງຈາກເຂົາພິທີຕັດ.

²⁷ພຣະຢາເວກ່າວແກ່ອາໂຣນວ່າ, "ຈິງໄປພົບກັບໂມເຊໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ." ອາໂຣນກໍໄປ, ພົບລາວທີ່ພູຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຈູບລາວ.

²⁸ໂມເຊຈິງເລົ່າໃຫ້ອາໂຣນເຖິງຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຢາເວກ່າວທັງຫມົດວ່າພຣະອົງໄດ້ສົ່ງໃຫ້ໄປເວົ້າ ແລະກ່ຽວກັບຫມາຍສຳຄັນແຫ່ງອິດທິພົນຂອງພຣະຢາເວກ່າວສົ່ງໃຫ້ເຮັດ.

²⁹ແລ້ວໂມເຊກັບອາໂຣນຈຶງອອກໄປ ແລະ ເອີ້ນປະຊຸມບັນດາຜູ້ອາວຸໂສຂອງຊາວອີສະຣາເລັກພ້ອມກັນ.³⁰ອາໂຣນຈິງກ່າວຖ້ອຍຄຳທັງຫມົດຂອງພຣະຢາເວກ່າວ ຊຶ່ງໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ. ໂມເຊໄດ້ສະແດງຫມາຍສຳຄັນໂດຍອິດທິພົນຂອງພຣະຢາເວກ່າວຕໍ່ຫນ້າປະຊາຊົນ.³¹ປະຊາຊົນກໍໄດ້ເຊືອ. ເມື່ອໄດ້ຍິນວ່າພຣະຢາເວສະເດັດມາຢ້ຽມຢາມຫາຊົນຊາວອີສະຣາເລັກ ແລະ ພຣະອົງໄດ້ທອດພຣະເນດຄວາມທຸກຍາກຂອງພວກເຂົາແລ້ວ, ພວກເຂົາຕ່າງກໍຂາບລົງ ແລະນະມັດສະການພຣະອົງ.

5 ¹ຫລັງຈາກເຫດການເຫລົ່ານີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ, ໂມເຊແລະອາໂຣນໄດ້ໄປເຂົ້າເຝົ້າຟາຣາໂອ ແລະທູນວ່າ, "ພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຂອງຊາວອີສະຣາເລັກກ່າວວ່າ: 'ຈິງປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງເຮົາໄປ ເພື່ອພວກເຂົາຈະຈັດພິທີລ້ຽງຖວາຍແກ່ເຮົາຖືນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ.'²ຟາຣາໂອກ່າວວ່າ, "ໃຜແມ່ນພຣະຢາເວ? ເປັນຫຍັງເຮົາຈະຕ້ອງເຊືອຟັງ ແລະປ່ອຍຄົນອີສະຣາເລັກໄປ? ເຮົາບໍ່ຮູ້ພຣະຢາເວ; ຍິງໄປກ່າວນັ້ນ, ເຮົາຈະບໍ່ປ່ອຍຄົນອີສະຣາເລັກໄປ."

³ພວກເຂົາຈິງທູນວ່າ, "ພຣະເຈົ້າຂອງຄົນເຮັບເຮົາໄດ້ພົບກັບພວກຂ້ານ້ອຍ, ຂໍໃຜດອະນຸຍາດໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍ ຈັກສາມມືເພື່ອເດີນທາງໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ແລະ ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະບໍ່ລົງໂທດພວກເຮົາດ້ວຍພິພິດ ຫລືດ້ວຍດາບ."⁴ແຕ່ກະສັດແຫ່ງອີຢິບເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, "ໂມເຊ ແລະອາໂຣນ, ຍ້ອນຫຍັງພວກເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຖືມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ? ຈິງກັບໄປເຮັດວຽກຂອງພວກເຈົ້າ."⁵ພຣະອົງຍັງກ່າວອີກວ່າ, "ບັດນີ້ຄົນເຮັບເຮົາພິດຫລາຍໃນດິນແດນຂອງເຮົາ, ແລະພວກເຈົ້າກໍາລັງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຕ້ອງຢຸດວຽກ."

⁶ໃນມືດຽວກັນນັ້ນ, ຟາຣາໂອ ມີຄຳສັ່ງຕໍ່ຜູ້ຄຸມງານ, ແລະຫົວຫນ້າຄົນງານ. ພຣະອົງກ່າວວ່າ,⁷"ຕໍ່ໄປຈະບໍ່ຄືເກົ່າອີກ, ພວກເຈົ້າຢາໃຫ້ເພື່ອງແກ່ພວກທາດສຳລັບໃຊ້ເຮັດດິນຈີ. ຈິງໃຫ້ພວກມັນໄປຫາເພື່ອງເອງ."⁸ແຕ່ເຖິງຢາງໃດກໍດີ, ເຈົ້າຕ້ອງກຳນົດໃຫ້ພວກມັນເຮັດດິນຈີໃຫ້ໄດ້ຈຳນວນເທົ່າເດີມ. ຢາໃຫ້ຫລຸດລົງ, ເພາະພວກມັນຂີ້ຄ້ານ. ນີ້ເປັນເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກມັນພາກັນຮ້ອງຂໍ ແລະກ່າວວ່າ, "ຂໍປ່ອຍໃຫ້ພວກເຮົາໄປ ແລະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາດ້ວຍ." ⁹ຈິງໃຫ້ພວກມັນເຮັດວຽກຫນັກເພີ່ມຂຶ້ນ ເພື່ອວ່າພວກມັນຈະໄດ້ມີວຸດເຮັດວຽກ ແລະບໍ່ໄດ້ສິ້ນໃຈກັບຄຳເວົ້າຕົວະຍົວນັ້ນ."

¹⁰ດັ່ງນັ້ນພວກຄຸມງານ ແລະພວກຫົວຫນ້າຄົນງານກໍອອກໄປອກພວກທາດ. ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, "ນີ້ຄືສິ່ງທີ່ຟາຣາໂອໄດ້ສັ່ງ: 'ເຮົາຈະບໍ່ແຈກຈ່າຍເພື່ອງໃຫ້ພວກເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ.' ¹¹ພວກເຈົ້າຈິງໄປ ແລະຫາເພື່ອງເອົາເອງບ່ອນໃດກໍໄດ້ທີ່ມັນມີ, ແຕ່ຕ້ອງເຮັດດິນຈີໃຫ້ໄດ້ຈຳນວນເທົ່າເດີມ."

¹²ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈິງແຍກຍ້າຍກັນໄປທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບ ເພື່ອຊອກຫາເພື່ອງ.¹³ພວກຄຸມວຽກຄອຍເລັ່ງລັດ ແລະເວົ້າວ່າ, "ເຮັດວຽກຂອງເຈົ້າໃຫ້ສຳເລັດ ເຫມືອນເມື່ອກ່ອນຕອນທີ່ໄດ້ເພື່ອງຢູ່."¹⁴ແລ້ວຫົວຫນ້າຄົນງານຂອງຟາຣາໂອໄດ້ຂັງຄຸມຕີຫົວຫນ້າຄຸມງານຂອງຊາວອີສະຣາເລັກ, ຜູ້ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຮັບຜິດຊອບວຽກນັ້ນ. ຫົວຫນ້າຄົນງານຖາມຕະຫລອດເວລາວ່າ, "ເປັນຫຍັງແຕ່ນີ້ ແລະ ວານນີພວກເຈົ້າຈິງບໍ່ເຮັດດິນຈີໃຫ້ຄົບຕາມຈຳນວນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້, ຕາມທີ່ພວກເຈົ້າເຄີຍເຮັດຄືດັ່ງຜ່ານມານັ້ນ?"

¹⁵ດັ່ງນັ້ນຫົວຫນ້າຄົນງານວຽກຊາວອີສະຣາເລັກເຂົ້າເຝົ້າຟາຣາໂອ ແລະຮ້ອງຂໍຕໍ່ທ່ານ. ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, "ເຫດໃດທ່ານຈິງຊິງເຮັດຕໍ່ພວກທາດຂອງທ່ານແບບນີ້? ¹⁶ພວກທາດຂອງທ່ານບໍ່ໄດ້ຮັບແຈກຈ່າຍເພື່ອງອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ພວກຄຸມງານກັບສັງພວກເຮົາວ່າ, 'ໃຫ້ເຮັດດິນຈີ!' ບັດນີ້ພວກເຮົາ, ຜູ້ເປັນທາດຂອງທ່ານ, ເຖິງປານນັ້ນພວກເຮົາກໍໄດ້ຖືກຂັງຄຸມ, ທັງໆທີ່ພວກຄົນຂອງທ່ານເອງທີ່ເປັນຝ່າຍຜິດ."¹⁷ແຕ່ຟາຣາໂອກ່າວວ່າ, "ເຈົ້າຄົນຂີ້ຄ້ານ! ເຈົ້າຄົນຂີ້ຄ້ານ! ພວກເຈົ້າຮ້ອງຂໍວ່າ,

‘ປ່ອຍພວກເຮົາອອກໄປຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຢາເວ.’¹⁸ດັ່ງນັ້ນບັດນີຈຶງກັບໄປເຮັດວຽກ. ເຮົາຈະບໍ່ຈ່າຍເພື່ອງໃຫ້, ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດດິນຈີໃຫ້ໄດ້ຕາມຈຳນວນເທົ່າເດີມ.”

¹⁹ຫົວຫນ້າຄູມງານຊາວອິສະຣາເອນເຫັນວ່າພວກຕົນກຳລັງເດືອດຮ້ອນ ເມື່ອພວກເຂົາຖືກສັ່ງວ່າ, “ພວກເຮົາຈະຕ້ອງບໍລິດຈຳນວນດິນຈີໃນແຕ່ລະມືລິງ.”²⁰ເມື່ອພວກເຂົາກັບມາຈາກການເຝົ້າຟາຣາໂອແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ພົບໂມເຊ ແລະອາໂຣນທີ່ຢູ່ຂ້າງນອກວັງ.²¹ພວກເຂົາເວົ້າກັບໂມເຊ ແລະອາໂຣນວ່າ, “ຂໍພຣະຢາເວພິຈາລະນາແລະລົງໂທດພວກທ່ານ, ເພາະພວກທ່ານເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເປັນທີ່ກຽດຊັງໃນສາຍຕາຂອງຟາຣາໂອພ້ອມກັບເຫລົ່າຂ້າຮາຊະການ. ພວກທ່ານໄດ້ເອົາດາບໃສ່ມືຂອງພວກເຂົາເພື່ອທີ່ຈະຂ້າພວກເຮົາເສຍ.”

²²ໂມເຊຈຶງກັບໄປຫາພຣະຢາເວ ແລະກາບຫຼຸນວ່າ, “ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອີຍ, ເຫດໃດພຣະອົງຊົງນຳຄວາມທຸກຮ້ອນມາເຖິງຄົນເຫລົ່ານີ້? ເຫດໃດພຣະອົງຈຶງໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາເພື່ອວຽກນີ້?”²³ຕັ້ງແຕ່ຂ້ານ້ອຍໄປເຂົ້າເຝົ້າຟາຣາໂອທູນ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ຟາຣາໂອເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນເດືອດຮ້ອນ, ແລະພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊ່ອຍປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ເປັນອິສະຣະເລີຍ.”

6 ¹ແລ້ວພຣະຢາເວກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, “ບັດນີເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນເຫດການຊຶ່ງເຮົາຈະກະທຳແກ່ຟາຣາໂອ. ເຈົ້າຈະເຫັນສິ່ງນີ້, ເພື່ອລາວຈະປ່ອຍປະຊາຊົນໄປ ເພາະມືອັນເຂັ້ມແຂງຂອງເຮົາ. ເພາະມືອັນເຂັ້ມແຂງຂອງເຮົາ, ຟາຣາໂອຈະຂັບລ່າປະຊາຊົນອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນຂອງລາວ.”

²ພຣະເຈົ້າກ່າວກັບໂມເຊ ແລະບອກກັບລາວວ່າ, “ເຮົາຄືພຣະຢາເວ.”³ເຮົາໄດ້ປາກົດແກ່ອັບຣາຮາມ, ແກ່ອີຊາກ ແລະແກ່ຢາໂຄບໃນຖານະພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຮິດອຳນາດຫຍິບໃຫຍ່; ແຕ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ຈັກ ເຮົາໃນນາມພຣະຢາເວ.

⁴ເຮົາຍັງຕັ້ງຜົນທະສັນຍາກັບພວກເຂົາ, ເພື່ອຈະຍົກແຜ່ນດິນການາອານໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ແຜ່ນດິນຊຶ່ງພວກເຂົາເຄີຍໄດ້ອາໄສໃນຖານະຄົນຕ່າງດ້າວ, ແຜ່ນດິນຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເດີນທາງໄປມາ.⁵ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ເຮົາໄດ້ຍິນສຽງຄຳຄວນຂອງຊາວອິສະຣາເອນຊຶ່ງເປັນທາດຂອງອິຢິບ, ແລະເຮົາຍັງຈິດຈຳພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາໄດ້.

⁶ສະນັ້ນ, ຈຶງໄປບອກກັບອິສະຣາເອນວ່າ, ‘ເຮົາຄືພຣະຢາເວ. ເຮົາຈະປົດປ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ພົນຈາກການເປັນທາດຂອງຊາວອິຢິບ, ແລະເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາພົນຈາກອຳນາດຂອງພວກເຂົາ. ເຮົາຈະຊ່ວຍກອບກູ້ພວກເຮົາດ້ວຍການສຳແດງອຳນາດຂອງເຮົາ, ແລະດ້ວຍການພິພາກສາລົງໂທດຢ່າງຫນັກ.’⁷ເຮົາຈະຮັບພວກເຮົາເປັນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ. ແລ້ວພວກເຮົາຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ຜູ້ໄດ້ນຳພວກເຮົາອອກມາຈາກການເປັນທາດຂອງຊາວອິຢິບ.

⁸ເຮົາຈະນຳພວກເຮົາເຂົ້າໄປຍັງແຜ່ນດິນຊຶ່ງເຮົາໄດ້ປະຕິຍານໄວ້ວ່າຈະມອບໃຫ້ແກ່ອັບຣາຮາມ, ແກ່ອີຊາກ, ແລະແກ່ຢາໂຄບ. ເຮົາຈະມອບແຜ່ນດິນນັ້ນໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາເປັນກຳມະສິດ. ເຮົາຄືພຣະຢາເວ.”⁹ເມື່ອໂມເຊບອກເລື່ອງນີ້ແກ່ຊາວອິສະຣາເອນ, ແຕ່ພວກເຂົາກັບບໍ່ຍອມຟັງລາວ ເພາະຄວາມຫ້ຖອຍຂອງພວກເຂົາ ເນື່ອງຈາກການເປັນທາດຢ່າງຫ້ຽມໂຫດ.

¹⁰ແລ້ວພຣະຢາເວກ່າວແກ່ໂມເຊ ແລະຊົງບອກວ່າ,¹¹“ຈຶງໄປບອກຟາຣາໂອ, ກະສັດແຫ່ງອິຢິບໃຫ້ປ່ອຍຊາວອິສະຣາເອນອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງພຣະອົງເສຍ.”¹²ໂມເຊຫຼຸນກັບພຣະຢາເວວ່າ,

“ແມ່ນແຕ່ຊາວອິສະຣາເອນຍັງບໍ່ເຊື່ອຟັງຂ້ານ້ອຍ, ແລ້ວຟາຣາໂອຈະເຊື່ອຟັງຂ້ານ້ອຍຫລື, ໃນເມື່ອຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນເວົ້າບໍ່ເກັ່ງ?”¹³ພຣະຢາເວຈຶງກ່າວແກ່ໂມເຊ ແລະ ແກ່ອາໂຣນ. ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາໃຫ້ແຈ້ງແກ່ຊາວອິສະຣາເອນ ແລະ ແກ່ຟາຣາໂອ, ກະສັດແຫ່ງອິຢິບ, ໃຫ້ປ່ອຍຊາວອິສະຣາເອນໃຫ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນອິຢິບ.

¹⁴ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນຕົ້ນຕະກູນຂອງພວກເຂົາ: ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງຮູເບັນ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍກົກຂອງອິສະຣາເອນ, ຮາໂນກ, ປານລູ, ເຮຊະໂຣນ, ແລະກາມີ. ຄົນເຫລົ່ານີ້ຢູ່ໃນຕະກູນບັນພະບູລຸດຂອງຮູເບັນ.¹⁵ບັນດາລູກຊາຍຂອງຊີເມໂອນຄືເຢມູເອນ, ຢາມິນ, ໂອຮາດ, ຢາກິນ, ໄຊຮາ, ແລະຊາອູນ— ຊຶ່ງແມ່ເປັນຍິງຊາວການາອານ. ຄົນເຫລົ່ານີ້ຢູ່ໃນຕະກູນບັນພະບູລຸດຂອງຊີເມໂອນ.

¹⁶ຕໍ່ໄປນີ້ຄືລາຍຊື່ບັນດາລູກຊາຍຂອງເລວີ, ຕາມລຳດັບວົງຕະກູນຂອງພວກເຂົາ. ຄື ເກໂຊນ, ໂກຮາດ, ແລະເມຣາຣີ. ເລວີມີຊີວິດຢູ່ຈົນອາຍຸໄດ້ 137 ປີ.

¹⁷ລູກຊາຍຂອງເກໂຊນຄື ລິບນີ ແລະຊີເມອີ.¹⁸ລູກຊາຍຂອງໂກຮາດຄື ອຳຣາມ, ອິດຊະຣາ, ເຮັບໂຣນ, ແລະອຸດຊີເອນ. ໂກຮາດມີຊີວິດຢູ່ຈົນອາຍຸໄດ້ 133 ປີ.¹⁹ບັນດາລູກຊາຍຂອງເມຣາຣີ ຄື ມາລີ ແລະມູຊີ. ຄົນເຫລົ່ານີ້ໄດ້ກາຍມາເປັນບັນພະບູລຸດຂອງເລວີ, ຕາມລຳດັບພົງພັນຂອງພວກເຂົາ.

²⁰ອຳຣາມໄດ້ແຕ່ງງານກັບໂຢເກເບັດ, ຜູ້ເປັນນ້ອງສາວຂອງພໍ່ຂອງຕົນ. ນາງໄດ້ເກີດລູກຊາຍໃຫ້ລາວຊື່ ອາໂຣນ ແລະໂມເຊ. ອຳຣາມມີອາຍຸ 137 ປີ ແລະກໍສິ້ນຊີວິດ.²¹ບັນດາລູກຊາຍຂອງອິຊຸຣາ ຄື ໂກຣາ, ເນເຟກ, ແລະຊີກີຣີ.²²ບັນດາລູກຊາຍຂອງອຸດຊີເອນ ຄື ມີຊາເອນ, ເອນຊາຟັນ, ແລະສີທະຣີ.

²³ອາໂຣນໄດ້ແຕ່ງງານກັບເອລີຊາບາ, ລູກສາວຂອງອຳມິນາດາບ, ນ້ອງສາວຂອງນາໂຊນ. ນາງໄດ້ເກີດລູກຊາຍໃຫ້ກັບລາວຊື່ ນາດາບ, ອາບິຮູ, ເອເລອາຊາ ແລະອີທາມາ.²⁴ບັນດາລູກຊາຍຂອງໂກຣາ ຄື ອັດສີ, ເອນການາ, ແລະອາບິນາສັບ. ຄົນເຫລົ່ານີ້ຢູ່ໃນຕະກູນບັນພະບູລຸດຂອງໂກຣາ.

²⁵ເອເລອາສາລູກຊາຍຂອງອາໂຣນແຕ່ງງານກັບລູກສາວຄົນຫນຶ່ງຂອງປູຕີເອນ. ນາງເກີດລູກຊາຍໃຫ້ລາວຊື່ ພິເນຮາດ. ຫຼັກວ່າມາແລ້ວນັ້ນ ລ້ວນເປັນຕົ້ນຕະກູນເລວີຕາມລຳດັບພົງພັນຂອງພວກເຂົາ.

²⁶ແມ່ນອາໂຣນ ແລະ ໂມເຊນີເອງ ຫຼືພຣະຢາເວບອກກັບພວກເຂົາວ່າ, “ຈຶງນຳຊາວອິສະຣາເອນອອກຈາກແຜ່ນດິນອິຢິບ, ຕາມຫມວດຕາມກອງເຂົາ.”²⁷ອາໂຣນ ແລະໂມເຊກ່າວແກ່ຟາຣາໂອ, ກະສັດຂອງຊາວອິຢິບ,

ເພື່ອຂໍອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົານຳຊາວອິສະຣາເອນອອກໄປຈາກອິຢິບ. ທັງສອງຄົນນີ້ຄືໂມເຊແລະອາໂຣນຄົນນີ້ແຫລະ.

²⁸ເມື່ອພຣະຢາເວກ່າວກັບໂມເຊໃນແຜ່ນດິນອິຢິບ,²⁹ພຣະອົງກ່າວແກ່ວ່າ, “ເຮົາແມ່ນພຣະຢາເວ. ຈຶງໄປບອກຟາຣາໂອ, ກະສັດແຫ່ງອິຢິບ, ທຸກສິ່ງຕາມທີ່ເຮົາຈະບອກເຈົ້າ.”³⁰ແຕ່ໂມເຊຫຼຸນແກ່ພຣະຢາເວວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນເວົ້າບໍ່ເກັ່ງ, ເຫດໃດຟາຣາໂອຈຶງຕ້ອງເຊື່ອຟັງຂ້ານ້ອຍ?”

7 ¹ພຣະຢາເວບອກໂມເຊວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ເຮົາໄດ້ຕັ້ງເຈົ້າເປັນ ເຫມືອນພະເຈົ້າຕໍ່ຟາຣາໂອ.

ອາໂຣນອ້າຍຂອງເຈົ້າຈະເປັນເຫມືອນຜູ້ປະກາດພຣະຄໍມຂອງເຈົ້າ.²ເຈົ້າຈະຕ້ອງເວົ້າທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາສັ່ງເຈົ້າໃຫ້ເວົ້າ.

ແລ້ວອາໂຣນອ້າຍຂອງເຈົ້າຈະບອກແກ່ຟາຣາໂອວ່າໃຫ້ປ່ອຍປະຊາຊົນອິສະຣາເອນອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນຂອງລາວ.

³ແຕ່ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຟາຣາໂອໃຈແຂງ, ແລະເຮົາຈະສຳແດງບັນດາຫມາຍສຳຄັນແຫ່ງຮິດອຳນາດຂອງເຮົາ, ທັງການອັດສະຈັນຫລາຍຢ່າງ, ໃນແຜ່ນດິນອິຢິບ.⁴ແຕ່ຟາຣາໂອກໍຈະບໍ່ເຊື່ອຟັງເຈົ້າ, ເພື່ອເຮົາຈະຢຽດມືຂອງເຮົາເຫນືອອິຢິບ ແລະພາຜົນໂຍທາຂອງເຮົາ, ປະຊາຊົນຂອງເຮົາ,

ແລະບັນດາພົງພັນອິສະຣາເອນ, ອອກຈາກແຜ່ນດິນອິຢິບດ້ວຍການລົງໂທດຢ່າງຫນັກ.⁵ຊາວອິຢິບຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະຢາເວ ເມື່ອເຮົາໄດ້ຢຽດມືຂຶ້ນເຫນືອອິຢິບ ແລະພາຊົນຊາດອິສະຣາເອນອອກຈາກທ່າມກາງພວກເຂົາ.”

ໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນຈຶ່ງເຮັດຕາມນັ້ນ; ຄືພວກເຂົາໄດ້ເຮັດດັ່ງທີ່ພຣະຢາເວສັງພວກເຂົານັ້ນ. ໂມເຊມີອາຍຸແປດສິບປີ, ແລະ ອາໂຣນມີອາຍຸແປດສິບສາມປີ ເມື່ອເຂົາທັງສອງເຂົ້າໄປທູນຟາຣາໂອນັ້ນ.

⁸ພຣະຢາເວກ່າວກັບໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນ, ⁹"ເມື່ອຟາຣາໂອສັງເກດເຫັນ, 'ຈົ່ງສຳແດງການອັດສະຈັນເບິ່ງແມ່,' ແລ້ວເຈົ້າຈຶ່ງບອກອາໂຣນວ່າ, 'ເອົາໄມ້ຄ້ອນເທົາໄປນຳ ແລະ ໂຍນມັນລົງຕໍ່ຫນ້າຟາຣາໂອ, ແລ້ວໄມ້ຄ້ອນເທົາຈະໄດ້ກາຍເປັນງູ.'"¹⁰ແລ້ວໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນຈຶ່ງເຂົ້າເຝົ້າຟາຣາໂອ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະຢາເວສັງໄວ້ນັ້ນ. ອາໂຣນໂຍນໄມ້ຄ້ອນເທົາຂອງລາວລົງຕໍ່ຫນ້າຟາຣາໂອ ແລະ ບັນດາຂ້າຮາຊະການຂອງເຂົາ, ແລະ ໄມ້ຄ້ອນເທົານັ້ນກາຍເປັນງູ.

¹¹ຝ່າຍຟາຣາໂອຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ເອີ້ນນັກປຣາດຂອງພະອົງ ແລະ ຫມໍ່ຜີມາເຊັ່ນກັນ.

ພວກເຂົາກໍ່ສາມາດເຮັດສິ່ງອັດສະຈັນຄືກັນດ້ວຍມາຍາກິນຂອງພວກເຂົາ.¹²ພວກເຂົາຕ່າງຄົນຕ່າງກໍ່ໂຍນໄມ້ຄ້ອນເທົາຂອງຕົນລົງ, ແລະ ໄມ້ຄ້ອນເທົາທັງຫລາຍກໍ່ກາຍເປັນງູ. ແຕ່ໄມ້ຄ້ອນເທົາຂອງອາໂຣນໄດ້ກິນກິນງູຂອງພວກເຂົາທັງຫມົດເສຍ.¹³ແຕ່ຟາຣາໂອຍັງຄົງມີໃຈແຂງຢູ່, ແລະ ພະອົງບໍ່ຍອມຟັງ, ດັ່ງທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວໄວ້ລ່ວງຫນ້າແລ້ວ.

¹⁴ພຣະຢາເວບອກກັບໂມເຊວ່າ, "ໃຈຂອງຟາຣາໂອແຂງ, ແລະ ລາວຍັງຄົງປະຕິເສດທີ່ຈະປ່ອຍປະຊາຊົນໄປ.

¹⁵ເຈົ້າຈຶ່ງໄປຫາຟາຣາໂອໃນຕອນເຊົ້າໃນຂະນະທີ່ລາວໄປຍັງແມ່ນ້ຳ. ຈົ່ງລໍຖ້າລາວຢູ່ແຄມແມ່ນ້ຳເພື່ອພົບກັບລາວ, ແລະ ເອົາໄມ້ຄ້ອນເທົາທີ່ກາຍເປັນງູໄດ້ນັ້ນໄປນຳ.

¹⁶ແລ້ວກ່າວກັບລາວວ່າ, 'ພຣະຢາເວ, ພຣະເຈົ້າຂອງຊາວເຮັບເຮົາໄດ້ສັ່ງຂ້ານ້ອຍມາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ,

"ຈົ່ງປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງເຮົາອອກໄປເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ນະມັດນະການ ເຮົາໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

ຈົນບັດນີ້ເຈົ້າກໍ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງເຮົາແຕ່ຢ່າງໃດເລີຍ."¹⁷ພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ: ດ້ວຍເຫດການຕໍ່ໄປນີ້ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ວ່າເຮົາເປັນພຣະຢາເວ.

ເຮົາຈະຟາດນ້ຳໃນແມ່ນ້ຳນີ້ເລັດດ້ວຍໄມ້ຄ້ອນເທົາໃນມືຂອງເຮົາ, ແລະ ແມ່ນ້ຳນັ້ນຈະກາຍເປັນເລືອດ.¹⁸ປາກອາໂສໃນແມ່ນ້ຳຈະຕາຍ, ແລະ ແມ່ນ້ຳຈະເນົາເຫມັນ. ຊາວອີຢິບຈະບໍ່ສາມາດດື່ມນ້ຳຈາກແມ່ນ້ຳໄດ້."

¹⁹ແລ້ວພຣະຢາເວສັ່ງໂມເຊວ່າ, "ເຈົ້າຈຶ່ງບອກອາໂຣນວ່າ, 'ໃຫ້ເອົາໄມ້ຄ້ອນເທົາຂອງເຈົ້າ ແລະ ຍືນມືອອກໄປເຫນືອນ້ຳທັງຫລາຍແຫ່ງອີຢິບ,

ແລະ ເຫນືອແມ່ນ້ຳທັງຫລາຍ, ເຫນືອອາຍນ້ຳທັງຫລາຍ, ເຫນືອສະລອຍນ້ຳທັງຫລາຍ, ແລະ ຫນອງທັງຫມົດຂອງພວກເຂົາ,

ເພື່ອວ່ານ້ຳຂອງພວກເຂົາຈະກາຍເປັນເລືອດ. ຈົ່ງເຮັດເຊັ່ນນີ້ເພື່ອວ່າເລືອດຈະເຕັມໄປທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບ, ແມ່ນແຕ່ຖັງນ້ຳທີ່ພາຊະນະທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ ແລະ ພາຊະນະຫີນ."²⁰

²¹ໂມເຊກັບອາໂຣນຈຶ່ງເຮັດຕາມຄໍາສັ່ງຂອງພຣະຢາເວ. ອາໂຣນຈຶ່ງຍົກໄມ້ຄ້ອນເທົາຂຶ້ນ ແລະ ຟາດລົງໃນນ້ຳໃນແມ່ນ້ຳ, ຕໍ່ຫນ້າຕໍ່ຕາຂອງຟາຣາໂອ ແລະ ຂ້າຮາຊະການຂອງເຂົາ. ນ້ຳທັງ ຫມົດໃນແມ່ນ້ຳຈຶ່ງກາຍເປັນເລືອດ.²²ປາໃນແມ່ນ້ຳຕາຍ, ແລະ ແມ່ນ້ຳເລີ່ມສົງກິນເຫມັນ.

ຊາວອີຢິບບໍ່ອາດດື່ມນ້ຳຈາກແມ່ນ້ຳໄດ້, ແລະ ມີແຕ່ເລືອດຢູ່ເຕັມທົ່ວທຸກແຫ່ງໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ.

²³ແຕ່ພວກນັກມາຍາກິນຂອງຊາວເຮົາບໍ່ເຮັດໄດ້ເຫມືອນກັນດ້ວຍມາຍາກິນຂອງພວກເຂົາ. ດັ່ງນັ້ນໃຈຂອງຟາຣາໂອຈຶ່ງຍັງຄົງແຂງກະດ້າງ, ແລະ ປະຕິເສດທີ່ຈະເຊື່ອຟັງໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນ, ເປັນໄປຕາມທີ່ພຣະຢາເວກ່າວໄວ້ວ່າຈະເກີດຂຶ້ນເຊັ່ນນັ້ນ.

²⁴ແລ້ວຟາຣາໂອກໍ່ສະເດັດກັບເມື່ອ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນວັງຂອງພະອົງ. ພະອົງບໍ່ໄດ້ສົນໃຈແມ່ນໃນເຫດການຄັ້ງນີ້.

²⁵ຊາວອີຢິບທັງຫມົດກໍ່ພາກັນຊຸດຊຸມຕາມແຄມແມ່ນ້ຳ ເພື່ອຈະໄດ້ນ້ຳດື່ມ, ແຕ່ພວກເຂົາດື່ມນ້ຳຈາກແມ່ນ້ຳນັ້ນບໍ່ໄດ້.

²⁶ເຈັດວັນຜ່ານໄປຫລັງຈາກທີ່ພຣະຢາເວຊົງບັນດານໃຫ້ນ້ຳກາຍເປັນເລືອດແລ້ວ.

8 ¹ແລ້ວພຣະຢາເວກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, "ຈົ່ງໄປຫາຟາຣາໂອແລະ ບອກລາວວ່າ, 'ພຣະຢາເວກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ:

"ຈົ່ງປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງເຮົາໄປເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ນະມັດສະການເຮົາ.²ຖ້າເຈົ້າປະຕິເສດທີ່ຈະປ່ອຍພວກເຂົາໄປ, ເຮົາຈະສົ່ງຝູງກົບຂຶ້ນມາເຮັດໃຫ້ເດືອດຮ້ອນທົ່ວດິນແດນຂອງເຈົ້າ.³ແມ່ນ້ຳຈະເຕັມໄປດ້ວຍຝູງກົບ. ພວກມັນຈະຂຶ້ນມາ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ, ໃນຫ້ອງນອນຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຕ່ຽງນອນຂອງເຈົ້າ. ພວກມັນຈະເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງເຫລົ່າຂ້າຮາຊະການຂອງເຈົ້າ. ພວກມັນຈະຢູ່ຕາມຕີນໂຕປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ, ເຂົ້າໃນເຕົາອີບຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຂົ້າໄປໃນຊາມປະສົມແປ້ງຂອງເຈົ້າ.⁴ຝູງກົບຈະຮຸກຮານເຈົ້າ, ປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ທັງຫມົດຂອງເຈົ້າ."⁵

⁶ພຣະຢາເວກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, "ເຈົ້າຈຶ່ງບອກອາໂຣນ, 'ຈົ່ງຍົກມືຂອງເຈົ້າຂຶ້ນ ແລະ ຈົ່ງຍົກໄມ້ຄ້ອນເທົາເຫນືອແມ່ນ້ຳທັງຫລາຍ, ຫ້ວຍຮ່ອງທັງຫລາຍ, ແລະ ສະນ້ຳທັງຫລາຍ, ແລະ ຈະມີຝູງກົບທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບ."⁷ອາໂຣນຈຶ່ງຍືນມືອອກເຫນືອນ້ຳທັງຫລາຍຂອງແຜ່ນດິນອີຢິບ, ແລະ ຝູງກົບກໍ່ຂຶ້ນມາທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບ.⁸ແຕ່ພວກນັກມາຍາກິນກໍ່ໃຊ້ເວດມິນຂອງຕົນເຊັ່ນດຽວກັນ:

ພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ຝູງກົບຂຶ້ນມາເຕັມທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບຄືກັນ.

⁹ແລ້ວຟາຣາໂອຈຶ່ງເອີ້ນໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນມາຫາ ແລະ ກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງອະທິຖານເຖິງພຣະຢາເວເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ເອົາຝູງກົບອອກໄປຈາກເຮົາເສຍ ແລະ ປະຊາຊົນຂອງເຮົາ. ແລ້ວເຮົາຈະປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າອອກໄປ, ເພື່ອຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະອົງ."¹⁰ໂມເຊກ່າວກັບຟາຣາໂອວ່າ, "ພະອົງມີສິດທິເສດທີ່ຈະບອກຂ້ານ້ອຍວ່າ ເມື່ອໃດຈະໃຫ້ຂ້ານ້ອຍອະທິຖານເພື່ອພະອົງ, ຂ້າຮາຊະການຂອງທ່ານ, ແລະ ປະຊາຊົນຂອງທ່ານ, ເພື່ອທີ່ຈະຂັບໄລ່ຝູງກົບໄປຈາກພະອົງ ເຮືອນທັງຫລາຍຂອງພະອົງ ແລະ ເຫລືອຝູງກົບທີ່ຢູ່ແຕ່ໃນແມ່ນ້ຳເທົ່ານັ້ນ."

¹¹ຟາຣາໂອກ່າວວ່າ, "ມືອີນ." ໂມເຊທູນຕອບວ່າ, "ຈະເປັນໄປຕາມທີ່ພະອົງກ່າວມານັ້ນ, ເພື່ອພະອົງຈະໄດ້ຮູ້ວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດ ເຫມືອນພຣະຢາເວ, ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.¹²ຝູງກົບຈະໄປຈາກພະອົງ, ຈາກເຮືອນຂອງພະອົງ, ຂ້າຮາຊະການຂອງພະອົງ, ແລະ ປະຊາຊົນຂອງພະອົງ. ກົບຈະຢູ່ແຕ່ໃນແມ່ນ້ຳເທົ່ານັ້ນ."¹³ໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນຈຶ່ງກັບອອກມາຈາກການເຝົ້າຟາຣາໂອ. ແລ້ວໂມເຊຮ້ອງຂໍຕໍ່ພຣະຢາເວກ່າວດັ່ງນັ້ນວ່າ:

¹⁴ພຣະຢາເວໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ໂມເຊທູນຂໍ: ຝູງກົບຈຶ່ງຕາຍຊະຊາຍຕາມບ້ານເຮືອນ, ລານເມືອງ, ແລະ ທົ່ງນາ.¹⁵ປະຊາຊົນຈຶ່ງເອົາຊາກກົບມາສຸມເປັນກອງໆ, ແລະ ແຜ່ນດິນກໍ່ສົງກິນເຫມັນໄປທົ່ວ.¹⁶ແຕ່ເມື່ອຟາຣາໂອເຫັນວ່າຄວາມທຸກຮ້ອນບັນເທົາລົງແລ້ວ, ພະອົງກໍ່ກັບມີໃຈແຂງກະດ້າງບໍ່ຍອມຮັບຝັງໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນອີກ, ເປັນໄປຕາມທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າພະອົງຈະເປັນເຊັ່ນນັ້ນ.

¹⁷ພຣະຢາເວກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, "ຈົ່ງບອກອາໂຣນວ່າ, 'ຈົ່ງຍືນໄມ້ຄ້ອນເທົາຂອງເຈົ້າອອກ ແລະ ຕີຝຸ່ນເທິງຫນ້າດິນ, ແລ້ວຝຸ່ນເຫລົ່ານັ້ນຈະກາຍເປັນຮິນທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບ."¹⁸ພວກເຂົາກໍ່ເຮັດຕາມເຊັ່ນນັ້ນ: ອາໂຣນຍືນມືທີ່ຖືໄມ້ຄ້ອນເທົາອອກ. ແລ້ວລາວກໍ່ໄດ້ຕີຝຸ່ນເທິງຫນ້າດິນ. ຝູງຮິນຂຶ້ນມາຕອມຄົນ ແລະ ສັດ. ຝຸ່ນທັງຫມົດເທິງຫນ້າດິນກໍ່ກາຍເປັນຝູງຮິນທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບ.

¹⁸ ພວກນັກມາຍາກິນພະຍາຍາມຈະໃຊ້ເວດມົນຂອງຕົນ ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ເກີດສິນ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍເຮັດບໍ່ໄດ້. ຝູງສິນຕ່າງມາຕອມທັງຄົນ ແລະສັດ.

¹⁹ ນັກມາຍາກິນຈຶ່ງທູນແກ່ຟາຣາໂອວ່າ, "ນີ້ເປັນຜົນຈາກນິວພະຣະຫັດຂອງພະຣະເຈົ້າ." ແຕ່ໃຈຂອງຟາຣາໂອກັບແຂງກະດ້າງ, ພະອົງປະຕິເສດທີ່ຈະຟັງພວກເຂົາອີກ. ເປັນໄປຕາມທີ່ພະຣະຢາເວໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າຟາຣາໂອຈະເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ.

²⁰ ພະຣະຢາເວກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, "ເຈົ້າຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າມືດ ແລະ ໄປຍືນຢູ່ຕໍ່ຫນ້າຟາຣາໂອຕອນທີ່ລາວໄປທີ່ແມ່ນ້ຳ. ບອກກັບລາວວ່າ, 'ພະຣະຢາເວກ່າວດັ່ງນີ້: ຈຶ່ງປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງເຮົາໄປເພື່ອພວກເຂົາຈະນະມັດສະການເຮົາ.'²¹ ແຕ່ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຍອມປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງເຮົາໄປ ເຮົາຈະສົ່ງຝູງແມງວັນມາຕອມຕົນໂຕເຈົ້າ, ຂ້າຣາຊະການຂອງເຈົ້າ, ແລະປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ, ແລະເຂົາໄປໃນເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າ. ເຮືອນທັງຫລາຍຂອງຊາວອີຢິບຈະເຕັມໄປດ້ວຍແມງວັນ, ແລະແມ່ນແຕ່ຜົນດິນບ່ອນທີ່ພວກເຈົ້າຍືນກໍຈະເຕັມໄປແມງວັນ.

²² ແຕ່ໃນວັນນັ້ນເຮົາຈະເຮັດຕໍ່ດິນແດນໂກເຊັນແຕກຕ່າງໄປຈາກເດີມ, ຄືດິນແດນທີ່ປະຊາຊົນຂອງເຮົາອາໄສຢູ່, ຝູງແມງວັນຈະບໍ່ມີຢູ່ທີ່ນັ້ນເລີຍ. ສິ່ງນີ້ຈະເກີດຂຶ້ນເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ວ່າເຮົາຄືພະຣະຢາເວ ສະຖິດຢູ່ທາມກາງແຜ່ນດິນນີ້.²³ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຂອງເຮົາ ແລະ ປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ. ນີ້ເປັນຫມາຍສຳຄັນແຫ່ງອິດທິພົນຂອງເຮົາ ສິ່ງນີ້ຈະເກີດຂຶ້ນໃນມື້ອື່ນ."²⁴ ພະຣະຢາເວເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ແລະຝູງແມງວັນຈຳນວນມະຫາສານເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຟາຣາໂອ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຂ້າຣາຊະການທັງຫລາຍຂອງພະຣະອົງ. ຫົວທັງແຜ່ນດິນອີຢິບ, ທັງແຜ່ນດິນໄດ້ຖືກທຳລາຍ ເພາະຝູງແມງວັນນັ້ນ.

²⁵ ຟາຣາໂອຈຶ່ງເອີ້ນໃຫ້ໂມເຊ ແລະອາໂຣນມາເຂົ້າເຝົ້າ ແລະກ່າວວ່າ,

"ຈຶ່ງໄປຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແດ່ພະຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃນດິນແດນຂອງເຮົາ."²⁶ ໂມເຊຕອບວ່າ, "ບໍ່ຖືກຕ້ອງສຳລັບຂ້ານ້ອຍທີ່ຈະເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ເພາະເຄື່ອງບູຊາທີ່ຂ້ານ້ອຍຖວາຍແດ່ພະຣະຢາເວ ພະຣະເຈົ້າຂອງພວກຂ້ານ້ອຍເປັນທີ່ລັງກຽດຂອງຊາວອີຢິບ.

ຫາກພວກຂ້ານ້ອຍຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຊຶ່ງເປັນທີ່ຫນ້າລັງກຽດ ໃນສາຍຕາຂອງຊາວອີຢິບ, ຈະບໍ່ຖືກພວກເຂົາເອົາກ່ອນຫົນຄວ່າງພວກຂ້ານ້ອຍຫລື?

²⁷ ຢ່າໃຫ້ເປັນເຊັ່ນນັ້ນເລີຍ, ພວກຂ້ານ້ອຍຈຳເປັນຕ້ອງເດີນທາງສາມມື້ ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ,

ເພື່ອຖວາຍບູຊາແດ່ພະຣະຢາເວພະຣະເຈົ້າຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ, ຕາມທີ່ພະຣະອົງຊົງສັ່ງພວກຂ້ານ້ອຍນັ້ນ."

²⁸ ຟາຣາໂອກ່າວວ່າ, "ເຮົາຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າໄປ ແລະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແດ່ພະຣະຢາເວ ພະຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

ແຕ່ວ່າພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງບໍ່ໄປໂກຫລາຍ. ຈຶ່ງອະທິຖານໃຫ້ເຮົາດ້ວຍ."²⁹ ແລ້ວໂມເຊທູນວ່າ, "ທັນທີທີ່ຂ້ານ້ອຍຈາກໄປ ຂ້ານ້ອຍຈະອະທິຖານຕໍ່ພະຣະຢາເວວ່າ ຂໍໃຫ້ຝູງແມງວັນອອກໄປຈາກພະອົງ, ຟາຣາໂອ, ແລະຂ້າຣາຊະການ ແລະປະຊາຊົນຂອງທ່ານພາຍໃນມື້ອື່ນ.

ແຕ່ຂໍພະອົງຢ່າໄດ້ກັບຄຳທີ່ຈະປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງຂ້ານ້ອຍທັງຫລາຍ ໄປຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແດ່ພະຣະຢາເວອີກ."

³⁰ ແລ້ວໂມເຊຈຶ່ງລາຈາກຟາຣາໂອ ແລະອະທິຖານຕໍ່ພະຣະຢາເວ.³¹ ພະຣະຢາເວເຮັດຕາມທີ່ໂມເຊທູນຂໍ: ພະຣະອົງໄດ້ເອົາຝູງແມງວັນອອກໄປຈາກຟາຣາໂອ, ຂ້າຣາຊະການ, ແລະປະຊາຊົນຂອງພະອົງ. ບໍ່ເຫລືອແມ່ນແຕ່ໂຕດຽວ.³² ແຕ່ເທື່ອນີ້ຟາຣາໂອ ກໍມີໃຈແຂງກະດ້າງຄືເກົ່າ, ແລະບໍ່ຍອມປ່ອຍປະຊາຊົນໄປ.

9

¹ ແລ້ວພະຣະຢາເວກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, "ຈຶ່ງໄປຫາຟາຣາໂອ ແລະບອກລາວວ່າ, 'ພະຣະຢາເວພະຣະເຈົ້າຂອງຊາວເຮັບເຮີ, ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ:

"ຈຶ່ງປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງເຮົາໄປເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ນະມັດສະການເຮົາ."² ແຕ່ຫາກເຈົ້າປະຕິເສດທີ່ຈະປ່ອຍພວກເຂົາໄປ, ຖ້າເຈົ້າຍັງດຶງພວກເຂົາໄວ້,

³ ແລ້ວພະຣະຫັດຂອງພະຣະຢາເວຈະຢູ່ເຫນືອຝູງສັດຂອງເຈົ້າໃນທຶງນາ ແລະເຮັດໃຫ້ຝູງມ້າ, ຝູງລຳ, ຝູງອຸດ, ຝູງງົວ, ຝູງແກະ, ແລະຝູງແບ້, ແລະເຮັດໃຫ້ເກີດໂຣກລະບາດທີ່ເປັນຕາຢ້ານຫລາຍ. ພະຣະຢາເວຈະເຮັດຕໍ່ຝູງສັດຂອງຊາວອີສະຣາເອນແລະຂອງຊາວອີຢິບແຕກຕ່າງກັນ: ສັດຂອງຊາວອີສະຣາເອນຈະບໍ່ຕາຍເລີຍ.

⁵ ພະຣະຢາເວຫມິດກຳນົດເວລາ; ພະຣະອົງກ່າວວ່າ, "ໃນມື້ອື່ນເຮົາຈະເຮັດສິ່ງນີ້ໃນແຜ່ນດິນ."⁶ ພະຣະຢາເວຈຶ່ງໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້ໃນມື້ຕໍ່ມາ:

ຝູງສັດຂອງຊາວອີຢິບພາກັນລົ້ມຕາຍຫມົດ. ສ່ວນຝູງສັດຂອງຊາວອີສະຣາເອນບໍ່ຕາຍ, ແມ່ນແຕ່ໂຕດຽວ.⁷ ຟາຣາໂອໄດ້ກວດສອບເບິ່ງ, ແລະ, ເບິ່ງແມ, ວ່າສັດຂອງຊາວອີສະຣາເອນບໍ່ຕາຍແມ່ນແຕ່ໂຕດຽວ. ໃຈຂອງຟາຣາໂອຍັງແຂງກະດ້າງຄືເກົ່າ, ສະນັ້ນພະອົງຈຶ່ງບໍ່ຍອມປ່ອຍປະຊາຊົນອີສະຣາເອນໄປ.

⁸ ແລ້ວພະຣະຢາເວກ່າວແກ່ໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນ, "ຈຶ່ງກຳຂີ່ເຖົ້າຈາກເຕົາຂຶ້ນມາໃຫ້ເຕັມກຳມື. ເຈົ້າ, ໂມເຊ, ຕ້ອງຫວ່ານຂີ່ເຖົ້ານັ້ນຂຶ້ນໄປໃນອາກາດ ໃນຂະນະທີ່ຟາຣາໂອກຳລັງເຝົ້າເບິ່ງຢູ່.⁹ ຂີ່ເຖົ້ານັ້ນຈະກາຍເປັນຝຸ່ນລະອອງຈະປົກຄຸມໄປທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບ. ພວກເຂົາຈະເກີດຕຸ່ມຝີ ແລະເຈັບປວດຕາມຕົນໂຕ ຕະຫລອດທັງຄົນ ແລະສັດທັງຫມົດໃນອີຢິບ."¹⁰ ດັ່ງນັ້ນໂມເຊ ແລະອາໂຣນຈຶ່ງນຳຂີ່ເຖົ້າຈາກເຕົາໄປໄປນຳ ແລະຍືນຢູ່ຕໍ່ ຫນ້າຂອງຟາຣາໂອ. ແລ້ວໂມເຊກໍໄດ້ຫວ່ານຂີ່ເຖົ້າຂຶ້ນໄປໃນອາກາດ. ຂີ່ເຖົ້ານັ້ນເຮັດໃຫ້ເກີດຕຸ່ມຝີ ແລະ ເຈັບປວດແຕກລາມທົ່ວໂຕທັງຄົນ ແລະ ສັດ.

¹¹ ບັນດານັກມາຍາກິນຕ່າງກໍບໍ່ອາດຕໍ່ຕ້ານໂມເຊໄດ້ເພາະຝີ, ເພາະຝີກໍໄດ້ຂຶ້ນທີ່ຕົວພວກເຂົາ ແລະ ຄືຊາວເອຢິບທັງຫລາຍດ້ວຍ.

¹² ພະຣະຢາເວໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຟາຣາໂອແຂງກະດ້າງຢູ່, ດັ່ງນັ້ນຟາໂອຈຶ່ງບໍ່ຍອມຟັງໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນ.

ດັ່ງທີ່ພະຣະຢາເວໄດ້ກ່າວແກ່ໂມເຊໄວ້ວ່າຟາຣາໂອຈະເຮັດຢ່າງນັ້ນ.

¹³ ແລ້ວພະຣະຢາເວກ່າວແກ່ໂມເຊວ່າ, "ຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າໆ, ໄປຍືນຢູ່ຕໍ່ຫນ້າຟາຣາໂອ, ແລະບອກລາວວ່າ, 'ພະຣະຢາເວ, ພະຣະເຈົ້າຂອງຊາວເຮັບເຮີ, ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ: 'ຈຶ່ງປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງເຮົາເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ນະມັດສະການເຮົາ.¹⁴ ຍອນວ່າເທື່ອນີ້ເຮົາຈະສົ່ງທັງຫມົດຜັຍຜີບັດມາເຫນືອເຈົ້າທັງເຈົ້າເອງ, ເຫນືອຂ້າຣາຊະການຂອງເຈົ້າ ແລະປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ. ເຮົາຈະເຮັດເຊັ່ນນີ້ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ວ່າທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກນີ້ບໍ່ມີຜູ້ໃດສະເຫມີເຫມືອນເຮົາ.

¹⁵ ບັດນີ້ ເຮົາສາມາດຢຽດມື້ອອກ ແລະໂຈມຕີເຈົ້າ ແລະປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າດ້ວຍເຊື້ອໂຣກ, ແລະເຮົາຈະກວາດລ້າງເຈົ້າຈາກແຜ່ນດິນໄດ້.

¹⁶ ແຕ່ດ້ວຍເຫດນີ້ເຮົາຈຶ່ງຍັງອະນຸຍາດໃຫ້ເຈົ້າຍັງມີຊີວິດຢູ່: ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ສຳແດງອິດທິພົນຂອງເຮົາແກ່ເຈົ້າ, ເພື່ອວ່ານາມຂອງເຮົາຈະຊຳລືໄປທົ່ວໂລກ.

¹⁷ ເຈົ້າຍັງຖືສິດຕໍ່ສູ້ປະຊາຊົນຂອງເຮົາ ໂດຍບໍ່ຍອມປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງເຮົາພວກເຂົາໄປ.

¹⁸ ຈຶ່ງຟັງ! ໃນມື້ອື່ນເວລາດຽວກັນນີ້ ເຮົາຈະສົ່ງພາຍຸຫມາກເຫັບຕິກມາຢ່າງຮຸນແຮງ, ຊຶ່ງບໍ່ເຄີຍເຫັນມາກ່ອນໃນອີຢິບ

ຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ມັນເລີ່ມຕົ້ນຈົນເຖິງດຽວນີ້.¹⁹ ບັດນີ້, ຈຶ່ງສົງຄົນ ແລະຕ້ອນຝູງສັດ ແລະນຳທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າມີໃນທຶງນາເຂົ້າໃນບ່ອນປອດຜັຍ.

ເພາະຄົນທຸກຄົນແລະສັດທຸກໂຕທີ່ຍັງບໍ່ເຂົ້າມາໃນເຮືອນ—ຈະຖືກຫມາກເຫັບຕິກໃສ່ພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາຈະຕາຍ."²⁰

²⁰ ຈາກນັ້ນບັນດາຂ້າຣາຊະການຂອງຟາຣາໂອ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງພະຣະຢາເວກໍຮັບນຳຂ້າທາດ ແລະ ຝູງສັດເຂົ້າມາຢູ່ໃນເຮືອນ.

²¹ ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ສົນໃຈຖ້ອຍຄຳຂອງພະຣະຢາເວ ກໍປ່ອຍຂ້າທາດທັງຫມົດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຝູງສັດໄວ້ໃນທຶງນາ.

²² ແລ້ວພະຣະຢາເວກ່າວແກ່ໂມເຊວ່າ, "ຈຶ່ງຢຽດມື້ຂອງເຈົ້າຂຶ້ນສູ່ທ້ອງຟ້າ ເພື່ອວ່າຈະມີຫມາກເຫັບຕິກທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບ, ເທິງຄົນ, ເທິງສັດທັງຫລາຍ, ແລະເທິງພືດພັນທັງຫມົດທີ່ຢູ່ໃນທຶງນາທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບ."²³ ໂມເຊຈຶ່ງຍົກໄມ້ຄ່ອນເທົາຂຶ້ນສູ່ຟ້າ, ແລະພະຣະຢາເວສົ່ງຟ້າຜ່າ, ສົ່ງຫມາກເຫັບ, ແລະສົ່ງຟ້າແມບມາຍັງແຜ່ນດິນ. ພະຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຝົນຫມາກເຫັບຕິກລົງໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ.²⁴ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງມີຫມາກເຫັບ ແລະ ມີຟ້າແມບປົນກັບຫມາກເຫັບຢ່າງຮຸນແຮງ, ຢ່າງທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນໃນແຜ່ນດິນອີຢິບນັບຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມເປັນປະເທດຊາດມາ.

²⁵ ຫົວຫັງແຜ່ນດິນອີຍົບ, ຫມາກເຫັບໄດ້ຕິກມາທຳລາຍທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນຫົງນາ, ທັງຄົນ ແລະສັດທັງຫລາຍ. ມັນຕິກມາຖືກພືດພັນທັງຫມົດໃນຫົງນາ ແລະຫັກຕິນໄມ້ທຸກຕິນ.²⁶ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ແຜ່ນດິນໂກເຊັນ, ບ່ອນທີ່ຊາວອິສະຣາເອນອາໄສຢູ່, ບໍ່ມີຫມາກເຫັບຕິກໃສ່ເລຍ.

²⁷ ແລ້ວຟາຣາໂອຈຶ່ງສົງຄົນໄປເອີ້ນໃຫ້ໂມເຊ ແລະອາໂຣນເຂົ້າເຝົ້າ, ພະອົງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, "ໃນຄວາມເຮົາໄດ້ເຮັດບາບ. ພຣະຢາເວເປັນຝ່າຍຖືກ, ແລະເຮົາ ແລະປະຊາຊົນຂອງເຮົາເປັນຝ່າຍຜິດ."²⁸ ຈຶ່ງອ້ອນວອນພຣະຢາເວ, ເພາະຝ່າຍທີ່ຮຸນແຮງ ແລະຫມາກເຫັບທີ່ຫລາຍເກີນໄປ, ແລ້ວເຮົາຈະປ່ອຍພວກເຈົ້າໄປ, ແລະພວກເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງຢູ່ອີກຕໍ່ໄປ."

²⁹ ໂມເຊທຸນກັບຟາຣາໂອວ່າ, "ທັນທີທີ່ຂ້ານ້ອຍອອກຈາກເມືອງໄປແລ້ວ, ຂ້ານ້ອຍຈະຍົກມືຕໍ່ພຣະຢາເວ, ແລ້ວຝ້າຮ້ອງຈະງຽບ, ແລະຈະບໍ່ມີຫມາກເຫັບຕິກອີກ. ເພື່ອວ່າພະອົງຈະໄດ້ຮູ້ວ່າໂລກນີ້ເປັນຂອງພຣະຢາເວ."³⁰ ແຕ່ຝ່າຍທ່ານກັບຂ້າຮາຊະການນັ້ນ, ຂ້ານ້ອຍກໍ່ຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າ ທ່ານຍັງຄົງບໍ່ຢາເກງພຣະເຈົ້າ ພຣະຢາເວ."

³¹ ບັດນີ້ຕົນປານ ແລະເຂົ້າບາເລກໍ່ຖືກທຳລາຍແລ້ວ, ເພາະເຂົ້າບາເລຊູຮວງແລ້ວ, ແລະຕົນປານກໍ່ກຳລັງອອກດອກ.³² ແຕ່ເຂົ້າບາເລ ແລະເຂົ້າປານບໍ່ໄດ້ຖືກທຳລາຍຫມົດ ເພາະພວກມັນເປັນພືດຮຸ້ນຫລັງ.³³ ເມື່ອໂມເຊຈາກຟາຣາໂອ ແລະອອກໄປນອກເມືອງ, ລາວໄດ້ຍົກມືຂຶ້ນຝ້າຕໍ່ພຣະຢາເວ; ຝ້າຮ້ອງ ແລະຫມາກເຫັບກໍ່ຢຸດ, ແລະບໍ່ມີຝົນຕົກລົງມາອີກ.

³⁴ ເມື່ອຟາຣາໂອເຫັນວ່າຝົນ, ຫມາກເຫັບ, ແລະຝ້າຮ້ອງສະຫງົບລົງແລ້ວ, ພະອົງກໍ່ເຮັດບາບອີກ ແລະເຮັດໃຈຂອງພະອົງແຂງກະດ້າງ, ລວມທັງຂ້າຮາຊະການຂອງພະອົງດ້ວຍ.³⁵ ໃຈຂອງຟາຣາໂອແຂງກະດ້າງ, ດັ່ງນັ້ນພະອົງຈຶ່ງບໍ່ຍອມໃຫ້ປະຊາຊົນອິສະຣາເອນໄປ. ນີຕີສິງທິພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວໄວ້ກັບໂມເຊເຖິງສິ່ງທີ່ຟາຣາໂອຈະເຮັດ.

10 ¹ ພຣະຢາເວກ່າວແກ່ໂມເຊວ່າ, "ຈຶ່ງໄປຫາຟາຣາໂອ, ເພາະເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງລາວ ແລະໃຈຂອງບັນດາຂ້າຮາຊະການຂອງລາວແຂງກະດ້າງ. ເຮົາໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້ເພື່ອສະແດງຫມາຍສຳຄັນ ເຫລົ່ານີ້ແຫ່ງຮິດອຳນາດຂອງເຮົາທຳມາກາງພວກເຂົາ.² ເຮົາໄດ້ເຮັດໃນສິ່ງນີ້ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ເລົ່າແກ່ລູກ ແລະ ຫລານເຖິງສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດ, ເຖິງວິທີທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດຕໍ່ຊາວອີຍົບຢ່າງຮຸນແຮງ, ແລະວິທີທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດຫມາຍສຳຄັນຕ່າງໆ ແຫ່ງຮິດອຳນາດຂອງເຮົາທຳມາກາງພວກເຂົາ. ດ້ວຍວິທີນີ້ພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະຢາເວ."

³ ດັ່ງນັ້ນໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນຈຶ່ງເຂົ້າເຝົ້າຟາຣາໂອ ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບພະອົງວ່າ, "ພຣະຢາເວ, ພຣະເຈົ້າຂອງຊາວເຮັບເຮີ, ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ: 'ເຈົ້າຈະປະຕິເສດທີ່ຈະຖອມຕົວຕໍ່ເຮົາອີກດິນປານໃດ? ຈຶ່ງປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງເຮົາໄປເພື່ອນະມັດສະການເຮົາ.'

⁴ ແຕ່ຖ້າເຈົ້າປະຕິເສດທີ່ຈະປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງເຮົາໄປ, ຈຶ່ງຟັງ, ໃນມື້ອື່ນເຮົາຈະທຳໃຫ້ຝູງຕັກແຕນເຂົ້າມາໃນດິນແດນຂອງເຈົ້າ.

⁵ ພວກມັນຈະປົກຄຸມພື້ນດິນແຕ່ມໄປຫມົດ ຈົນບໍ່ມີໃຜສາມາດເຫັນພື້ນດິນ. ພວກມັນຈະກິນສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ເຫລືອຈາກຫມາກເຫັບທຳລາຍ. ພວກມັນຈະກິນຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນ ຊຶ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ກິນໃນຫົງນາດ້ວຍ.⁶ ພວກມັນຈະເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ, ຂອງຂ້າຮາຊະການທຸກຄົນຂອງເຈົ້າ, ແລະຂອງຊາວອີຍົບ—ໃນສິ່ງທີ່ພໍ ຫລືປູ່ຂອງເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເຫັນເລີຍ, ຕັ້ງແຕ່ມືທີ່ພວກເຂົາອາໄສໃນແຜ່ນດິນມາຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້!" ແລ້ວໂມເຊກໍ່ຈາກໄປ ແລະອອກຈາກຟາຣາໂອ.

⁷ ບັນດາຂ້າຮາຊະການຂອງຟາຣາໂອກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, "ຊາຍຄົນນີ້ຈະເປັນຜູ້ຄຸກຄາມເຮົາອີກດິນປານໃດ? ຂໍປ່ອຍຊາວອິສະຣາເອນໄປນະມັດສະການ ພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ. ພຣະອົງຍັງບໍ່ຮູ້ວ່າອີຍົບຈະຈົບຫາຍແລ້ວ?" ໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນຖືກນຳຕົວເຂົ້າມາເຝົ້າຟາຣາໂອອີກ, ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, "ຈຶ່ງໄປນະມັດສະການພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ. ແຕ່ໃຜແດ່ຈະໄປ?"

⁸ ໂມເຊກ່າວວ່າ, "ພວກຂ້ານ້ອຍຈະໄປກັບຄືນຫນຸ່ມ ແລະກັບຜູ້ອາວຸໂສ, ບັນດາລູກຊາຍ ແລະລູກສາວ. ພວກເຮົາຈະໄປກັບຝູງແກະແບ້ແລະຝູງງົວ, ເພາະພວກຂ້ານ້ອຍຈະຕ້ອງຈັດງານລ້ຽງຖວາຍແດ່ພຣະຢາເວ."⁹ ຟາຣາໂອກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, "ຂໍພຣະຢາເວຈຶ່ງສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ, ຖ້າຂ້ອຍໃຫ້ພວກເຈົ້າໄປ ແລະລູກຫລານຂອງເຈົ້າໄປດ້ວຍ. ເບິ່ງເຖິງ, ເຈົ້າຕ້ອງມີຄວາມຊົ່ວຮ້າຍບາງຢ່າງໃນໃຈ."¹⁰ ບໍ່ໄດ້! ຈຶ່ງໄປ, ໄດ້ສະເພາະຜູ້ຊາຍທຳມາກາງພວກເຈົ້າ, ແລະນະມັດສະການພຣະຢາເວ, ເພາະນີຕີສິງທິເຈົ້າຕ້ອງການ." ແລ້ວໂມເຊ ແລະອາໂຣນກໍ່ຖືກຂັບໄລ່ໄປໃຫ້ພື້ນຫນ້າຂອງຟາຣາໂອ.

¹² ແລ້ວພຣະຢາເວຈຶ່ງກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, "ຈຶ່ງຍົກມືຂຶ້ນສູ່ທ້ອງຟ້າເຫນືອແຜ່ນດິນອີຍົບໄປຍັງຝູງຕັກແຕນ, ເພື່ອພວກມັນຈະໄດ້ໂຈມຕີແຜ່ນດິນອີຍົບ ແລະກິນພືດພັນທຸກຢ່າງ, ຄືທຸກຢ່າງທີ່ເຫລືອຈາກຫມາກເຫັບທຳລາຍນັ້ນ."¹³ ໂມເຊຈຶ່ງຍົກໄມ້ຄ້ອນເທົ້າຂອງເຂົາອອກເຫນືອແຜ່ນດິນອີຍົບ, ແລະພຣະຢາເວກໍ່ນຳລົມຕາເວັນອອກພັດມາເຫນືອແຜ່ນດິນຕະຫລອດທັງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ. ເມື່ອເຖິງຕອນເຊົ້າ, ລົມຕາເວັນອອກກໍ່ພັດຝູງຕັກແຕນມາ.

¹⁴ ຝູງຕັກແຕນໄປຫົວແຜ່ນດິນອີຍົບ ແລະ ເກາະຢູ່ຫົວທຸກສ່ວນຂອງອີຍົບ. ບໍ່ເຄີຍມີຕັກແຕນຝູງໃຫຍ່ໃນແຜ່ນດິນຢ່າງນີ້ມາກ່ອນເລີຍ, ແລະຫລັງຈາກນີ້ຈະບໍ່ມີເຫດການຢ່າງນີ້ອີກເລີຍ.¹⁵ ພວກມັນປົກຄຸມຫົວແຜ່ນດິນທັງຫມົດ ຈົນເຮັດໃຫ້ທຸກຢ່າງມືດໄປ. ພວກມັນກິນພືດພັນທຸກຢ່າງໃນແຜ່ນດິນ ແລະ ຫມາກໄມ້ຈາກຕົ້ນທັງຫມົດຊຶ່ງເຫລືອຈາກຫມາກເຫັບທຳລາຍ. ຫົວຫັງແຜ່ນດິນອີຍົບນັ້ນ, ຈະບໍ່ມີພືດໃບຂຽວສິດເຫລືອເລີຍ, ບໍ່ວ່າຕົ້ນໄມ້ຫລືພືດພັນໃດໆໃນຫົງນາ.

¹⁶ ແລ້ວຟາຣາໂອຈຶ່ງຮີບໃຫ້ໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນເຂົ້າເຝົ້າແລ້ວກ່າວວ່າ, "ເຮົາໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະຕໍ່ເຈົ້າດ້ວຍ."¹⁷ ບັດນີ້, ຂໍເຈົ້າຍົກໂທດບາບຂອງເຮົາເທື່ອນີ້ດ້ວຍ, ແລະອະທິຖານຕໍ່ພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ

¹⁸ ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະໃຫ້ຄວາມຜ່ານພື້ນໄປຈາກເຮົາ."¹⁸ ດັ່ງນັ້ນໂມເຊຈຶ່ງໄປຈາກຟາຣາໂອ ແລະ ອະທິຖານຕໍ່ພຣະຢາເວ.

¹⁹ ພຣະຢາເວຈຶ່ງນຳລົມຕາເວັນຕົກທີ່ຮຸນແຮງຫລາຍມາ ພັດເອົາຝູງຕັກແຕນ ແລະໄປຕົກໃນທະເລແດງ;

²⁰ ຈົນບໍ່ເຫລືອຕັກແຕນແມ່ນແຕ່ໂຕດຽວຫົວເຂດແດນອີຍົບ.²⁰ ແຕ່ພຣະຢາເວໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຟາຣາໂອແຂງກະດ້າງ, ແລະຟາຣາໂອຈຶ່ງບໍ່ຍອມປ່ອຍຊາວອິສະຣາເອນໄປ.

²¹ ແລ້ວພຣະຢາເວກ່າວແກ່ໂມເຊວ່າ, "ຈຶ່ງຍົກມືຂອງເຈົ້າຂຶ້ນສູ່ທ້ອງຟ້າ, ເພື່ອຈະໃຫ້ຄວາມມືດຫົວແຜ່ນດິນອີຍົບ ເປັນຄວາມມືດຈົນຕ້ອງໃຊ້ມືລູບຄຳໄປ.

²² ໂມເຊຈຶ່ງຍົກມືຂຶ້ນສູ່ທ້ອງຟ້າ, ແລະກໍ່ມີຄວາມມືດຫນ້າຫົວແຜ່ນດິນອີຍົບສາມມື້. ພວກເຂົາເບິ່ງກັນບໍ່ເຫັນເລີຍ; ບໍ່ມີໃຜລູກໄປຈາກເຮືອນຂອງຕົນຕະຫລອດທັງສາມມື້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ດີ, ບັນດາຊາວອິສະຣາເອນທຸກຄົນໄດ້ມີແສງສະຫວ່າງຢູ່ໃນບ່ອນທີ່ພວກເຂົາອາໄສນັ້ນ.

²⁴ ຟາຣາໂອເອີ້ນໂມເຊເຂົ້າເຝົ້າ ແລະກ່າວວ່າ, "ຈຶ່ງໄປນະມັດສະການພຣະຢາເວເຖິງ, ແຕ່ໃຫ້ຄອບຄົວໄປກັບພວກເຈົ້າ, ແຕ່ຝູງແກະ ແລະແບ້ຈະຕ້ອງຢູ່ທີ່ນີ້."²⁵ ແຕ່ໂມເຊຕອບວ່າ, "ທ່ານຕ້ອງມອບເຄື່ອງບູຊາໃຫ້ແກ່ພວກຂ້ານ້ອຍ ແລະເຄື່ອງເຜົາບູຊາດ້ວຍ ເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ຖວາຍບູຊາແດ່ພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ.²⁶ ຝູງສັດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍຈະຕ້ອງໄປກັບພວກຂ້ານ້ອຍດ້ວຍ; ດ້ວຍວ່າພວກຂ້ານ້ອຍຈະຕ້ອງເອົາສັດຈາກຝູງໄປຖວາຍພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ.

ດ້ວຍວ່າພວກຂ້ານ້ອຍຍັງບໍ່ຮູ້ວ່າຈະຕ້ອງເອົາສັດໄປຖວາຍພຣະຢາເວ ຈົນກວ່າຈະເຖິງທີ່ນັ້ນກ່ອນ."

²⁷ແຕ່ພຣະຢາເວເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຟາຣາໂອແຂງກະດ້າງຢູ່ຄືເກົ່າ, ແລະ ພະອົງຈຶ່ງບໍ່ຍອມປ່ອຍພວກເຂົາໄປ²⁸ຟາຣາໂອ ໄດ້ອອກຄໍາສັ່ງຕໍ່ໂມເຊວ່າ, "ຈົ່ງໄປໃຫ້ຜົນຈາກຂ້ອຍ, ຣະວັງຕົວໃຫ້ດີ, ຢາມາໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນຫນ້າອີກ, ຖ້າຂ້ອຍເຫັນຫນ້າເຈົ້າມືໃດ, ເຈົ້າຈະຕາຍມື້ນັ້ນ."²⁹ໂມເຊຈຶ່ງຕອບວ່າ, "ພະອົງເປັນຜູ້ກ່າວແລ້ວເດີ, ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ມາໃຫ້ພະອົງເຫັນຫນ້າອີກເລີຍ."

11 ¹ແລ້ວພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, "ຍັງມີພິພິດອີກຢ່າງໜຶ່ງມາສູ່ຟາຣາໂອ ແລະ ອີຍິບ. ຫລັງຈາກນັ້ນ, ລາວຈະປ່ອຍພວກເຈົ້າໄປຈາກທີ່ນີ້. ສູດທ້າຍເມື່ອລາວປ່ອຍພວກເຈົ້າໄປ, ລາວຈະຂັບໄລ່ພວກເຈົ້າອອກຈົນຫມົດ.²ຈົ່ງບອກປະຊາຊົນທຸກຄົນທັງຊາຍ ແລະ ຍິງ ຂໍເອົາເຄື່ອງເງິນ ແລະ ເຄື່ອງຄ່າຈາກເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ."³ບັດນີ້ ພຣະຢາເວເຮັດໃຫ້ຊາວອີຍິບພໍໃຈຊາວອິສະຣາເອນ. ຫລາຍໄປກວ່ານັ້ນ, ໂມເຊກໍເປັນທີ່ນັບຖືຫລາຍໃນສາຍຕາຂອງຂ້າຣາຊະການຂອງຟາຣາໂອ ແລະ ຂອງປະຊາຊົນອີຍິບດ້ວຍ. ⁴ໂມເຊທູນກ່າວວ່າ, "ພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ: 'ເວລາປະມານທ່ຽງຄືນ ເຮົາຈະອອກໄປຫົວແຜ່ນດິນອີຍິບ.⁵ລູກກົກທັງຫມົດໃນແຜ່ນດິນອີຍິບຈະຕາຍ, ຕັ້ງແຕ່ລູກກົກຂອງຟາຣາໂອ, ຜູ້ທີ່ນັ່ງເທິງບັນລັງ, ຈົນເຖິງລູກກົກຂອງທາດຢັງຜູ້ຢູ່ຫລັງເຄື່ອງໂມ້ແປ້ງ, ແລະ ລູກຂອງສັດເກີດກ່ອນທັງຫມົດດ້ວຍ. ⁶ແລ້ວຈະມີການຮ້ອງໃຫ້ສຽງດັງຫົວແຜ່ນດິນອີຍິບ, ຢ່າງບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ ຕໍ່ໄປພາຍຫນ້າຈະບໍ່ມີອີກເລີຍ. ⁷ແຕ່ຈະບໍ່ມີແຜ່ນແຕ່ສຽງຫມາຍເຫຼົ່າໃດໆຕໍ່ສູ່ປະຊາຊົນອິສະຣາເອນ, ບໍ່ວ່າຄົນຫລືສັດ. ໂດຍວິທີນີ້ເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຈະປະຕິບັດຕໍ່ຊາວອີຍິບ ແລະ ຊາວອິສະຣາເອນແຕກຕ່າງກັນ.⁸ເຫລົ່າຂ້າຣາຊະການທັງຫມົດຂອງເຈົ້າ, ຟາຣາໂອ, ຈະລົງມາຫາເຮົາ ແລະ ກາບລົງຕໍ່ເຮົາ. ພວກເຂົາຈະເວົ້າວ່າ, 'ຈົ່ງໄປ, ທັງເຈົ້າ ແລະ ປະຊາຊົນທັງຫມົດຜູ້ຕິດຕາມເຈົ້າມາດ້ວຍ!' ຫລັງຈາກນັ້ນຂ້ານ້ອຍກໍຈະອອກໄປ." ⁹ແລ້ວລາວໄດ້ທູນລາຈາກຟາຣາໂອໄປດ້ວຍຄວາມໂກດຮ້າຍຢ່າງໃຫຍ່. ¹⁰ພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, "ຟາຣາໂອຈະບໍ່ຍອມຟັງພວກເຈົ້າ. ນີ້ກໍເພື່ອການທີ່ເຮົາຈະເຮັດການອັດສະຈັນຫລາຍຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນອີຍິບ."¹¹ໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນໄດ້ເຮັດການອັດສະຈັນເຫລົ່ານີ້ທັງຫມົດຕໍ່ຫນ້າຂອງຟາຣາໂອ. ແຕ່ພຣະຢາເວໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຟາຣາໂອແຂງກະດ້າງຢູ່ຄືເກົ່າ, ແລະ ຟາຣາໂອຈຶ່ງບໍ່ຍອມປ່ອຍປະຊາຊົນອິສະຣາເອນໃຫ້ອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນຂອງພະອົງ.

12 ¹ພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວແກ່ໂມເຊໃນແຜ່ນດິນອີຍິບ. ພຣະອົງກ່າວວ່າ, ²ສໍາລັບພວກເຈົ້າ, ເດືອນນີ້ຈະເປັນເດືອນເລີມຕົ້ນ, ເປັນເດືອນທໍາອິດຂອງປີສໍາລັບພວກເຈົ້າ. ³ຈົ່ງສັ່ງໃນຫຼັກຊຸມນຸມຊາວອິສະຣາເອນວ່າ, 'ໃນວັນທີ່ສິບເດືອນນີ້ ໃຫ້ພວກເຂົາແຕ່ລະຄົນເອົາລູກແກະ ຫລື ແບ້ຫນຸ່ມໂຕໜຶ່ງສໍາລັບພວກເຂົາ, ແຕ່ລະຄອບຄົວຈຶ່ງເຮັດຢ່າງນີ້ຄື, ລູກແກະຄອບຄົວລະຫນຶ່ງໂຕ.⁴ຖ້າຄອບຄົວໃດມີຄົນຫນ້ອຍເກີນໄປສໍາລັບລູກແກະຫນຶ່ງໂຕ, ກໍໃຫ້ຊາຍຄົນນັ້ນ ແລະ ເພື່ອນບ້ານຂອງລາວ ເອົາຊີ້ນລູກແກະ ຫລື ແບ້ຫນຸ່ມທີ່ຈະພຽງພໍສໍາລັບຈໍານວນຄົນ. ຄືຈະຕ້ອງພຽງພໍສໍາລັບທຸກຄົນທີ່ຈະກິນ, ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະຕ້ອງເອົາຊີ້ນຢ່າງພຽງພໍທີ່ຈະລ້ຽງພວກເຂົາທັງຫມົດ. ⁵ລູກແກະ ຫລື ແບ້ຫນຸ່ມຂອງເຈົ້າຕ້ອງປາສະຈາກຕ່າງໆ, ໂຕຜູ້ອາຍຸຫນຶ່ງປີ. ພວກເຈົ້າອາດເອົາແກະ ຫລື ແບ້ມາໂຕໜຶ່ງກໍໄດ້. ⁶ພວກເຈົ້າຕ້ອງເບິ່ງແຍງມັນຈົນຮອດມື້ທີ່ສິບສີ່ຂອງເດືອນນັ້ນ. ແລ້ວໃຫ້ຊຸມນຸມຊາວອິສະຣາເອນທັງຫມົດ ຕ້ອງຂ້າສັດເຫລົ່ານັ້ນໃນຕອນໃກ້ຈະຄ່າ. ⁷ພວກເຈົ້າຕ້ອງເອົາເລືອດບາງສ່ວນມາ ແລະ ຫາເທິງປະຕູທັງສອງຂ້າງ ແລະ ດ້ານເທິງຂອງຮອບປະຕູຂອງບ້ານທີ່ພວກເຈົ້າຈະກິນຊີ້ນນັ້ນ. ⁸ພວກເຈົ້າຕ້ອງກິນຊີ້ນຄົນນັ້ນຫລັງຈາກປົ່ງໃສ່ໄຟກ່ອນ. ກິນຊີ້ນກັບເຂົ້າຈີບມີເຊືອແປ້ງ, ພ້ອມກັບຜັກຂົມ. ⁹ຢາກິນຊີ້ນດິບ ຫລື ຕົ້ມໃນນ້ຳ. ແຕ່ຈົ່ງປົ່ງແທນ, ຄືປົ່ງສ່ວນຫົວ, ສ່ວນຂາ ແລະ ສ່ວນເຄື່ອງໃນຂອງມັນໄປແທນ. ¹⁰ພວກເຈົ້າຕ້ອງກິນບໍ່ໃຫ້ເຫລືອໄວ້ຮອດຕອນເຊົ້າ. ພວກເຈົ້າຕ້ອງເຜົາເສຍ ຖ້າຍັງມີເສດເຫລືອຮອດຕອນເຊົ້າ.¹¹ນີ້ເປັນວິທີທີ່ພວກເຈົ້າຈະກິນມັນ: ໃຫ້ໃສ່ສາຍແອວຂອງພວກເຈົ້າກຽມພ້ອມ, ໃສ່ເກີບທີ່ດີຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ຖືໄມ້ຄ້ອນເທົາໄວ້ໃນມື. ພວກເຈົ້າຕ້ອງຟ້າວກິນຢ່າງເລັ່ງດ່ວນ. ນີ້ແມ່ນການກິນປັດສະດາຂອງພຣະຢາເວ. ¹²ພຣະຢາເວກໍກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ: ເຮົາຈະຜ່ານເຂົ້າໃນແຜ່ນດິນອີຍິບໃນຄືນນັ້ນ ແລະ ຂ້າລູກກົກຂອງຄົນ ແລະ ສັດທັງຫມົດໃນແຜ່ນດິນອີຍິບ. ເຮົາຈະນໍາການລົງໂທດມາຍັງບັນດາພະຂອງອີຍິບທັງຫມົດ. ເຮົາຄືພຣະຢາເວ.¹³ເລືອດຈະເປັນເຄື່ອງຫມາຍຢູ່ທີ່ເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າ. ເມື່ອເຮົາມາຫາພວກເຈົ້າ, ເມື່ອເຮົາເຫັນເລືອດນັ້ນ, ເຮົາຈະຜ່ານພວກເຈົ້າໄປໃນຂະນະທີ່ເຮົາໂຈມຕີແຜ່ນດິນອີຍິບ. ພິພິດນີ້ຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ທໍາລາຍພວກເຈົ້າ.¹⁴ມື້ນີ້ຈະກາຍເປັນມື້ທີ່ລະນຶກເຖິງສໍາລັບພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງຖືປະຕິບັດໃຫ້ເປັນເຫສະການສໍາລັບພຣະຢາເວ. ມັນກໍຈະເປັນບັນຍັດສໍາລັບພວກເຈົ້າສະເຫມີ, ຕະຫລອດທຸກຍຸກສະໄຫມຂອງພວກເຈົ້າ, ວ່າພວກເຈົ້າຕ້ອງຖືປະຕິບັດມື້ນີ້. ¹⁵ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງກິນເຂົ້າຈີບມີເຊືອແປ້ງໃນລະຫວ່າງເຈັດມື້. ໃນມື້ທໍາອິດພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງເອົາເຊືອແປ້ງອອກຈາກເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ຫມົດ. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກິນເຂົ້າຈີບມີເຊືອແປ້ງ ຕັ້ງແຕ່ມື້ທໍາອິດຈົນເຖິງມື້ທີ່ເຈັດ, ຄົນນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກຕັດອອກຈາກເປັນຊາວອິສະຣາເອນ. ¹⁶ໃນມື້ທໍາອິດຈະຕ້ອງມີການຊຸມນຸມທຶກຽມໄວ້ສໍາລັບເຮົາ, ແລະ ໃນມື້ທີ່ເຈັດຈະຕ້ອງມີການຊຸມນຸມເຫມືອນກັນນີ້. ຈະຕ້ອງບໍ່ເຮັດວຽກມື້ເຫລົ່ານີ້, ຍົກເວັ້ນການປຸງແຕ່ງອາຫານໃຫ້ທຸກຄົນກິນ. ນີ້ເປັນວຽກດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ພວກເຈົ້າເຮັດໄດ້. ¹⁷ພວກເຈົ້າຕ້ອງຖືປະຕິບັດເຫສະການເຂົ້າຈີບມີເຊືອແປ້ງນີ້ ເພາະໃນມື້ນີ້ເອງເຮົາຈະໄດ້ນໍາປະຊາຊົນຂອງເຮົາ, ແບ່ງທະຫານອອກໂດຍແຕ່ລະກຸ່ມ, ເພື່ອອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຍິບ. ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຕ້ອງຖືປະຕິບັດວັນດັ່ງກ່າວນີ້ ຕະຫລອດຊົ່ວຍຸກສະໄຫມຂອງພວກເຈົ້າ. ນີ້ເປັນບັນຍັດຕະຫລອດໄປສໍາລັບພວກເຈົ້າ.¹⁸ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງກິນເຂົ້າຈີບມີເຊືອແປ້ງ ຕັ້ງແຕ່ໃນຕອນຕາເວັນລັບແສງຂອງມື້ທີ່ສິບສີ່ເດືອນທໍາອິດຂອງປີ, ຈົນເຖິງຕາເວັນລັບແສງໃນວັນທີຊາວເອັດຂອງເດືອນ. ¹⁹ລະຫວ່າງເຈັດມື້ເຫລົ່ານີ້, ຈະຕ້ອງບໍ່ມີເຊືອແປ້ງໃຫ້ເຫັນໃນເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າ. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກິນເຂົ້າຈີບໃສ່ເຊືອແປ້ງຈະຕ້ອງຖືກຕັດອອກຈາກຊຸມຊົນຊາວອິສະຣາເອນ, ແມ່ນແຕ່ຄົນນັ້ນຈະເປັນຄົນຕ່າງຊາດ ຫລື ຄົນທີ່ເກີດໃນແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າກໍຕາມ.²⁰ພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ກິນສິ່ງໃດໆທີ່ເຮັດດ້ວຍເຊືອແປ້ງ. ບໍ່ວ່າພວກເຈົ້າຈະຢູ່ບ່ອນໃດກໍຕາມ, ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງກິນເຂົ້າຈີບມີເຊືອແປ້ງ."²¹ແລ້ວໂມເຊໄດ້ເອີ້ນພວກຜູ້ອາວຸໂສທຸກຄົນຂອງອິສະຣາເອນມາພົບ ແລະ ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ. "ຈົ່ງໄປ ແລະ ເລືອກລູກແກະທີ່ຈະພຽງພໍສໍາລັບລ້ຽງຄອບຄົວຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ຂ້າເປັນລູກແກະປັດສະດາ.²²ແລ້ວໄປເອົາກິງຫຸສົບມາ ແລ້ວຈຸ່ມມັນລົງໃນເລືອດທີ່ຢູ່ໃນອ່າງ. ໃຊ້ເລືອດໃນອ່າງປ້າຍດ້ານເທິງຂອງຂອບປະຕູ ແລະ ເສົາປະຕູທັງສອງຂ້າງ. ບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດໃນພວກທ່ານອອກໄປນອກປະຕູເຮືອນຈົນກວ່າຈະຮອດຕອນເຊົ້າ. ²³ເພາະພຣະຢາເວຈະຜ່ານໄປເພື່ອຈະປະຫານຊາວອີຍິບ. ເມື່ອພຣະອົງທອດພຣະເນດເຫັນເລືອດທີ່ດ້ານເທິງຂອງຂອບປະຕູ ແລະ ທັງສອງຂ້າງຂອງເສົາປະຕູ, ພຣະອົງຈະຜ່ານເວັ້ນປະຕູພວກເຈົ້າ ແລະ ຈະບໍ່ໃຫ້ຜູ້ສັ່ງຫານເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງພວກທ່ານເພື່ອຈະປະຫານພວກເຈົ້າ.

²⁴ເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງຖືເຫດການນີ້. ໃຫ້ເປັນບັນຍັດຖາວອນຂອງພວກເຈົ້າ ແລະຂອງລູກຫລານຂອງພວກເຈົ້າ.

²⁵ເມື່ອພວກເຈົ້າເຂົ້າໄປເຖິງແຜ່ນດິນຊຶ່ງພຣະຢາເວຈະປະທານແກ່ພວກເຈົ້າ, ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັນຍາໄວ້, ພວກເຈົ້າຕ້ອງຖືພິທີປະຕິບັດການນະມັດສະການນີ້.

²⁶ເມື່ອລູກຂອງພວກເຈົ້າຖາມວ່າ, "ພິທີປະຕິບັດການນະມັດສະການນີ້ຫມາຍເຖິງຫຍັງ?"²⁷ ແລ້ວໃຫ້ພວກເຈົ້າຈົງຕອບວ່າ, 'ເປັນການຖວາຍເຄື່ອງບູຊາປັດສະຄາແຕ່ພຣະຢາເວ, ເພາະພຣະຢາເວໄດ້ຜ່ານເວ້ນເຮືອນຂອງຊາວອິສະຣາເອນໃນອິຢິບ ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ປະທານຊາວເອີຢິບນັ້ນ. ພຣະອົງໄດ້ໄວ້ຊີວິດຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາ.'" ແລ້ວປະຊາຊົນກໍຂາບລົງນະມັດສະການພຣະຢາເວ.

²⁸ຊາວອິສະຣາເອນກໍໄປ ແລະ ເຮັດຕາມຄໍາສັ່ງຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ດັ່ງທີ່ພຣະຢາເວສັ່ງໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນ.

²⁹ໃນເວລາທ່ຽງຄືນ ພຣະຢາເວໄດ້ປະທານລູກກົກທຸກຄົນໃນແຜ່ນດິນອິຢິບ, ຕັ້ງແຕ່ລູກກົກຂອງຟາຣາໂອ, ຜູ້ໄດ້ນັ່ງເທິງບັນລັງ, ຈົນໄປເຖິງລູກກົກຂອງຄົນທີ່ຢູ່ໃນຄຸກ ແລະລູກກົກຂອງຝູງສັດລ້ຽງທຸກໂຕ.³⁰ ຟາຣາໂອ ຜ່ອມດ້ວຍຂ້າຮາຊະການ, ແລະຊາວອິຢິບທັງຫມົດ ໄດ້ຕື່ນໃນເວລາກາງຄືນ. ມີການຮ້ອງໄຫ້ຄໍາຄວນສຽງດັງທົ່ວໄປໃນອິຢິບ, ເພາະວ່າບໍ່ມີເຮືອນໃດເລີຍທີ່ບໍ່ມີຄົນຕາຍ.

³¹ຟາຣາໂອເອີ້ນໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນເຂົ້າເຝົ້າໃນເວລາກາງຄືນ ແລະກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງລູກຂຶ້ນ, ອອກໄປຈາກປະຊາຊົນຂອງຂ້ອຍ, ຕະຫລອດທັງເຈົ້າ ແລະ ຊາວອິສະຣາເອນ. ຈົ່ງໄປ, ນະມັດສະການພຣະຢາເວ, ຕາມທີ່ເຈົ້າເວົ້າວ່າເຈົ້າຕ້ອງເຮັດຢ່າງນັ້ນ."³² ຈົ່ງເອົາຝູງແບ້ແກະ ແລະ ຝູງງົວຂອງພວກເຈົ້າໄປ, ແລະຈົ່ງໄປ, ແລະອວຍພອນໃຫ້ແກ່ເຮົາດ້ວຍ."³³ ຝ່າຍຊາວອິຢິບກໍໄດ້ເລັ່ງໃຫ້ພວກເຂົາອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນໂດຍໄວ, ເພາະພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, "ພວກເຮົາຕາຍກັນຫມົດແລ້ວ."

³⁴ດັ່ງນັ້ນປະຊາຊົນໄດ້ນໍາເອົາກ້ອນແປ້ງບໍ່ມີເຊື້ອແປ້ງໄປນໍາ. ອ່າງນວດແປ້ງຂອງພວກເຂົາກໍໄດ້ຫຸ້ມໄວ້ ແລະ ໃສ່ເທິງບ່າຂອງພວກເຂົາແບກໄປ.³⁵ ບັດນີ້ ປະຊາຊົນອິສະຣາເອນໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ໂມເຊໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາ. ພວກເຂົາໄດ້ຂໍເຄື່ອງເງິນ, ເຄື່ອງຄ່າ, ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຈາກຊາວອິຢິບ.

³⁶ພຣະຢາເວໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊາວອິຢິບຮ້ອນຮົນເພື່ອໃຫ້ເປັນທີ່ພິຈາລະນາຂອງພວກເຮົາ. ດັ່ງນັ້ນຊາວອິຢິບຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ສິ່ງຂອງຕາມທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຂໍ. ດ້ວຍວິທີນີ້, ຊາວອິສະຣາເອນຈຶ່ງໄດ້ຍຶດເອົາສິ່ງຂອງຈາກຊາວອິຢິບໄປ.

³⁷ຊາວອິສະຣາເອນໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເມືອງຊາມາເສດໄປເຖິງເມືອງສຸກໂກດ. ມີຜູ້ຊາຍເດີນທາງໂດຍການຍ່າງປະມານ 600,000 ຄົນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ນັບຜູ້ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ.³⁸ ມີຄົນຊາດອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນຄົນອິສະຣາເອນໄປກັບພວກເຂົາດ້ວຍ, ພ້ອມທັງຝູງແບ້ແກະ ແລະຝູງງົວເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ.³⁹ ພວກເຂົາປົ່ງເຂົ້າຈີບມີເຊື້ອແປ້ງ ທີ່ພວກເຂົາເອົາມາຈາກອິຢິບ.

ທີ່ບໍ່ໃສ່ເຊື້ອແປ້ງເພາະພວກເຂົາໄດ້ຖືກເລັ່ງໃຫ້ອອກຈາກອິຢິບໂດຍໄວ ແລະ ບໍ່ອາດຊັກຊ້າເພື່ອກຽມອາຫານໄດ້.⁴⁰ ຊາວອິສະຣາເອນໄດ້ຢູ່ໃນອິຢິບເປັນເວລາ 430 ປີ.

⁴¹ເມື່ອຄົບ 430 ປີ, ວັນນັ້ນເອງ, ພົນໂຍທາຂອງພຣະຢາເວໄດ້ເດີນທາງອອກຈາກແຜ່ນດິນອິຢິບ.⁴² ຄົນວັນນີ້ເປັນຄົນທີ່ຕ້ອງເຝົ້າລະວັງ, ເພາະພຣະຢາເວຈະນໍາພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນອິຢິບ. ນີ້ເປັນຄົນແຫ່ງພຣະຢາເວທີ່ຊາວອິສະຣາເອນ ຕະຫລອດຈົນເຖິງຍຸກລູກຫລາຍຕ້ອງຖືປະຕິບັດ.

⁴³ພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ ແລະອາໂຣນວ່າ, "ລະບຽບພິທີປັດສະຄາເປັນດັ່ງນີ້: ຄືຢ່າໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດຮ່ວມກິນ."⁴⁴ ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ທາດທຸກຄົນຂອງຊາວອິສະຣາເອນ, ທີ່ໄດ້ເອົາເງິນຊື້ມາ, ອາດກິນໄດ້ຫລັງຈາກເຈົ້າໃຫ້ເຂົາເຂົ້າພິທີຕັດແລ້ວ.

⁴⁵ຄົນຕ່າງດ້າວ ແລະລູກຈ້າງຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ກິນອາຫານໃດໆ⁴⁶ ອາຫານນັ້ນໃຫ້ກິນແຕ່ໃນເຮືອນຂອງຕົນເທົ່ານັ້ນ. ເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ເອົາຊົນໄປນອກເຮືອນ, ແລະບໍ່ຫັກກະດູກໃດໆຂອງມັນແລ້ຍ.

⁴⁷ໃຫ້ຊຸມນຸມຊາວອິສະຣາເອນທັງຫມົດປະບັດຕາມພິທີນີ້.⁴⁸ ຖ້າມີຄົນຕ່າງດ້າວມາອາໄສຢູ່ກັບເຈົ້າ ແລະຕ້ອງການຈະປະຕິບັດຕາມພິທີປັດສະຄາຖວາຍແຕ່ພຣະຢາເວ, ກໍໃຫ້ຊາຍພວກນັ້ນທຸກຄົນເຂົ້າພິທີຕັດກ່ອນ. ແລ້ວຈຶ່ງໃຫ້ເຂົາມາ ແລະປະຕິບັດຕາມພິທີນັ້ນໄດ້. ລາວຈະກາຍເປັນເຫມືອນຄົນທີ່ເກີດໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າພິທີຕັດ ຈະກິນອາຫານໃດໆບໍ່ໄດ້.

⁴⁹ບົດບັດຍັດນີ້ຈະຕ້ອງປະຕິບັດແບບດຽວກັນທັງຄົນພົນເມືອງ ແລະຄົນຕ່າງຊາດຊຶ່ງອາໄສຢູ່ທຳມະກາງພວກເຈົ້າ.⁵⁰ ດັ່ງນັ້ນຊາວອິສະຣາເອນທຸກຄົນກໍໄດ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ມີຄໍາສັ່ງແກ່ໂມເຊແລະອາໂຣນ.

⁵¹ໃນມື້ນັ້ນເອງທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ນໍາຊາວອິສະຣາເອນອອກຈາກແຜ່ນດິນອິຢິບ ໂດຍການແຍກເປັນຂະບວນພົນໂຍທາ.

13 ¹ພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ ແລະຊົງກ່າວວ່າ,² "ຈົ່ງແຍກລູກກົກທັງຫມົດໄວ້ໃຫ້ເຮົາ, ສິ່ງທີ່ອອກຈາກຄັນຄັ້ງທໍາອິດເພດຜູ້ທຸກຊະນິດ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນຄົນ ຫລືສັດ. ລູກຫົວປີນັ້ນເປັນຂອງເຮົາ."

³ໂມເຊໄດ້ກ່າວແກ່ປະຊາຊົນວ່າ, "ຈົ່ງລະນຶກເຖິງມື້ທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ອອກມາຈາກອິຢິບ, ອອກຈາກເຮືອນແຫ່ງການເປັນທາດ, ເພາະໂດຍພຣະອັດຂອງພຣະຢາເວອັນເຂັ້ມແຂງ ໄດ້ນໍາພວກເຈົ້າອອກຈາກທີ່ນັ້ນ. ຢ່າກິນເຂົ້າຈີທີ່ມີເຊື້ອແປ້ງ.⁴ ພວກເຈົ້າໄດ້ອອກຈາກອິຢິບໃນມື້ນີ້, ໃນເດືອນອາບິບ.⁵ ເມື່ອພຣະຢາເວນໍາພວກເຈົ້າມາເຖິງແຜ່ນດິນຂອງຊາວການາອານ, ຊາວຮິດຕີ, ຊາວອະໂມຣິດ, ຊາວຮີວີ, ແລະຊາວເຢບູດ, ແຜ່ນດິນທີ່ພຣະອົງສັນຍາໄວ້ກັບບັນພະບູຣຸດຂອງເຈົ້າ, ວ່າຈະຍົກໃຫ້ເຈົ້າເປັນແຜ່ນດິນທີ່ມີນໍ້າມັນ ແລະນໍ້າເຜິ້ງ— ແລ້ວພວກເຈົ້າຈຶ່ງຖືພິທີປະຕິບັດການນະມັດສະການນີ້ໃນເດືອນນີ້.

⁶ເປັນເວລາເຈັດມື້ທ່ານຕ້ອງກິນເຂົ້າຈີບໍ່ມີເຊື້ອແປ້ງ; ໃນມື້ທີ່ເຈັດຈົງມີເຫສະການລ້ຽງ ເພື່ອຖວາຍກຽດແຕ່ພຣະຢາເວ.

⁷ຈົ່ງກິນເຂົ້າຈີບໍ່ມີເຊື້ອແປ້ງຕະຫລອດທັງເຈັດມື້; ຢ່າໃຫ້ເຫັນເຂົ້າຈີທີ່ມີເຊື້ອໃນຫມູ່ພວກທ່ານ. ຢ່າໃຫ້ເຫັນເຊື້ອໃດໆຕາມອານາເຂດຂອງພວກທ່ານ.

⁸ໃນມື້ນັ້ນ ຈົ່ງບອກລູກທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າ, 'ການເຮັດສິ່ງນີ້ກໍ ເພາະພຣະຢາເວໄດ້ກະທໍາເພື່ອເຮົາ

ໃນຂະນະທີ່ເຮົາອອກມາຈາກອິຢິບ.'⁹ ນີ້ຈະເປັນດັ່ງສິ່ງເຄື່ອນໃຈທີ່ມີຂອງເຈົ້າ, ແລະທີ່ຫນ້າຜາກຂອງເຈົ້າ.

ນີ້ກໍເພື່ອພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຢາເວຈະຢູ່ທີ່ປາກຂອງເຈົ້າ, ເພາະດ້ວຍພຣະອັດອັນເຂັ້ມແຂງຂອງພຣະຢາເວທີ່ໄດ້ຊົງນໍາເຈົ້າອອກຈາກອິຢິບ.

¹⁰ສະນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງຮັກສາກົດເກນນີ້ຕາມກໍາຫນົດທຸກໆປີໄປ.

¹¹ເມື່ອພຣະຢາເວຊົງນໍາເຈົ້າໄປຢັ້ງແຜ່ນດິນຂອງຄົນການາອານ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັນຍາໄວ້ກັບເຈົ້າ ແລະບັນພະບູຣຸດຂອງເຈົ້າທີ່ຈະຊົງກະທໍາ, ແລະເມື່ອພຣະອົງຈະປະທານແຜ່ນດິນນັ້ນແກ່ພວກເຈົ້າ.¹² ເຈົ້າຈຶ່ງແຍກລູກກົກທຸກຄົນ ແລະລູກສັດຫົວປີທຸກໂຕຂອງເຈົ້າອອກໄວ້. ເພດຜູ້ທຸກໂຕຈະເປັນຂອງພຣະຢາເວ.¹³ ລູກລໍຫົວປີທຸກໂຕເຈົ້າສາມາດຊື້ກັບຄືນຄືດຽວກັບລູກແກະກໍໄດ້. ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການຊື້ຄືນ, ແລ້ວເຈົ້າຈຶ່ງຫັກຄໍມັນ. ແຕ່ລູກກົກຂອງເຈົ້າໃນທຳມະກາງລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າ—ເຈົ້າຕ້ອງຊື້ພວກເຂົາຄືນມາ.

¹⁴ເມື່ອຕໍ່ໄປພາຍຫນ້າ ເມື່ອລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຖາມວ່າ, 'ການເຮັດຢ່າງນີ້ຫມາຍຄວາມວ່າຫຍັງ?' ກໍໃຫ້ເຈົ້າຕອບເຂົາວ່າ,

'ເປັນເພາະພຣະອັດອັນເຂັ້ມແຂງທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງນໍາພວກເຮົາອອກຈາກອິຢິບຈາກເຮືອນທາດ.'¹⁵ ເມື່ອຟາຣາໂອດຶກດ້ານບໍ່ຍອມປ່ອຍພວກເຮົາໄປ.

ພຣະຢາເວຈຶ່ງປະທານລູກກົກທັງຫມົດໃນແຜ່ນດິນອິຢິບ ແລະ ລູກຫົວປີຂອງສັດທັງຫມົດ. ທັງລູກກົກຂອງຄົນ ແລະ ລູກຫົວປີຂອງສັດ.

ນີ້ຄືເຫດທີ່ຂ້ານ້ອຍຖວາຍບູຊາໂຕຜູ້ທຸກໂຕທີ່ອອກມາຈາກຄັນທໍາອິດແຕ່ພຣະຢາເວ,

ແລະນິຕິເຫດວ່າເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງຊົງຊາຍກົກທັງຫມົດຂອງເຮົາກັບຄືນມາ.¹⁶ ມີຈະກາຍມາເປັນສິ່ງເຄື່ອນໃຈເທິງມື, ແລະເຄື່ອນຄວາມຈຳເທິງຫນ້າຜາກຂອງເຈົ້າ. ເພາະດ້ວຍພຣະຫັດອັນເຂັ້ມແຂງຂອງພຣະຢາເວໄດ້ນຳພວກເຮົາອອກມາຈາກອິຍົບ."

¹⁷ເມື່ອຟາຣາອໂອໄດ້ປ່ອຍປະຊາຊົນໄປແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງນຳພວກເຂົາໄປທາງແຜ່ນດິນຂອງຊາວຟິລິດສະຕິນ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະເປັນທາງໃກ້ກໍຕາມ. ເພາະພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ, "ບາງເທື່ອເມື່ອປະຊາຊົນຈະປ່ຽນໃຈ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຮັບຜະເຊີນຫນ້າກັບສົງຄາມ ແລະຈະກັບໄປຍັງອິຍົບອີກ." ¹⁸ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງນຳປະຊາຊົນອ້ອມໄປຍັງຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານຈົນເຖິງທະເລຕີນກົກ. ຊາວອິສະຣາເອນກໍອອກຈາກແຜ່ນດິນອິຍົບຜ່ອມອາວຸດທຳສົງຄາມ.

¹⁹ໂມເຊໄດ້ນຳເອົາກະດູກຂອງໂຢເຊັບໄປກັບລາວດ້ວຍ, ເພາະໂຢເຊັບໄດ້ໃຫ້ຊາວອິສະຣາເອນປະຕິຍານຢ່າງຈິງຈັງ ແລະກ່າວວ່າ, "ພຣະເຈົ້າຈະຊ່ວຍພວກທ່ານຢ່າງແນ່ນອນນັ້ນ, ແລະໃຫ້ພວກທ່ານຈົງເອົາກະດູກຂອງຂ້ອຍໄປກັບພວກເຈົ້າດ້ວຍ."²⁰ ພວກອິສະຣາເອນອົບພະຍົບອອກຈາກເມືອງສຸກໂກດ ແລະຕັ້ງຄ້າຍຫຼິ້ນເອທາມຊົງຢູ່ຂອບຂອງຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.²¹ ພຣະຢາເວນຳທາງພວກເຂົາໃນເວລາກາງວັນດ້ວຍເສົາເມກ. ໃນເວລາກາງຄືນດ້ວຍເສົາໄຟ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມສະຫວ່າງ. ດ້ວຍວິທີນີ້ ພວກເຂົາຈະເດີນທາງໄດ້ທັງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ.²² ພຣະຢາເວບໍ່ໄດ້ເອົາເສົາເມກໃນເວລາກາງເວັນ ຫລືເສົາໄຟໃນເວລາກາງຄືນ ອອກຫນ້າຈາກເບື້ອງຫນ້າປະຊາຊົນເລີຍ.

14 ¹ພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ ແລະກ່າວວ່າ, ²"ຈົງສັງຊາວອິສະຣາເອນວ່າ ພວກເຂົາຄວນຫັນກັບ ແລະຕັ້ງຄ້າຍຫນ້າປີຮາຮີໂຣດ, ໃນລະຫວ່າງມືກໂດນ ແລະທະເລ, ຫນ້າບາອານເຊໂຟນ. ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງຕັ້ງຄ້າຍບໍລິເວນແຄມທະເລ ກົງກັນຂ້າມປີຮາຮີໂຣດ. ³ຟາຣາອໂອຈະກ່າວເຖິງຊາວອິສະຣາເອນວ່າ, 'ພວກເຂົາກຳລັງພະເນຈອນໄປໃນແຜ່ນດິນ. ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານໄດ້ປິດກັນພວກເຂົາໄວ້.' ⁴ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຟາຣາອໂອແຂງກະດ້າງໄປ, ແລະລາວຈະໄລ່ຕິດຕາມພວກເຈົ້າ. ເຮົາຈະໄດ້ຮັບກຽດຍ້ອນຟາຣາອໂອ ແລະກອງທັບທັງຫມົດຂອງລາວ. ຊາວເອຢິບຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະຢາເວ." ດັ່ງນັ້ນຊາວອິສະຣາເອນກໍໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍດັ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງນັ້ນ. ⁵ເມື່ອກະສັດອິຍົບໄດ້ຮູ້ວ່າຊາວອິສະຣາເອນໄດ້ຫນີໄປແລ້ວ, ຫ້າທີ່ຂອງຟາຣາອໂອ ແລະ ບັນດາຂ້າຣາຊະການຂອງພະອົງກໍປ່ຽນໃຈມາຕໍ່ສູ້ປະຊາຊົນ. ພວກເຂົາກ່າວວ່າ, "ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດຫຍັງລົງໄປໃນການປ່ອຍພວກອິສະຣາເອນໄປລ້າໆ ແທນທີ່ຈະເຮັດວຽກຮັບໃຊ້ພວກເຮົາ?" ⁶ແລ້ວຟາຣາອໂອກໍກຽມຜ່ອມເຫລົ້າທະຫານມ້າ ແລະນຳກອງທັບໄປກັບພະອົງດ້ວຍ. ⁷ພະອົງນຳລົດມ້າຫົກຮ້ອຍຄັນ ແລະ ລົດມ້າອື່ນອີກທັງຫມົດຂອງຊາວອິຍົບ, ຜ່ອມທັງບັນດານາຍທະຫານປະຈຳຢູ່ທຸກຄັນ. ⁸ພຣະຢາເວໄດ້ໃຫ້ໃຈຂອງຟາຣາອໂອແຂງກະດ້າງ, ກະສັດຂອງເອຢິບ, ແລະກະສັດໄດ້ຕິດຕາມຊາວອິສະຣາເອນໄປ. ບັດນີ້ ຊາວອິສະຣາເອນຫນີອອກໄປດ້ວຍຊັບຊະນະ. ⁹ແຕ່ຊາວເອຢິບໄດ້ຕິດຕາມພວກເຂົາໄປ, ຜ່ອມທັງມ້າທັງຫມົດຂອງພະອົງ ແລະ ລົດມ້າທັງຫລາຍ, ພົນມ້າຂອງພະອົງ, ແລະທະຫານຂອງພະອົງ. ພວກເຂົາໄດ້ຕິດຕາມມາຫັນຊາວອິສະຣາເອນ ຫຼືຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ບໍລິເວນ ແຄມທະເລກົງກັນຂ້າມກັບປີຮາຮີໂຣດ, ດ້ານຫນ້າບາອານເຊໂຟນ. ¹⁰ເມື່ອຟາຣາອໂອໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້, ຊາວອິສະຣາເອນກໍໄດ້ເງິຍຫນ້າຂຶ້ນເບິ່ງ ແລະ ປະຫລາດໃຈ. ຊາວເອຢິບກໍກຳລັງຍົກກອງທັບຕິດຕາມມາ, ແລະພວກເຂົາກໍຢ້ານຫລາຍ. ຊາວອິສະຣາເອນຈຶ່ງໄດ້ຮ້ອງຫາພຣະຢາເວ. ¹¹ພວກເຂົາໄດ້ກ່າວແກ່ໂມເຊວ່າ, "ຊຸມຝັ່ງສືບໃນອິຍົບບໍ່ມີ, ຫ່ານຈຶ່ງໄດ້ພາພວກເຮົາອອກມາຕາຍໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານນີ້? ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງເຮັດກັບພວກເຮົາຢ່າງນີ້, ຄືພາພວກເຮົາອອກມາຈາກອິຍົບ? ¹²ເຮົາບອກທ່ານໃນອິຍົບແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່? ເຮົາບອກທ່ານວ່າ, 'ຈົງປ່ອຍພວກເຮົາຕາມລຳພັງ, ໃຫ້ພວກເຮົາຮັບໃຊ້ຊາວອິຍົບເຖິນ.' ເຮັດວຽກໃຫ້ພວກເຂົາກໍຍັງດີກວ່າ ພວກເຮົາມາຕາຍໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານນີ້." ¹³ໂມເຊໄດ້ກ່າວກັບປະຊາຊົນວ່າ, "ຢ່າຢ້ານເລີຍ. ຈົງສະຫງົບໄວ້ ແລະ ເບິ່ງການຊ່ວຍເຫລືອທີ່ພຣະຢາເວຈະເຮັດເພື່ອພວກທ່ານໃນມືນີ້. ເພາະພວກທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ເຫັນຄົນອິຍົບທີ່ເຫັນໃນມືນີ້ອີກ." ¹⁴ພຣະຢາເວຈະສູ້ຮົບແທນພວກທ່ານ, ແລະພວກທ່ານຈຶ່ງສະຫງົບຢູ່ເຖິນ." ¹⁵ແລ້ວພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, "ເປັນຫຍັງ, ໂມເຊ, ຈົງມາຮ້ອງທຸກຕໍ່ເຮົາອີກ? ຈົງສັງອິສະຣາເອນໃຫ້ເດີນທາງຕໍ່ໄປ. ¹⁶ຈົງຍົກໄມ້ຄ້ອນເຫື້າຂອງເຈົ້າຂຶ້ນ, ແລ້ວຍືນມືອອກໄປເຫນືອທະເລ ແລະ ແຍກມັນອອກໃຫ້ເປັນສອງສ່ວນ, ເພື່ອວ່າຊາວອິສະຣາເອນຈະຢ່າງຜ່ານທະເລເທິງດິນແຫ້ງໄດ້." ¹⁷ຈົງຮູ້ວ່າເຮົາກໍຈະເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຊາວອິຍົບແຂງກະດ້າງ ແລ້ວພວກເຂົາຈະຕາມພວກເຈົ້າໄປ. ເຮົາຈະໄດ້ຮັບກຽດ ເພາະຟາຣາອໂອແລະທະຫານທັງຫມົດ, ລົດຮີບ, ແລະພົນມ້າທັງຫລາຍຂອງເຂົາ. ¹⁸ແລ້ວຊາວອິຍົບຈະຮູ້ວ່າເຮົາຄືພຣະຢາເວ ເມື່ອເຮົາໄດ້ຮັບກຽດ ເພາະຟາຣາອໂອ, ລົດມ້າທັງຫລາຍ, ແລະລົດຮີບຂອງເຂົາ." ¹⁹ເທວະດາຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຊົງນຳຫນ້າຊາວອິສະຣາເອນ, ກໍໄດ້ຍ້າຍກັບ ແລະໄປຢູ່ຂ້າງຫລັງຂອງພວກເຂົາ. ເສົາເມກຍ້າຍຈາກຂ້າງຫນ້າ ແລະ ກໍກັບມາຕັ້ງຢູ່ຂ້າງຫລັງພວກເຂົາ. ²⁰ເສົາເມກມາຢູ່ລະຫວ່າງຄ້າຍຂອງອິຍົບ ແລະຄ້າຍຂອງອິສະຣາເອນ. ເປັນເມກມືດແກ່ຊາວອິຍົບ, ແຕ່ເປັນແສງສະຫວ່າງແກ່ຊາວອິສະຣາເອນ, ໂດຍຂ້າງຫນຶ່ງກໍບໍ່ເຂົ້າມາໃກ້ກັນກັບອີກຂ້າງຫນຶ່ງຕະຫລອດຄືນ. ²¹ໂມເຊໄດ້ຍືນມືອອກເຫນືອທະເລ, ພຣະຢາເວກໍໄດ້ຍືນດານໃຫ້ລົມຕາເວັນອອກພັດໃຫ້ທະເລໄຫລກັບ ຕະຫລອດທັງກາງຄືນ ແລະເຮັດໃຫ້ນ້ຳທະເລກາຍເປັນດິນແຫ້ງ. ໂດຍວິທີນີ້ນ້ຳທະເລໄດ້ແຍກອອກຈາກກັນ. ²²ຊາວອິສະຣາເອນກໍໄດ້ພາກັນຢ່າງຜ່ານກາງທະເລເທິງດິນແຫ້ງ. ນ້ຳນັ້ນຕັ້ງເປັນເຫມືອນກຳແພງຂຶ້ນມາສຳລັບພວກເຂົາທັງທາງຂວາ ແລະ ທາງຊ້າຍ. ²³ຊາວອິຍົບກໍໄດ້ໄລ່ຕາມພວກເຂົາໄປ. ພວກເຂົາຕິດຕາມເຂົາໄປໃນກາງທະເລ—ມ້າທັງຫມົດຂອງຟາຣາອໂອ, ລົດມ້າທັງຫລາຍ, ແລະພົນທະຫານດ້ວຍ. ²⁴ແຕ່ເມື່ອຕອນເຊົ້າມືດ, ພຣະຢາເວໄດ້ເບິ່ງທະຫານຊາວອິຍົບຈາກເສົາໄຟ ແລະເສົາເມກ. ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊາວອິຍົບແຕກຕື່ນທຳມາກາງພວກເຂົາ. ²⁵ລັລິດມ້າຄາ, ແລະ ພົນມ້າຂັບໄປດ້ວຍຄວາມລຳບາກ. ດັ່ງນັ້ນຊາວອິຍົບຈຶ່ງກ່າວວ່າ, ໃຫ້ເຮົາຫນີຈາກອິສະຣາເອນເຖິນ, ເພາະພຣະຢາເວຕໍ່ສູ້ອິຍົບແທນພວກເຂົາ." ²⁶ພຣະຢາເວກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, "ຈົງຍືນມືອອກເຫນືອທະເລ ເພື່ອວ່ານ້ຳທະເລຈະໄຫລກັບຄືນມາຖ້ວມຊາວອິຍົບ, ລົດມ້າທັງຫມົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະພົນທະຫານຂອງພວກເຂົາ." ²⁷ດັ່ງນັ້ນໂມເຊຈຶ່ງໄດ້ຍືນມືອອກເຫນືອທະເລ, ແລະມັນກໍໄດ້ໄຫລກັບຄືນຄືເກົ່າໃນເວລາຕອນເຊົ້າມືດ. ຊາວອິຍົບໄດ້ພາກັນຫນີກະແສນ້ຳ, ແລພຣະຢາເວໄດ້ກວາດຄືນອິຍົບລົງກາງທະເລ. ²⁸ນ້ຳທະເລກໍໄດ້ໄຫລກັບມາຖ້ວມລົດມ້າທັງຫລາຍ, ພົນທະຫານ, ແລະກອງທັບທັງຫມົດຂອງຟາຣາອໂອ ຊຶ່ງໄດ້ຕິດຕາມພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນທະເລ. ບໍ່ມີໃຜລອດຊີວິດ. ²⁹ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຊາວອິສະຣາເອນໄດ້ຍ່າງໄປຕາມດິນແຫ້ງກາງທະເລ. ນ້ຳທະເລໄດ້ຕັ້ງຂຶ້ນເຫມືອນກຳແພງສຳລັບພວກເຂົາທັງທາງຂວາ ແລະທາງຊ້າຍ. ³⁰ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຢາເວໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ອິສະຣາເອນລອດພົ້ນຈາກມືຂອງຊາວອິຍົບ, ແລະອິສະຣາເອນກໍໄດ້ເຫັນສິບຂອງຊາວອິຍົບທີ່ແຄມທະເລ. ³¹ເມື່ອອິສະຣາເອນໄດ້ເຫັນອິດອຳນາດຫຍິບໃຫຍ່ ຊຶ່ງພຣະຢາເວໄດ້ເຮັດຕໍ່ຊາວອິຍົບ, ປະຊາຊົນກໍໄດ້ຖວາຍກຽດແດ່ພຣະຢາເວ, ແລະພວກເຂົາໄວ້ວາງໃຈພຣະຢາເວ ແລະ ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ.

15 ¹ແລ້ວໂມເຊ ແລະ ປະຊາຊົນອີສະຣາເອນຮ້ອງເພງຖວາຍພຣະຢາເວ. ພວກເຂົາຮ້ອງວ່າ, "ຂ້ານ້ອຍຈະຮ້ອງເພງຖວາຍແຕ່ພຣະຢາເວ, ເພາະພຣະອົງໄດ້ຊັບຊະນະຢ່າງໃຫຍ່; ທັງມ້າ ແລະລົດມ້າ ພຣະອົງໄດ້ໂຍນລົງໃນທະເລ.

²ພຣະຢາເວເປັນກຳລັງຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະບົດເພງ, ແລະພຣະອົງເປັນຄວາມລອດຂອງຂ້ານ້ອຍ. ນີ້ແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະສັນຮະເສີນພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າບັນພະບຸຣຸດຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຍົກຍ້ອງພຣະອົງ.³ພຣະຢາເວເປັນນັກຮົບ; ພຣະຢາເວຄືພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

⁴ພຣະອົງໂຍນລົດມ້າ ແລະທະຫານຂອງຟາຣາໂອລົງໄປໃນທະເລ. ຂ້າຣາຊະການທີ່ຖືກເລືອກຂອງຟາຣາໂອລົງໃນທະເລຕົ້ນກົກ.

⁵ນ້າໄດ້ຖືວມພວກເຂົາຕາມ; ພວກເຂົາໄດ້ຈົມລົງໄປເຫມືອນກ້ອນຫີນ.

⁶ຂ້າແຕ່ພຣະຢາເວ, ພຣະຫັດຂວາຂອງພຣະອົງ, ຊຶ່ງຮິດອຳນາດຫຍິບໃຫຍ່; ຂ້າແຕ່ພຣະຢາເວ, ພຣະຫັດຂວາຂອງພຣະອົງ, ໄດ້ຊຶ່ງທຳລາຍສັດຕູຮູ້ເສຍ.

⁷ໃນຄວາມຫຍິບໃຫຍ່ ພຣະອົງໄດ້ຂວັດຜູ້ທີ່ລຸກຂຶ້ນມາຕໍ່ສູ້ກັບພຣະອົງ. ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງພຣະອົງ; ມັນໄດ້ເຜົາຜານພວກເຂົາເຫມືອນກັບເຜົາໃຫມັດເຝືອງ.⁸ໂດຍລົມທົລະບາຍຈາກລົມຫາຍໃຈຂອງພຣະອົງ ນ້າໄດ້ກໍ່ຕົວຂຶ້ນ; ນ້າເລິກທີ່ໃຈກາງທະເລກໍ່ແຂງຕົວ.

⁹ຝ່າຍສັດຕູກ່າວວ່າ, 'ຂ້ອຍຈະຕິດຕາມ, ຂ້ອຍຈະໄລ່ໃຫ້ຫັນ, ຂ້ອຍຈະແບ່ງຂອງທີ່ປຸ້ນມາ; ຂ້ອຍຈະພໍໃຈທີ່ໄດ້ເຮັດກັບພວກເຂົາສົມໃຈແລ້ວ; ຂ້ອຍຊັກດາຍອອກມາ; ມືຂອງຂ້ອຍຈະທຳລາຍພວກເຂົາ.'¹⁰ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ເປົ່າດ້ວຍລົມຂອງພຣະອົງ, ແລະທະເລກໍ່ໄດ້ຖືວມພວກເຂົາ; ພວກເຂົາໄດ້ຈົມລົງເຫມືອນຂີ້ກົວໃນກະແສນ້ຳທະເລອັນຫຍິບໃຫຍ່.¹¹ໃນບັນດາພະຕ່າງໆນັ້ນ, ແມ່ນອົງໃດນີ້ ຈະເຫມືອນພຣະອົງ? ຂ້າແຕ່ພຣະຢາເວ, ອົງໃດນີ້ຈະເຫມືອນພຣະອົງ, ຜູ້ຊຶ່ງງາມສະຫງ່າໃນຄວາມບໍ່ຮູ້ສຸດ, ຫນ້າຖວາຍກຽດດ້ວຍຄຳສັນຮະເສີນ, ຊຶ່ງເຮັດການອັດສະຈັນ?

¹²ພຣະອົງໄດ້ຢຽດພຣະຫັດຂວາຂອງພຣະອົງອອກ, ແຜ່ນດິນກົກກິນພວກເຂົາ.¹³ໃນຄວາມສັດຊື່ໃນພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຊຶ່ງນຳປະຊາຊົນຊຶ່ງໄດ້ຊົງຊ່ວຍໃຫ້ຜົນ. ດ້ວຍອິດທານພາບຂອງພຣະອົງໄດ້ຊຶ່ງພາພວກເຂົາມາເຖິງທີ່ອັນບໍ່ຮູ້ສຸດທີ່ພຣະອົງສະຖິດຢູ່.

¹⁴ປະຊາຊົນຈະໄດ້ຍິນ, ແລະພວກເຂົາຈະຢ້ານຫລາຍ; ການຕົກໃຈຢ້ານກໍ່ຈະຄວບຄຸມຊາວຟິລິດສະເຕຍ.¹⁵ແລ້ວພວກເຈົ້ານາຍຂອງເອໂດມຈະຢ້ານ; ພວກທະຫານຂອງໂມອາບຈະຢ້ານຈົນຕົວສັນ; ຄົນການອາກາດທັງຫມົດກໍ່ລັງໃຈໄປເສຍ.

¹⁶ການຕົກໃຈ ແລະຄວາມຢ້ານກົວຈະເກີດຂຶ້ນໃນພວກເຂົາ. ຍ້ອນອິດທານດ້ານຂອງພຣະອົງ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຫນັງຕຶງເຫມືອນກ້ອນຫີນ ຈົນກວ່າປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຜ່ານໄປ, ຂ້າແຕ່ພຣະຢາເວ—ຈົນກວ່າປະຊາຊົນຊຶ່ງພຣະອົງຊ່ວຍນັ້ນຜ່ານໄປ.

¹⁷ພຣະອົງຈະຊຶ່ງນຳພວກເຂົາເຂົ້າມາ ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາຕັ້ງຫລັກແຫລ່ງເທິງພູທີ່ເປັນມໍຣະດົກຂອງພຣະອົງ, ສະຖານທີ່, ໂອ ພຣະຢາເວ, ວ່າພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຢູ່ອາໄສ, ເປັນສະຖານທີ່ນະມັດສະການ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ດ້ວຍພຣະຫັດຂອງພຣະອົງໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ.

¹⁸ພຣະຢາເວຈະຄອບຄອງຢູ່ຕະຫລອດໄປ ແລະເປັນນິດ"

¹⁹ເພາະບັນດາມ້າຂອງຟາຣາໂອກັບລົດມ້າທັງຫລາຍຂອງເຂົາ ແລະພັນມ້າໄດ້ລົງໄປໃນທະເລ. ພຣະຢາເວກໍ່ໄດ້ໃຫ້ນ້ຳທະເລໄຫລກັບມາຖ້ວມພວກເຂົາເສຍ. ແຕ່ຊາວອີສະຣາເອນຍ່າງໄປເທິງດິນແຫ້ງກາງທະເລ.²⁰ນາງມີຮີອາມຜູ້ປະກາດພຣະຫັມ, ເອື້ອຍຂອງອາໂຣນ, ກໍ່ຖືກອຸງແຊ່ງໄປນຳ, ແລະບັນດາຜູ້ຍິງທັງຫມົດກໍ່ຖືກອຸງແຊ່ງໄປນຳ, ເຕັ້ນລຳໄປພ້ອມກັນກັບນາງ.

²¹ນາງມີຮີອາມໄດ້ຮ້ອງເພງຕອບພວກເຂົາວ່າ: "ຈົ່ງຮ້ອງເພງຖວາຍພຣະຢາເວເຖິນ, ເພາະພຣະອົງໄດ້ຊັບຊະນະຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ. ບັນດາມ້າ ແລະ ລົດມ້າຂອງເຂົາ ພຣະອົງໄດ້ໂຍນລົງໄປໃນທະເລ."

²²ແລ້ວໂມເຊໄດ້ນຳອີສະຣາເອນອອກຈາກທະເລແດງ. ພວກເຂົາໄດ້ໄປຍັງຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານຊູເຣ. ພວກເຂົາເດີນທາງໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານສາມມື້ ແລະ ບໍ່ພົບນ້ຳເລີຍ.²³ຈາກນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ມາເຖິງ ມາຣາ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍ່ບໍ່ສາມາດດື່ມນ້ຳບ່ອນນັ້ນໄດ້ ເພາະນ້ຳມັນຂົມ. ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ ມາຣາ.

²⁴ດັ່ງນັ້ນປະຊາຊົນກໍ່ໄດ້ຈົມຕໍ່ໂມເຊ ແລະອາໂຣນ, "ພວກເຮົາຈະດື່ມຫຍັງ?"²⁵ໂມເຊຈຶ່ງໄດ້ຮ້ອງຫາພຣະຢາເວ, ແລະພຣະຢາເວຈຶ່ງຊີ້ໃຫ້ລາວເຫັນຕົ້ນໄມ້ຕົ້ນຫນຶ່ງ. ເມື່ອໂມເຊໂຍນມັນລົງນ້ຳ, ແລະນ້ຳນັ້ນກໍ່ຫວານດື່ມໄດ້. ຫນັ້ນພຣະຢາເວປະຣະທານກິດຫມາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະຫນັ້ນພຣະອົງໄດ້ທົດສອບເບິ່ງພວກເຂົາ.²⁶ພຣະອົງກ່າວວ່າ, ຖ້າເຈົ້າໃສ່ໃຈຟັງສຽງຂອງພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະອົງ, ແລະຖ້າພວກເຈົ້າຟັງສຽງຫຼັງພຣະບັນຍັດ ແລະເຊື່ອຟັງກິດຫມາຍທັງຫມົດຂອງພຣະອົງ—ແລ້ວເຮົາຈະບໍ່ໃຫ້ໂຮກຕ່າງໆ ຊຶ່ງເຮົາໃຫ້ເກີດແກ່ຊາວອີຢິບເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຈົ້າເລຍ, ເພາະເຮົາຄືພຣະຢາເວເປັນຜູ້ເປັນປົວພວກເຈົ້າ.

²⁷ແລ້ວພວກເຂົາໄດ້ມາເຖິງເອລິມ, ຊຶ່ງໃນຫນັ້ນມີນ້ຳອອກບໍ່ສິບສອງແຫ່ງ ແລະ ມີຕົ້ນອິນທະຜາະລຳເຈັດສິບຕົ້ນ. ພວກເຂົາຕັ້ງຄ້າຍໃກ້ກັບນ້ຳນັ້ນ.

16 ¹ປະຊາຊົນໄດ້ເດີນທາງອອກຈາກເອລິມ, ແລະຊຸມຊົນຂອງຊາວອີສະຣາເອນທັງຫມົດໄດ້ມາເຖິງຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ຊິນ, ຊຶ່ງຢູ່ລະຫວ່າງເອລິມ ແລະ ຊິນາຍ, ໃນວັນທີ່ສິບຫ້າເດືອນສອງ ພາຍຫລັງອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ.²ຊຸມຊົນທັງຫມົດຂອງຊາວອີສະຣາເອນຈົມຕໍ່ວ່າໂມເຊ ແລະອາໂຣນໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ.³ຊາວອີສະຣາເອນກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, "ຖ້າຫາກເຮົາໄດ້ຕາຍເສຍໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ ດ້ວຍພຣະຫັດຂອງພຣະຢາເວໃນອີຢິບ ໃນເມື່ອພວກເຮົານັ່ງຢູ່ໃກ້ຫມັຊິນ ແລະກິນເຂົ້າຈີຢ່າງອີມຫນ້າ. ເພາະພວກເຮົາໄດ້ນຳພວກເຮົາມາຍັງຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານນີ້ ເພື່ອຈະຂ້າຄົນເຫລົ່ານີ້ທັງຫມົດຂອງເຮົາດ້ວຍຄວາມອຶດຫິວ." ⁴ແລ້ວພຣະຢາເວກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, "ເຮົາຈະໃຫ້ອາຫານຕົກມາຈາກສະຫວັນເຫມືອນຫຳຟົນເພື່ອເຈົ້າ. ປະຊາຊົນຈະອອກໄປ ແລະເກັບແຕ່ພໍກິນສະເພາະມື້ຫນຶ່ງ ໃຫ້ເປັນດັ່ງນີ້ ເພື່ອວ່າເຮົາໄດ້ທົດສອບພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາຈະເດີນຕາມບັນຍັດຂອງເຮົາຫລືບໍ່.⁵ຕໍ່ມາໃນມື້ທີຫົກ, ພວກເຂົາຈະເກັບເອົາອາຫານນັ້ນຫລາຍທີ່ຈະຫລາຍໄດ້ ຊຶ່ງຫລາຍກວ່າທຸກໆມື້ທີ່ຜ່ານມາ, ແລະພວກເຂົາຈະແຕ່ງອາຫານດ້ວຍສິ່ງທີ່ນຳເຂົ້າມາ."⁶ແລ້ວໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນບອກປະຊາຊົນອີສະຣາເອນທັງຫມົດວ່າ, "ໃນຕອນແລງພວກເຮົາຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ພຣະເຢເວຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ນຳພວກເຮົາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ."ໃນຕອນເຊົ້າພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັນສະຫງ່າຣາສີຂອງພຣະຢາເວ, ເພາະພຣະອົງໄດ້ຍິນສຽງຈົມຂອງພວກເຮົາຕໍ່ສູ້ພຣະອົງ. ພວກເຮົາຈຶ່ງສອງເປັນໃຜທີ່ພວກເຮົາຈົມວ່າຕໍ່ສູ້ພວກເຮົາ? ໂມເຊຢັ້ງກ່າວອີກວ່າ, "ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ໃນຕອນແລງພຣະຢາເວຈະປະຣະທານຊິນໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ ແລະ ໃນຕອນເຊົ້າພຣະອົງຈະປະຣະທານອາຫານໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ກິນຈົນອີມ—ເພາະພຣະອົງໄດ້ຍິນສຽງຈົມຂອງພວກເຮົາຕໍ່ວ່າພຣະອົງ. ທັງອາໂຣນ ແລະຂ້ອຍເປັນໃຜ? ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຈົມຕໍ່ວ່າພວກເຮົາ; ແຕ່ພວກເຮົາໄດ້ຕໍ່ວ່າພຣະຢາເວ."⁷ໂມເຊກ່າວກັບອາໂຣນວ່າ, "ຈົ່ງບອກແກ່ຊຸມນຸມຊົນອີສະຣາເອນທັງປວງວ່າ, 'ຈົ່ງມາຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະຢາເວ, ເພາະພຣະອົງໄດ້ຍິນສຽງຈົມຂອງພວກທ່ານແລ້ວ.'"⁸ຕໍ່ມາໃນຂະນະທີ່, ອາໂຣນກ່າວກັບຊຸມນຸມຊົນອີສະຣາເອນທັງປວງ, ວ່າພວກເຂົາໄດ້ເບິ່ງໄປທາງຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ, ເບິ່ງແມ, ສະຫງ່າຣາສີຂອງພຣະຢາເວປາກົດຢູ່ໃນເມກ."⁹ແລ້ວພຣະຢາເວໄດ້ເວົ້າກັບໂມເຊ

ແລະກ່າວວ່າ,¹² "ເຮົາໄດ້ຍິນສຽງຈົມຂອງປະຊາຊົນອິສະຣາເອນແລ້ວ. ຈົ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, 'ໃນຕອນແລງພວກເຮົາຈະໄດ້ກິນຊົນ, ແລະໃນຕອນເຊົ້າພວກເຮົາຈະໄດ້ອາຫານກິນຈົນອີມ. ແລ້ວພວກເຮົາຈະໄດ້ຮູ້ວ່າເຮົາເປັນພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.'"

¹³ພໍເຖິງຕອນແລງ ຝູງນົກຊັມໄດ້ບິນມາ ແລະປົກຄຸມເຕັມຄ້າຍ. ໃນຕອນເຊົ້າກໍມີນ້ຳຫມອກຮອບຄ້າຍ.¹⁴ ເມື່ອນ້ຳຫມອກເຫຼືອໄປແລ້ວ ມີເມັດເຫມືອນນ້ຳຫມອກແຂງຢູ່ເທິງພື້ນດິນໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານນັ້ນ.¹⁵ ເມື່ອປະຊາຊົນອິສະຣາເອນໄດ້ເຫັນ, ຈົ່ງພາເວົ້າກັນວ່າ, "ນີ້ແມ່ນຫຍັງ?" ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ນຫຍັງ. ໂມເຊຈົ່ງບອກພວກເຂົາວ່າ, "ນີ້ແມ່ນອາຫານທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ປະສານໃຫ້ພວກເຮົາກິນ."

¹⁶ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ສັ່ງໄວ້ຄື: 'ເຈົ້າຕ້ອງເກັບ, ໃຫ້ສຳລັບພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນ, ໃນປະຣົມານທີ່ພວກເຂົາຈະຕ້ອງກິນ, ຫນຶ່ງໂອເມັດຫນຶ່ງຄົນຂອງຄົນຂອງເຈົ້າ. ນີ້ຄືວິທີເຮົາຈະເກັບ:

ຈົ່ງເກັບພໍກິນສຳລັບທຸກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເດີນຂອງເຈົ້າ."¹⁷ ປະຊາຊົນອິສະຣາເອນກໍເຮັດຕາມນັ້ນ, ບາງຄົນເກັບຫລາຍ, ບາງຄົນເກັບໜ້ອຍ.

¹⁸ເມື່ອພວກເຂົາໃຊ້ໂອເມັດ, ຄົນທີ່ເກັບໄດ້ຫລາຍກໍບໍ່ມີເຫລືອ, ແລະຄົນທີ່ເກັບໜ້ອຍກໍບໍ່ຂາດ. ແຕ່ລະຄົນເກັບໄດ້ພຽງພໍຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຂົາ.

¹⁹ແລ້ວໂມເຊສັ່ງພວກເຂົາວ່າ, "ຢ່າໃຫ້ໃຜເກັບເຫລືອໄວ້ຈົນຮອດຕອນເຊົ້າ."²⁰ ເຖິງປານນັ້ນ, ພວກເຂົາຍັງບໍ່ເຊື່ອຝັງໂມເຊ.

ບາງຄົນໃນພວກເຂົາເຫລືອໄວ້ຈົນຮອດຕອນເຊົ້າ, ແຕ່ອາຫານນັ້ນກໍເປັນຫນອນ ແລະບູດເຫມັ້ນ. ແລ້ວໂມເຊຈົ່ງໄດ້ຮ້າຍຄົນເຫລົ່ານັ້ນ.

²¹ພວກເຂົາເກັບມັນທຸກໆເຊົ້າ. ພວກເຂົາເກັບພໍດີໄດ້ກິນໃນແຕ່ລະມື້. ເມື່ອແດດອອກຮ້ອນຂຶ້ນ, ມັນກໍລະລາຍໄປເສຍ.

²²ຕໍ່ມາເມື່ອເຖິງມື້ທີຫົກ ພວກເຂົາເກັບອາຫານນັ້ນສອງເທົ່າ, ຄືສອງໂອເມັດສຳລັບແຕ່ລະຄົນ. ຜູ້ນຳທັງຫມົດໃນພວກເຂົາຈົ່ງໄດ້ເຂົ້າມາ ແລະ ບອກໂມເຊ.

²³ລາວກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, "ນີ້ຄືສິ່ງທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວໄວ້: 'ມື້ອື່ນເປັນວັກພັກຜ່ອນ, ເປັນສະບາໂຕບໍ່ຮີສຸດ ເພື່ອໃຫ້ກຽດແຕ່ພຣະຢາເວ, ຈົ່ງປິ່ງໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການປິ່ງ, ແລະຈົ່ງຕື່ມໃນສິ່ງທີ່ຕ້ອງການຕື່ມ. ສ່ວນທີ່ເຫລືອທັງຫມົດຂອງພວກເຮົາ, ຈົ່ງເກັບໄວ້ຈົນເຖິງຕອນເຊົ້າ.'"

²⁴ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ເກັບໄວ້ຈົນເຖິງຕອນເຊົ້າ, ຕາມທີ່ໂມເຊໄດ້ສັ່ງມັນ, ອາຫານນັ້ນກໍບໍ່ບູດເໝົ້າ, ບໍ່ມີຫນອນເລີຍໃນນັ້ນ.²⁵ ໂມເຊກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງກິນອາຫານນັ້ນມື້ນີ້, ເພາະມື້ນີ້ເປັນວັນສະບາໂຕເພື່ອໃຫ້ກຽດພຣະຢາເວ. ມື້ນີ້ພວກເຮົາຈະບໍ່ພົບອາຫານຢ່າງນັ້ນໃນທັງຫຍັງເລີຍ."

²⁶ພວກເຮົາຈະເກັບອາຫານລະຫວ່າງຫົກມື້, ແຕ່ມື້ທີ່ເຈັດເປັນວັນສະບາໂຕ. ໃນວັນສະບາໂຕຈະບໍ່ມີມານາເລີຍ.²⁷ ຕໍ່ມາໃນມື້ທີ່ເຈັດ ບາງຄົນໄດ້ອອກໄປເກັບມານາ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍບໍ່ພົບເລີຍ.

²⁸ແລ້ວພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, "ພວກເຮົາຈະປະຕິເສດທີ່ຈະຮັກສາຄຳສັ່ງຂອງເຮົາ ແລະກົດຫມາຍຂອງເຮົາດົນປານໃດ?"²⁹ ເບິ່ງແມ່, ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງປະສານວັນສະບາໂຕໃຫ້ພວກເຮົາ. ດັ່ງນັ້ນມື້ທີ່ຫົກປະສານອາຫານໃຫ້ພວກເຮົາສອງວັນ. ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນພັກຢູ່ໃນທີ່ຂອງຕົນ; ຢ່າໃຫ້ໃຜອອກຈາກບ່ອນພັກໃນມື້ທີ່ເຈັດນັ້ນເລີຍ."³⁰ ດັ່ງນັ້ນປະຊາຊົນຈົ່ງໄດ້ຢຸດພັກໃນມື້ທີ່ເຈັດ.

³¹ປະຊາຊົນອິສະຣາເອນເອີ້ນຊື່ອາຫານນັ້ນວ່າ "ມານາ." ເປັນເມັດສີຂາວເຫມືອນເມັດຜັກຊີ, ແລະມີຮີດຊາດເຫມືອນຂະຫນົມປະສົມນ້ຳເຜິ້ງ.

³²ໂມເຊໄດ້ກ່າວວ່າ, "ພຣະຢາເວໄດ້ສັ່ງໄວ້ວ່າ: 'ຈົ່ງຜອງມານາຫນຶ່ງໂອເມັດ ເກັບໄວ້ຕະຫລອດຊົ່ວຊາດພັນຂອງເຮົາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເຫັນອາຫານ ຊຶ່ງເຮົາສັ່ງພວກເຮົາໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ຫລັງຈາກເຮົານຳພວກເຮົາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ.'"

³³ໂມເຊບອກອາໂຮນວ່າ, "ຈົ່ງເອົາຫມ້ຫນຶ່ງອັນ ແລະ ເອົາຫນຶ່ງໂອເມັດຂອງມານາໃສ່ໃນນັ້ນ. ໃຫ້ເກັບມັນໄວ້ຕໍ່ຫນ້າພຣະຢາເວ ໃຫ້ເກັບຮັກສາໄວ້ຕະຫລອດຊົ່ວຊາດພັນຂອງພວກເຮົາ."³⁴ ຕາມທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ສັ່ງໂມເຊ, ອາໂຮນກໍໄດ້ເກັບມັນໄວ້ຂ້າງແຜ່ນກົດບັນຍັດໃນຫົບພັນທະສັນຍາ.

³⁵ປະຊາຊົນອິສະຣາເອນໄດ້ກິນມານາສີລິບປີຈົນຮອດຕອນທີ່ພວກເຂົາມາເຖິງແຜ່ນດິນທີ່ຈະອາໄສຢູ່. ພວກເຂົາກິນມານາຈົນມາເຖິງຊາຍແດນແຜ່ນດິນການາອານ.³⁶ ບັດນີ້ໂອເມັດຫນຶ່ງເທົ່າກັບຫນຶ່ງສ່ວນສິບຂອງເອຟາ.

17

¹ຊຸມນຸມຊົນອິສະຣາເອນທັງຫມົດໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານຊົນ, ຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະຢາເວ. ພວກເຂົາໄດ້ຖັງຄ້າຍທີ່ເຮພິດິມ, ແຕ່ທີ່ນັ້ນບໍ່ມີນ້ຳໃຫ້ປະຊາຊົນດື່ມ.² ດັ່ງນັ້ນປະຊາຊົນຈົ່ງກ່າວໂທດໂມເຊເຖິງສະຖານະການຂອງພວກເຂົາ ແລະກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງໃຫ້ນ້ຳພວກເຮົາດື່ມແມ່." ໂມເຊຕອບວ່າ, "ພວກເຮົາເລື່ອງເຮົາເຮັດຫຍັງ? ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈົ່ງທົດລອງພຣະຢາເວ?"³ ປະຊາຊົນຫົວນ້ຳຫລາຍ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຈົມຕໍ່ສູ້ໂມເຊ. ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, "ເປັນຫຍັງທ່ານຈົ່ງໄດ້ພາກເຮົາອອກຈາກອີຢິບ? ມາເພື່ອຈະຂ້າພວກເຮົາ ແລະ ລູກໆຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຝູງສັດຂອງພວກເຮົາໃຫ້ຫົວນ້ຳຕາຍຫລື?"

⁴ແລ້ວໂມເຊຈົ່ງຮ້ອງຫລາຍພຣະຢາເວວ່າ, "ຂ້າພ້ອມຈະເຮັດຢ່າງໃດກັບປະຊາຊົນພວກນີ້? ພວກເຂົາເກືອບເອົາຫິນຂວ້າງຂ້າພ້ອມແລ້ວ."⁵ ພຣະຢາເວຈົ່ງໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, "ຈົ່ງລ່ວງຫນ້າປະຊາຊົນໄປ ແລະນຳພວກຜູ້ອາດູໂສບາງຄົນຂອງອິສະຣາເອນໄປກັບເຈົ້າ. ຈົ່ງເອົາໄມ້ຄ້ອນເທົ່າທີ່ເຈົ້າໃຊ້ຕີນ້ຳ ແລະ ຈົ່ງໄປ.⁶ ເຮົາຈະຢືນຢູ່ຕໍ່ຫນ້າເຈົ້າທີ່ນັ້ນ ເທິງໂຮເຣັບ, ແລະເຈົ້າຈົ່ງຕີກ້ອນຫີນນັ້ນ. ນ້ຳກໍຈະໄຫລອອກມາຈາກຫີນໃຫ້ປະຊາຊົນດື່ມ." ແລ້ວໂມເຊກໍເຮັດດັ່ງນັ້ນຕໍ່ຫນ້າພວກຜູ້ອາດູໂສຂອງອິສະຣາເອນ.

⁷ລາວໄດ້ເອີ້ນສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ ມາສາ ແລະ ເມຣິບາ ເພາະຊາວອິສະຣາເອນຈົມຕໍ່ວ່າ, ແລະເພາະພວກເຂົາໄດ້ທົດລອງພຣະຢາເວຜູ້ເປັນເຈົ້າໂດຍກ່າວວ່າ, "ພຣະຢາເວສະຖິດຢູ່ກັບເຮົາຈົ່ງຫລືບ?"

⁸ແລ້ວກອງທັບຊາວອາມາເຕລັກກໍໄດ້ຍົກມາ ແລະ ໂຈມຕີອິສະຣາເອນທີ່ເຮພິດິມ.⁹ ດັ່ງນັ້ນໂມເຊໄດ້ສັ່ງໂຢຊວຍວ່າ, "ຈົ່ງເລືອກຜູ້ຊາຍບາງຄົນ, ອອກໄປຕໍ່ສູ້ອາມາເຕລັກ. ມື້ອື່ນເຮົາຈະຢືນເທິງຍອດຂອງພູ ພ້ອມກັບຖິ້ມໄມ້ຄ້ອນເທົ່າຂອງພຣະເຈົ້າໃນມື້." ດັ່ງນັ້ນໂຢຊວຍໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບອາມາເຕລັກຕາມຄຳສັ່ງຂອງໂມເຊ, ຂະນະທີ່ໂມເຊ, ອາໂຮນ, ແລະຮູເຣໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງຍອດພູນັ້ນ.

¹¹ຂະນະທີ່ໂມເຊຍົກມືຂຶ້ນເມື່ອໃດ, ອິສະຣາເອນກໍໄດ້ປຽບ: ເມື່ອລາວລົດມືລົງພັກ, ອາມາເຕລັກກໍໄດ້ປຽບເມື່ອນັ້ນ.¹² ເມື່ອມືຂອງໂມເຊອ່ອນແຮງລົງ, ອາໂຮນ ແລະ ຮູເຣຈົ່ງຍົກກ້ອນຫີນມາ ແລະ ວາງໃຫ້ໂມເຊນັ່ງ. ໃນເວລາດຽວກັນ, ອາໂຮນ ແລະ ຮູເຣຈົ່ງຍົກຊຸມມືຂອງລາວຂຶ້ນ, ຄົນຫນຶ່ງຢູ່ອີກຂ້າງຫນຶ່ງຂອງລາວ, ອີກຄົນຫນຶ່ງຢູ່ອີກຂ້າງຫນຶ່ງຂອງລາວ. ດັ່ງນັ້ນມືທັງສອງເບື້ອງຂອງລາວຈົ່ງຖືກຍົກຂຶ້ນຈົນຕາເວັນຕົກດິນ.

¹³ດັ່ງນັ້ນໂຢຊວຍຈົ່ງໄດ້ເອົາຂະນະປະຊາຊົນອາມາເຕລັກໄດ້ດ້ວຍຕາບ.

¹⁴ພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, "ຈົ່ງຂຽນຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້ລົງໃນປຶ້ມ, ແລະອ່ານໃຫ້ໂຢຊວຍຟັງນຳ, ເພາະເຮົາຈະລົບລ້າງຊື່ອາມາເຕລັກໃຫ້ສິ້ນຊາກ ໃຫ້ຫາຍໄປຈາກຄວາມຊົງຈຳພາຍໃຕ້ຝ່າງນີ້."¹⁵ ແລ້ວໂມເຊໄດ້ສ້າງແຜ່ນບູຊາ ແລະລາວເອີ້ນແຜ່ນນັ້ນວ່າ "ພຣະຢາເວເປັນທຸງຂອງຂ້າພ້ອມ."¹⁶ ລາວກ່າວວ່າ, "ເພາະມື້ນີ້ຫນຶ່ງຍົກຂຶ້ນໄປຍັງບັນລັງຂອງພຣະຢາເວ—ວ່າພຣະຢາເວຈະເຮັດສົງຄາມກັບອາມາເຕລັກທຸກຊົ່ວຊາດພັນ."

18¹ ເຢທະໂຣ, ປະໂລຫິດແຫ່ງມິຕິອານ, ພໍ່ເຖົ້າຂອງໂມເຊ, ໄດ້ຍິນເຖິງກິດຈະການຢ່າງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດເພື່ອໂມເຊ ແລະອິສະຣາເອນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ລາວໄດ້ຍິນວ່າພຣະຢາເວນາອິສະຣາເອນອອກຈາກອີຢິບ.² ເຢທະໂຣ, ພໍ່ເຖົ້າຂອງໂມເຊ, ໄດ້ພາຊິບໂປຣາ, ເມຍຂອງໂມເຊ, ຫລັງຈາກທີ່ໂມເຊສົ່ງນາງກັບເມືອເຮືອນ.³ ພໍ່ມອກັບລູກຊາຍທັງສອງຂອງນາງ; ລູກຊາຍຄົນຫນຶ່ງຊື່ ເກໂຊມ, ເພາະໂມເຊໄດ້ກ່າວວ່າ, "ຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນຕ່າງດ້າວໃນຕ່າງແດນ."⁴ ອີກຄົນຫນຶ່ງຊື່ວ່າເອລີເອເຊ, ເພາະໂມເຊໄດ້ກ່າວວ່າ, "ພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸຣຸດຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ອຸປະຖຳຂອງຂ້ານ້ອຍ. ພຣະອົງຊ່ວຍຂ້ານ້ອຍຈາກຄົນດາບຂອງຟາຣາໂອ."⁵ ເຢທະໂຣ, ພໍ່ເຖົ້າຂອງໂມເຊ, ພາລູກໆຂອງໂມເຊ ແລະພາເມຍຂອງລາວມາຫາໂມເຊໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ບ່ອນທີ່ລາວຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ທີ່ພູຂອງພຣະເຈົ້າ.⁶ ລາວໄດ້ບອກໂມເຊວ່າ, "ຂ້ອຍ, ເຢທະໂຣພໍ່ເຖົ້າຂອງເຈົ້າ, ຂ້ອຍກໍາລັງມາພ້ອມກັບເມຍ ແລະ ລູກທັງສອງຂອງເຈົ້າ."⁷ ໂມເຊອອກໄປພົບພໍ່ເຖົ້າ, ຂາບລົງ, ແລະຈຸບລາວ. ພວກເຂົາຖາມສຸກທຸກຂອງກັນແລະກັນ ແລະແລ້ວຈຶ່ງພາເຂົາໄປໃນເດີນ.⁸ ໂມເຊເລົ້າໃຫ້ພໍ່ເຖົ້າຂອງຕົນຟັງເຖິງ ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ເຮັດກັບຟາຣາໂອ ແລະ ຊາວອີຢິບ ເພາະເຫັນແກ່ອິສະຣາເອນ, ທັງຄວາມທຸກຍາກລຳບາກທຸກຢ່າງໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງການເດີນທາງ, ແລະວິທີທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ຊ່ວຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນພ່ຽງ.⁹ ເຢທະໂຣກໍຊົມຊືມຍິນດີ ທີ່ໄດ້ຮູ້ເຖິງຄວາມດີທັງຫມົດ ຊຶ່ງພຣະຢາເວໄດ້ເຮັດເພື່ອອິສະຣາເອນ, ໃນການທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍພວກເຂົາໃຫ້ລອດຜົນຈາກມືຂອງຊາວອີຢິບ.¹⁰ ເຢທະໂຣໄດ້ກ່າວວ່າ, "ສາທຸກການແດ່ພຣະຢາເວ, ຜູ້ໄດ້ຊ່ວຍເຈົ້າໃຫ້ລອດຜົນຈາກມືຂອງຊາວອີຢິບ ແລະຈາກມືຂອງຟາຣາໂອ, ແລະປົດປ່ອຍປະຊາຊົນໃຫ້ພົ້ນຈາກມືຂອງຊາວອີຢິບ.¹¹ ບັດນີ້ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າພຣະຢາເວເປັນໃຫຍ່ກວ່າພະທັງຫລາຍ, ເພາະເມື່ອຊາວອີຢິບກິດຂີ່ຊາວອິສະຣາເອນຢ່າງເຫັນແກ່ຕົວ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ.¹² ເຢທະໂຣ, ພໍ່ເຖົ້າຂອງໂມເຊ, ໄດ້ນຳເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະ ຖວາຍບູຊາແດ່ພຣະເຈົ້າ. ສ່ວນອາໂຣນກັບບັນດາຜູ້ອາດູໂສຂອງອິສະຣາເອນໄດ້ມາກິນລ້ຽງກັບພໍ່ເຖົ້າຂອງໂມເຊ ຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ.¹³ ໃນມື້ທີ່ໄປ ໂມເຊນຶ່ງລົງຕັດສິນຄະດີໃຫ້ປະຊາຊົນ. ປະຊາຊົນຍິນອ້ອມລາວຕັ້ງແຕ່ເຂົ້າຈົນຮອດຄ່ຳ.¹⁴ ເມື່ອພໍ່ເຖົ້າຂອງໂມເຊເຫັນທຸກຢ່າງທີ່ໂມເຊໄດ້ເຮັດເພື່ອປະຊາຊົນ, ລາວກ່າວວ່າ, "ນີ້ເຈົ້າໃຊ້ວິທີໃດໃນຄະດີກັບປະຊາຊົນນີ້? ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງນັ່ງເຮັດວຽກຢູ່ຄົນດຽວ ແລະປະຊາຊົນທັງຫມົດກໍຍິນອ້ອມເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ເຂົ້າຈົນຮອດຄ່ຳ?"¹⁵ ໂມເຊໄດ້ຕອບພໍ່ເຖົ້າວ່າ, "ປະຊາຊົນມາຫາຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອຂໍໃຫ້ທູນຖາມເຖິງຄຳຊີ້ນຳຂອງພຣະເຈົ້າ.¹⁶ ເມື່ອພວກເຂົາມີການໄຕ້ຖຽງກັນ, ພວກເຂົາກໍມາຫາຂ້ອຍ. ຂ້ານ້ອຍກໍຕັດສິນຄະດີລະຫວ່າງຄົນຫນຶ່ງກັບອີກຄົນຫນຶ່ງ, ແລະຂ້ອຍກໍສອນພວກເຂົາໃຫ້ຮູ້ກິດເກນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ."¹⁷ ພໍ່ເຖົ້າຂອງໂມເຊກ່າວກັບລາວວ່າ, "ສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຮັດແມ່ນສິ່ງທີ່ບໍ່ດີຫລາຍ.¹⁸ ແມ່ນອນເຈົ້າຈະອ່ອນແອງເອງ, ທັງເຈົ້າແລະປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບເຈົ້າດ້ວຍ. ພາລະນີ້ຫນັກກົນກໍລັງຂອງເຈົ້າ. ເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ຄົນດຽວດອກ.¹⁹ ຈຶ່ງຟັງຂ້ອຍເຖິນ. ຂ້ອຍຈະໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ເຈົ້າ, ແລະຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າສະຖິດກັບເຈົ້າດ້ວຍ, ເພາະເຈົ້າເປັນຜູ້ແທນຂອງປະຊາຊົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະເຈົ້ານຳຄວາມຂັດແຍ່ງມາແຈ້ງແກ່ພຣະອົງ.²⁰ ເຈົ້າຈຶ່ງສັ່ງສອນພວກເຂົາໃຫ້ຮູ້ກິດເກນແລະພຣະບັນຍັດ. ເຈົ້າຕ້ອງຊີ້ທາງແກ່ພວກເຂົາເຖິງການດຳເນີນຊີວິດ ແລະ ສິ່ງທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດ.²¹ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ເຈົ້າຈຶ່ງເລືອກຄົນທີ່ມີຄວາມສາມາດຈາກປະຊາຊົນທັງຫມົດ, ຊາຍທີ່ຖວາຍກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າ, ຊາຍທີ່ຮັກຄວາມຈິງຜູ້ທີ່ຊຸ່ງການໄດ້ຮັບຄວາມບໍ່ຍຸຕິທັມ. ເຈົ້າຈຶ່ງແຕ່ງຕັ້ງຄົນຢ່າງນີ້ໄວ້ເຫນືອປະຊາຊົນ, ເພື່ອໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳໃນການດູແລຄົນພັນຄົນແດ່, ຮ້ອຍຄົນແດ່, ຫ້າສິບຄົນແດ່ ແລະສິບຄົນແດ່.²² ພວກເຂົາຈະພິພາກສາຄະດີຂອງປະຊາຊົນທຸກກໍລະນີທີ່ເກີດເປັນກໍຈະວັດປະຈຳວັນ, ແຕ່ທີ່ຄະດີຍາກໆໃຫ້ພວກເຂົານຳມາແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າ. ແຕ່ສ່ວນຄະດີເລັກໆນ້ອຍໆ, ໃຫ້ພວກເຂົາຕັດສິນກັນເອງ. ດ້ວຍວິທີນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ວຽກງານຂອງເຈົ້າເບົາລົງ, ແລະພວກເຂົາຈະແບກພາລະຮ່ວມກັບເຈົ້າ.²³ ຖ້າເຈົ້າເຮັດດັ່ງນີ້, ແລະຖ້າພຣະເຈົ້າສັ່ງເຈົ້າໃຫ້ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ແລ້ວເຈົ້າກໍສາມາດທຶນໄດ້, ແລະປະຊາຊົນທັງຫມົດກໍຈະໄປຍັງທີ່ອາໄສຂອງພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມພໍໃຈ."²⁴ ສະນັ້ນໂມເຊກໍເຊື່ອຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງພໍ່ເຖົ້າຂອງລາວ ແລະ ເຮັດຕາມທີ່ລາວໄດ້ກ່າວທຸກປະການ.²⁵ ໂມເຊຈຶ່ງໄດ້ເລືອກຄົນທີ່ມີຄວາມສາມາດຈາກອິສະຣາເອນທັງຫມົດ ແລະ ຕັ້ງເຂົາໃຫ້ເປັນຫົວຫນ້າຂອງປະຊາຊົນ, ຜູ້ນຳເຫລົ່ານີ້ດູແລພັນຄົນ, ຮ້ອຍຄົນ, ຫ້າສິບຄົນ, ແລະສິບຄົນ.²⁶ ພວກເຂົາໄດ້ພິພາກສາຄະດີຂອງປະຊາຊົນໃນສະຖານະການປົກກະຕິ. ໃນຄະດີຍາກໆພວກເຂົາກໍໄດ້ນຳໄປແຈ້ງໂມເຊ, ແຕ່ພວກເຂົາເອງພິພາກສາຄະດີນ້ອຍໆທັງຫມົດ.²⁷ ແລ້ວໂມເຊໄດ້ສົ່ງພໍ່ເຖົ້າຂອງລາວກັບໄປ, ແລະເຢທະໂຣກໍໄດ້ກັບໄປຍັງແຜ່ນດິນຂອງເພີນເອງ.

19¹ ໃນເດືອນທີ່ສາມຫລັງຈາກປະຊາຊົນອິສະຣາເອນໄດ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ, ໃນມື້ດຽວກັນນັ້ນ, ພວກເຂົາໄດ້ມາເຖິງຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານຊີນາຍ.² ຫລັງຈາກພວກເຂົາອອກຈາກເຣໂດມ ແລະມາເຖິງຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານຊີນາຍ, ພວກເຂົາກໍຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານທາງດ້ານຫນ້າພູ.³ ໂມເຊໄດ້ຂຶ້ນໄປຫາພຣະເຈົ້າ. ພຣະຢາເວກ່າວກັບລາວຈາກພູ ແລະກ່າວວ່າ, "ຈຶ່ງບອກໃຫ້ຄົວເຮືອນຂອງຢາໂຄບ, ປະຊາຊົນອິສະຣາເອນ: ⁴ພວກເຈົ້າໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ເຮົາເຮັດກັບຊາວອີຢິບ, ເຖິງວິທີທີ່ເຮົາອຸ້ມຂູ່ພວກເຈົ້າຂຶ້ນເຫມືອນປົກຂອງນົກອິນຊີ ແລະນຳພວກເຈົ້າໂດຍນຳພວກເຈົ້າມາເຖິງເຮົາ. ⁵ບັດນີ້, ຖ້າພວກເຈົ້າເຊື່ອຟັງສຽງຂອງເຮົາ ແລະ ຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາໄວ້, ແລ້ວພວກເຈົ້າກໍຈະເປັນສົມບັດພິເສດຂອງເຮົາ ໃນທຳມະກາງຂອງປະຊາຊາດທັງຫລາຍ, ເພາະແຜ່ນດິນທັງປວງເປັນຂອງເຮົາ.⁶ ພວກເຈົ້າຈະເປັນອານາຈັກປະໂລຫິດ ແລະເປັນຊົນຊາດບໍ່ອິສຸດສຳລັບເຮົາ. ເຫລົ່ານີ້ເປັນຖ້ອຍຄຳທີ່ເຈົ້າຕ້ອງບອກກັບປະຊາຊົນອິສະຣາເອນ."⁷ ດັ່ງນັ້ນໂມເຊຈຶ່ງມາ ແລະເອີ້ນປະຊາຊົນພວກຜູ້ອາດູໂສຂອງປະຊາຊົນ. ລາວປະກາດຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ທັງຫມົດຕໍ່ຫນ້າພວກເຂົາຕາມທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ສັ່ງລາວ.⁸ ປະຊາຊົນທັງຫມົດໄດ້ຕອບພ້ອມກັນວ່າ, "ພວກເຮົາຈະເຮັດທຸກສິ່ງຕາມທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວ."⁹ ແລ້ວໂມເຊກໍມາລາຍງານຖ້ອຍຄຳຂອງປະຊາຊົນແດ່ພຣະຢາເວ. ພຣະຢາເວກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, "ເຮົາຈະມາຫາເຈົ້າໃນເມກຫນາທິບເພື່ອວ່າປະຊາຊົນຈະບໍ່ໄດ້ຍິນໃນສິ່ງທີ່ເຮົາເວົ້າກັບເຈົ້າ ແລະຈະໄດ້ເຊື່ອເຈົ້າຕະຫລອດໄປ." ແລ້ວໂມເຊບອກຖ້ອຍຄຳຂອງປະຊາຊົນສູ່ພຣະຢາເວຟັງ.¹⁰ ພຣະຢາເວກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, "ຈຶ່ງໄປຫາປະຊາຊົນ, ມື້ນີ້ແລະມື້ອື່ນ ເຈົ້າຕ້ອງໃຫ້ພວກເຂົາຊຳລະຕົນໃຫ້ບໍ່ອິສຸດສຳລັບເຮົາ, ແລະໃຫ້ພວກເຂົາຊຳລະເສື້ອຜ້າໃຫ້ຂອງຕົນໃຫ້ສະອາດ."¹¹ ຈຶ່ງຕຽມຕົວໃຫ້ພ້ອມໃນວັນທີ່ສາມ, ເພາະໃນມື້ທີ່ສາມພຣະຢາເວຈະລົງມາທີ່ພູຊີນາຍ.¹² ເຈົ້າຈຶ່ງກຳໜົດເຂດໃຫ້ປະຊາຊົນຢູ່ຮອບພູ, ຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ຈຶ່ງລະວັງໃຫ້ດີ ພວກເຈົ້າຢ່າຂຶ້ນໄປເທິງພູ ຫລື ແມ່ນແຕ່ແຕະຕ້ອງແດນມັນ. ໃຜເອີ້ນແຕະຕ້ອງພູຈະຕ້ອງມີໂທດເຖິງຕາຍຢ່າງແນ່ນອນ."¹³ ຫາມບໍ່ໃຫ້ໃຜແຕະຕ້ອງຜູ້ນັ້ນ. ແທນທີ່ຈະເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ລາວຕ້ອງຖືກຂວ້າງຫລືຍິງດ້ວຍກ້ອນຫີນ. ບ່ວງຈະເປັນຄົນ ຫລືສັດ, ກໍຕ້ອງຖືກລົງໂທດເຖິງຕາຍ, ເມື່ອມີສຽງແກ່ເປົ້າຍາວ, ໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າມາໃກ້ຕົນພູໄດ້."¹⁴ ແລ້ວໂມເຊລົງຈາກພູມາຫາປະຊາຊົນ. ລາວໃຫ້ປະຊາຊົນຊຳລະຕົວແດ່ພຣະຢາເວ ແລະພວກເຂົາຊຶ່ງເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຂົາ.¹⁵ ລາວກ່າວກັບປະຊາຊົນວ່າ, "ຈຶ່ງຕຽມຕົວໃຫ້ພ້ອມໃນມື້ທີ່ສາມ; ຢ່າເຂົ້າໃກ້ເມຍຂອງພວກເຈົ້າ."

¹⁶ໃນມື້ທີສາມ, ເມື່ອເຖິງຕອນເຊົ້າ, ຝ່າກໍຮ້ອງແລະຝ້າແມບເມກຫນ້າປົກຄຸມເທິງພູ, ແລະມີສຽງເປົ່າແກດັງຫລາຍ, ຈົນປະຊາຊົນທັງຫມົດຢູ່ໃນຄ້າຍຢ້ານຫລາຍຈົນໂຕສັ່ນ.¹⁷ໂມເຊນຳປະຊາຊົນໃຫ້ອອກມາຈາກຄ້າຍໄປເພື່ອພົບພຣະເຈົ້າ, ແລະພວກເຂົາມາຢືນຢູ່ຕື່ນພູ.

¹⁸ພູຊົນນາຍມີຄວັນປົກຄຸມຢູ່ທັງຫມົດ ເພາະພຣະຢາເວສະເດັດລົງມາເທິງພູນັ້ນໃນໄຟແລະຄວັນ. ເຫມືອນຄວັນຈາກເຕົາເຜົາ, ແລະຫນ່ວຍພູທັງຫມົດກໍສັ່ນຢ່າງຮຸນແຮງ.

¹⁹ເມື່ອສຽງແກຍິງດັງຂຶ້ນ ແລະດັງຂຶ້ນ, ໂມເຊໄດ້ເວົ້າ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຕອບສຽງຂອງລາວ.²⁰ພຣະຢາເວລົງມາເທິງພູຊົນນາຍ, ຢູ່ເທິງຍອດພູ, ແລະພຣະອົງເອີ້ນໂມເຊໃຫ້ຂຶ້ນໄປຍອດພູ, ດັ່ງນັ້ນໂມເຊຈຶ່ງຂຶ້ນໄປ.²¹ພຣະຢາວາກວ່າກັບໂມເຊວ່າ, "ຈົ່ງລົງໄປ ແລະເຄື່ອນປະຊາຊົນຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດລ່ວງລ້າເຂົາມາເບິ່ງເຮົາ, ຫລືຈະໃຫ້ເຮົາລົງໂທດພວກເຂົາເຖິງຕາຍ."²²ໃຫ້ພວກປະໂລຫິດທີ່ເຂົາມາໃກ້ເຮົານັ້ນ ໃຫ້ພວກເຂົາຊໍາລະຕົວໃຫ້ບໍ່ຮື້ສຸດ—ຕຽມຕົວເອງໃຫ້ພ້ອມຕໍ່ການມາຂອງເຮົາ—ເພື່ອວ່າເຮົາຈະບໍ່ປະຫານພວກເຂົາ."

²³ໂມເຊກ່າວກັບພຣະຢາເວວ່າ, "ປະຊາຊົນຂຶ້ນມາເທິງພູບໍ່ໄດ້, ເພາະພຣະອົງຊົງສັ່ງພວກຂ້ານ້ອຍວ່າ: ຈົ່ງກັ່ນເຂດຮອບພູນັ້ນ ແລະກັ່ນໄວ້ສໍາລັບພຣະຢາເວ."²⁴ພຣະຢາເວກ່າວກັບລາວວ່າ, "ຈົ່ງໄປ, ລົງໄປຈາກພູ, ແລະພາອາໂຣນຂຶ້ນມາກັບເຈົ້າ, ແຕ່ຢ່າໃຫ້ພວກປະໂລຫິດ ແລະປະຊາຊົນລ່ວງລ້າເຂດແດນທີ່ຈະຂຶ້ນມາເຖິງເຮົາ, ຫລືຈະໃຫ້ເຮົາປະຫານພວກເຂົາ."²⁵ດັ່ງນັ້ນໂມເຊກໍໄດ້ລົງໄປຫາປະຊາຊົນ ແລະ ໄດ້ບອກພວກເຂົາ.

20 ¹ພຣະເຈົ້າກ່າວຖ້ອຍຄໍາເຫລົ່ານີ້ທັງຫມົດ:²"ເຮົາຄືພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ຜູ້ໄດ້ນຳພວກເຈົ້າອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ, ຄືໃຫ້ອອກຈາກເຮືອນທາດ.³ພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃດຕໍ່ຫນ້າເຮົາ.

⁴ພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ເຮັດຮູບແກະສະຫລັກໃດສໍາລັບຕົນ ຫລືຮູບເຫມືອນຂອງສິ່ງໃດ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນຝ້າສະຫວັນເບື້ອງເທິງ, ຫລືໃນແຜ່ນດິນໂລກເບື້ອງລຸ່ມ, ຫລືສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນໍ້າເບື້ອງລຸ່ມ.⁵ພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ຂາບໄຫວ້ພວກມັນ ຫລືນະມັດສະການພວກມັນ, ເພາະເຮົາ, ພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ທຽວແທນ. ເຮົາລົງໂທດຄວາມຊົ່ວຂອງບັນພະບຸຣຸດໂດຍນຳການລົງໂທດຕົກທອດໄປເຖິງລູກຫລານ. ເຖິງສາມ ແລະ ສີ່ເຊັ່ນຄົນຜູ້ທີ່ເຮົາກຽດຊຶ່ງ.⁶ແຕ່ເຮົາສຳແດງຄວາມສັດຊື່ທີ່ຜັນທະສັນຍາຕໍ່ຄົນນັບຜັນ ຜູ້ທີ່ຮັກເຮົາ ແລະຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດທັງຫລາຍຂອງເຮົາ.

⁷ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງບໍ່ອອກພຣະນາມຂອງພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າໄປໃນທາງທີ່ຜິດ, ເພາະເຮົາຈະບໍ່ເອົາໂທດຄົນທີ່ໃຊ້ພຣະນາມຂອງເຮົາໄປໃນທາງທີ່ຜິດກໍບໍ່ໄດ້.

⁸ຈົ່ງລະນຶກເຖິງວັນສະບາໂຕ, ໃຫ້ຖືເປັນວັນບໍ່ຮື້ສຸດຕໍ່ເຮົາ.⁹ເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດວຽກທັງສິ້ນຂອງພວກເຈົ້າຕະຫລອດຫົກວັນ.

¹⁰ແຕ່ໃນມື້ທີ່ເຈັດນັ້ນຖືເປັນສະບາໂຕແດ່ພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ. ໃນມື້ນັ້ນພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ເຮັດວຽກງານໃດໆ, ທັງພວກເຈົ້າ, ຫລືລູກຊາຍ, ຫລືລູກຍິງ, ຫລືທາດຊາຍ, ຫລືທາດຍິງ, ຫລືສັດລ້ຽງ, ຫລືຄົນຕ່າງດ້ວຍທີ່ອາໄສໃນປະຕູເມືອງທັງຫລາຍຂອງພວກເຈົ້າ.

¹¹ເພາະໃນຫົກມື້ພຣະຢາເວໄດ້ສ້າງຝ້າສະຫວັນ ແລະແຜ່ນດິນໂລກ, ທະເລ, ແລະທຸກສິ່ງໃນທີ່ເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະພັກຜ່ອນໃນມື້ທີ່ເຈັດ.

ສະນັ້ນພຣະຢາເວໄດ້ອວຍພອນວັນສະບາໂຕ ແລະຕັ້ງມື້ນັ້ນໃຫ້ເປັນວັນບໍ່ຮື້ສຸດ.

¹²ຈົ່ງໃຫ້ກຽດແກ່ບິດາ ແລະ ມານດາຂອງພວກເຈົ້າ, ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະມີຊີວິດຢືນຍາວເທິງແຜ່ນດິນ

ຊຶ່ງພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຈະໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ.¹³ພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ຂ້າຄົນ.¹⁴ພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ເຮັດຜິດປະເພນີ.

¹⁵ພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ລັກຊັບຈາກຜູ້ອື່ນ.¹⁶ພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ເປັນພະຍານບໍ່ຈິງໃສ່ຮ້າຍເພື່ອນບ້ານ.¹⁷ພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ໂລບບ້ານເຮືອນຂອງເພື່ອນບ້ານ; ທາດຊາຍຂອງລາວ, ທາດຍິງຂອງລາວ, ງົວຂອງລາວ, ລວາຂອງລາວ, ຫລືສິ່ງໃດໆຊຶ່ງເປັນຂອງເພື່ອນບ້ານ."

¹⁸ປະຊາຊົນທັງຫມົດເຫັນຝ້າແມບ ແລະໄດ້ຍິນສຽງຝ້າຮ້ອງ, ແລະໄດ້ຍິນສຽງແກ, ແລະໄດ້ເຫັນຄວັນຈາກພູ. ເມື່ອປະຊາຊົນເຫັນສິ່ງນີ້, ພວກເຂົາກໍຢ້ານກົວຈົນຕົວສັ່ນ ແລະຢືນຢູ່ໄກໆ.¹⁹ພວກເຂົາຈຶ່ງກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, "ຈົ່ງບອກພວກເຮົາເຖິນ, ແລະພວກເຮົາຈະຟັງ; ແຕ່ຢ່າໃຫ້ພຣະເຈົ້າກ່າວກັບພວກເຮົາເລີຍ, ຫລືພວກເຮົາຈະຕາຍ."²⁰ໂມເຊກ່າວກັບປະຊາຊົນວ່າ, "ຢ່າຢ້ານເລີຍ,

ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ມາເພື່ອທົດສອບເບິ່ງພວກເຈົ້າ ເພື່ອການໃຫ້ກຽດພຣະອົງຈະຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ, ແລະເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດບາບ."²¹ດັ່ງນັ້ນປະຊາຊົນຈຶ່ງໄດ້ຢືນຢູ່ໄກໆ, ແລະໂມເຊເຂົ້າໄປໃຫ້ຄວາມມືດຫນ້າ ບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່.

²²ພຣະຢາເວກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, "ສິ່ງນີ້ແຫລະ ທີ່ເຈົ້າຕ້ອງບອກຊາວອິສະຣາເອນຄື: 'ພວກເຈົ້າເອງໄດ້ເຫັນແລ້ວວ່າ ເຮົາໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້າຈາກສະຫວັນ.

²³ພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ເຮັດຮູບພະອິນໃດ ສໍາລັບພວກເຈົ້າເອງມາທຽບກັບເຮົາ, ບໍ່ວ່າພະເຈົ້ານັ້ນເຮັດດ້ວຍເງິນ ຫລື ຄໍາ.

²⁴ພວກເຈົ້າຕ້ອງທ້າແທ່ນບູຊາທີ່ເຮັດດ້ວຍດິນສໍາລັບເຮົາ. ແລະພວກເຈົ້າຕ້ອງຖວາຍບູຊາດ້ວຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາຂອງເຈົ້າ, ເຄື່ອງຖວາຍເພື່ອຄວາມສາມັກຄີທັມ, ດ້ວຍແກະ, ແລະງົວ. ໃນທຸກບ່ອນທີ່ເຮົາຕ້ອງການໄດ້ຮັບກຽດນາມຊື່ຂອງເຮົາ. ເຮົາຈະມາຫາພວກເຈົ້າ ແລະອວຍພອນພວກເຈົ້າ.²⁵ຖ້າພວກເຈົ້າສ້າງແທ່ນບູຊາດ້ວຍຫີນ, ພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ສ້າງດ້ວຍຫີນທີ່ຖືກແຕ່ງແລ້ວ. ເພາະຖ້າພວກເຈົ້າໃຊ້ເຄື່ອງມືຖືກແຕ່ງມັນ. ພວກເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຫີນເປັນມົນທົນ.²⁶ພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ເດີນຕາມຂັນໄດໂປຍັງແທ່ນບູຊາຂອງເຮົາ;

ເພື່ອບໍ່ຮຸກຮ້າຍພວກເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ເຫັນຂອງລັບຂອງພວກເຈົ້າ."

21 ¹"ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນກົດຕ່າງໆຊຶ່ງເຈົ້າຕ້ອງຕັ້ງໄວ້ຕໍ່ຫນ້າເຂົາທັງຫລາຍຄື:

²ຖ້າເຈົ້າຊື້ທາດເຮັບເຮົາໄວ້ເປັນທາດ, ລາວຈະຈະຮັບໃຊ້ເຈົ້າຫົກປີ, ແລະໃນປີທີ່ເຈັດລາວຈະໄດ້ເປັນອິສະຣະໂດຍບໍ່ຕ້ອງເສຍຄ່າໄຖ່.

³ຖ້າລາວມາຄົນດຽວ, ລາວຈະເປັນອິສະຣະພຽງຄົນດຽວ; ຖ້າລາວແຕ່ງງານມານຳ, ແລ້ວເມຍຂອງລາວຕ້ອງເປັນອິສະຣະດ້ວຍ.⁴ຖ້ານາຍຫາເມຍໃຫ້ລາວ ແລະນາງນັ້ນເກີດລູກຊາຍ ຫລືລູກສາວ, ເມຍແລະລູກຂອງນາງຈະເປັນຂອງນາຍ, ແລະລາວຈະຕ້ອງເປັນອິສະຣະພຽງຜູ້ດຽວ.

⁵ແຕ່ຖ້າທາດນັ້ນເວົ້າມາຢ່າງຊັດເຈນວ່າ, "ຂ້ານ້ອຍຮັກນາຍ, ຮັກເມຍ, ແລະ ລູກຂອງຂ້ານ້ອຍ;

ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຢາກອອກໄປເປັນອິສະຣະ."⁶ແລ້ວໃຫ້ນາຍນັ້ນພາທາດນັ້ນໄປເຝົ້າພຣະເຈົ້າ. ນາຍຕ້ອງພາລາວໄປທີ່ປະຕູ ຫລືເສົາປະຕູ, ແລະໃຫ້ນາຍເຈາະຫູຂອງລາວດ້ວຍເຫລັກຫມາດ. ແລ້ວລາວຈະຢູ່ຮັບໃຊ້ນາຍຕະຫລອດຊີວິດຂອງລາວ.

⁷ຖ້າຊາຍໃດຂາຍລູກສາວເປັນທາດຍິງ, ນາງຈະບໍ່ໄດ້ເປັນອິສະຣະເຫມືອນທາດຊາຍ.⁸ຖ້ານາງນັ້ນບໍ່ເປັນທີ່ພໍໃຈນາຍ, ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ຮັບນາງໄວ້, ແລ້ວລາວຕ້ອງຍອມໃຫ້ນາງຖືກຊື້ຄືນ. ແຕ່ຊາຍນັ້ນບໍ່ມີສິດຂາຍນາງນັ້ນໃຫ້ແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ. ລາວບໍ່ໄດ້ຮັບສິດເຊັ່ນນີ້, ເພາະລາວບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຢ່າງສັດຊື່ຕ່າງ.

⁹ຖ້ານາຍຍົກຍິງນັ້ນໃຫ້ເປັນເມຍຂອງລູກຊາຍຂອງຕົນ, ນາຍຕ້ອງປະຕິບັດກັບນາງເຫມືອນເປັນລູກສາວຂອງຕົນ.¹⁰ຖ້າລາວເອົາຍິງອື່ນອີກມາເປັນເມຍ, ລາວຕ້ອງບໍ່ລຸດຄ່າອາຫານ, ເສື້ອຜ້າ, ຫລືສິດທີ່ແຕ່ງງານຂອງນາງ.¹¹ແຕ່ຖ້າລາວບໍ່ໄດ້ເຮັດສາມຢ່າງນີ້ແກ່ນາງ. ແລ້ວນາງນັ້ນຈະໄປກໍໄຊ້ໂດຍເປັນອິສະຣະ ບໍ່ຕ້ອງເສຍຄ່າໄຖ່ໃດໆ.

¹²ຜູ້ໃດກໍຕາມຕີຄົນຫນຶ່ງແລ້ວເຂົາກໍຕາຍ, ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງຮັບເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍແນ່ນອນ.¹³ຖ້າຄົນນັ້ນເຮັດໄປໂດຍບໍ່ໄດ້ຕອງໄວ້ລ່ວງຫນ້າ, ແຕ່ດ້ວຍອຸປັດເຫດ, ແລ້ວເຮົາຈະກໍາຫນົດທີ່ແຕ່ງຫນຶ່ງໃຫ້ລາວສາມາດຫນີໄປໄດ້.¹⁴ຖ້າຜູ້ໃດເຈດຕະນາຂ້າເພື່ອນບ້ານ ແລະວາງແຜນຂ້າຄົນໂດຍເຈດຕະນາ, ແລ້ວເຈົ້າຈຶ່ງນໍາຕົວລາວ, ແມ່ນວ່າລາວຈະຢູ່ທີ່ແທນບຸຊາຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອລົງໂທດເຂົາເຖິງຕາຍ.

¹⁵ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ທູບຕີບິດາ ຫລືມານດາຂອງຕົນ ຈະຖືກລົງໂທດເຖິງຄວາມຕາຍແນ່ນອນ.¹⁶ຜູ້ໃດກໍຕາມລັກຜາຕົວຄົນໄປ ແລະຂາຍເຂົາ ຫລືພົບວ່າຜູ້ນັ້ນຢູ່ໃນຄວາມຄອບຄອງຂອງເຂົາ, ຜູ້ລັກຜາຈະຕ້ອງຖືກລົງໂທດເຖິງຕາຍຢ່າງແນ່ນອນ.¹⁷ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປ່ອຍດໍາບິດາ ຫລືມານດາຂອງຕົນ ຜູ້ນັ້ນຕ້ອງຖືກລົງໂທດເຖິງຕາຍຢ່າງແນ່ນອນ.

¹⁸ຖ້າຜູ້ຊາຍຕໍ່ສູ້ກັນ ແລະຝ່າຍຫນຶ່ງເອົາຫີນຂ້ວາງຫລືຊີກດ້ວຍກໍາປັນ, ແລະ ແຕ່ອີກຝ່າຍຫນຶ່ງບໍ່ເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ, ແຕ່ບາດເຈັບຕ້ອງມອນພັກທີ່ດຽວຂອງລາວ;¹⁹ແລ້ວຖ້າລາວຫາຍດີ ແລະ ສາມາດຍ່າງໄດ້ໂດຍໃຊ້ໄມ້ຄ້ອນເທົ່າຂອງລາວ, ຜູ້ທີ່ນັ້ນຈະຕ້ອງເສຍຄ່າເສຍເວລາ; ຄ່າຮັກສາພະຍາບານທັງຫມົດຈົນລາວຫາຍດີເປັນປົກກະຕິ. ແຕ່ຄົນທີ່ເຮັດຮ້າຍນັ້ນຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດຖານຂ້າຄົນ.

²⁰ຖ້າຜູ້ໃດທູບຕີທາດຊາຍ ຫລືທາດຍິງຂອງຕົນດ້ວຍໄມ້, ແລະຖ້າທາດນັ້ນຕາຍເນື່ອງຈາກການຕີນັ້ນ, ແລ້ວຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກລົງໂທດຢ່າງແນ່ນອນ.

²¹ຢ່າງໃດກໍດີ, ຖ້າທາດນັ້ນມີຊີວິດຕໍ່ໄປພາຍໃນຫນຶ່ງຫລືສອງສອງມື, ນາຍກໍບໍ່ຕ້ອງຖືກລົງໂທດ, ເພາະລາວຕ້ອງທໍຣະມານໃຈຈາກສູນເສຍທາດນັ້ນ.

²²ຖ້າຜູ້ຊາຍຕີກັນ ແລະໄປເຮັດໃຫ້ຍິງຖືພາບາດເຈັບຈົນ ເຮັດໃຫ້ເດັກເກີດກ່ອນກໍາຫນົດ ຫລືຫລູກ, ແຕ່ນາງບໍ່ໄດ້ຮັບອັນຕະລາຍ. ຄົນທີ່ທ້າຮ້າຍນາງຈະຕ້ອງຖືກປັບໂຫມຕາມແຕ່ສາມຂອງຍິງນັ້ນຈະຮຽກຮ້ອງເອົາຈາກລາວ, ແລະ ລາວຕ້ອງຈ່າຍຕາມທີ່ຜູ້ພິພາກສາຕັດສິນ.

²³ແຕ່ຫາກນາງໄດ້ຮັບບາດເຈັບສາຫັດ, ແລ້ວເຈົ້າຕ້ອງໃຊ້ແທນດ້ວຍຊີວິດ.²⁴ຕາແທນຕາ, ແຂ້ວແທນແຂ້ວ, ມືແທນມື, ຕີນແທນຕີນ, ²⁵ຮອຍໄຫມ້ແທນຮອຍໄຫມ້, ບາດແຜແທນບາດແຜ, ຫລືຮອຍຊ້າແທນຮອຍຊ້າ.

²⁶ຖ້າຜູ້ໃດຕີທີ່ຕາຂອງທາດຊາຍ ຫລືທາດຍິງແລ້ວເຮັດໃຫ້ຕາບອດໄປ, ແລ້ວລາວຈະຕ້ອງປ່ອຍທາດຜູ້ນັ້ນໃຫ້ເປັນອິສະຣະ ເພື່ອໃຊ້ແທນດວງຕາຂອງທາດນັ້ນ.²⁷ຖ້າຜູ້ໃດເຮັດໃຫ້ແຂ້ວຂອງທາດຊາຍ ຫລື ທາດຍິງຫລຸດອອກໄປ, ລາວຕ້ອງປ່ອຍທາດຜູ້ນັ້ນເປັນອິສະຣະ ເພື່ອໃຊ້ແທນແຂ້ວ.

²⁸ຖ້າງົວຂ້າຊາຍ ຫລືຍິງຄົນຫນຶ່ງເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ, ຈົງເອົາຫີນຄ່ວາງງົວນັ້ນໃຫ້ຕາຍ ແລະຫ້າມກິນຊີນຂອງມັນ; ແຕ່ເຈົ້າຂອງງົວບໍ່ມີໂທດ.

²⁹ແຕ່ຖ້າງົວມີນິໄສມັກຊົນຄົນມາກ່ອນ, ແລະມີຜູ້ມາເຕືອນໃຫ້ເຈົ້າຂອງງົວໃຫ້ຮູ້ແລ້ວ, ແຕ່ເຈົ້າຂອງບໍ່ໄດ້ກັກຂັງມັນໄວ້, ແລະມັນໄດ້ຊົນຄົນຕາຍໄປບໍ່ວ່າຊາຍຫລືຍິງ, ກໍໃຫ້ເອົາຫີນຂ້ວາງງົວນັ້ນເສຍໃຫ້ຕາຍ, ແລະໃຫ້ລົງໂທດເຈົ້າຂອງງົວໃຫ້ເຖິງຕາຍດ້ວຍ.

³⁰ຖ້າຈະຮຽກຮ້ອງເອົາຄ່າໂຖຊີວິດຂອງລາວ, ລາວຕ້ອງເສຍຄ່າໂຖຕາມຈໍານວນທີ່ເຂົາຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຈ່າຍ.

³¹ຫາກງົວນັ້ນຊົນລູກຊາຍ ຫລືລູກສາວ, ເຈົ້າຂອງງົວຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ລາວປະຕິບັດ.³²ຖ້າງົວນັ້ນຊົນທາດຊາຍ ຫລືທາດຍິງຂອງຜູ້ໃດ, ເຈົ້າຂອງງົວຕ້ອງໃຫ້ເງິນສາມສິບເຊເຂ, ແລະຕ້ອງເອົາຫີນຄ່ວາງງົວນັ້ນໃຫ້ຕາຍ.

³³ຖ້າຜູ້ໃດເປີດນໍ້າສ້າງ, ຫລືຂຸດນໍ້າສ້າງ ແລະບໍ່ໄດ້ອັດມັນໄວ້, ແລະມີງົວຫລືລາວຕິກລົງໄປໃນນໍ້າສ້າງນັ້ນ, ເຈົ້າຂອງນໍ້າສ້າງຕ້ອງຈ່າຍຄ່າເສຍຫາຍ.

³⁴ລາວຕ້ອງຈ່າຍແທນຄົນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຂອງສັດ, ແລະສັດທີ່ຕາຍມັນຈະຕິກເປັນຂອງເຈົ້າຂອງນໍ້າສ້າງ.

³⁵ຖ້າງົວຂອງຜູ້ໃດທ້າຮ້າຍງົວຂອງຜູ້ອື່ນຕາຍ. ແລ້ວເຂົາຕ້ອງຂາຍງົວທີ່ເປັນນັ້ນ ແລະແບ່ງເງິນກັນ, ແລະແບ່ງງົວທີ່ຕາຍມັນໃຫ້ເທົ່າກັນ.

³⁶ແຕ່ຖ້າຮູ້ແລ້ວວ່າງົວມີນິໄສມັກຊົນຄົນອື່ນມາກ່ອນ, ແລະເຈົ້າຂອງບໍ່ໄດ້ກັກຂັງໄວ້, ເຈົ້າຂອງຕ້ອງໃຊ້ງົວແທນຄົນງົວ, ແລະງົວທີ່ຕາຍກໍຈະຕິກເປັນຂອງເຈົ້າຂອງສັດເອງ.

22

¹ຖ້າຜູ້ໃດລັກງົວ ຫລືແກະໄປ ແລະ ຂ້າຫລືຂາຍ, ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຕ້ອງໃຊ້ແທນງົວຫ້າໂຕຕໍ່ງົວຫນຶ່ງໂຕ, ແລະ ແກະສີໂຕຕໍ່ແກະຫນຶ່ງໂຕ.

²ຖ້າຜູ້ໃດໄດ້ເຫັນຄົນຂີລັກກໍາລັງເຂົ້າມາ, ແລະ ຖ້າລາວໄດ້ຕີຄົນຂີລັກນັ້ນຈົນຕາຍ, ໃນກໍລະນີນັ້ນກໍຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດໃນຖານຂ້າຄົນໃນຄະດີຂອງລາວ.

³ແຕ່ຖ້າຕາເວັນຂຶ້ນແລ້ວກ່ອນທີ່ລາວບຸກລູກເຂົ້າມາ, ຄວາມຜິດຖານຂ້າຄົນຈະຕິກແກ່ຜູ້ຂ້າລາວນັ້ນ. ຄົນຂີລັກຕ້ອງໃຊ້ແທນຄົນ, ຖ້າລາວບໍ່ມີອັນໃດຈະໃຊ້ໃຫ້. ແລ້ວລາວຕ້ອງຂາຍຕົນເອງເພື່ອໃຊ້ແທນສິ່ງທີ່ລາວລັກໄປ.⁴ຖ້າພົບສັດທີ່ລັກໄປນັ້ນຍັງເປັນຢູ່ໃນການຄອບຄອງຂອງລາວ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນງົວ, ຫລືລໍ, ຫລືແກະ, ລາວຕ້ອງຈ່າຍຄົນສອງເທົ່າ.

⁵ຖ້າຜູ້ໃດປ່ອຍຝູງສັດຂອງຕົນໄປກິນຫຍ້າໃນທົ່ງຫຍ້າ ຫລືໃນສວນອະງຸ່ນ ແລະປ່ອຍໃຫ້ສັດຫລົງ, ແລະເຂົ້າໄປກິນຫຍ້າໃນທົ່ງນາຂອງອີກຄົນຫນຶ່ງ, ລາວຕ້ອງໃຊ້ແທນດ້ວຍຝີດຜົນສວນທີ່ດີທີ່ສຸດຈາກທົ່ງນາ ແລະ ຈາກສວນຂອງລາວເອງ.

⁶ຖ້າໄຟລຸກ ແລະ ລາມໄປຕິດຜູ້ມາຈົນເຖິງກອງເຂົ້າ, ຫລືເຂົ້າທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ກ່ຽວ, ຫລືລາມໄປໃນທົ່ງນາຈົນເສຍຫມົດ, ຜູ້ທີ່ເປັນຜູ້ຈຸດໄຟຕ້ອງໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທັງຫມົດ.

⁷ຖ້າຜູ້ໃດຝາກເງິນ ຫລື ສິ່ງຂອງໄວ້ກັບເພື່ອນບ້ານເພື່ອໃຫ້ລາວໃຫ້ຄູ່ແລ, ແລະຖ້າສິ່ງຂອງນັ້ນຖືກລັກໄປຈາກເຮືອນຂອງຜູ້ນັ້ນ, ຖ້າຈັບຄົນຂີລັກໄດ້ ຄົນຂີລັກນັ້ນຕ້ອງໃຊ້ແທນສອງເທົ່າ.⁸ແຕ່ຖ້າຫາກຈັບຄົນຂີລັກບໍ່ໄດ້ ກໍໃຫ້ເຈົ້າຂອງເຮືອນມາພົບກັບຜູ້ພິພາກສາ ເພື່ອຮັບການພິຈາລະນາແມ່ນລາວເອງ ຫລືບໍ່ທີ່ລັກສົມບັດຂອງເພື່ອນບ້ານ.⁹ໃນຄະດີຮ້ອງຟ້ອງທຸກຢ່າງ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນເລື່ອງງົວ, ລໍ, ແກະ, ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ຫລືເລື່ອງສິ່ງຂອງໃດໆທີ່ຫາຍໄປ ຊຶ່ງບາງຄົນອ້າງວ່າ, "ສິ່ງນີ້ເປັນຂອງຂ້ອຍ." ໃຫ້ທັງສອງຝ່າຍນໍາກໍລະນີຂອງເລື່ອງນັ້ນ ໄປພົບຜູ້ພິພາກສາ. ຜູ້ໃດທີ່ຜູ້ພິພາກສາພົບຄວາມຜິດ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງໃຊ້ແທນເປັນສອງເທົ່າແກ່ເພື່ອນບ້ານຂອງລາວ.

¹⁰ຖ້າຜູ້ໃດຝາກລໍ, ງົວ, ແກະ, ຫລືສັດໃດໆໄວ້ກັບເພື່ອນບ້ານຂອງລາວ, ແລະຖ້າສັດຕາຍ ຫລື ເຈັບຫລືຖືກຕ້ອນເອົາໄປໂດຍບໍ່ມີໃຜເຫັນ.

¹¹ຕ້ອງໃຫ້ທັງສອງຄົນນັ້ນສາບານຕໍ່ພຣະຢາເວວ່າ, ຄົນຫນຶ່ງຄົນໃດໄດ້ເອົາຊັບສິນຂອງເພື່ອນບ້ານໄວ້ໃນມືຂອງລາວ ຫລືບໍ່. ແລ້ວເຈົ້າຂອງນັ້ນຈະຕ້ອງຍອມຮັບ, ຜູ້ຮັບຝາກນັ້ນບໍ່ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າຊົດເຊີຍ.¹²ແຕ່ຖ້າສິ່ງຂອງຖືກລັກໄປຈາກລາວ, ອີກຝ່າຍຫນຶ່ງຕ້ອງຈ່າຍຄ່າຊົດເຊີຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງ.¹³ຖ້າສັດນັ້ນຖືກຕັດເປັນຕ່ອນໆ, ໃຫ້ອີກຄົນນໍາຊາກມາໃຫ້ກວດເບິ່ງເປັນຫລັກຖານ. ລາວບໍ່ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າຊົດເຊີຍສໍາລັບສັດທີ່ຖືກຕັດເປັນຕ່ອນໆນັ້ນ.

¹⁴ຖ້າຜູ້ໃດຍື່ມສັດຈາກເພື່ອນບ້ານ, ແລະແລ້ວມັນເກີດເຈັບ ຫລືຕາຍໃນລະຫວ່າງທີ່ເຈົ້າຂອງບໍ່ຢູ່, ອີກຄົນຕ້ອງຈ່າຍຄ່າຊົດເຊີຍເຕັມຕາມຈໍານວນ.

¹⁵ແຕ່ຖ້າເຈົ້າຂອງຢູ່ນໍາ, ອີກຄົນບໍ່ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າຊົດເຊີຍ; ຖ້າເປັນສັດເຊົ້າ, ໃຫ້ຈ່າຍແຕ່ຄ່າເຊົ້າເທົ່ານັ້ນ.

¹⁶ຖ້າຜູ້ໃດຫລອກລວງສາວປອດທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຫມັ້ນຫມາຍ, ແລະຖ້າລາວນອນກັບນາງນັ້ນ. ລາວຕ້ອງຮັບນາງມາເປັນເມຍຂອງລາວ ໂດຍຈ່າຍເງິນຄ່າສິນສອດຕາມທີ່ຮຽກຮ້ອງ.¹⁷ຖ້າພໍຂອງນາງບໍ່ຍອມຢືນຍາງໃຫ້ລາວຢ່າງເດັດຂາດ, ລາວກໍຕ້ອງເສຍເງິນເທົ່າສິນສອດຕາມທໍານຽມສູ່ຂໍສາວປອດນັ້ນ.

¹⁸ພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ນັກເວດມີນິໄສຊີວິດຢູ່.¹⁹ຜູ້ໃດຮ່ວມສົມສູ່ກັບສັດຈະຕ້ອງມີໂທດເຖິງຕາຍ.

²⁰ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມບູຊາແດ່ພະໃດໆນອກຈາກພຣະຢາເວ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກທຳລາຍຢ່າງຫມົດສິນ.²¹ພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ເຮັດຜິດຕໍ່ຄົນຕ່າງດ້າວ ຫລືຂົມເຫັງເຂົາ. ເພາະພວກເຈົ້າກໍ່ເຄີຍເປັນຄົນຕ່າງດ້າວໃນແຜ່ນດິນອີ່ຫລີຍ.

²²ພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ຂົມເຫັງຍິງຫມ້າຍ ຫລື ລູກກຳພ້າພໍ. ²³ຖ້າພວກເຈົ້າຂົມເຫັງພວກເຂົາ, ແລະຖ້າພວກເຂົາຮ້ອງຫາເຮົາ, ເຮົາຈະຟັງຄຳຮ້ອງທຸກຂອງພວກເຂົາຢ່າງແນ່ນອນ.²⁴ຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງເຮົາຈະລຸກຂຶ້ນ, ແລະເຮົາຈະປະຫານພວກເຈົ້າດ້ວຍດາບ; ເມຍຂອງພວກເຈົ້າຈະເປັນຫມ້າຍ, ແລະລູກຂອງພວກເຈົ້າຈະກຳພ້າພໍ.

²⁵ຖ້າພວກເຈົ້າໃຫ້ປະຊາຊົນຂອງເຮົາຄົນໃດທີ່ເປັນຄົນຈົນທຳມະຊາດພວກເຈົ້າຍິມເງິນໄປ, ພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ຖືວ່າຕົນເປັນເຈົ້າຫນຶ່ງ ຫລືຫ້າມເອົາດອກເບ້ຍຈາກລາວ.²⁶ຖ້າພວກເຈົ້າຍຶດເສື້ອຄຸມຂອງເພື່ອນຢ້ານໄວ້ເປັນຂອງຄ້າປະກັນ, ພວກເຈົ້າຕ້ອງຄືນຂອງນັ້ນໃຫ້ລາວກ່ອນຕາເວັນຕົກດິນ,²⁷ ເພາະສິ່ງນັ້ນເປັນສິ່ງດຽວສຳລັບຄຸມ; ເສື້ອຜ້ານັ້ນກໍ່ສຳລັບຄຸມຮ່າງກາຍຂອງລາວ. ລາວຈະໃຊ້ອັນໃດຫມົດມອນ? ເມື່ອລາວຮ້ອງທຸກຕໍ່ເຮົາ, ເຮົາຈະຟັງລາວ, ເພາະເຮົາມີໃຈເມດຕາ.

²⁸ພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ຫມືນປະຫມາດເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ຫລືສາບແຊ່ງຜູ້ປົກຄອງປະຊາຊົນຂອງພວກເຈົ້າ.

²⁹ພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ຊັກຊ້າທີ່ຈະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາທີ່ຈາກການເກັບກ່ຽວຂອງເຈົ້າ ຫລືຈາກອ່າງຢຽບອະນຸຊະນຸດຂອງພວກເຈົ້າ. ພວກເຈົ້າຕ້ອງຖວາຍລູກຊາຍກິດຂອງເຈົ້າແກ່ເຮົາ.³⁰ພວກເຈົ້າຕ້ອງຖວາຍລູກຫົວປີຂອງຈິງ ແລະແກະຂອງເຈົ້າ. ໃຫ້ລູກມັນຢູ່ກັບແມ່ເຈັດມື, ແຕ່ພໍເຖິງມືທີ່ແປດຕ້ອງເອົາມາຖວາຍແກ່ເຮົາ.³¹ພວກເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນທີ່ບໍ່ສຸດສຳລັບເຮົາ. ສະນັ້ນພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ກິນຊີ້ນສັດທີ່ຖືກກັດຕາຍໃນທຶງນາ. ແຕ່, ພວກເຈົ້າຈົງໂຍນຊາກນັ້ນໃຫ້ຫມາກິນ.

23

¹ພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ການລາຍງານກ່ຽວກັບຄົນໃດຄົນໜຶ່ງ. ຈົ່ງຢ່າຮ່ວມກັບຄົນຊົ່ວໂດຍເປັນພະຍານບໍ່ຈົງ.

²ພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ເຮັດຊົ່ວຕາມຢ່າງຄົນສ່ວນຫລາຍ, ຫລືບໍ່ເປັນພະຍານໂດຍລ່າອຽງເຂົ້າຂ້າງຄົນສ່ວນຫລາຍ ເພາະຈະເຮັດໃຫ້ເສຍຄວາມຍຸຕິທັມໄປ.

³ພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ຕ້ອງເຂົ້າຂ້າງຄົນຈົນໃນຄະດີຂອງລາວ.

⁴ຖ້າພວກເຈົ້າຝຶງຖື ຫລືລໍ່ຂອງສັດຕູຫລັງມາ, ພວກເຈົ້າຕ້ອງພາໄປສົ່ງຄືນລາວ.⁵ຖ້າພວກເຈົ້າເຫັນລໍ່ຂອງຜູ້ທີ່ກຽດຊັງເຈົ້າລົມລົງ ເພາະຂົນເຄື່ອງຫນັກ, ພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ເມີນເສີຍຄົນນັ້ນ. ພວກເຈົ້າຈົ່ງຊ່ວຍລາວກັບລໍ່ຂອງລາວ.

⁶ພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ບິດເບືອນຄວາມຍຸຕິທັມ ຫລືຄົນຄວນໄດ້ຮັບໃນຄະດີຂອງລາວ.⁷ຢ່າຮ່ວມກັບຄົນອື່ນໃນການໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ, ແລະ ຢ່າປະຫານຄົນບໍ່ຮູ້ສຸດ ຫລື ຄົນຊອບທັມ, ເພາະເຮົາຈະບໍ່ປ່ອຍຄົນເຮັດຊົ່ວຢ່າງນັ້ນ.⁸ຫ້າມຮັບສິນບິນ, ເພາະສິນບິນເຮັດໃຫ້ຄົນຕາດີ ກາຍເປັນຄົນຕາບອດ, ແລະເຮັດໃຫ້ຖ້ອຍຄ່າຂອງຄົນສັດຊີວິດເບືອນໄປ.⁹ພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ຂົມເຫັງຄົນຕ່າງດ້າວ, ເພາະພວກເຈົ້າຮູ້ຈັກຊີວິດຄົນຕ່າງດ້າວແລ້ວ, ເມື່ອພວກເຈົ້າກໍ່ເຄີຍເປັນຄົນຕ່າງດ້າວໃນແຜ່ນດິນອີ່ຫລີຍມາກ່ອນ.

¹⁰ຕະຫລອດຫົກປີພວກເຈົ້າຈະຫວ່ານພືດຂອງພວກເຈົ້າ ແລະເກັບກ່ຽວຜົນຂອງມັນ.¹¹ແຕ່ປີທີ່ເຈັດນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈະງົດໄຖ ແລະປ່ອຍທຶງນາໃຫ້ວ່າງໄວ້, ເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນທີ່ຍາກຈົນທຳມະຊາດພວກເຈົ້າໄດ້ເກັບກິນ, ສ່ວນທີ່ພວກເຂົາເຫລືອໄວ້ນັ້ນກໍ່ໃຫ້ສັດປ່າກິນ.

ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດເຊັ່ນດຽວກັນກັບສ່ວນອະນຸ ແລະສ່ວນຫມາກກອກເຫດ້ວຍ.

¹²ໃນລະຫວ່າງຫົກວັນພວກເຈົ້າຈະເຮັດວຽກຂອງພວກເຈົ້າ, ແຕ່ໃນວັນທີ່ເຈັດນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈົ່ງຢຸດພັກ. ຈົ່ງເຮັດເຊັ່ນນີ້ເພື່ອງວ່າ ແລະລໍ່ຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ພັກ, ແລະລູກຊາຍທາດຍິງຂອງພວກເຈົ້າ ກັບຄົນຕ່າງດ້າວຈະໄດ້ພັກຜ່ອນ ແລະ ໃຫ້ສັດຊີ້ນດ້ວຍ.¹³ຈົ່ງໃຈປະຕິບັດທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາສັ່ງພວກເຈົ້ານັ້ນ. ຢ່າອອກຊື່ພະອື່ນໆ, ຫລືຢ່າກ່າວຊື່ຂອງພະເຫລົ່ານັ້ນ ໃຫ້ໄດ້ຍິນຈາກປາກຂອງພວກເຈົ້າ.

¹⁴ພວກເຈົ້າຕ້ອງເດີນທາງໄປສະຫລອງເທສະການຖວາຍໃຫ້ເຮົາປິລະສາມເທື່ອ.¹⁵ພວກເຈົ້າຕ້ອງຖືເທສະການກິນເຂົ້າຈີບມີເຊືອແປ້ງ. ຕາມທີ່ເຮົາສັ່ງພວກເຈົ້າໄວ້, ພວກເຈົ້າຈະກິນເຂົ້າຈີບມີເຊືອແປ້ງ ເປັນເວລາເຈັດມື. ເພາະໃນເວລານັ້ນ ພວກເຈົ້າຈະເຂົ້າມາປາກົດຕົວຕໍ່ຫນ້າເຮົາໃນເດືອນຂອງອາບິບ, ຊຶ່ງແມ່ນໄດ້ກຳໜົດໄວ້. ໃນເດືອນນີ້ພວກເຈົ້າໄດ້ອອກມາຈາກອີ່ຫລີຍ. ແຕ່ພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ມາເຝົ້າເຮົາມືເປົ່າ.

¹⁶ພວກເຈົ້າຕ້ອງຖືເທສະການລ້ຽງສະຫລອງການເກັບກ່ຽວ, ພືດຜົນທຳອິດທີ່ເກີດຈາກແຮງງານຂອງພວກເຈົ້າ ເມື່ອພວກເຂົາຫວ່ານພືດລົງໃນນາ. ພວກເຈົ້າຕ້ອງຖືເທສະການສະຫລອງພືດຜົນປາຍປີ, ເມື່ອພວກເຈົ້າເກັບພືດຜົນຈາກທຶງນາແລ້ວ.¹⁷ຊາຍທຸກຄົນຂອງພວກເຈົ້າຕ້ອງເຂົ້າມາເຝົ້າພຣະຢາເວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປິລະສາມເທື່ອ.

¹⁸ພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ຍອມຖວາຍເລືອດຈາກເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຮັດຖວາຍໃຫ້ແກ່ເຮົາ ພ້ອມກັບເຂົ້າຫນົມໃສ່ເຊືອແປ້ງ. ໄຂມັນຈາກເຄື່ອງຖວາຍບູຊາໃນເທສະການລ້ຽງຂອງເຮົາ ຈະຕ້ອງບໍ່ເຫລືອຄ່າງຄົນຈົນເຖິງຕອນເຊົ້າ.

¹⁹ພວກເຈົ້າຕ້ອງນຳສ່ວນທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງພືດຜົນທຳອິດຈາກດິນຂອງພວກເຈົ້າມາຍັງພຣະວິຫານຂອງເຮົາ, ພຣະວິຫານຂອງພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ. ພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ຕື່ມລູກແບ້ດ້ວຍນົມຂອງແມ່ຂອງມັນ.

²⁰ເຮົາຈະໃຊ້ເທວະດາຂອງເຮົານຳຫນ້າພວກເຈົ້າເພື່ອຄຸ້ມຄອງພວກເຈົ້າຕາມທາງ, ແລະນຳພວກເຈົ້າໄປເຖິງບ່ອນທີ່ເຮົາໄດ້ຕຽມໄວ້.²¹ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ ແລະເຊືອຟັງລາວ. ເພາະລາວຈະບໍ່ຍົກໂທດ, ໃນຄວາມຜິດຂອງພວກເຈົ້າເລີຍ, ດ້ວຍລາວໄດ້ເຮັດໃນນາມຂອງເຮົາ.

²²ຖ້າພວກເຈົ້າເຊືອຟັງສຽງຂອງລາວແທ້ໆ ແລະເຮັດຕາມທຸກໆສິ່ງທີ່ເຮົາສັ່ງໄວ້ກັບພວກເຈົ້າ, ແລ້ວເຮົາຈະເປັນສັດຕູຕໍ່ພວກສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າ ແລະເປັນຄູ່ຕໍ່ສູ້ຜູ້ທີ່ເປັນຄູ່ຕໍ່ສູ້ຂອງພວກເຈົ້າ.

²³ເທວະດາຂອງເຮົາຈະໄປຂ້າງຫນ້າພວກເຈົ້າ ແລະ ນຳພວກເຈົ້າໄປເຖິງຊາວອະໂມຣິດ, ຊາວອິດຕີ, ຊາວເປຣິຊີ, ຊາວການາອານ, ຊາວອີວີ, ແລະຊາວເປຣູດ. ເຮົາຈະທຳລາຍພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນເສຍ.²⁴ພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ຂາບໄຫວ້, ນະມັດສະການບັນດາພະຂອງພວກເຂົາ, ຫລືເຮັດຕາມແບບຢ່າງຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ພວກເຈົ້າຕ້ອງທຳລາຍຮູບເຄົາຣິບຂອງພວກເຂົາ ແລະທຸບເສົາສັກສິດໃຫ້ແຫລກລະອຽດ.

²⁵ພວກເຈົ້າຕ້ອງນະມັດສະການພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະພຣະອົງຈະອວຍພອນແກ່ອາຫານ ແລະນ້ຳຂອງພວກເຈົ້າ. ເຮົາຈະເອົາຄວາມເຈັບປ່ວຍອອກໄປຈາກທຳມະຊາດພວກເຈົ້າ.

²⁶ຈະບໍ່ມີຜູ້ຍິງເປັນຫມັນ ຫລື ຫລູກໃນດິນແດນຂອງພວກເຈົ້າ. ເຮົາຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າມີອາຍຸຍືນ.²⁷ເຮົາຈະສົ່ງຄວາມຢ້ານໃນຕົວເຮົາ ຕໍ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຂອງໃຜກໍ່ຕາມທີ່ຢູ່ຕໍ່ຫນ້າພວກເຈົ້າ. ເຮົາຈະປະຫານຊາວເມືອງທັງໝົດທີ່ພວກເຈົ້າໄປຜະເຊີນຫນ້ານັ້ນ. ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ສັດຕູທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າຫັນຫລັງຫນີພວກເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຢ້ານ.²⁸ເຮົາຈະສົ່ງຝຸງແຜ່ນຍັກນຳຫນ້າພວກເຈົ້າ ເພື່ອຂັບໄລ່ຊາວອີວີ, ຊາວການາອານ, ແລະຊາວອິດຕີ ໄປໃຫ້ຝັນຫນ້າພວກເຈົ້າ.²⁹ເຮົາຈະບໍ່ໄລ່ພວກເຂົາໄປໃຫ້ຝັນຫນ້າພວກເຈົ້າໃນປີດຽວ, ຫລືແຜ່ນດິນຈະອີກຮ້າງໃຫ້, ແລະສັດປ່າຈະຫລາຍເກີນໄປສຳລັບພວກເຈົ້າ.

³⁰ແຕ່ເຮົາຈະຄ່ອຍໆ, ໄລ່ພວກເຂົາໄປໃຫ້ພົ້ນໜ້າພວກເຈົ້າ ຈົນພວກເຈົ້າທະວີຈຳນວນຫລາຍ ແລະຄອບຄອງດິນແດນນັ້ນເປັນກຳມະສິດ.
³¹ເຮົາຈະກຳໜົດເຂດແດນຂອງພວກເຈົ້າໄວ້ຕັ້ງແຕ່ທະເລຕີນກົກ ເຖິງທະເລຂອງຄົນຟິລິດຕິນ, ແລະຕັ້ງແຕ່ຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ຈົນເຖິງແມ່ນ້ຳເອຟາຣັດ.
 ເຮົາຈະໃຫ້ຊັຍຊະນະແກ່ພວກເຈົ້າເຫນືອຜູ້ອາໄສໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ. ພວກເຈົ້າຈະຂັບໄລ່ອອກໄປໃຫ້ພົ້ນໜ້າພວກເຈົ້າ.
³²ພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພວກເຂົາ ຫລືກັບບັນດາພະຂອງພວກເຂົາ.³³ພວກເຂົາຕ້ອງບໍ່ອາໄສໃນດິນແດນຂອງພວກເຈົ້າ, ຫລືພວກເຂົາຈະຊັກຈູງພວກເຈົ້າໃຫ້ເຮັດບາບຕໍ່ສູ້ເຮົາ. ຖ້າພວກເຈົ້ານະມັດສະການພະຂອງພວກເຂົາ, ການເຮັດເຊັ່ນນີ້ຈະເປັນບ່ວງແຮ້ວຕັກຈັບພວກເຈົ້າ."

24 ¹ແລ້ວພຣະຢາເວກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, "ຈົງຂຶ້ນມາເຝົ້າເຮົາ—ເຈົ້າ, ອາໂຣນ, ນາດາບ, ອາບິຮູ ແລະ ພວກຜູ້ອາວຸໂສຂອງອິສະຣາເອນເຈັດສິບຄົນ, ແລະ ນະມັດສະການເຮົາຢູ່ໂກຫູ. ²ໂມເຊຜູ້ດຽວໃຫ້ເຂົາມາໃກ້ເຮົາ. ສ່ວນຄົນອື່ນຕ້ອງບໍ່ມາໃກ້ ແລະຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ປະຊາຊົນຂຶ້ນມາກັບເຂົາ."
 ໂມເຊຈຶ່ງໄປ ແລະບອກໃຫ້ປະຊາຊົນທັງຫມົດຮູ້ວ່າ ຖ້ອຍຄຳ ແລະຄຳສັ່ງທັງສິ້ນຂອງພຣະຢາເວ. ປະຊາຊົນທັງຫມົດກໍ່ຕອບເປັນສຽງດຽວກັນວ່າ, "ພວກເຮົາຈະເຮັດຕາມຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວໄວ້."⁴ແລ້ວໂມເຊໄດ້ຂຽນທຸກໆຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວໄວ້ນັ້ນ. ໃນຕອນເຊົ້າມືດ, ໂມເຊໄດ້ສ້າງແຜ່ນບູຊາຂຶ້ນທີ່ເທິງພູ ແລະຕັ້ງເສົາຫີນຂຶ້ນສິບສອງຕື້ນ, ເພື່ອວ່າຫີນເຫລົ່ານັ້ນຈະແທນຈຳນວນສິບສອງເຜົ່າຂອງອິສະຣາເອນ.
⁵ລາວສົ່ງພວກຊາຍຫນຸ່ມບາງຄົນຂອງຊາວອິສະຣາເອນ ຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາເພື່ອຄວາມສາມັກຄີທັມ ດ້ວຍງົວແດ່ພຣະຢາເວ.
 ໂມເຊເອົາເລືອດງົວມາເຄິ່ງຫນຶ່ງ ແລະໃສ່ໄວ້ໃນຊາມຫລາຍຫນ່ວຍ; ລາວໄດ້ຝົມເລືອດເຄິ່ງນັ້ນທີ່ແຜ່ນບູຊາ.
⁷ລາວໄດ້ເອົາຫນຶ່ງສີໝໍ້ທະສັນຍາມາ ແລະອ່ານໃຫ້ປະຊາຊົນຟັງດ້ວຍສຽງດັງ. ພວກເຂົາກ່າວວ່າ, "ພວກເຮົາຈະເຮັດຕາມທຸກໆຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຢາເວທີ່ໄດ້ກ່າວອອກນັ້ນ. ພວກເຮົາຈະເຊື່ອຝັງ.⁸ ແລ້ວໂມເຊກໍ່ໄດ້ເອົາເລືອດ ແລະປະພຶມປະຊາຊົນ. ລາວໄດ້ກ່າວວ່າ, "ນີ້ເປັນເລືອດແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ຂອງພຣະຢາເວ ໄດ້ເຮັດກັບພວກທ່ານພວກເຈົ້າໂດຍການໃຫ້ສັນຍານີ້ ແກ່ພວກເຈົ້າດ້ວຍຖ້ອຍຄຳທັງຫມົດເຫລົ່ານີ້."
⁹ແລ້ວໂມເຊ, ອາໂຣນ, ນາດາບ, ອາບິຮູ ແລະພວກຜູ້ອາວຸໂສຂອງອິສະຣາເອນເຈັດສິບຄົນກໍ່ຂຶ້ນໄປເທິງພູ.¹⁰ພວກເຂົາເຫັນພຣະເຈົ້າຂອງອິສະຣາເອນ. ພົນທຶຂອງຕົນເປັນເຫມືອນທາງຢ່າງທີ່ເຮັດຈາກເບີ້ງຄືແກ້ວໄຟທູນ, ສຸກໃສເຫມືອນທ້ອງຟ້າເອງເລີຍ.¹¹ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ລົງໂທດ ເພາະຄວາມໂກດຕໍ່ບັນດາຜູ້ນຳຂອງອິສະຣາເອນ. ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າ, ແລະພວກເຂົາກິນ ແລະດື່ມ.
¹²ພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, "ຈົງຂຶ້ນມາຫາເຮົາເທິງພູ ແລະຄອຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ເຮົາຈະໃຫ້ແຜ່ນຫີນ ແລະກົດຫມາຍ ແລະພຣະບັນຍັດ ຂອງເຮົາໄດ້ຈາລຶກໄວ້, ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ສອນພວກເຂົາ."¹³ດັ່ງນັ້ນໂມເຊຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປຜ່ອມກັບໂຢຊວຍຜູ້ຊ່ວຍຂອງລາວ ແລະ ຂຶ້ນໄປເທິງພູຂອງພຣະເຈົ້າ.
¹⁴ໂມເຊໄດ້ກ່າວກັບບັນດາຜູ້ອາວຸໂສວ່າ, "ຈົງຢູ່ທີ່ນີ້ ແລະຄອຍຖ້າຈົນກ່ວາພວກເຮົາຈະກັບມາຫາພວກທ່ານ. ອາໂຣນ ແລະ ຮູເຣ ກໍ່ຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ. ຖ້າໃຜມີຄະດີຫຍັງ, ກໍ່ຈົງໄປຫາພວກເຂົາເຖິນ."¹⁵ດັ່ງນັ້ນໂມເຊຈຶ່ງຂຶ້ນເທິງພູ, ແລະ ເມກກໍ່ປົກຄຸມລາວໄວ້.
¹⁶ສະຫງ່າຣາສີຂອງພຣະຢາເວຢູ່ເທິງພູຊົນາຍ, ແລະ ເມກນັ້ນກໍ່ປົກຄຸມພູຢູ່ຫົກມື. ໃນມື້ທີ່ເຈັດພຣະອົງຊົງເອີ້ນໂມເຊຈາກເມກ.
¹⁷ພຣະລັກສະນະແຫ່ງສະຫງ່າຣາສີຂອງພຣະຢາເວ ເຫມືອນແປວໄຟທີ່ໄຫມ້ຢູ່ເທິງຈອມພູ ໃນສາຍຕາຂອງຊາວອິສະຣາເອນ.¹⁸ໂມເຊເຂົ້າໄປໃນເມກນັ້ນ ແລະຂຶ້ນໄປເທິງພູ. ລາວຢູ່ເທິງພູນັ້ນສິ້ນສຸດ ແລະ ສິ້ນສຸດຄືນ.

25 ¹ພຣະຢາເວກ່າວກັບໂມເຊວ່າ,²"ຈົງບອກຊາວອິສະຣາເອນໃຫ້ນຳເຄື່ອງຖວາຍມາໃຫ້ເຮົາຈາກທຸກຄົນຜູ້ທີ່ມີແຮງຈູງໃຈເຮັດດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ. ເຈົ້າຕ້ອງຮັບຂອງທີ່ທຸກຄົນນຳມາຖວາຍໃຫ້ເຮົາ.
³ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນເຄື່ອງຖວາຍທີ່ເຈົ້າຕ້ອງຮັບຈາກພວກເຂົາ: ຄຳ, ເງິນ, ແລະທອງແດງ;⁴ດ້າຍສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ແລະຜ້າເລນິນເນື້ອລະອຽດ; ແລະຂົນແປ້ງ;
⁵ແລະຫນຶ່ງງົວທະເລ; ໄມ້ກະຖິນເທດ;⁶ນ້ຳມັນໄຕ້ຕະກຽງໃນສະຖານນະມັດສະການ; ເຄື່ອງເທດສຳລັບນ້ຳມັນເພື່ອໃຊ້ໃນການເຈີມ ແລະສຳລັບເຄື່ອງຫອມ;⁷ພອຍສີນ້ຳເຂົ້າ ແລະພອຍອື່ນໆສຳລັບຝັງໃນເອໂຟດແລະແຜ່ນຮອງເອີກ.
⁸ແລ້ວໃຫ້ພວກເຂົາສ້າງສະຖານນະມັດສະການໃຫ້ເຮົາ ເພື່ອວ່າເຮົາຈະຢູ່ທຳມາກາງພວກເຂົາ.
⁹ເຈົ້າຕ້ອງເຮັດມັນໃຫ້ດີຕາມແບບທີ່ເຮົາຈະສຳແດງແກ່ເຈົ້າສຳລັບຫໍເຕັ້ນ ແລະ ອຸປະກອນທຸກຢ່າງ.
¹⁰ພວກເຂົາຈະຕ້ອງເຮັດຫໍດ້ວຍໄມ້ກະຖິນເທດ. ຂະໜາດຍາວສອງສອກເຄິ່ງ; ກວ້າງຫນຶ່ງສອກເຄິ່ງ ແລະ ສູງຫນຶ່ງສອກເຄິ່ງ;¹¹ເຈົ້າຕ້ອງຫຸ້ມທັງຂ້າງໃນ ແລະຂ້າງນອກດ້ວຍຄຳບໍ່ອິສຸດ, ແລະເຈົ້າຕ້ອງເຮັດເປັນຂອບອ້ອມຮອບນອກດ້ວຍຄຳໂດຍຮອບດ້ານເທິງ.
¹²ເຈົ້າຕ້ອງຫລໍ່ຫຼາກທອງຄຳ, ແລະຕິດໄວ້ທີ່ຂາຫົບທັງສີ່ດ້ານ, ອີກສອງໂດຍສອງຫຼ່ຢູ່ທາງດ້ານຫນຶ່ງ, ອີກສອງຫຼ່ຢູ່ທາງດ້ານຫນຶ່ງ.
¹³ເຈົ້າຕ້ອງເຮັດໄມ້ຄານຫາມສອງອັນຈາກໄມ້ກະຖິນເທດ ແລະຫຸ້ມດ້ວຍທອງຄຳ.¹⁴ເຈົ້າຕ້ອງສອດຄານຫາມໃສ່ຫຼັງສອງດ້ານ, ເພື່ອໃຊ້ສຳລັບຫາມຫົບນັ້ນ.
¹⁵ຄານນັ້ນຈະຕ້ອງສອດຢູ່ໃນຫຼ່ຂອງຫົບ; ພວກເຂົາຕ້ອງບໍ່ເອົາຄານນັ້ນອອກຈາກຫຼ່.
¹⁶ເຈົ້າຕ້ອງໃສ່ສິ່ງທີ່ເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໄວ້ໃນຫົບພັນທະສັນຍາຂອງຂໍ້ຄຳສັ່ງ.¹⁷ພວກເຈົ້າຕ້ອງເຮັດຟາຫົບໄຖ່ບາບ ຈາກທອງຄຳບໍ່ອິສຸດ. ຂະໜາດຍາວສອງສອກເຄິ່ງ, ແລະກວ້າງຫນຶ່ງສອງເຄິ່ງ.¹⁸ເຈົ້າຕ້ອງເຮັດຮູບເຄຣູບສອງອົງດ້ວຍທອງຄຳຕິຂຶ້ນຮູບດ້ວຍຄ້ອນ ຫົບປາຍທັງສອງດ້ານຂອງຟາຫົບໄຖ່ບາບ.
¹⁹ເຄຣູບຫົບຫນຶ່ງໄວ້ອີກດ້ານຫນຶ່ງຂອງຟາຫົບໄຖ່ບາບ, ແລະອີກອົງຫນຶ່ງໄວ້ບ່ອນອີກດ້ານຫນຶ່ງ ທັງສອງອົງນີ້ຕ້ອງຕິຂຶ້ນຮູບ ເປັນເນື້ອດຽວກັນກັບຟາຫົບໄຖ່ບາບ.²⁰ເຄຣູບຕ້ອງກາງປົກອອກ ແລະເຮັດໃຫ້ເກີດເງົາປົກຄຸມເທິງຟາກັບພວກເຂົາ. ຟາຫົບໄຖ່ບາບ ເຄຣູບຕ້ອງຫັນໜ້າເຂົ້າຫາກັນ ແລະເບິ່ງມາຍັງທາງກາງຟາຫົບໄຖ່ບາບ.²¹ເຈົ້າຕ້ອງວາງຟາຫົບໄຖ່ບາບນີ້ໄວ້ເທິງຫົບພັນທະສັນຍາ, ແລະເຈົ້າຕ້ອງໃສ່ສິ່ງຊຶ່ງເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າໄວ້ໃນຫົບພັນທະສັນຍາແຫ່ງຄຳສັ່ງ.
²²ເຮົາຈະຢູ່ໃຫ້ເຈົ້າເຂົ້າເຝົ້າ ແລະຈະສົນທະນາກັບເຈົ້າຈາກພຣະທີ່ນັ້ງກະຣຸນາລະຫວ່າງກາງເຄຣູບທັງສອງ. ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ເທິງຫົບພຣະບັນຍັດ ເຮົາຈະສົນທະນາກັບເຈົ້າທຸກເລື້ອງ ຊຶ່ງເຮົາຈະສັ່ງເຈົ້າໃຫ້ປະກາດແກ່ຊົນຊາດ ອິສະຣາເອນ.
²³ເຈົ້າຕ້ອງເຮັດໂຕະຫນ່ວຍຫນຶ່ງດ້ວຍໄມ້ກະຖິນເທດ. ຄວາມຍາວຈະຕ້ອງເປັນສອງສອກ; ຄວາມກວ້າງຂອງມັນຈະຕ້ອງເປັນຫນຶ່ງສອກ ແລະຄວາມສູງຂອງມັນຈະເປັນຫນຶ່ງສອກເຄິ່ງ.²⁴ເຈົ້າຕ້ອງຫຸ້ມດ້ວຍທອງຄຳບໍ່ອິສຸດ ແລະໃຊ້ຄຳເຮັດຂອບອ້ອມຮອບນອກດ້ວຍທອງຄຳຢູ່ເທິງດ້ວຍ.
²⁵ເຈົ້າຕ້ອງເຮັດແຜ່ນຂອງໂຄງຮອບໂຕະກວ້າງຫນຶ່ງຟາມື, ອ້ອມຮອບໂຄງໂຕະດ້ວຍທອງຄຳ.²⁶ເຈົ້າຕ້ອງເຮັດຫຼ່ທອງທຳສີຫຼ່ ແລະຕິດໄວ້ທີ່ສີມູມ, ບ່ອນທີ່ຂາໂຕະທັງສີຂາຢູ່ນັ້ນ.²⁷ບັນດາຫຼ່ຕ້ອງຕິດກັບໂຄງເພື່ອເປັນຮູສຳລັບສອດຄານຫາມໂຕະນັ້ນ.

²⁸ ເຈົ້າຢູ່ຮັດຄານຈາກໄມ້ກະຖິນເທດ ແລະຫຸ້ມດ້ວຍຄໍາເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາໃຊ້ຕາມໂຕະ.²⁹ ເຈົ້າຢູ່ຮັດຄານ, ບ່ວງ, ໂຖໃຫຍ່, ແລະຖ້ວຍຕ່າງໆ ເພື່ອໃຊ້ເຫຍື່ອເຄື່ອງດື່ມບູຊາ. ເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດດ້ວຍທອງຄໍາບໍ່ຮິສຸດ.³⁰ ເຈົ້າຢູ່ຮັດວາງເຂົ້າຈີຕໍ່ຫນ້າເທິງໂຕະນີ້ຕໍ່ຫນ້າເຮົາຕະຫລອດເວລາ.

³¹ ເຈົ້າຢູ່ຮັດຄັນຕະກຽງອັນຫນຶ່ງຈາກທອງຄໍາບໍ່ຮິສຸດ ທີ່ຂຶ້ນຮູບດ້ວຍຄ້ອນ. ທັງຖານ ແລະລໍາຕົວຂອງຄັນຕະກຽງ. ພວກໂຕດອກ, ຖານດອກ, ແລະພວກກີບດອກທັງຫມົດຢູ່ຂຶ້ນເປັນເນື້ອດຽວກັນ.³² ໃຫ້ກົງຫົກກົງແຍກອອກຈາກຄັນຕະກຽງ—ຂ້າງລະສາມກົງ, ແລະສາມກົງຂອງຄັນຕະກຽງ ຈະຢູ່ຢືນອອກມາຈາກອີກຟາກຫນຶ່ງ, ແລະສາມກົງຂອງຄັນຕະກຽງຢູ່ຢືນອອກໄປອີກດ້ານອື່ນ.

³³ ກົງທໍາອິດຢູ່ມີສາມດອກເຮັດດ້ວຍຄືດອກຫມາກບົກ, ລຸມມີຖານດອກ ແລະກີບດອກ, ແລະ ອີກກົງຫນຶ່ງມີສາມດອກເຮັດດ້ວຍຄືດອກຫມາກບົກລຸມມີຖານດອກ ແລະກີບດອກ. ຈະຢູ່ຢືນກັນທັງຫມົດກົງທີ່ຢືນອອກມາຈາກລໍາຄັນຕະກຽງ.

³⁴ ເທິງລໍາຄັນຕະກຽງທາງກາງ, ຈະຢູ່ມີສາມດອກເຮັດເປັນເຫມືອນຮູບດອກຫມາກບົກລຸມ, ຮອງດ້ວຍຖານດອກແລະກີບດອກຢ່າງລະສີດອກ.

³⁵ ໃຫ້ເຮັດດອກຕຸມດອກຫນຶ່ງ ຮອງຮັບກົງຄູ່ທໍາອິດ—ອີກດອກຫນຶ່ງຮອງຮັບຂະຫນານຄູ່ທີສອງ—ໃຫ້ເປັນເນື້ອດຽວກັນດ້ວຍ.

ໃນທ່ານອາດຮູ້ວ່າອີກດອກຫນຶ່ງຮອງຮັບກົງຂະຫນານຄູ່ທີສາມເຮັດຂຶ້ນເປັນເນື້ອດຽວກັນ.

ຈະຢູ່ຢືນກັນສໍາຫລັບກົງທີ່ຢືນອອກມາຈາກຄັນຕະກຽງ.³⁶ ຖານດອກແລະກົງຕ່າງໆຈະຢູ່ເປັນເນື້ອດຽວກັນ, ໃຫ້ຖືຂຶ້ນຮູບດ້ວຍຄ້ອນຈາກຄໍາບໍ່ຮິສຸດແຜ່ນດຽວກັນ.

³⁷ ເຈົ້າຢູ່ຮັດຄັນຕະກຽງ ແລະຕະກຽງເຈັດຫນ່ວຍ, ແລະຈັດວາງຕະກຽງເພື່ອໃຫ້ຄວາມສະຫວ່າງຈາກຕະກຽງ.³⁸ ມີດຕັດໄສ້ຕະກຽງ ແລະຖາດຮອງຢູ່ຮັດດ້ວຍທອງຄໍາບໍ່ຮິສຸດ.³⁹ ໃຊ້ທອງຄໍາບໍ່ຮິສຸດຫນຶ່ງຕະລົ້ນເຮັດຄັນຕະກຽງ ແລະເຄື່ອງປະກອບທັງຫມົດ.

⁴⁰ ຕ້ອງຫມັ້ນໃຈວ່າເຮັດຕາມແບບທີ່ເຮົາໄດ້ສໍາແດງແກ່ເຈົ້າເທິງພູນີ້.

26 ¹ ເຈົ້າຢູ່ຮັດສ້າງຫໍເຕັ້ນດ້ວຍຜ້າກັງສິບຜືນ ທີ່ເຮັດດ້ວຍຜ້າປານເນື້ອດີ ແລະຂົນແກະຍ້ອມສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ແລະສີແດງເຂັ້ມເປັນເປັນຮູບເຄຣູບ. ນີ້ຈະເປັນງານຂອງຊ່າງຝີມີທີ່ຊ່ານານຫລາຍ.² ຄວາມຍາວຂອງຜ້າກັງແຕ່ລະຜືນຕ້ອງຍາວຊາວແປດສອກ, ກວ້າງສີສອກ. ຜ້າກັງທຸກຜືນໃຫ້ມີຂະໜາດເທົ່າກັນ.³ ຜ້າກັງທັງຜືນຈະຕ້ອງໃຫ້ເກາະຕິດກັນ, ແລະອີກຜ້າຜືນນັ້ນຈະຕ້ອງເກາະຕິດກັນດ້ວຍ.

⁴ ເຈົ້າຢູ່ຮັດຫູຜ້າກັງດ້ວຍດ້າຍສີຟ້າ ຕິດໄວ້ຕາມປາຍຂອບຜ້າກັງດ້ານນອກສຸດຂອງຜ້າກັງຊຸດທີຫນຶ່ງ. ໃນລັກສະນະດຽວກັນ, ເຈົ້າຢູ່ຮັດປາຍຂອບດ້ານນອກສຸດຂອງຜ້າກັງຊຸດທີສອງ.⁵ ເຈົ້າຢູ່ຮັດຫູຜ້າກັງສິບຫູທີ່ຜ້າກັງຊຸດທີຫນຶ່ງ, ແລະເຈົ້າຢູ່ຮັດຫູຜ້າກັງທີ່ຂອບຜ້າກັງໃນຊຸດທີສອງ. ຈຶ່ງເຮັດດັ່ງນີ້ ເພື່ອໃຫ້ຫູຜ້າກັງເຫລົ່ານີ້ຢູ່ກົງກັນຂວ້າມັນລະກັນ.⁶ ເຈົ້າຢູ່ຮັດຂໍ້ທອງຄໍາຫ້າສິບຂໍ້ ແລະເກາະຜ້າກັງທັງສອງຊຸດ ເພື່ອຮ້ອຍໃຫ້ເປັນຫໍເຕັ້ນທີ່ເນື້ອດຽວກັນ.

⁷ ເຈົ້າຢູ່ຮັດຜ້າກັງດ້ວຍຂົນແບ້ສໍາລັບເຕັ້ນຄູມຫໍເຕັ້ນ. ເຈົ້າຢູ່ຮັດຜ້າກັງເຫລົ່ານັ້ນສິບເອັດຜືນ.

⁸ ຄວາມຍາວຂອງຜ້າກັງແຕ່ລະຜືນຕ້ອງເປັນສາມສິບສອກ, ແລະຄວາມກວ້າງຂອງຜ້າກັງແຕ່ລະຜືນຈະເປັນສີສອກ. ຜ້າກັງສິບເອັດຜືນຕ້ອງເປັນຂະໜາດເທົ່າກັນ.⁹ ເຈົ້າຢູ່ຮັດເກາະຜ້າກັງທັງຜືນ ໃສ່ແຕ່ລະຜືນໃຫ້ຕິດກັນ ແລະຜ້າກັງອີກຫົກຜືນໃຫ້ເກາະຕິດກັນ. ເຈົ້າຢູ່ຮັດພໍ້ຜ້າກັງຜືນທີ່ຫົກນັ້ນສອງທິບໃຫ້ຢູ່ຂ້າງຫນ້າຫໍເຕັ້ນ

¹⁰ ເຈົ້າຢູ່ຮັດຫູຜ້າກັງສິບຫູຕິດກັບຂອບຜ້າກັງດ້ານນອກສຸດຊຸດທໍາອິດ, ແລະອີກຫ້າສິບຫູຕິດກັບຂອບຜ້າກັງດ້ານນອກສຸດຊຸດທີສອງ.¹¹ ເຈົ້າຢູ່ຮັດຂໍ້ທອງແດງຫ້າສິບຂໍ້ ແລະຈຶ່ງເກາະຂໍ້ເຂົ້າທີ່ຫູຜ້າກັງ. ແລ້ວເຈົ້າໂຍງຫໍເຕັ້ນເຂົ້າດ້ວຍກັນ ເພື່ອໃຫ້ຕິດກັນເປັນຫລັງດຽວ.

¹² ສ່ວນທີ່ເກິນຢູ່ເຄິ່ງຫນຶ່ງຂອງຜ້າເຕັ້ນ, ຄືວ່າ, ສ່ວນທີ່ເຫລືອຫ້ອຍລົງມາຈາກຜ້າເຕັ້ນ, ຕ້ອງຫ້ອຍທີ່ດ້ານຫລັງຫໍເຕັ້ນ.

¹³ ດ້ານຫນຶ່ງຂອງຜ້າກັງຕ້ອງເປັນຫນຶ່ງສອກ, ແລະອີກດ້ານກໍ່ຍາວຫນຶ່ງສອກ—ສ່ວນທີ່ຍາວເກິນໄປຂອງຜ້າເຕັ້ນຈະຕ້ອງຫ້ອຍລົງມາທາງຂ້າງຫໍເຕັ້ນມາຂ້າງຫນຶ່ງ ແລະອີກຂ້າງຫນຶ່ງ ສໍາລັບໃຊ້ກໍາບັງ.¹⁴ ເຈົ້າຢູ່ຮັດຜ້າຄູມຫໍເຕັ້ນ ດ້ວຍຫນຶ່ງແກະໂຕຜູ້ຍ້ອມສີແດງ, ແລະຄູມດ້ວຍຫນຶ່ງສັດຢາງດີອີກຊັ້ນຫນຶ່ງ.

¹⁵ ເຈົ້າຢູ່ຮັດໂຄງໄມ້ທີ່ຕັ້ງຊື່ສໍາລັບຫໍເຕັ້ນຈາກໄມ້ກະຖິນເທດ.¹⁶ ຄວາມຍາວຂອງແຕ່ລະໂຄງໄມ້ນັ້ນໃຫ້ຍາວສິບສອກ, ແລະຄວາມກວ້າງຈະຕ້ອງເປັນຫນຶ່ງສອກເຄິ່ງ.¹⁷ ໃຫ້ໂຄງໄມ້ ແຕ່ລະອັນມີສອງຫ້ອຍເພື່ອໃຫ້ຍຶດຕິດກັນແລະກັນ. ເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດໂຄງໄມ້ທຸກອັນຂອງຫໍເຕັ້ນດ້ວຍວິທີນີ້.¹⁸ ເມື່ອເຈົ້າເຮັດໂຄງໄມ້ສໍາລັບຫໍເຕັ້ນ, ເຈົ້າຢູ່ຮັດໂຄງຊາວສີອັນສໍາລັບດ້ານໃຜ.

¹⁹ ເຈົ້າຢູ່ຮັດຖານຮອງຮັບດ້ວຍເງິນສີສິບອັນ ສໍາລັບວາງໃຕ້ໂຄງໄມ້ຊາວສີອັນ. ຕ້ອງມີຖານສອງອັນຢູ່ໃຕ້ໂຄງທໍາອິດສໍາລັບສວມຖານສອງອັນ ແລະໃຕ້ໂຄງອື່ນໆກໍ່ໃຫ້ມີຖານຮອງຮັບສອງຖານສໍາລັບສວມຖານສອງອັນດ້ວຍ.²⁰ ດ້ານທີ່ສອງຂອງຫໍເຕັ້ນ, ດ້ານທິດເຫນືອນັ້ນ, ເຈົ້າຢູ່ຮັດໃຊ້ໂຄງໄມ້ຊາວສີອັນ²¹ ແລະຖານເງິນສີສິບອັນ ຈະຕ້ອງມີຖານສອງອັນສໍາລັບໂຄງທໍາອິດ, ຖານສອງອັນໃຕ້ໂຄງຖັດໄປແລະຕໍ່ໄປເລື້ອຍໆ.

²² ສ່ວນດ້ານຫລັງຂອງຫໍເຕັ້ນຂ້າງທິດຕາເວັນຕົກ, ເຈົ້າຢູ່ຮັດໂຄງໄມ້ຫົກອັນ.²³ ເຈົ້າຢູ່ຮັດໂຄງສອງອັນສໍາລັບມຸມຫໍເຕັ້ນດ້ານຫລັງ.

²⁴ ໂຄງໄມ້ເຫລົ່ານີ້ດ້ານລຸ່ມໃຫ້ແຍກກັນ ແຕ່ສ່ວນດ້ານເທິງຈະເຊື່ອມຕໍ່ກັນດ້ວຍຂໍ້ດຽວກັນ. ຈະຕ້ອງທໍາວິທີນີ້ທີ່ດ້ານຫລັງຂອງທັງສອງມຸມ.

²⁵ ຈະມີໂຄງໄມ້ແປດອັນ, ຜ່ອມກັບຖານເງິນ, ຈະມີຖານສິບຫົກອັນຫມົດທຸກອັນ, ສອງຖານຢູ່ໃຕ້ຂອບທໍາອິດຂອງຖານ, ຖານສອງອັນໃຕ້ຂອບຖັດໄປ, ແລະຂອບຕ່ຳໆໄປ.

²⁶ ເຈົ້າຢູ່ຮັດຮາວຈາກໄມ້ກະຖິນເທດ—ຫ້າອັນສໍາລັບໂຄງໄມ້ຟາຫໍເຕັ້ນດ້ານຫນຶ່ງ.²⁷ ອີກຫ້າອັນສໍາລັບຮາວໄມ້ຟາຫໍເຕັ້ນດ້ານຫນຶ່ງ, ແລະອີກຫ້າອັນສໍາລັບຮາວໄມ້ຟາຫໍເຕັ້ນດ້ານຫລັງທີ່ດ້ານທິດຕະວັນຕົກ.²⁸ ຮາວທາງກາງຊຶ່ງຢູ່ຕອນກາງຂອງໂຄງໄມ້, ທີ່ຈະຕ້ອງຮ້ອຍໄມ້ໃຫ້ຕິດກັນ, ຈາກປາຍເຖິງປາຍອີກຫນຶ່ງໄປອີກປາຍເບື້ອງຫນຶ່ງ.

²⁹ ເຈົ້າຢູ່ຮັດຫຸ້ມໂຄງໄມ້ເຫລົ່ານັ້ນດ້ວຍຄໍາ. ເຈົ້າຢູ່ຮັດຂໍ້ເກາະຄໍາສໍາລັບຮ້ອຍກອນ, ເພື່ອພວກມັນຈະຍຶດຮາວເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະເຈົ້າຢູ່ຮັດຫຸ້ມກອນເຫລົ່ານັ້ນດ້ວຍຄໍາ.³⁰ ເຈົ້າຢູ່ຮັດຕັ້ງຫໍເຕັ້ນນັ້ນເປັນຮູບແບບທີ່ເຮົາໄດ້ສະແດງແກ່ເຈົ້າແລ້ວເທິງພູ.

³¹ ເຈົ້າຢູ່ຮັດຜ້າກັງຜືນຫນຶ່ງຫຍິບດ້ວຍຂົນແກະສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ແລະສີແດງເຂັ້ມ ແລະຜ້າເລນິນເນື້ອດີ, ແສ່ວເປັນຮູບເຄຣູບ, ຊຶ່ງເປັນວຽກຂອງຊ່າງຝີມີທີ່ຊ່ານານ.³² ເຈົ້າຢູ່ຮັດແຂວນຜ້າກັງນັ້ນໄວ້ທີ່ເສົາໄມ້ກະຖິນເທດສີເສົາທີ່ຜູ້ມດ້ວຍຄໍາ ເສົານີ້ຈະຕ້ອງມີຂໍ້ຄໍາທີ່ຕັ້ງຢູ່ເທິງຖານເງິນສີອັນ.³³ ເຈົ້າຢູ່ຮັດແຂວນຜ້າກັງນັ້ນໃຫ້ຂໍ້ສໍາລັບເກາະຜ້າກັງນັ້ນ, ແລະເຈົ້າຢູ່ຮັດເອົາຫົບພຣະໂອວາດ ເຂົ້າມາໄວ້ໃນດ້ານໃນຫລັງຜ້າກັງ. ແລະຜ້າກັງນັ້ນຈະແບ່ງຫໍເຕັ້ນອອກເປັນສອງສ່ວນ ຈາກສະຖານສັກສິດທີ່ສຸດ.

³⁴ ເຈົ້າຈຶ່ງຕັ້ງຝາຫົບໄຖ່ປາບນັ້ນໄວ້ ເທິງຫົບພຣະໂອວາດ, ໃນສະຖານສັກສິດທີ່ສຸດ.³⁵ ເຈົ້າຢູ່ຮັດຕັ້ງໂຕະໄວ້ຂ້າງນອກຜ້າກັງ. ເຈົ້າຢູ່ຮັດວາງຄັນຕະກຽງກົງກັນຂວ້າມັນກັບໂຕະທາງດ້ານທິດໃຕ້ຂອງຫໍເຕັ້ນ. ໂຕະຕ້ອງຕັ້ງໄວ້ທາງດ້ານເຫນືອ.

²¹ ພອຍທັງຫລາຍຕ້ອງຈັດລຽງຕາມຊື່ຂອງລູກຊາຍຂອງອິສະຣາເອນສິບສອງຄົນ, ໄວ້ຕາມລຳດັບຊື່. ພວກຫົນນັ້ນຕ້ອງເຫມືອນແກະສະຫລັກຕຣາປຣະທັບ, ແຕ່ລະຊື່ຈະແທນແຕ່ລະເຜົ່າຈາກສິບສອງເຜົ່າ.²² ເຈົ້າຕ້ອງເຮັດເສືອຮັດເອິກ ລັກສະນະຄ້າຍເຊືອກຖັກເຂົ້າກັນ, ເປັນວຽກຖັກດ້ວຍທອງຄຳບໍ່ຮິສຸດ.

²³ ເຈົ້າຕ້ອງເຮັດຫູຄຳສອງຫູສຳລັບເສືອຮັດເອິກ ແລະຕ້ອງຕິດຫູມຸມເທິງທັງສອງຂອງເສືອຮັດເອິກ.²⁴ ເຈົ້າຕ້ອງຕິດຫູສອງຫູທີ່ມຸມສອງມຸມຂອງຜ້າທັບເອິກ.

²⁵ ເຈົ້າຕ້ອງຕິດຫູປາຍຂອງສາຍຄຳຖັກທັງສອງຂ້າງ ແລ້ວໃຫ້ຕິດກັບບ່າທັງສອງຂ້າງ. ແລ້ວເຈົ້າຕ້ອງຕິດຫູເຫລົ່ານີ້ທີ່ແຖບຍຶດເສືອເອໂຟດເທິງບ່າໄວ້ທີ່ດ້ານຫນ້າ.²⁶ ເຈົ້າຕ້ອງເຮັດຫູທອງຄຳສອງຫູ, ແລະເຈົ້າຕ້ອງຕິດຫູມຸມລຸ່ມທັງສອງມຸມຂອງເສືອຮັດເອິກ, ເທິງມຸມຖັດໄປຂ້າງໃນ.

²⁷ ເຈົ້າຕ້ອງເຮັດຫູທອງຄຳສອງຫູ, ແລະເຈົ້າຕ້ອງສອດໃຫ້ແຖບທີ່ມັດບ່າທັງສອງຂອງເສືອເອໂຟດກົງກັບດ້ານຫນ້າ. ໃກ້ກັບຮອຍເຫນືອສາຍຮັດແອວຊຶງຖັກຢ່າງລະອຽດຂອງເສືອເອໂຟດ.²⁸ ພວກເຂົາຕ້ອງມັດເສືອຮັດເອິກດ້ວຍຫູຂອງມັນ ແລະຮ້ອຍກັບຫູຂອງເສືອເອໂຟດດ້ວຍດ້າຍຖັກສີຟ້າ, ເພື່ອທີ່ຈະຕິດທັບສາຍຮັດແອວຖັກເສືອເອໂຟດ. ສິ່ງນີ້ກໍ່ເພື່ອທີ່ຈະບໍ່ໃຫ້ເສືອຮັດເອິກຫລຸດຈາກເສືອເອໂຟດ.

²⁹ ເມື່ອອາໂຣນເຂົ້າໄປໃນສະຖານບໍ່ຮິສຸດ, ລາວຕ້ອງແຂວນຊີ້ບັນດາລູກຊາຍຂອງອິສະຣາເອນຈາກອິກ ໄວ້ທີ່ເອິກຂອງລາວໃນເສືອຮັດເອິກແຫ່ງການຕັດສິນ, ໃຫ້ເປັນທີ່ລະນຶກຕໍ່ພຣະພໍ່ພຣະຢາເວສະເຫມີ.³⁰ ເຈົ້າຈຶ່ງສອດອູຣິມ ແລະທູມມິມໄວ້ໃນເສືອຮັດເອິກແຫ່ງການຕັດສິນ, ເພື່ອທີ່ທັງສອງສິ່ງນີ້ຈະແນບທີ່ໃຈຂອງອາໂຣນ ເມື່ອລາວເຂົ້າມາຫາພຣະຢາເວ. ດັ່ງນັ້ນອາໂຣນຈະນຳເອົາເຄື່ອງມືການຕັດສິນໃຈເພື່ອປະຊາຊົນອິສະຣາເອນໄວ້ທີ່ຫົວໃຈຂອງລາວ ຢູ່ຕໍ່ພຣະພໍ່ພຣະຢາເວສະເຫມີ.

³¹ ເຈົ້າຕ້ອງເຮັດເສືອຄູມໃຫ້ເຂົ້າກັບເສືອເອໂຟດ ດ້ວຍຜ້າສີມ່ວງລ້ວນ.³² ໃຫ້ເຮັດຊ່ອງຫວ່າງທາງກາງຜືນເສືອສຳລັບສວມທາງຫົວຊ່ອງຫວ່າງນີ້ຈະມີແຖບຖັກທ້ຽວຄຳ ເພື່ອເສືອຈະບໍ່ຂາດ. ສິ່ງນີ້ຈະຕ້ອງເປັນວຽກຂອງຊ່າງຫຍິບ.

³³ ທາງດ້ານລຸ່ມຂອງເສືອຄູມ, ເຈົ້າຕ້ອງເຮັດຫມາກພິລາຕ່າງໆດ້ວຍດ້າຍສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ແລະສີແດງເຂັ້ມຮອບເສືອຄູມ. ກະດິງຄຳຕ້ອງຕິດສະລັບໂດຍຮອບ.

³⁴ ຈະຕ້ອງມີກະດິງຄຳຫນ່ວຍຫນຶ່ງ ແລະຫມາກພິລາອີກຫນ່ວຍຫນຶ່ງ, ຈະຕ້ອງມີຫມາກກະດິງຄຳອີກຫນ່ວຍຫນຶ່ງ ແລະຫມາກພິລາອີກຫນ່ວຍຫນຶ່ງ—ແລະຕັ້ງໄປ—ຮອບດ້ານລຸ່ມຂອງເສືອຄູມ.³⁵ ອາໂຣນຈະນຸ່ງເສືອຄູມນີ້ ເມື່ອລາວຮັບໃຊ້, ເພື່ອວ່າສຽງກະດິງຈະໄດ້ຍິນເມື່ອລາວເຂົ້າໄປຢູ່ຕໍ່ພຣະພໍ່ພຣະຢາເວໃນສະຖາບັດຮິສຸດ ແລະເມື່ອລາວອອກມາ. ນີ້ແຫລະວ່າລາວຈະບໍ່ຕາຍ.

³⁶ ເຈົ້າຕ້ອງເຮັດແຜ່ນທອງຄຳບໍ່ຮິສຸດ ແລະສະຫລັກໄວ້ເຫມືອນຢ່າງແກະສະຫລັກຕຣາປຣະທັບວ່າ, "ບໍ່ຮິສຸດແຕ່ພຣະຢາເວ."³⁷ ເຈົ້າຕ້ອງເອົາດ້າຍຖັກສີຟ້າມັດແຜ່ນຄຳນັ້ນໄວ້ໃຫ້ຢູ່ທີ່ຫນ້າຜ້າໂພກຫົວ.³⁸ ແຜ່ນທອງຄຳນັ້ນຈະຢູ່ເທິງຫນ້າຜາກຂອງອາໂຣນ; ລາວຕ້ອງແບກຄວາມຜິດຕ່າງໆ ກ່ຽວເນື່ອງກັບເຄື່ອງບູຊາອັນບໍ່ຮິສຸດທີ່ຊາວອິສະຣາເອນນຳມາຖວາຍແຕ່ພຣະຢາເວ. ຈະຕ້ອງມັດຜ້າໂພກຫົວທີ່ຫນ້າຜາກຂອງລາວໄວ້ສະເຫມີ. ເພື່ອພຣະຢາເວຈະຮັບເຄື່ອງຖວາຍຂອງພວກເຂົາ.

³⁹ ເຈົ້າຕ້ອງເຮັດເສືອຄູມດ້ວຍຜ້າປານເນື້ອດີ, ແລະເຈົ້າຕ້ອງໂພກຫົວນັ້ນດ້ວຍຜ້າປານເນື້ອດີ. ເຈົ້າຕ້ອງເຮັດສາຍແອວດ້ວຍ, ຊຶ່ງເປັນວຽກຂອງຊ່າງແສ້ວ.

⁴⁰ ສຳລັບບັນດາລູກຊາຍຂອງອາໂຣນ ເຈົ້າຕ້ອງເຮັດບັນດາເສືອຄູມ, ສາຍແອວ, ແລະຜ້າໂພກຫົວເພື່ອເປັນກຽດແລະຄວາມສະຫງ່າງາມຂອງພວກເຂົາ.

⁴¹ ເຈົ້າຕ້ອງນຳຊຸດໃຫ້ອາໂຣນ ຮ້າຍຂອງເຈົ້າ, ແລະບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວ, ເຈົ້າຕ້ອງເຈີມພວກເຂົາ, ສະຖາປະນາພວກເຂົາ, ແລະແຍກພວກເຂົາອອກຕ່າງຫາກເພື່ອເຮົາ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະຮັບໃຊ້ເຮົາໃນຖານະປະໂລຫິດທັງຫລາຍ.

⁴² ເຈົ້າຕ້ອງເຮັດບັນດາເສືອຊັ້ນໃນໃຫ້ພວກເຂົາດ້ວຍຜ້າເລນິນທີ່ຈະປົກປິດຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງຈະປົກຄຸມພວກເຂົາຕັ້ງແຕ່ແອວໄປຈົນເຖິງຕີນຂາ.

⁴³ ອາໂຣນແລະບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວຕ້ອງນຸ່ງເຄື່ອງແຕ່ງກາຍເຫລົ່ານີ້ ຫລືເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໄປແຜ່ນບູຊາເພື່ອຈະຮັບໃຊ້ໃນສະຖານທີ່ບໍ່ຮິສຸດ. ພວກເຂົາຕ້ອງເຮັດສິ່ງນີ້ ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດ ຫລືບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈະຕາຍ. ເລື່ອງນີ້ໃຫ້ເປັນກົດຖາວອນສຳລັບອາໂຣນ ແລະເຊື້ອສາຍຂອງລາວສືບໄປ.

29 ¹ ຕໍ່ໄປນີ້ຄືສິ່ງທີ່ເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດທີ່ຈະແຍກພວກເຂົາໄວ້ສຳລັບເຮົາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະຮັບໃຊ້ເຮົາໃນຖານະປະໂລຫິດ. ຈຶ່ງເອົາງົວຫນ່ວຍໂຕຫນຶ່ງ ແລະແກະຜູ້ສອງໂຕຊຶ່ງປາສະຈາກຕຳຫນີ້,² ເຂົ້າຈີໄຮ້ເຊື້ອແປ້ງ, ແລະເຄັກໄຮ້ເຊື້ອແປ້ງປົນນ້ຳມັນ. ພ້ອມທັງເຂົ້າຫນົມແຜ່ນບາງໄຮ້ເຊື້ອແປ້ງຫນ້າມັນ. ຈຶ່ງເຮັດເຂົ້າຫນົມເຫລົ່ານີ້ດ້ວຍແປ້ງສາລີຢ່າງດີ.

³ ເຈົ້າຈຶ່ງໃສ່ເຂົ້າຫນົມເຫລົ່ານີ້ໄວ້ໃນກະຕ່າດຽວ, ຈຶ່ງນຳມາຜ່ອມກັບກະຕ່າ, ແລະຖວາຍຜ່ອມກັບງົວໂຕຜູ້ ແລະແກະໂຕຜູ້ສອງໂຕ.⁴ ເຈົ້າຕ້ອງພາອາໂຣນ ແລະບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວມາສະແດງຕົວທີ່ປະຕູຫໍເຕັ້ນແຫ່ງຊຸມນຸມ. ເຈົ້າຈຶ່ງຊຳຮະຕົວອາໂຣນ ແລະບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວໃນນ້ຳ.

⁵ ເຈົ້າຕ້ອງນຳເຄື່ອງແຕ່ງກາຍ ແລະສວມໃສ່ໃຫ້ອາໂຣນດ້ວຍເສືອຄູມ, ເສືອຄູມຍາວເອໂຟດ, ເສືອເອໂຟດ, ແລະເສືອຮັດເອິກ, ມັດສາຍແອວຂອງເອໂຟດທີ່ຖັກແສ້ວຢ່າງວິຈິດບັນຈຶງໃຫ້ແຫນ້ນຮອບລາວ.⁶ ເຈົ້າຕ້ອງພັນຜ້າໂພກຫົວໃສ່ເທິງຫົວຂອງລາວ ແລະສວມມົງກຸດບໍ່ຮິສຸດທັບຜ້າໂພກຫົວ.⁷ ແລ້ວເອົານ້ຳມັນເຈີມມາ ແລະຖອກລົງໃສ່ຫົວຂອງລາວ ແລະນີ້ແຫລະເປັນວິທີທີ່ເຈີມລາວ.

⁸ ເຈົ້າຕ້ອງນຳບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວມາ ແລະສວມເສືອຄູມໃຫ້ພວກເຂົາ.⁹ ເຈົ້າຕ້ອງໃຫ້ອາໂຣນ ແລະບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວໃສ່ສາຍຮັດແອວ ແລະຈຶ່ງໃສ່ສາຍຮັດຫົວໃຫ້ພວກເຂົາ. ແລ້ວວຽກໃນຖານະປະໂລຫິດກໍ່ຈະເປັນຂອງພວກເຂົາຕາມກົດບັນຍັດຕະລອດໄປ. ນີ້ແຫລະເປັນວິທີທີ່ເຈົ້າຕ້ອງສະຖາປະນາອາໂຣນ ແລະບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວໄວ້ເພື່ອຮັບໃຊ້ເຮົາ.

¹⁰ ເຈົ້າທຸກຄົນຕ້ອງນຳງົວຜູ້ມາຕໍ່ຫນ້າຫໍເຕັ້ນແຫ່ງຊຸມນຸມ, ແລະໃຫ້ອາໂຣນກັບບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວວາງມືລົງເທິງຫົວງົວ.¹¹ ເຈົ້າຕ້ອງຂ້າງງົວຜູ້ນັ້ນ ຕໍ່ພຣະພໍ່ພຣະຢາເວທີ່ທາງເຂົ້າປະຕູຫໍເຕັ້ນແຫ່ງຊຸມນຸມ.

¹² ເຈົ້າຕ້ອງນຳເລືອດງົວບາງສ່ວນ ແລະໃຊ້ນິ້ວມືຈຸ່ມທາງທີ່ເຂົ້າຂອງແຜ່ນບູຊາ, ແລະເຈົ້າຕ້ອງຖອກເລືອດທີ່ເຫລືອທີ່ຖານຂອງແຜ່ນບູຊາ.

¹³ ເຈົ້າຕ້ອງເອົາໄຂມັນທັງຫມົດທີ່ຜູ້ມເຄື່ອງໃນ, ແລະໄຂມັນທັງຫມົດທີ່ຜູ້ມຕັບ ແລະໂຕທັງສອງຫນ່ວຍ ທັງໄຂມັນທີ່ຕິດໂຕນັ້ນ; ມາເຜົາທັງຫມົດເທິງແຜ່ນບູຊາ.¹⁴ ແຕ່ຊີ້ນກັບຫນຶ່ງ, ຂີຂອງງົວນັ້ນ, ເຈົ້າຕ້ອງເຜົາໄພທີນອກຄ້າຍ. ນີ້ເປັນເຄື່ອງບູຊາຖວາຍໂຕຢາບ.

¹⁵ ເຈົ້າຕ້ອງນຳແກະຜູ້ໂຕຫນຶ່ງມາ, ແລະອາໂຣນ ແລະບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວຕ້ອງວາງມືເທິງຫົວແກະນັ້ນ.¹⁶ ເຈົ້າຕ້ອງຂ້າແກະໂຕນັ້ນ ແລະເອົາເລືອດພິມໄປຮອບໆແຜ່ນບູຊາ.¹⁷ ເຈົ້າຕ້ອງຕັດແກະໂຕນັ້ນອອກເປັນຕ່ອນໆ ແລະລ້າງເຄື່ອງໃນກັບຂາມັນ, ແລະເຈົ້າຕ້ອງວາງເຄື່ອງໃນໄວ້ກັບສ່ວນອື່ນໆ, ແລະຜ່ອມກັບຫົວຂອງມັນ.¹⁸ ເທິງແຜ່ນບູຊານັ້ນຈຶ່ງເຜົາແກະໂຕຜູ້ທັງໂຕ. ເປັນເຄື່ອງເຜົາຖວາຍບູຊາແຕ່ພຣະຢາເວ, ເປັນກິນທີ່ຫອມ, ເປັນເຄື່ອງຖວາຍບູຊາດ້ວຍໄຟແຕ່ພຣະຢາເວ.

¹⁹ ເຈົ້າຕ້ອງນຳແກະໂຕຜູ້ອີກໂຕຫນຶ່ງມາ ແລະໃຫ້ອາໂຣນ ແລະບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວຕ້ອງວາງມືເທິງຫົວຂອງແກະນັ້ນ.²⁰ ແລ້ວເຈົ້າຕ້ອງຂ້າແກະໂຕຜູ້ ແລະນຳເລືອດສ່ວນຫນຶ່ງມາ ຫາທີ່ປາຍໂບຫູຂ້າງຂວາຂອງອາໂຣນ, ແລະປາຍໂບຫູຂ້າງຂວາຂອງບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວ, ທີ່ນິ້ວໄປມືຂ້າງຂວາ, ແລະທີ່ນິ້ວໄປຕີນຂ້າງຂວາຂອງພວກເຂົາ. ແລ້ວເຈົ້າຕ້ອງພິມເລືອດຮອບໆແຜ່ນບູຊາທຸກດ້ານ.

²¹ເຈົ້າຢູ່ນຳເລືອດສ່ວນຫນຶ່ງທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນບູຊາ ແລະ ນ້ຳມັນເຈັມບາງສ່ວນ, ແລະພົມອາໂຣນ ແລະເຄື່ອງແຕ່ງກາຍຂອງລາວ, ແລະຈົງພົມບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວ ແລະເຄື່ອງແຕ່ງກາຍຂອງພວກເຂົາດ້ວຍ. ອາໂຣນຈະຕ້ອງແຍກໄວ້ສຳລັບເຮົາ, ເຊັ່ນດຽວກັນໃຫ້ແຍກເຄື່ອງແຕ່ງກາຍຂອງລາວດ້ວຍ, ບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວ ແລະເຄື່ອງແຕ່ງກາຍຂອງບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວທີ່ຢູ່ກັບລາວ.

²²ເຈົ້າຢູ່ເອົາໄຂມັນຂອງແກະໂຕຜູ້, ຊຶ່ງເປັນໄຂມັນສ່ວນຫນຶ່ງ, ໄຂມັນຫຸ້ມເຄື່ອງໃນ, ແລະໄຂມັນຫຸ້ມຕັບ, ໂຕທັງສອງໜ່ວຍ ແລະໄຂມັນຫຸ້ມໂຕ, ແລະກົກຂາຂວາ—ເພາະເປັນແກະໂຕຜູ້ທີ່ໃຊ້ເພື່ອການສະຖາປະນາປະໂລຫິດສຳລັບເຮົາ.²³ຈົງນຳເຂົ້າຈີກ່ອນຫນຶ່ງ ແລະເຂົ້າຫນົມເຄັກນ້ຳມັນທາຫນຶ່ງແຜ່ນ, ແລະເຂົ້າຈີແຜ່ນບາງຫນຶ່ງແຜ່ນຈາກກະຕ່າ ເຂົ້າຈີເຫລົ່ານີ້ໄຮ້ເຊື້ອແປ້ງ ຊຶ່ງຢູ່ຕໍ່ພຣະພິກັດຢາວ.

²⁴ເຈົ້າຢູ່ນຳສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃສ່ໃນມືທັງສອງຂ້າງຂອງອາໂຣນ ແລະມືທັງສອງຂ້າງຂອງບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວ ແລະຖວາຍການໂບກຂອງເຫລົ່ານັ້ນສຳລັບເຮົາ ເປັນເຄື່ອງຖວາຍໂບກບູຊາ ສະເພາະຕໍ່ພຣະພິກັດຢາວ.²⁵ເຈົ້າຢູ່ຮັບອາຫານຈາກມືຂອງພວກເຂົາ ແລະນຳໄປເຜົາລວມກັບເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ເປັນກິນຫອມສຳລັບເຮົາ; ເປັນເຄື່ອງບູຊາຖວາຍແດ່ເຮົາດ້ວຍໄຟ.

²⁶ເຈົ້າຢູ່ເອົາຊີນສ່ວນເອິກຈາກແກະໂຕຜູ້ສຳລັບຖວາຍຂອງອາໂຣນ ແລະຖວາຍໂບກເປັນເຄື່ອງຖວາຍບູຊາ ຕໍ່ພຣະພິກັດຢາວ, ແລະມັນຈະເປັນສ່ວນແບ່ງຂອງເຈົ້າ.²⁷ເຈົ້າຢູ່ເອົາຊີນເອິກຂອງເຄື່ອງຖວາຍໂບກບູຊາທີ່ຖວາຍໂບກແລ້ວ ແຍກອອກໄວ້ສຳລັບເຮົາ, ແລະຊີນກົກຂາທີ່ເປັນສ່ວນຂອງປະໂລຫິດ—ທັງສ່ວນເອິກທີ່ຖວາຍໂບກແລ້ວ ແລະ ຊີນກົກຂາຊຶ່ງຈະເປັນສ່ວນແບ່ງຂອງອາໂຣນ ແລະບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວ.²⁸ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະເປັນກິດຕະຫລອດໄປສຳລັບອາໂຣນ ແລະບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວ. ຫົກຈະໄດ້ຮັບຈາກປະຊາຊົນອິສະຣາເອນ ເພື່ອຖວາຍແດ່ພຣະຢາວ ຈາກເຄື່ອງຖວາຍສັນຕິບູຊາ.

²⁹ເຄື່ອງແຕ່ງກາຍບໍ່ອີສຸດຂອງອາໂຣນຕ້ອງສະຫງວນໄວ້ ສຳລັບບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວສືບໄປ. ພວກເຂົາຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຈັມ ແລະສະຖາປະນາໃນພວກເຂົາເພື່ອເຮົາ.³⁰ປະໂລຫິດຜູ້ສືບທອດແທນອາໂຣນຈາກທ່າມກາງບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວ, ຜູ້ຊຶ່ງຈະມາຢັ້ງເຖີມນັດພົບສຳລັບຮັບໃຊ້ເຮົາໃນສະຖານບໍ່ອີສຸດ, ຈະຕ້ອງສວມເຄື່ອງແຕ່ງກາຍເຫລົ່ານີ້ເປັນເວລາເຈັດມື້.

³¹ເຈົ້າຢູ່ນຳແກະໂຕຜູ້ສຳລັບແຕ່ງຕັ້ງບັນດາປະໂລຫິດສຳລັບເຮົາ ແລະ ເອົາຊີນມາຕື່ມໃນສະຖານນະມັດສະການ.³²ອາໂຣນ ແລະ ບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວ ຕ້ອງກິນຊີນແກະໂຕຜູ້ນັ້ນ ແລະເຂົ້າຈີຊຶ່ງຢູ່ໃນກະຕ່າທີ່ທາງເຂົ້າຫໍເຕັ້ນແຫ່ງຊຸມນຸມ.³³ພວກເຂົາຕ້ອງກິນຊີນ ແລະເຂົ້າຈີທີ່ນຳມາຖວາຍບູຊາໄຖ່ປາບ ແລະສະຖາປະນາພວກເຂົາ, ເພື່ອແຍກພວກເຂົາອອກມາສຳລັບເຮົາ. ແຕ່ຄົນອື່ນໆຈະກິນບໍ່ໄດ້, ເພາະພວກເຂົາຕ້ອງຖືວ່າເປັນສິ່ງທີ່ໄດ້ຖວາຍແກ່ເຮົາແລ້ວ, ໄດ້ສະຫງວນໄວ້ສຳລັບເຮົາ.³⁴ຖ້າຊີນທີ່ໃຊ້ໃນເຄື່ອງຖວາຍເພື່ອສະຖາປະນາ, ຫລືເຂົ້າຈີໃດໆນັ້ນຢັ້ງເຫລືອຢູ່ຈົນຮອດຕອນເຊົ້າ, ແລ້ວເຈົ້າຕ້ອງເຜົາມັນ. ຫ້າມກິນເພາະເປັນສິ່ງທີ່ແຍກໄວ້ສຳລັບເຮົາ.

³⁵ໂດຍວິທີນີ້ແຕ່ລະ, ໃຫ້ເຮັດຕາມທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ສັ່ງເຈົ້າໃຫ້ເຮັດ, ເຈົ້າຕ້ອງປະຕິບັດຕໍ່ອາໂຣນ ແລະບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວ.

³⁶ເປັນເວລາເຈັດມື້ທີ່ເຈົ້າຈະຕ້ອງຕຽມພວກເຂົາ. ທຸກໆມື້ເຈົ້າຕ້ອງຖວາຍງົວໂຕຜູ້ ມາຖວາຍເປັນເຄື່ອງຖວາຍບູຊາໄຖ່ປາບ. ເຈົ້າຕ້ອງຊຳຮະແຜ່ນບູຊາໃຫ້ບໍ່ອີສຸດໂດຍການໄຖ່ປາບໃຫ້ກັບແຜ່ນນັ້ນ, ແລະເຈົ້າຕ້ອງເຈັມແຜ່ນນັ້ນເພື່ອແຍກໄວ້ສຳລັບເຮົາ.

³⁷ເປັນເວລາເຈັດມື້ເຈົ້າຕ້ອງເຮັດການໄຖ່ປາບໃຫ້ກັບແຜ່ນບູຊາ ແລະ ແຍກໄວ້ສຳລັບພຣະຢາວ. ແລ້ວແຜ່ນບູຊາແຍກໄວ້ສຳລັບເຮົາຈະສົມບູນ. ສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ສຳພັນກັບແຜ່ນນີ້ ກໍ່ຈະຕ້ອງແຍກໄວ້ສຳລັບພຣະຢາວ.

³⁸ເຈົ້າຕ້ອງຖວາຍບູຊາເທິງແຜ່ນບູຊາທຸກວັນ ດ້ວຍລູກແກະອາຍຸຫນຶ່ງປີສອງໂຕ.³⁹ແກະໂຕຫນຶ່ງເຈົ້າຕ້ອງຖວາຍໃນຕອນເຊົ້າ, ແລະແກະອີກໂຕຫນຶ່ງເຈົ້າຕ້ອງຖວາຍບູຊາຕອນແລງ.

⁴⁰ພ້ອມກັບລູກແກະໂຕທຳອິດນັ້ນ, ຈົ່ງຖວາຍແປ້ງຢ່າງດີຫນຶ່ງສ່ວນສິບເອຟາ ປົນນ້ຳມັນທີ່ສະກັດໄວ້ຈາກບັນດາຫມາກກອກຫນຶ່ງໃນສີຣິນ, ແລະເຫລົ່າອາກຸ່ນຫນຶ່ງໃນສີຣິນ ເປັນເຄື່ອງຖວາຍຕື່ມບູຊາ.

⁴¹ເຈົ້າຕ້ອງຖວາຍລູກແກະໂຕທີ່ສອງປະມານກ່ອນຕາເວັນຕົກດິນ. ເຈົ້າຕ້ອງຖວາຍເຄື່ອງຖວາຍເມັດພືດບູຊາ ເຊັ່ນດຽວກັບຕອນເຊົ້າ, ແລະເຄື່ອງຖວາຍຕື່ມບູຊາຄູ່ກັນດ້ວຍ. ໃຫ້ເປັນກິນຫອມສຳລັບເຮົາເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາດ້ວຍໄຟສຳລັບເຮົາ.

⁴²ມື້ຕ້ອງເປັນເຄື່ອງຖວາຍເຜົາບູຊາສະເຫມີໄປຕະຫລອດທຸກຍຸກຂອງເຈົ້າ, ທາງເຂົ້າເຕັ້ນນັດພົບຕໍ່ພຣະພິກັດຢາວ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ເຮົາຈະພົບເຈົ້າທັງຫລາຍ ເພື່ອທີ່ຈະເວົ້າກັບເຈົ້າທີ່ນັ້ນ.

⁴³ນັ້ນຄືທັງເຮົາຈະພົບກັບຊາວອິສະຣາເອນ; ຄືເຕັ້ນຈະແຍກໄວ້ສຳລັບເຮົາດ້ວຍພຣະສະຫງ່າຣາສີຂອງເຮົາ.⁴⁴ເຮົາຈະແຍກຫໍເຕັ້ນແຫ່ງຊຸມນຸມ ແລະແຜ່ນບູຊາໄວ້ສຳລັບເຮົາ. ເຮົາຈະແຍກອາໂຣນແລະບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວໄວ້ເປັນປະໂລຫິດເພື່ອຮັບໃຊ້ເຮົາ.

⁴⁵ເຮົາຈະຢູ່ທ່າມກາງຊາວອິສະຣາເອນ ແລະຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.⁴⁶ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະຢາວ, ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ຜູ້ໄດ້ນຳພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາ. ເຮົາຄືພຣະຢາວ, ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

30 ¹ເຈົ້າຢູ່ສ້າງແຜ່ນບູຊາສຳລັບເຜົາເຄື່ອງຫອມ. ເຈົ້າຢູ່ເຮັດແຜ່ນນັ້ນດ້ວຍໄມ້ກະຖິນເຫດ.²ຄວາມຍາວຈະຕ້ອງເປັນຫນຶ່ງສອກ, ແລະຄວາມກວ້າງຂອງມັນຫນຶ່ງສອກ. ມັນຕ້ອງເປັນຮູບສີ່ຫລ່ຽມຈັດຕຸລັດ, ແລະສູງສອງສອກ, ເຂົາຂອງແຜ່ນຕ້ອງເຮັດເປັນເນື້ອດຽວກັນ.

³ເຈົ້າຢູ່ຕັ້ງແຜ່ນບູຊາເຄື່ອງຫອມດ້ວຍຄຳບໍ່ອີສຸດ—ດ້ານເທິງ, ດ້ານຂ້າງ, ເຂົາຂອງແຜ່ນ. ເຈົ້າຢູ່ເຮັດຂອບດ້ວຍທອງຄຳອ້ອມຮອບແຜ່ນ.

⁴ເຈົ້າຢູ່ເຮັດຫຸທອງຄຳສອງຫູ ຕິດໃຕ້ຂອບທັງສອງດ້ານທີ່ກົງກັນຂ້າມກັນ. ຫຸນັ້ນຈະຕ້ອງເປັນໂຕສຳລັບສອດໄມ້ຄານຫາມແຜ່ນບູຊາ.

⁵ເຈົ້າຢູ່ເຮັດໄມ້ຄານຫາມ ຈາກໄມ້ກະຖິນເຫດ, ແລະເຈົ້າຢູ່ຕັ້ງແຜ່ນນັ້ນດ້ວຍທອງຄຳ.⁶ເຈົ້າຢູ່ຕັ້ງແຜ່ນເຜົາເຄື່ອງຫອມນັ້ນໄວ້ຂ້າງຫນ້າຜ້າກັງ ຊຶ່ງຢູ່ໄກ່ຫົບແຫ່ງພຣະບັນຍັດ. ມັນຕ້ອງຢູ່ຂ້າງຫນ້າຝາຫົບໄຖ່ປາບ ຊຶ່ງຢູ່ເໜືອຫົບແຫ່ງຄຳພະຍານ, ທີ່ຊຶ່ງເຮົາຈະພົບກັບເຈົ້າ.

⁷ອາໂຣນຕ້ອງເຜົາເຄື່ອງຫອມເທິງແຜ່ນນັ້ນທຸກໆເຊົ້າ. ລາວຕ້ອງເຜົາເຄື່ອງຫອມນັ້ນ ເມື່ອລາວດູແລຕະກຽງ,⁸ແລະອາໂຣນໃຫ້ຕະກຽງອີກໃນຕອນແລງ ດັ່ງນັ້ນເຄື່ອງຫອມຈະເຜົາເທິງແຜ່ນນັ້ນ ຕໍ່ພຣະພິກັດຢາວ, ສະເຫມີໄປຕະຫລອດຊີວອາຍຸຄົນຂອງເຈົ້າ.⁹ແຕ່ເຈົ້າຫ້າມນຳເຄື່ອງຫອມອື່ນ, ຫລື ຫ້າມນຳເຄື່ອງເຜົາບູຊາ, ຫລືເຄື່ອງພືດພັນບູຊາມາເຜົາເທິງແຜ່ນບູຊາເຄື່ອງຫອມ. ເຈົ້າຕ້ອງຫ້າມຖອກເຄື່ອງຕື່ມບູຊາເທິງແຜ່ນນັ້ນ.

¹⁰ອາໂຣນຕ້ອງເຮັດພືດໄຖ່ປາບເທິງຈອມຂອງແຜ່ນປີລະເທືອ. ດ້ວຍເລືອດຂອງເຄື່ອງບູຊາລົບລ້າງໄຖ່ ເຂົາຕ້ອງໄຖ່ປາບກັບແຜ່ນນັ້ນປີລະເທືອຕະຫລອດຊີວອາຍຸຄົນຂອງພວກເຈົ້າ. ແຜ່ນນັ້ນຈະແຍກໄວ້ສຳລັບພຣະຢາວຢ່າງສົມບູນ."

¹¹ພຣະຢາວໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ,¹²"ເມື່ອເຈົ້າຈິດສຳມະໂນຄົວຊາວອິສະຣາເອນ, ແລ້ວຈົ່ງໃຫ້ແຕ່ລະຄົນນຳຄຳໄຖ່ຊີວິດຂອງຕົນມາຖວາຍແດ່ພຣະຢາວ. ເຈົ້າຕ້ອງເຮັດສິ່ງນີ້ຫລັງຈາກທີ່ເຈົ້າໄດ້ພວກເຂົາ, ເພື່ອວ່າຈະບໍ່ມີພິພິດເກີດຂຶ້ນທ່າມກາງພວກເຂົາ ເມື່ອເຈົ້ານັບພວກເຂົາ.

¹³ທຸກໆຄົນທີ່ຖືກນັບໃນທະບຽນສຳມະໂນຄົວຈະຕ້ອງຖວາຍດັ່ງນີ້: ເງິນຫນັກເຄິງເຊເຊ, ຕາມເຊເຊຂອງສະຖານນະມັດສະການ (ເຊເຊຫນຶ່ງເທົ່າກັບຊາວເກຣຊາ.) ເຄິງເຊເຊຈະເປັນເຄື່ອງຖວາຍແດ່ພຣະຢາວ.¹⁴ທຸກໆຄົນທີ່ຖືກນັບ, ຕັ້ງແຕ່ອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ເມື່ອປະຊາຊົນນຳສິ່ງຂອງມາຖວາຍບູຊາແກ່ເຮົາ.

¹⁵ ເມື່ອປະຊາຊົນຖວາຍເຄື່ອງບູຊານີແດ່ເຮົາ ເພື່ອໄຖ່ບາບສໍາລັບຊີວິດຂອງຕົນນັ້ນ, ຄົນຮັ່ງມີຕ້ອງບໍ່ຖວາຍເກີນເຄິ່ງເຊເຊ, ແລະຄົນຍາກຈົນກໍ່ຕ້ອງບໍ່ຖວາຍນ້ອຍກວ່ານັ້ນ.¹⁶ ເຈົ້າຕ້ອງຮັບເງິນຄ່າໄຖ່ບາບຈາກຊາວອິສະຣາເອນ ແລະເຈົ້າຕ້ອງຈັດສັນເງິນເພື່ອງານຂອງຕົນແຫ່ງຊຸມນຸມ. ຈະຕ້ອງເປັນເຄື່ອງເຕືອນໃຈຂອງຊາວອິສະຣາເອນຕໍ່ຫນ້າເຮົາ, ເພື່ອຈະໄຖ່ບາບສໍາລັບຊີວິດພວກເຈົ້າ."

¹⁷ ພຣະຢາເວໄດ້ເວົ້າກັບໂມເຊ ແລະກ່າວວ່າ,¹⁸ "ຈົ່ງເອົາເຄື່ອງເຮັດອ່າງຂະຫນາດໃຫຍ່ດ້ວຍທອງແດງ ພ້ອມທັງຂາຕັ້ງທອງແດງ, ເປັນອ່າງສໍາລັບຊໍາຣະຊ້າງ. ເຈົ້າຕ້ອງຕັ້ງອ່າງນັ້ນໄວ້ລະຫວ່າງຫໍເຕັ້ນແຫ່ງຊຸມນຸມ ແລະແຫ່ນບູຊາ, ແລະເຈົ້າຕ້ອງເອົານ້ຳໃສ່ອ່າງນັ້ນ."

¹⁹ ອາໂຣນແລະບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວຕ້ອງລ້າງມື ແລະຕີນຂອງພວກເຂົາດ້ວຍນ້ຳຈາກໃນອ່າງນັ້ນ.²⁰ ເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນເຕັ້ນແຫ່ງຊຸມນຸມ ຫລືເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າມາໃກ້ແຫ່ນບູຊາ ເພື່ອຮັບໃຊ້ເຮົາດ້ວຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາ, ພວກເຂົາຕ້ອງລ້າງດ້ວຍນ້ຳ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ຕາຍ.

²¹ ພວກເຂົາຕ້ອງລ້າງມື ແລະຕີນເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ຕາຍ. ແລະນີ້ຈະເປັນກົດບັນຍັດຕະຫລອດໄປສໍາລັບອາໂຣນ ແລະ ບັນດາເຊື້ອສາຍຂອງລາວຕະຫລອດຊີວິດພັນຂອງພວກເຂົາ."

²² ພຣະຢາເວເວົ້າກັບໂມເຊ ແລະກ່າວວ່າ,²³ "ຈົ່ງເອົາເຄື່ອງເທດຢ່າງດີເຫລົ່ານີ້; ຢ່າງໄມ້ຫອມນ້ຳຫ້າຮ້ອຍເຊເຊ, ກໍາຍານ 250 ເຊເຊ, ຫົວສີໂຄຫອມ 250 ເຊເຊ,²⁴ ແລະກາລະບູນຫ້າຮ້ອຍເຊເຊ, ຊຶ່ງຕາມນ້ຳຫນັກຂອງເຊເຊຂຶ້ນຂອງສະຖານນະມັດສະການ, ແລະນ້ຳມັນຫມາກກອກຫນຶ່ງອິນ.

²⁵ ເຈົ້າຕ້ອງເຮັດນ້ຳມັນເຈີມບໍລິສຸດດ້ວຍສ່ວນປະສົມເຫລົ່ານີ້, ຕາມວິທີການຂອງຊ່າງປຸງນ້ຳຫອມ. ຈະເປັນນ້ຳມັນເຈີມບໍລິສຸດ, ທີ່ສະຫງວນໄວ້ສໍາລັບເຮົາ.

²⁶ ເຈົ້າຕ້ອງເຈີມເຕັ້ນນິດພິດ ດ້ວຍນ້ຳມັນນັ້ນ, ລວມທັງຫີບແຫ່ງຄໍາພະຍານ,²⁷ ໂຕະແລະເຄື່ອງໃຊ້ທຸກຢ່າງ, ຄັນຕະກຽງແລະເຄື່ອງໃຊ້ປະຈຳຄັນຕະກຽງ, ແຫ່ນເຜົາເຄື່ອງຫອມ,²⁸ ແຫ່ນບູຊາສໍາລັບເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ພ້ອມເຄື່ອງໃຊ້ທຸກຢ່າງ, ແລະອ່າງກັບຖານຮອງ.

²⁹ ເຈົ້າຕ້ອງແຍກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ສໍາລັບເຮົາ ເພື່ອວ່າມັນຈະບໍລິສຸດສໍາລັບເຮົາ. ສິ່ງໃດໆທີ່ສໍາພັນສິ່ງຂອງເຫລົ່ານີ້ ກໍຈະບໍລິສຸດໄປດ້ວຍ.³⁰ ເຈົ້າຕ້ອງເຈີມອາໂຣນ ແລະບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວ ແລະແຍກພວກເຂົາໄວ້ສໍາລັບເຮົາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບໃຊ້ເຮົາໃນຖານະປະໂລຫິດ.

³¹ ເຈົ້າຕ້ອງແຈ້ງແກ່ຊາວອິສະຣາເອນວ່າ, "ນີ້ເປັນນ້ຳມັນເຈີມທີ່ແຍກໄວ້ສໍາລັບເຮົາຕະຫລອດຊີວິດພັນຂອງເຈົ້າ.

³² ຫ້າມໃຊ້ນ້ຳມັນນີ້ກັບຜິວຫນຶ່ງຄົນ, ແລະຫ້າມເຮັດນ້ຳອື່ນໃຫ້ມີສ່ວນປະສົມເຫມືອນນ້ຳມັນນີ້, ເພາະນ້ຳມັນນີ້ແຍກໄວ້ສໍາລັບພຣະຢາເວ.

ເຈົ້າຕ້ອງຖືຮັກສາລັກສະນະນີ້.³³ ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມປະສົມນ້ຳມັນຫອມຢ່າງນີ້, ຫລືຜູ້ໃດກໍ່ຕາມໃຊ້ທາໃສ່ຄົນອື່ນ, ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກຕັດອອກຈາກການເປັນປະຊາຊົນຂອງລາວ."

³⁴ ພຣະຢາເວກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, "ຈົ່ງເອົາເຄື່ອງເທດ - ກໍາຍານ, ຊະມິດ ແລະມາຫາຫົງ, ປະສົມກັບກໍາຍານບໍລິສຸດໃນອັດຕາສ່ວນທີ່ເທົ່າກັນ.

³⁵ ຈົ່ງປະສົມຕາມແບບຂອງເຄື່ອງຫອມ, ປະສົມເຫມືອນເຄື່ອງຫອມ, ປຸງດ້ວຍເກືອ, ໃຫ້ບໍລິສຸດ, ແລະແຍກອອກຕ່າງຫາກ.

³⁶ ເຈົ້າຈະບິດມັນຢ່າງລະອຽດເລີຍ. ວາງໄວ້ຫນ້າຫີບແຫ່ງພະຍານ, ຊຶ່ງຢູ່ໃນຫໍເຕັ້ນແຫ່ງຊຸມນຸມ, ທີ່ເຮົາຈະມາພິບກັບເຈົ້າ.

ເຈົ້າຕ້ອງຖືວ່າເຄື່ອງຫອມນັ້ນບໍລິສຸດທີ່ສຸດສໍາລັບເຮົາ.

³⁷ ສ່ວນເຄື່ອງຫອມທີ່ເຮົາຈະເຮັດນັ້ນ, ເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ເຮັດເຫມືອນສ່ວນປະສົມນີ້ເພື່ອໃຊ້ເອງ. ຕ້ອງຖືວ່ານີ້ເປັນຂອງບໍລິສຸດທີ່ສຸດຕໍ່ເຈົ້າ.³⁸ ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມ ເຮັດເຄື່ອງຫອມເຊັ່ນນີ້ໄວ້ໃຊ້ເປັນນ້ຳຫອມ ຕ້ອງຖືກຕັດອອກຈາກຄວາມເປັນປະຊາຊົນຂອງເຂົາ."

31 ¹ ພຣະຢາເວກ່າວກັບໂມເຊວ່າ,² "ເບິ່ງແມ່, ເຮົາໄດ້ເລືອກເບື້ອງເລນລູກຊາຍຂອງອູຣິ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງອູຣິ, ຈາກເຜົາຢູດາ.

³ ເຮົາໄດ້ໃຫ້ລາວເຕັມປ່ຽມດ້ວຍວິນຍານຂອງເຮົາ, ໃຫ້ລາວມີສະຕິປັນຍາ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ແລະຄວາມຮູ້, ໃນວຽກງານຊ່າງທຸກຢ່າງ.

⁴ ເພື່ອຈະຄິດອອກແບບໃນການເຮັດເຄື່ອງຄ່າ, ເຄື່ອງເງິນ, ແລະເຄື່ອງທອງແດງ;⁵ ໃນການເຈຍລະໂນ ແລະ ປະກອບພອຍ ແລະວຽກແກະສະຫລັກໄມ້— ເພື່ອທີ່ຈະເຮັດວຽກງານຊ່າງທຸກຢ່າງ.

⁶ ນອກຈາກລາວແລ້ວ, ເຮົາໄດ້ຕັ້ງໂອໂຮລຽບ ລູກຊາຍຂອງອາຣິສະມັກ, ຈາກເຜົາດານ. ເຮົາຍັງໄດ້ໃສ່ທັກສະໃນໃຈຂອງທຸກຄົນທີ່ສະຫລາດ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະເຮັດທຸກຢ່າງທີ່ເຮົາໄດ້ສັ່ງເຈົ້າ. ນິລວມທັງ ຫໍເຕັ້ນແຫ່ງການຊຸມນຸມ, ຫີບແຫ່ງຄໍາພະຍານ, ຝາຫີບໄຖ່ບາບເທິງຫີບ, ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທຸກຢ່າງຂອງເຕັ້ນ—⁷ ໂຕະແລະເຄື່ອງໃຊ້ສໍາລັບໂຕະ, ຄັນຕະກຽງບໍລິສຸດກັບເຄື່ອງໃຊ້ທຸກຢ່າງສໍາລັບຄັນຕະກຽງ, ແຫ່ນບູຊາເຜົາເຄື່ອງຫອມ,

⁸ ແຫ່ນບູຊາສໍາລັບເຄື່ອງເຜົາບູຊາລວມທັງເຄື່ອງໃຊ້ທຸກຢ່າງສໍາລັບແຫ່ນ, ແລະອ່າງຂະຫນາດໃຫຍ່ກັບຖານຮອງ.

⁹ ນິລວມທັງເຄື່ອງແຕ່ງກາຍທີ່ຖືກແສວຢ່າງວິຈິດບັນຈົງ— ເຄື່ອງແຕ່ງກາຍນິບໍລິສຸດສໍາລັບອາໂຣນປະໂລຫິດ ແລະ ເຄື່ອງແຕ່ງກາຍຂອງບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວ, ສະຫງວນໄວ້ສໍາລັບເຮົາເພື່ອທີ່ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບໃຊ້ເຮົາໃນຖານະປະໂລຫິດ.¹¹ ນິລວມໄປເຖງນ້ຳມັນເຈີມ ແລະ ເຄື່ອງຫອມສໍາລັບສະຖານະມັດສະການ. ພວກຊ່າງເຫລົ່ານີ້ຕ້ອງເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງຫມົດທີ່ເຮົາໄດ້ຊົງສັ່ງເຈົ້າ.

¹² ພຣະຢາເວເວົ້າກັບໂມເຊ ແລະກ່າວວ່າ,¹³ "ຈົ່ງສັ່ງຊາວອິສະຣາເອນວ່າ: 'ເຈົ້າຕ້ອງຮັກສາວັນສະບາໂຕຂອງພຣະຢາເວໄວ້ຢ່າງເຄັ່ງຄັດ, ເພາະນີ້ຈະເປັນຫມາຍສໍາຄັນລະຫວ່າງພຣະອົງ ແລະ ພວກເຈົ້າຕະຫລອດຊີວິດພັນຂອງພວກເຈົ້າ ເພື່ອເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າພຣະອົງເປັນພຣະຢາເວ, ຜູ້ໄດ້ແຍກພວກເຈົ້າໄວ້ສໍາລັບພຣະອົງ.¹⁴ ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຈົ້າຕ້ອງຮັກສາວັນສະບາໂຕ, ເພື່ອຈະເປັນວັນບໍລິສຸດສໍາລັບພວກເຈົ້າ, ສະຫງວນໄວ້ສໍາລັບພຣະອົງ.

¹⁵ ຜູ້ໃດເຮັດໃຫ້ວັນນັ້ນເປັນມືນທຶນຈະຕ້ອງຕາຍຢ່າງແນ່ນອນ. ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ເຮັດວຽກໃນວັນສະບາໂຕ, ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກຕັດອອກຈາກການປະຊາຊົນຂອງລາວ.

¹⁶ ຈົ່ງເຮັດວຽກຫົກວັນ, ແຕ່ໃນມື້ທີເຈັດເປັນວັນສະບາໂຕສໍາລັບຢຸດພັກຜ່ອນທັງຫມົດ, ເປັນວັນບໍລິສຸດ, ທີ່ສະຫງວນໄວ້ເພື່ອພຣະກຽດຂອງພຣະຢາເວ.

¹⁷ ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ເຮັດວຽກໃນວັນສະບາໂຕ ຕ້ອງເຖິງຄວາມຕາຍຢ່າງແນ່ນອນ.

¹⁸ ດັ່ງນັ້ນ ຊາວອິສະຣາເອນຕ້ອງຮັກສາວັນສະບາໂຕ. ພວກເຂົາຕ້ອງຍຶດຕະຫລອດຊີວິດພັນຂອງພວກເຂົາ ເປັນກົດຖາວອນຕະຫລອດໄປ.

¹⁹ ສະບາໂຕຈະເປັນຫມາຍສໍາຄັນລະຫວ່າງພຣະຢາເວ ແລະ ຊາວອິສະຣາເອນສະເຫມີໄປ, ເພາະໃນຫົກວັນພຣະຢາເວໄດ້ສ້າງພິລາສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະແຕ່ໃນວັນທີ່ເຈັດຊົງຢຸດພັກຜ່ອນ, ແລະຢ່ອນພຣະທັຍ."

²⁰ ເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບໂມເຊເທິງພູຊິນາຍສໍາເລັດແລ້ວ, ພຣະອົງຈົ່ງປຣະທານແຜ່ນພຣະບັນຍັດສອງແຜ່ນ, ເຮັດຈາກຫີນ,

ຈາກຮີກດ້ວຍມືຂອງພຣະເຈົ້າເອງ.

32 ¹ ເມື່ອປະຊາຊົນເຫັນວ່າໂມເຊຍັງຊ້າ ບໍລິງມາຈາກພູເທີອ, ພວກເຂົາຈຶ່ງລວມຕົວອ້ອມຮອບອາໂຣນ ແລະກ່າວກັບລາວວ່າ, "ມາເຖີດ,

ຈົ່ງສ້າງຮູບເຄົາຣົບໃຫ້ພວກເຮົາ ຊຶ່ງຈະນໍາຫນ້າພວກເຮົາໄປ. ເພາະວ່າໂມເຊຄົນນີ້ແຫລະ,

ເປັນຊາຍຄົນທີ່ໄດ້ນໍາພວກເຮົາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ, ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນກັບລາວແລ້ວ."² ດັ່ງນັ້ນອາໂຣນຈຶ່ງໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ,

"ຈົ່ງຖອດບັນດາຜູ້ມຸງຫຼັກຄໍາຈາກບັນດາເມຍ ແລະ ຫຼຸຂອງບັນດາລູກຊາຍ ແລະຈາກບັນດາລູກສາວ, ແລະນໍາມາໃຫ້ເຮົາເຖີດ."

³ປະຊາຊົນທັງຫມົດຈຶ່ງຖອດຕຸ້ມຫຼຸດຈາກຫຼຸດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ນຳມາມອບໃຫ້ແກ່ອາໂຣນ.⁴ເມື່ອອາໂຣນໄດ້ຮັບຄຳຈາກພວກເຂົາແລ້ວ, ຈຶ່ງໃຊ້ເຄື່ອງມືຫລໍ່, ແລະໄດ້ຫລໍ່ເປັນຮູບລູກງົວໂຕຫນຶ່ງ. ແລ້ວປະຊາຊົນໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ອິສະຣາເອນເອີຍ, ສິ່ງນີ້ແຫລະເປັນພະຂອງເຈົ້າ ຊຶ່ງໄດ້ນຳເຈົ້າອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ."

⁵ເມື່ອອາໂຣນເຫັນດັ່ງນັ້ນແລ້ວ, ລາວຈຶ່ງໄດ້ສ້າງແຜ່ນບູຊາໄວ້ຕໍ່ຫນ້າຮູບລູກງົວນັ້ນ ແລະລາວໄດ້ປະກາດວ່າ:

"ມື້ອື່ນຈະເປັນງານລ້ຽງຖວາຍພຣະກຽດແຕ່ພຣະຢາເວ."⁶ປະຊາຊົນກໍລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າໃນມື້ຕໍ່ມາ ແລະ ໄດ້ຖວາຍບັນດາເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະໄດ້ນຳບັນດາເຄື່ອງບູຊາເພື່ອຄວາມສາມັກຄີທັມມາ. ແລ້ວປະຊາຊົນກໍໄດ້ນັ່ງລົງກິນ ແລະດື່ມ, ແລະແລ້ວກໍໄດ້ລຸກຂຶ້ນມ່ວນຊື່ນໃນງານລ້ຽງຢ່າງເມົາມາຍ.

⁷ແລ້ວພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, "ຈຶ່ງຮັບໄປໄວໆ, ເພາະວ່າປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ, ຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ນຳອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບນັ້ນ, ໄດ້ເຮັດເລື່ອງເສື່ອມເສຍ."⁸ພວກເຂົາໄດ້ຫັນຈາກທາງ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາໄວ້ນັ້ນຢ່າງໄວວາ. ພວກເຂົາໄດ້ຫລໍ່ຮູບລູກງົວຂຶ້ນສຳລັບພວກເຂົາເອງ ແລະໄດ້ນະມັດສະການ ແລະໄດ້ຖວາຍບູຊາແກ່ຮູບນັ້ນ. ພວກເຂົາໄດ້ກ່າວວ່າ, "ໂອ ອິສະຣາເອນເອີຍ, ສິ່ງນີ້ແຫລະເປັນພະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ຊຶ່ງໄດ້ນຳພວກເຮົາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ."

⁹ແລ້ວພຣະຢາເວກ່າວກັບໂມເຊວ່າ,¹⁰"ເຮົາໄດ້ເຫັນຊົນຊາດນີ້ແລ້ວ. ເບິ່ງແມ່, ພວກເຂົາເປັນຊົນຊາດທີ່ຫົວດີ. ປັດນີ້ ຈຶ່ງຢາພະຍາຍາມຫ້າມເຮົາ. ເພື່ອຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງເຮົາຈະເຜົາໄຫມ້ພວກເຂົາ, ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈະທຳລາຍພວກເຂົາເສຍ.

ແລ້ວເຮົາຈະສ້າງຊົນຊາດໃຫຍ່ຈາກເຈົ້າ."¹¹ແຕ່ໂມເຊພະຍາຍາມຂໍໃຫ້ພຣະອົງບັນເທົາຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງພຣະຢາເວ ລາວໄດ້ກ່າວວ່າ,

"ຂ້າແຕ່ພຣະຢາເວ, ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງຊົງໂກດຮ້າຍຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ,

ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ນຳອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບດ້ວຍອິດທິພົນອັນອັນດີໃຫຍ່ ແລະດ້ວຍພຣະຫັດຮັ່ງມີຊົງອິດທິພົນ?

¹²ເປັນຫຍັງຈະໃຫ້ຄົນອີຢິບກ່າວວ່າ, 'ພຣະອົງນຳພວກເຂົາອອກມາເພື່ອຈະທຳຮ້າຍພວກເຂົາ, ເພື່ອຈະປະທານພວກເຂົາເທິງພູນີ

ແລະທຳລາຍພວກເຂົາເສຍຈາກແຜ່ນດິນໂລກ?' ຂໍພຣະອົງຫັນກັບຈາກຄວາມໂກດຮ້າຍອັນແຮງກ້າ ແລະ

ຂໍປ່ຽນໃຈຢ່າງລົງໂທດປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງເຊັ່ນນີ້ເລີຍ.¹³ຂໍໂພດລະນຶກເຖິງ ອັບຣາຮາມ ແລະ ອີຊາກ ແລະອິສະຣາເອນ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງເອງໄດ້ໃຫ້ຄຳປະຕິຢາຍດ້ວຍພຣະນາມຂອງພຣະອົງເອງ ແລະກ່າວກັບພວກເພີ່ນວ່າ, 'ເຮົາຈະໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຮົາຢ່າງຫລວງຫລາຍ ເຫມືອນດັ່ງດວງດາວໃນຝ້າສະຫວັນ, ແລະເຮົາຈະຍົກແຜ່ນດິນນີ້ທັງຫມົດທີ່ເຮົາສັນຍາໃຫ້ແກ່ ເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຮົາ

ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບເປັນມໍຣະດົກຕະຫລອດໄປ."¹⁴ແລ້ວພຣະຢາເວຈຶ່ງປ່ຽນພຣະທັຍ ບໍ່ຊົງລົງໂທດຕາມທຶພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້ແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ.

¹⁵ແລ້ວໂມເຊກໍໄດ້ກັບລົງມາຈາກພູ, ຖືແຜ່ນພຣະບັນຍັດສອງແຜ່ນໃນມືຂອງລາວ, ບັນດາແຜ່ນຫີນນັ້ນໄດ້ຈາຣຶກທັງສອງດ້ານ, ທັງດ້ານຫນ້າ ແລະ ດ້ານຫລັງ.¹⁶ແຜ່ນຫີນທັງສອງແຜ່ນເປັນສິພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າເອງ, ແລະເປັນລາຍພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າເອງ, ໄດ້ສະຫລັກໄວ້ເທິງແຜ່ນຫີນນັ້ນ.

¹⁷ເມື່ອໄຊຊວຍໄດ້ຍິນສຽງປະຊາຊົນຮ້ອງໃສ່ກັນຢູ່, ລາວຈຶ່ງເວົ້າກັບໂມເຊວ່າ, "ມີສຽງດັງເຫມືອນກຳລັງສູ້ຮົບກັນຢູ່ໃນຄ້າຍ"¹⁸ແຕ່ໂມເຊໄດ້ຕອບວ່າ, "ນັ້ນບໍ່ແມ່ນສຽງຮ້ອງຜູ້ຊະນະ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນສຽງຮ້ອງຂອງຜູ້ປະຣາຊັຍ, ແຕ່ເປັນສຽງຮ້ອງລຳທຳເພງທີ່ເຮົາໄດ້ຍິນ."

¹⁹ເມື່ອໂມເຊເຂົ້າມາໃກ້ຄ້າຍ, ລາວໄດ້ເຫັນລູກງົວ ແລະປະຊາຊົນກຳລັງເຕັ້ນລຳ. ລາວກໍໃຈຮ້າຍສຸດໆ. ລາວໄດ້ຖືກແຜ່ນຫີນຈາກມືຂອງລາວ ແລະເຮັດໃຫ້ມັນແຕກເສຍທີ່ຕີນພູ.²⁰ລາວໄດ້ເອົາລູກງົວທີ່ປະຊາຊົນເຮັດໄວ້, ເຜົາເສຍ, ບົດເປັນຜົງ, ແລະໂຮຍລົງໃນນ້ຳ.

ແລ້ວລາວໄດ້ໃຫ້ປະຊາຊົນອິສະຣາເອນດື່ມ.

²¹ແລ້ວໂມເຊກ່າວກັບອາໂຣນວ່າ, "ປະຊາຊົນນີ້ເຮັດຫຍັງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ເຈົ້າຈຶ່ງນຳບາບໃຫຍ່ນີ້ມາສູ່ພວກເຂົາ?"²²ອາໂຣນຕອບວ່າ,

"ຢ່າໃຫ້ຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງທ່ານເຜົາໄຫມ້ຂຶ້ນເລີຍ, ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ. ທ່ານກໍຮູ້ວ່າປະຊາຊົນພວກນີ້, ພວກເຂົາຮູ້ວິທີທີ່ຈະເຮັດຊົວ.

²³ພວກເຂົາໄດ້ມາບອກຂ້ານ້ອຍວ່າ, 'ຂໍສ້າງພະໃຫ້ເຮົາຊຶ່ງຈະນຳຫນ້າເຮົາ. ດ້ວຍວ່າໂມເຊ, ຄົນນີ້ທີ່ໄດ້ນຳເຮົາອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບນັ້ນ, ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນກັບລາວແລ້ວ.'²⁴ດັ່ງນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຕອບພວກເຂົາວ່າ, 'ໃຜມີຄຳ, ໃຫ້ປັດອອກມາ.' ພວກເຂົາກໍມອບຄຳໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ ແລະຂ້ານ້ອຍກໍໄດ້ໂຍນລົງໄປໃນໄຟ ແລະຜົນກໍຄືລູກງົວນີ້."

²⁵ໂມເຊເຫັນປະຊາຊົນບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້ (ເພາະອາໂຣນໄດ້ປ່ອຍພວກເຂົາທັງຫລາຍຈົນບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້, ເປັນເຫດໃຫ້ພວກເຂົາຖືກພວກສັດຕູຂອງພວກເຂົາເຢາະເຢີຍ).²⁶ແລ້ວໂມເຊຍື່ນຢູ່ທີ່ປະຕູຄ້າຍ ແລະເວົ້າວ່າ, "ຜູ້ໃດເປັນຝ່າຍພຣະຢາເວ, ຈຶ່ງມາຫາເຮົາເຖິດ." ຄົນເລວີທັງຫມົດກໍໄດ້ມາຫາລາວຜ່ອມກັນ.²⁷ໂມເຊຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, "ພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຂອງອິສະຣາເອນ, ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ: 'ແຕ່ລະຄົນ ຈຶ່ງຖືດາບແນບກາຍ ແລະໄປມາຕາມປະຕູຄ້າຍບ່ອນຫນຶ່ງ ໄປອີກບ່ອນຫນຶ່ງຮອບຄ້າຍ, ແລະຂ້າທຸກຄົນແມ້ເປັນພີ່ນ້ອງ, ມິດສະຫາຍ, ແລະເພື່ອນບ້ານຂອງເຂົາເອງກໍຕາມ.'"

²⁸ຄົນເລວີກໍເຮັດຕາມທີ່ໂມເຊໄດ້ສັ່ງ. ໃນມື້ນັ້ນປະຊາຊົນປະມານສາມພັນຄົນໄດ້ຕາຍລົງ.²⁹ໂມເຊໄດ້ກ່າວກັບຄົນເລວີ, "ໃນມື້ນີ້ທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງສະຖາປະນາຕົນເອງຮັບໃຊ້ພຣະຢາເວ, ແຕ່ລະຄົນຈຶ່ງສູ້ຮົບກັບລູກຊາຍ ແລະອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນ, ເພື່ອວ່າພຣະຢາເວຈະໄດ້ອວຍພອນທ່ານທັງຫລາຍມື້ນີ້."

³⁰ມື້ຕໍ່ມາໂມເຊກ່າວແກ່ປະຊາຊົນວ່າ, "ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ເຮັດບາບທີ່ຫຍຸ້ງໃຫຍ່. ປັດນີ້ເຮົາຈະຂຶ້ນໄປຫາພຣະຢາເວ.

ບາງທີ່ເຮົາຈະສາມາດຂໍໃຫ້ບາບຂອງພວກເຮົາ."³¹ໂມເຊຈຶ່ງກັບໄປຫາພຣະຢາເວ ແລະກ່າວວ່າ, "ໂອ ປະຊາຊົນເຫລົ່ານີ້ໄດ້ເຮັດບາບໃຫຍ່ຫລວງ ແລະພວກເຂົາສ້າງຮູບເຄົາຮົບຄຳສຳລັບຕົນເອງ."³²ແຕ່ປັດນີ້, ຂໍພຣະອົງໂພດຍົກໂທດບາບຂອງພວກເຂົາດ້ວຍ; ແຕ່ຖ້າພຣະອົງບໍ່ເຮັດດັ່ງນັ້ນ, ໂຜດລົບຊື່ຂອງຂ້ານ້ອຍເສຍຈາກປຶ້ມທຶພຣະອົງໄດ້ຈົດໄວ້ນັ້ນ."

³³ພຣະຢາເວກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, "ຜູ້ໃດໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ເຮົາ, ເຮົາກໍຈະລົບຊື່ຜູ້ນັ້ນຈາກທະບຽນຂອງເຮົາ."³⁴ປັດນີ້ຈຶ່ງໄປ, ນຳປະຊາຊົນໄປຍັງທີ່ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ບອກແກ່ເຈົ້າແລ້ວ. ເບິ່ງແມ່, ເຫວະດາຂອງເຮົາຈະນຳຫນ້າພວກເຮົາໄປ. ແຕ່ວ່າມື້ທີ່ເຮົາຈະລົງໂທດນັ້ນ, ເຮົາຈະລົງໂທດພວກເຂົາ ເພາະບາບຂອງພວກເຂົາ."³⁵ແລ້ວພຣະຢາເວບັນດານໃຫ້ເກີດຜ້ຍພິບັດກັບປະຊາຊົນ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ເຮັດລູກງົວ, ຊຶ່ງອາໂຣນໄດ້ເຮັດນັ້ນ.

33 ¹ພຣະຢາເວກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, "ຈຶ່ງໄປຈາກທີ່ນີ້, ເຈົ້າ ແລະປະຊາຊົນຜູ້ຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ນຳອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ.

ໄປຍັງແຜ່ນດິນຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສັນຍາກັບອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ, ແລະຢາໂຄບ, ເມື່ອເຮົາໄດ້ເວົ້າວ່າ,

'ເຮົາຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນນັ້ນແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຮົາ.'²ເຮົາຈະໃຊ້ເຫວະດາອົງຫນຶ່ງນຳຫນ້າພວກເຮົາໄປ, ແລະເຮົາຈະຂັບໄລ່ຊາວກາງານອານ, ຊາວເອເຣດ, ຊາວອິດຕີ, ຊາວເປຣິຊີ, ຊາວຮີວີ, ແລະຊາວເຢບຸດ ອອກໄປເສຍ.³ຈຶ່ງຂຶ້ນໄປຍັງແຜ່ນດິນ, ຊຶ່ງມີນ້ຳມື ແລະນ້ຳເຜິ້ງໄຫລ, ແຕ່ເຮົາຈະບໍ່ໄປກັບເຈົ້າ, ເພາະວ່າພວກເຮົາເປັນປະຊາຊົນທີ່ຫົວແຂງ, ຢ້ານວ່າເຮົາຈະທຳລາຍພວກເຮົາເສຍກາງທາງ."

⁴ເມື່ອປະຊາຊົນໄດ້ຍິນຂ່າວຮ້າຍນີ້, ພວກເຂົາກໍເປັນທຸກຫລາຍ, ແລະບໍ່ມີໃຜສວມໃສ່ເຄື່ອງປະດັບເລີຍ.⁵ພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, "ຈົ່ງກ່າວແກ່ປະຊາຊົນວ່າ, 'ເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນຊົນຊາດທີ່ຫົວແຂງ. ຖ້າເຮົາໄປກັບພວກເຈົ້າບິດຫນຶ່ງ, ເຮົາກໍຈະທຳລາຍລ້າງພວກເຈົ້າເສຍ. ບັດນີ້, ຈົ່ງຖອດເຄື່ອງປະດັບອອກເສຍ ເພື່ອເຮົາຈະຕັດສິນໃຈວ່າຈະເຮັດຢ່າງໃດກັບພວກເຈົ້າ.'"⁶ດັ່ງນັ້ນຊາວອິສະຣາເອນ ຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ສວມໃສ່ເຄື່ອງປະດັບ ຕັ້ງແຕ່ຕອນທີ່ຢູ່ເຂດຜູ້ໂຮເຮັບເປັນຕົ້ນມາ.

ໂມເຊຕັ້ງເຕັ້ນຫລັງຫນຶ່ງໄວ້ ແລະ ວາງໄວ້ນອກຈາກຄ້າຍໄກພໍສົມຄວນຈາກຄ້າຍ. ລາວເອີ້ນວ່າຕັ້ນແຫ່ງການຊຸມນຸມ. ທຸກໆຄົນທີ່ໄດ້ຖາມພຣະຢາເວເລື່ອງໃດໆ ກໍຈະອອກໄປຍັງຕັ້ນແຫ່ງການຊຸມນຸມ ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ນອກຄ້າຍ.⁸ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ໂມເຊອອກໄປຍັງຕັ້ນແຫ່ງການຊຸມນຸມ, ປະຊາຊົນທັງຫມົດກໍລຸກຂຶ້ນຍິນຢູ່ ທີ່ທາງເຂົ້າຕັ້ນຂອງຕົນ ແລະເບິ່ງໂມເຊຈົນກວ່າລາວເຂົ້າໄປຂ້າງໃນ.⁹ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ໂມເຊເຂົ້າໄປໃນຕັ້ນແຫ່ງການຊຸມນຸມ, ເສົາເມກຈະໄດ້ລອຍລົງມາຕັ້ງຢູ່ທີ່ປະຕູທາງເຂົ້າຕັ້ນ, ແລະພຣະຢາເວກໍກ່າວກັບໂມເຊ.

¹⁰ເມື່ອໃດກໍຕາມ ທີ່ປະຊາຊົນທັງຫມົດໄດ້ເຫັນເສົາເມກຕັ້ງຢູ່ທີ່ທາງເຂົ້າຕັ້ນ, ພວກເຂົາທຸກຄົນກໍຈະໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະທຸກຄົນນະມັດສະການຢູ່ທາງເຂົ້າຕັ້ນຂອງຕົນ.¹¹ພຣະຢາເວຈະໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊຫນ້າຕໍ່ຫນ້າ, ເຫມືອນຄົນໆຫນຶ່ງລົມກັບເພື່ອນຂອງລາວ. ແລ້ວໂມເຊກໍໄດ້ກັບໄປຍັງຄ້າຍ, ແຕ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວຄື ໂຢຊວຍລຸກຊາຍຂອງນູນ, ຊຶ່ງເປັນຊາຍຫນຸ່ມ, ຍັງຄົງຢູ່ໃນຕັ້ນ.

¹²ໂມເຊກ່າວກັບພຣະຢາເວວ່າ, "ເບິ່ງແມ, ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງຂ້ານ້ອຍວ່າ, 'ຈົ່ງນຳປະຊາຊົນນີ້ຂຶ້ນໄປ,' ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າ ຈະໃຊ້ໃຜຂຶ້ນໄປກັບຂ້ານ້ອຍ. ພຣະອົງຍັງໄດ້ກ່າວວ່າ, 'ເຮົາຮູ້ຈັກຊື່ຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຍັງເປັນທີ່ພໍໃຈໃນສາຍຕາຂອງເຮົາດ້ວຍ.'¹³ບັດນີ້ ຖ້າຂ້ານ້ອຍໄດ້ເປັນທີ່ພໍໃຈໃນພຣະເນດຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ຂໍໃຜດສຳແດງທາງຂອງພຣະອົງແກ່ຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອວ່າຂ້ານ້ອຍຈະຮູ້ຈັກພຣະອົງ ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຍັງເປັນທີ່ພໍໃຈໃນພຣະເນດຂອງພຣະອົງ. ໂຜດຈື່ຈຳວ່າຊົນຊາດນີ້ເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ."

¹⁴ພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວວ່າ, "ເຮົາເອງຈະໄປກັບເຈົ້າ, ແລະເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ເບົາໃຈ."¹⁵ແລ້ວໂມເຊຈຶ່ງກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ, "ຖ້າພຣະອົງເອງບໍ່ສະເດັດໄປກັບພວກຂ້ານ້ອຍ, ກໍຢາກພວກຂ້ານ້ອຍຂຶ້ນໄປຈາກທີ່ນີ້ເລີຍ."¹⁶ຖ້າບໍ່ເປັນດັ່ງນັ້ນແລ້ວ, ຈະຮູ້ໄດ້ຢ່າງໃດວ່າ ຂ້ານ້ອຍ ແລະປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໄດ້ເປັນທີ່ພໍໃຈໃນພຣະເນດຂອງພຣະອົງແລ້ວ? ນອກຈາກພຣະອົງຈະສະເດັດໄປກັບພວກຂ້ານ້ອຍດ້ວຍບໍ່ແມ່ນບໍ່? ເພື່ອວ່າຂ້ານ້ອຍ ແລະປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ຈຶ່ງແຕກຕ່າງຈາກຊົນຊາດອື່ນທີ່ແທ້ແທ້ນັ້ນ?"

¹⁷ພຣະຢາເວກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, "ສິ່ງທີ່ເຈົ້າຂໍນັ້ນ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້, ເພາະເຈົ້າເປັນທີ່ພໍໃຈໃນສາຍຕາຂອງເຮົາແລ້ວ, ແລະເຮົາຮູ້ຈັກຊື່ຂອງເຈົ້າ."¹⁸ໂມເຊກ່າວວ່າ, "ຂໍໃຜດສະແດງພຣະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງແກ່ຂ້ານ້ອຍເຖິດ."

¹⁹ພຣະຢາເວຈຶ່ງກ່າວວ່າ, "ເຮົາຈະໃຫ້ຄວາມດີທັງຫມົດຂອງເຮົາປາກົດແຈ້ງຕໍ່ຫນ້າເຈົ້າ, ແລະເຮົາຈະປະກາດນາມຂອງ 'ພຣະຢາເວ' ຕໍ່ຫນ້າເຈົ້າ. ເຮົາຈະພໍໃຈຜູ້ໃດ ກໍຈະພໍໃຈຜູ້ນັ້ນ, ແລະເຮົາຈະເມດຕາຜູ້ໃດ ເຮົາກໍຈະເມດຕາຜູ້ນັ້ນ."²⁰ແຕ່ພຣະຢາເວກ່າວວ່າ, "ເຈົ້າຈະເຫັນຫນ້າເຮົາບໍ່ໄດ້, ເພາະບໍ່ມີຜູ້ໃດເຫັນຫນ້າເຮົາ ແລະຍັງມີຊີວິດຢູ່ໄດ້."

²¹ພຣະຢາເວກ່າວວ່າ, "ເບິ່ງແມ, ມີຫຍັງຫນຶ່ງຢູ່ໃກ້ເຮົາ; ເຈົ້າຈະໄປຍິນຢູ່ເທິງຫີນ."²²ຂະນະເມື່ອພຣະສະຫງ່າລາສີຂອງເຮົາໄດ້ຜ່ານໄປ, ເຮົາຈະເຊື່ອງເຈົ້າໄວ້ໃນຊອກຫີນ ແລະ ຈະບັງເຈົ້າໄວ້ດ້ວຍມືເຮົາຈົນກວ່າເຮົາໄດ້ຜ່ານໄປ.²³ແລ້ວເຮົາຈະເອົາມືຂອງເຮົາອອກໄປ, ແລະເຈົ້າຈະເຫັນຫລັງຂອງເຮົາ, ແຕ່ຫນ້າຂອງເຮົາເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເຫັນ."

34 ¹ພຣະຢາເວກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, "ຈົ່ງຕັດຫີນສອງແຜ່ນໃຫ້ເຫມືອນດັ່ງຄັງທຳອິດນັ້ນ. ເຮົາຈະຈາກຮີກເທິງແຜ່ນຫີນເຫລົ່ານັ້ນ ດ້ວຍຖ້ອຍຄຳທີ່ໄດ້ຢູ່ໃນຫີນຊຸດທຳອິດ, ຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ເຮັດແຕກນັ້ນ."ຈົ່ງຕຽມໃຫ້ພ້ອມໃນຕອນເຊົ້າ ແລະ ຂຶ້ນມາຍັງພູຊີນາຍ, ແລະເຈົ້າເອງຈຶ່ງມາພົບເຮົາທີ່ນັ້ນເທິງຍອດພູ.

³ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດໄດ້ມາປາກົດຕົວທີ່ໃດເທິງພູກັບເຈົ້າ. ຢ່າໃຫ້ຝູງສັດ ຫລືເຫລົ່າສັດ ແມ້ແຕ່ມາກິນຫຍັງຢູ່ຫນ້າພູນີ້ກໍບໍ່ໄດ້."⁴ດັ່ງນັ້ນໂມເຊຈຶ່ງຕັດຫີນສອງແຜ່ນເຫມືອນຊຸດທຳອິດ, ແລະລາວກໍໄດ້ຕຶນແຕ່ເຊົ້າ ແລະໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູຊີນາຍ, ຕາມພຣະຄຳສັ່ງຂອງພຣະຢາເວທີ່ໄດ້ຊົງສັ່ງລາວ. ໂມເຊໄດ້ຖືຫີນສອງແຜ່ນໄວ້ໃນມືຂອງລາວ.

⁵ພຣະຢາເວລົງມາໃນເມກ ແລະຍືນຢູ່ກັບໂມເຊທີ່ນັ້ນ, ລາວໄດ້ເບິ່ງສ່ຽງອອກພຣະນາມ "ພຣະຢາເວ."⁶ພຣະຢາເວໄດ້ຜ່ານລາວໄປກ່ອນ ແລະກ່າວວ່າ, "ເຮົາຄືພຣະຢາເວ, ພຣະຢາເວ, ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເມດຕາ, ໂກດຮ້າຍຊ້າ, ແລະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ ຕໍ່ຄຳຫມັ້ນສັນຍາ ແລະໄວ້ວາງໃຈໄດ້, ຜູ້ຮັກສາຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ຄຳຫມັ້ນສັນຍາໄວ້ໃຫ້ກັບຄົນເປັນພັນໆຊົດອາຍຸຄົນ, ໃຫ້ອະພິຍານລ່ວງລະເມີດ, ການທໍລະຍົດ, ແລະບາບທັງຫລາຍ. ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ລະເວັ້ນການລົງໂທດຢ່າງແນ່ນອນ. ພຣະອົງໃຫ້ໂທດຄວາມບາບຂອງພັນຖືກທອດໄປເຖິງລູກ ແລະຫລານ, ເຖິງສາມແລະສີ່ຊົດອາຍຸຄົນ."

⁷ໂມເຊຈຶ່ງຮັບຫມອບລົງເຖິງດິນ ແລະໄດ້ນະມັດສະການ.⁸ແລ້ວລາວໄດ້ກາບຫູນວ່າ, "ຖ້າຂ້ານ້ອຍເປັນທີ່ພໍໃຈໃນພຣະເນດຂອງພຣະອົງ, ໂອ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ກໍຂໍພຣະອົງໂຜດໄປກັບພວກຂ້ານ້ອຍ, ເພາະປະຊາຊົນເຫລົ່ານີ້ຫົວດີ. ຂໍໃຜດພິຍານລ່ວງລະເມີດ ແລະຄວາມບາບຂອງພວກຂ້ານ້ອຍທັງຫລາຍ, ແລະຂໍຮັບພວກຂ້ານ້ອຍເປັນມໍລະດົກຂອງພຣະອົງດ້ວຍ."

¹⁰ພຣະຢາເວກ່າວວ່າ, "ເບິ່ງແມ, ເຮົາຈະເຮັດພັນທະສັນຍາ, ຕໍ່ຫນ້າປະຊາຊົນຂອງເຮົາທັງຫມົດ, ເຮົາຈະເຮັດການອັດສະຈັນ ຊຶ່ງບໍ່ມີໃຜເຄີຍເຮັດໃນຫົວແຜ່ນດິນໂລກ ຫລືໃນຊົນຊາດໃດໆທັງປວງ. ປະຊາຊົນທັງຫມົດ ຊຶ່ງເຈົ້າຢູ່ທ່າມກາງເຈົ້ານັ້ນ, ຈະໄດ້ເຫັນຣາຊະກິດຂອງເຮົາ, ເພາະເຮົາຈະເຮັດສິ່ງນີ້ ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະເປັນສິ່ງທີ່ຫນ້າຢ້ານກົວ."¹¹ຈົ່ງເຊື່ອຟັງສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ສັ່ງພວກເຈົ້າໃນມືນີ້. ເຮົາຈະຂັບໄລ່ຊາວອະໂມຣິດ, ຊາວການາອານ, ຊາວອິດຕິ, ຊາວເປຣີຊີ, ຊາວອີວີ, ແລະຊາວເຢຍຸດ ໄປໃຫ້ຜົນຫນ້າພວກເຈົ້າ.

¹²ຈົ່ງລະວັງຕົວໃຫ້ດີ ຢ່າໄດ້ໄປເຮັດຂີ້ຕົກລົງກັບ ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ ຊຶ່ງເຈົ້າກຳລັງຫມັ້ນຫນ້າໄປ, ບໍ່ສະນັ້ນພວກເຂົາຈະເປັນກັບຕົກທ່າມກາງພວກເຈົ້າ.¹³ແຕ່ເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງທຳລາຍ ບັນດາແຜ່ນບູຊາຂອງພວກເຂົາ, ຫັບບັນດາເສົາຫີນຂອງພວກເຂົາໃຫ້ມຸ້ມລະອຽດ, ແລະ ປ້າຍບັນດາເສົາຂອງອາເຊຣາຂອງພວກເຂົາເສຍ.¹⁴ພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ນະມັດສະການພະອິນ, ເພາະພຣະຢາເວ, ຜູ້ມີພຣະນາມວ່າ ຫວງແຫນ, ເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຫວງແຫນ.

¹⁵ດັ່ງນັ້ນຈົ່ງລະວັງ ຢ່າເຮັດສັນຍາກັບຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ, ເພາະເມື່ອພວກເຂົານອກໃຈພະເຫລົ່ານັ້ນຂອງພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາຖວາຍບູຊາພະເຫລົ່ານັ້ນຂອງພວກເຂົາ. ແລ້ວພວກເຂົາຈະເຊີນພວກເຈົ້າໄປຮ່ວມດ້ວຍ ແລະພວກເຈົ້າຈະກິນຂອງທີ່ພວກເຂົາຖວາຍບູຊານັ້ນ,¹⁶ແລ້ວເມື່ອພວກເຈົ້າຈະຮັບບັນດາລູກຍິງຂອງພວກເຂົາມາໃຫ້ແກ່ບັນດາລູກຊາຍຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະບັນດາລູກຍິງຂອງເຂົາຈະເຮັດໃຫ້ລູກຊາຍຂອງພວກເຈົ້ານັ້ນ ຈະນອກໃຈເຮົາຕັ້ນໄປທາງພະເຫລົ່ານັ້ນຂອງພວກເຂົາ.

¹⁷ຈົ່ງຢາກລໍບັ້ນດາຮູບພະທີ່ເຮັດຈາກໂລຫະໄວ້ສຳລັບຕົນເອງ.

¹⁸ເຈົ້າຕ້ອງຖືເຫສະການກິນເຂົ້າຈີບມີເຊືອແປ້ງ. ຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ຊົງສັ່ງເຈົ້າ, ເຈົ້າຕ້ອງກິນເຂົ້າຈີເຈັດມື້ຕາມກຳໜົດໃນເດືອນອາບິບ, ເພາະໃນເດືອນອາບິບເຈົ້າໄດ້ອອກຈາກອີຢິບ.

¹⁹ລູກກົກທັງຫມົດເປັນຂອງເຮົາ, ແມ້ແຕ່ ລູກສັດໂຕຜູ້ທຸກໂຕຂອງງົວ, ແລະຂອງແກະ.²⁰ ເຈົ້າຮ້ອງຊື່ຄົນລູກລໍ້ຫົວປີນນ້ຳດ້ວຍລູກແກະ, ແຕ່ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຢາກຊື່ຄົນ ແລ້ວເຈົ້າຈຶ່ງຫັກຄໍມັນເສຍ. ເຈົ້າຮ້ອງຊື່ຄົນລູກຊາຍກົກທັງຫມົດຂອງເຈົ້າຄືນ. ຫ້າມຜູ້ໃດມາຫາເຮົາມືເປົ່າ.

²¹ເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດວຽກຫົກມື, ແຕ່ໃນມືທີ່ເຈັດເຈົ້າຮ້ອງຢຸດພັກຜ່ອນ, ແມ້ແຕ່ໃນລະດູໂຖນາ ແລະລະດູເກັບກ່ຽວກໍຕາມ, ເຈົ້າຮ້ອງຢຸດພັກຜ່ອນ.

²²ເຈົ້າຮ້ອງສະຫລອງເທສະການປະຈຳອາທິດ ດ້ວຍພຶດຜົນທຳອິດຂອງການເກັບກ່ຽວເຂົ້າສາລີ, ແລະເຈົ້າຮ້ອງສະຫລອງເທສະການຮວບຮວມຜະລິດຜົນໃນທ້າຍປີ.

²³ປີລະສາມຄັ້ງ ຈຶ່ງໃຫ້ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຂອງເຈົ້າເຂົ້າມາເຝົ້າຕໍ່ພຣະພິກຂຸພຣະຢາເວ, ພຣະເຈົ້າຂອງອິສະຣາເອນ.

²⁴ເພາະເຮົາຈະຂັບໄລ່ຊົນຊາດທັງຫລາຍອອກໄປ ໃຫ້ຜົນຫນ້າພວກເຈົ້າ ແລະຂະຫຍາຍເຂດແດນຂອງເຈົ້າອອກໄປ. ບໍ່ມີໃຜຢາກໄດ້ແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າເລີຍ ເມື່ອເຈົ້າຈະຂຶ້ນໄປຫາພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປີລະສາມຄັ້ງນັ້ນ.

²⁵ເຈົ້າຮ້ອງບໍ່ຖວາຍເລືອດຂອງເຄື່ອງບູຊາຂອງເຮົາຜ່ອມກັບເຊື້ອແປ້ງ, ຫລືຫ້າມເຫລືອຊົນຈາກການຖວາຍບູຊາ

ໃນເທສະການປັດສະຄາໄວ້ຈົນເຖິງຕອນເຊົ້າ.²⁶ ເຈົ້າຮ້ອງນຳພຶດຜົນທຳອິດທີ່ດີທີ່ສຸດ ຈາກແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າມາຖວາຍຍັງເຮືອນຂອງເຮົາ.

ເຈົ້າຮ້ອງບໍ່ຕື່ມຊົນລູກແບບດ້ວຍນ້ຳມັນແມ່ຂອງມັນ."

²⁷ພຣະຢາເວກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, "ເຈົ້າຈຶ່ງຂຽນຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ໄວ້, ເພາະເຮົາໄດ້ສັນຍາດ້ວຍຕົວເຮົາເອງຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ທີ່ ເຮົາໄດ້ກ່າວໄວ້ ແລະໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພວກເຈົ້າ ແລະອິສະຣາເອນ."²⁸ໂມເຊຢູ່ກັບພຣະຢາເວທີ່ນັ້ນສືບສັນຍາ ແລະສືບຄືນ; ລາວບໍ່ໄດ້ກິນອາຫານ ຫລືດື່ມນ້ຳເລີຍ. ພຣະອົງໄດ້ຈາກຮຶກຖ້ອຍຄຳແຫ່ງພັນທະສັນຍາໄວ້ເທິງແຜ່ນຫີນ, ຄືພຣະບັນຍັດສືບປະການ.

²⁹ເມື່ອໂມເຊລົງມາຈາກພູຊິນາຍ ມີແຜ່ນພຣະບັນຍັດສອງແຜ່ນໃນມືຂອງລາວດ້ວຍ,

ລາວບໍ່ໄດ້ຮູ້ໃບຫນ້າຂອງລາວສອງແສງປະກາຍໃນຂະນະທີ່ລາວສືບທະນາກັບພຣະເຈົ້າ.³⁰ ເມື່ອອາໂຣນ ແລະຊາວອິສະຣາເອນເຫັນໂມເຊ,

ໃບຫນ້າຂອງລາວກໍ່ສອງແສງປະກາຍ, ແລະພວກເຂົາກໍ່ຢ້ານບໍ່ກ້າເຂົ້າມາໃກ້ລາວ.³¹ ແຕ່ໂມເຊຈຶ່ງໄດ້ເອີ້ນພວກເຂົາມາ, ແລະອາໂຣນ

ແລະຜູ້ນຳທັງຫມົດຂອງຊຸມນຸມຊົນກໍ່ກັບມາຫາລາວ, ແລ້ວໂມເຊກ່າວກັບພວກເຂົາ.

³²ຫລັງຈາກປະຊາຊົນອິສະຣາເອນທັງຫມົດໄດ້ເຂົ້າມາຫາໂມເຊ,

ແລະລາວຈຶ່ງປອກພຣະບັນຍັດທັງຫມົດແກ່ເຂົາທັງຫລາຍຕາມທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ປອກທານໃຫ້ລາວເທິງພູຊິນາຍ.³³ ເມື່ອໂມເຊເວົ້າກັບພວກເຂົາຈົບແລ້ວ, ລາວກໍ່ໃຊ້ຜ້າຄຸມຫນ້າໄວ້.

³⁴ເມື່ອໃດກໍ່ຕາມທີ່ໂມເຊ ເຂົ້າເຝົ້າພຣະພິກຂຸພຣະຢາເວເພື່ອກ່າວກັບພຣະອົງ, ລາວກໍ່ປິດຜ້າອອກ, ຈົນກວ່າລາວຈະກັບອອກມາ, ເມື່ອລາວອອກມາ, ລາວກໍ່ໄດ້ເລົ່າໃຫ້ຊາວອິສະຣາເອນເຖິງສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້ເວົ້າ.³⁵ ເມື່ອຊາວອິສະຣາເອນເຫັນໂມເຊມີແສງປະກາຍ, ລາວກໍ່ຈະໃຊ້ຜ້າຄຸມຫນ້າອີກ ຈົນກວ່າຈະໄດ້ເຂົ້າໄປທູນຕໍ່ພຣະເຢເວ.

35 ¹ໂມເຊເອີ້ນຊຸມນຸມຊາວອິສະຣາເອນທັງຫມົດມາປະຊຸມກັນ ແລະກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, "ເຫລົ່ານີ້ເປັນສິ່ງທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍເຮັດ.

²ຈຶ່ງເຮັດວຽກຫົກມືໃຫ້ສຳເລັດ, ແຕ່ສຳລັບເຈົ້າ, ມືທີ່ເຈັດຈະຮ້ອງເປັນມືບໍ່ອິສຸດ, ວັນສະບາໂຕຂອງການຢຸດພັກຜ່ອນຢ່າງຫມົດສິນ, ບໍ່ອິສຸດແຕ່ພຣະຢາເວ. ໃຜກໍ່ຕາມທີ່ເຮັດວຽກໃນມືນັ້ນ ຈະຮ້ອງຖືກລົງໂທດເຖິງຕາຍ.³ ເຈົ້າຮ້ອງບໍ່ດັ່ງໄຟໃນເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າ ໃນວັນສະບາໂຕນັ້ນ."

⁴ໂມເຊກ່າວກັບຊຸມນຸມທັງສິນຂອງອິສະຣາເອນ, ກ່າວວ່າ, "ນີ້ຄືສິ່ງທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ສັ່ງໄວ້.⁵ ຈົນກ່າເຄື່ອງບູຊາມາຖວາຍແຕ່ພຣະຢາເວ,

ທຸກຄົນໃນພວກເຈົ້າທີ່ເຕັມໃຈ. ຈົນກ່າສິ່ງຂອງມາຖວາຍແຕ່ພຣະຢາເວ—ຄຳ, ເງິນ, ຫອງແດງ,⁶ ດ້າຍຂົນແກະສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ແລະສີແດງເຂັ້ມ,

ຜ້າປ່ານຢາງດີ; ຂົນແບ້; ບັນດາຫນັງແກະໂຕຜູ້ຍ່ອມສີແດງ; ແລະບັນດາຫນັງງົວທະເລ; ໄມ້ກະຖິນເທດ;

⁸ນ້ຳມັນຄັນຕະກຽງສຳລັບສະຖານນະມັດສະການ, ເຄື່ອງເທດສຳລັບປຸງນ້ຳມັນໄວ້ເຈີມ ແລະສຳລັບປຸງເຄື່ອງຫອມ,⁹ ພອຍສີນ້ຳເຂົ້າ

ແລະພອຍຕ່າງໆສຳລັບຕິດໃນເອໂຟດ ແລະ ເສື້ອຮັດເອີກ.

¹⁰ພວກເຈົ້າທຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຊຳນານຈົນກ່າວຊ່ວຍກັນ ແລະເຮັດຕາມທີ່ພຣະຢາເວຊົງສັ່ງເຖິນ—¹¹ຫໍເຕັ້ນພ້ອມກັບເຕັ້ນ, ຜ້າຄຸມເຕັ້ນ, ບັນດາຂໍກ່ຽວ, ບັນດາໂຄງໄມ້, ບັນດາກອນ, ບັນດາເສົາ, ແລະບັນດາຖານຮອງຮັບເສົາ;¹² ລວມເຖິງຫີບພ້ອມກັບຄານສຳລັບຫາມ, ຝາຫີບແຫ່ງການໄຖ່ບາບ, ແລະຜ້າກັງບັງຕາດ້ວຍ.

¹³ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ນຳໂຕະພ້ອມກັບໄມ້ຄານສຳລັບຫາມ, ເຄື່ອງໃຊ້ທຸກຢ່າງສຳລັບໂຕະ, ແລະເຂົ້າຈົວງຕໍ່ຫນ້າ;¹⁴ ຄັນຕະກຽງທີ່ໃຫ້ແສງສະຫວ່າງ, ພ້ອມກັບອຸປະກອນຕ່າງໆສຳລັບຄັນຕະກຽງ, ບັນດາຕະກຽງ, ແລະນ້ຳມັນຈຸດບັນດາຕະກຽງ;¹⁵ ແຜ່ນເຜົາເຄື່ອງຫອມພ້ອມກັບບັນດາໄມ້ຄານ, ນ້ຳມັນເຈີມ ແລະເຄື່ອງຫອມ; ຜ້າກັງບັງຕາສຳລັບທາງເຂົ້າຫໍເຕັ້ນ;¹⁶ ແຜ່ນສຳລັບເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ພ້ອມດ້ວຍຕາຫນ່າງທອງແດງ ແລະບັນດາໄມ້ຄານຫາມ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ຕ່າງໆຂອງແຜ່ນ; ແລະອ່າງຂະຫນາດໃຫຍ່ກັບຖານຮອງ.

¹⁷ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ນຳຜ້າກັງສຳລັບກັນລານຫໍເຕັ້ນ ພ້ອມທັງເສົາ ແລະຖານຮອງຮັບເສົາ, ແລະຜ້າກັງບັງຕາສຳລັບທາງເຂົ້າລານ;

¹⁸ແລະບັນດາຫລັກຫມູດສຳລັບຫໍເຕັ້ນ ແລະບັນດາຫລັກຫມູດສຳລັບລານຫໍເຕັ້ນ, ພ້ອມກັບບັນດາເຊືອກ.¹⁹ ພວກເຂົາຈຶ່ງນຳເຄື່ອງແຕ່ງກາຍຕ່າງໆ ທີ່ຫຍິບດ້ວຍມືຢ່າງວິຈິດບັນຈົງສຳລັບການຮັບໃຊ້ໃນສະຖານບໍ່ອິສຸດ, ເຄື່ອງແຕ່ງກາຍບໍ່ອິສຸດຕ່າງໆສຳລັບອາໂຣນປະໂຮຫິດ ແລະບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວ, ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາໃຊ້ປະຕິບັດງານຂອງປະໂຮຫິດ."

²⁰ແລ້ວທຸກເຜົາຂອງອິສະຣາເອນແຍກຍ້າຍ ແລະຈາກກັນໄປຈາກໂມເຊ.²¹ ທຸກຄົນທີ່ເຕັມໃຈ ແລະປາຖະຫນາທີ່ຈະຖວາຍ

ຕ່າງກໍ່ໄດ້ນຳສິ່ງຂອງມາຖວາຍແຕ່ພຣະຢາເວ ສຳລັບການສ້າງຫໍເຕັ້ນ, ອຸປະກອນທຸກຢ່າງສຳລັບວຽກຮັບໃຊ້ໃນຫໍເຕັ້ນ,

ແລະສຳລັບເຄື່ອງແຕ່ງກາຍບໍ່ອິສຸດຕ່າງໆ.²² ພວກເຂົາໄດ້ມາ, ທັງຊາຍ ແລະຍິງ, ຄືທຸກຄົນທີ່ເຕັມໃຈ. ພວກເຂົາໄດ້ນຳເຂັມຄັດ, ບັນດາຜູ້ມູງ, ບັນດາແຫວນ, ແລະບັນດາເຄື່ອງປະດັບ, ທຸກອັນລ້ວນເປັນຄຳ. ພວກເຂົາທຸກຄົນໄດ້ນຳສິ່ງຂອງຖວາຍເປັນຄຳມາ

ເປັນເຄື່ອງບູຊາໂບກຖວາຍແຕ່ພຣະຢາເວ.

²³ທຸກຄົນທີ່ມີດ້າຍຂົນແກະສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ຫລື ສີແດງເຂັ້ມ, ຜ້າປ່ານຢາງດີ, ຂົນແບ້, ບັນດາຫນັງແກະໂຕຜູ້ຍ່ອມສີແດງ, ຫລື

ບັນດາຫນັງງົວກໍ່ໄດ້ເອົາສິ່ງຂອງເຫລົ່ານັ້ນມາຖວາຍ.²⁴ ທຸກຄົນທີ່ເຮັດເຄື່ອງຖວາຍຈາກເງິນ ຫລື ຈາກທອງແດງ ກໍ່ໄດ້ນຳມາຖວາຍແຕ່ພຣະຢາເວ,

ແລະທຸກຄົນທີ່ມີໄມ້ກະຖິນເທດ ທີ່ໃຊ້ກັບວຽກໃດໄດ້ ກໍ່ນຳໄມ້ນັ້ນມາຖວາຍ.

²⁵ຜູ້ຍິງທຸກຄົນທີ່ຊຳນານໃນການປັ້ນຂົນແກະດ້ວຍມື ແລະກໍ່ໄດ້ນຳດ້າຍຂົນແກະມາປັ້ນ—ສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ຫລືສີແດງເຂັ້ມ, ຫລືຜ້າປ່ານປັ້ນຢ່າງດີມາ.

²⁶ຜູ້ຍິງທຸກຄົນທີ່ເຕັມໃຈ ແລະຊຳນານກໍ່ໄດ້ປັ້ນຂົນແບ້.

²⁷ພວກຜູ້ນຳກໍ່ນຳພອຍສີນ້ຳເຂົ້າ ແລະພອຍອື່ນໆ ສຳລັບຕິດໃນເອໂຟດ ແລະເສື້ອຮັດເອີກ;²⁸ ພວກເຂົາໄດ້ນຳພວກເຄື່ອງເທດ ນ້ຳມັນສຳລັບຕະກຽງຕ່າງໆ,

ນ້ຳມັນສຳລັບເຈີມ, ແລະເຄື່ອງເທດສຳລັບປຸງເຄື່ອງຫອມ.²⁹ ຊາວອິສະຣາເອນທີ່ເຕັມໃຈກໍ່ນຳພວກເຂົາແຕ່ພຣະຢາເວ; ສຳລັບວຽກທຸກຢ່າງ

ຊາຍແລະຍິງທຸກຄົນທີ່ເຕັມໃຈ ກໍ່ໄດ້ນຳວັດສະດຸຕ່າງໆທີ່ໃຊ້ສຳລັບວຽກ ຊຶ່ງພຣະຢາເວໄດ້ຊົງສັ່ງຜ່ານທາງໂມເຊໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດ.

³⁰ໂມເຊໄດ້ກ່າວກັບອິສະຣາເອນວ່າ, "ເບິ່ງແມ່, ພຣະຢາເວໄດ້ເອີ້ນຊື່ເບຊາເລນລູກຊາຍຂອງອູຣ, ຈາກເຜົາຢູດາ.³¹ພຣະອົງໄດ້ເຕີມໃຫ້ເບຊາເລນເຕັມປ່ຽນດ້ວຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ, ໃຫ້ລາວມີສະຕິປັນຍາ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ແລະຄວາມຮູ້ໃນງານຊ່າງທຸກຢ່າງ,

³²ເພື່ອອອກແບບຢ່າງວິຈິດບັນຈົງໃນການເຮັດເຄື່ອງຄໍາ, ເງິນ, ແລະ ທອງແດງ;³³ໃນການເຈຍລະໂນພອຍຕ່າງໆ, ແລະໃນການຕິດໃນຕົວເຮືອນໃນການແກະສະລັກໄມ້—ສໍາລັບງານອອກແບບທຸກຊະນິດ ແລະ ງານຊ່າງທຸກຢ່າງດ້ວຍ.

³⁴ພຣະອົງໄດ້ໃສ່ຫົວໃຈແຫ່ງການສອນໃຫ້ແກ່ລາວ, ລວມທັງລາວ ແລະໂອໂຮລຽບລູກຊາຍອາຣີສາມັກ, ຈາກເຜົາດານ.

³⁵ພຣະອົງໄດ້ປະທານທັກສະໃຫ້ຄົນທັງສອງນີ້ ໃນການເຮັດວຽກ, ວຽກອອກແບບ, ວຽກແກະສະລັກ, ແລະວຽກແສວດ້ວຍຂົນແກະຄີສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ແລະສີແດງເຂັ້ມ ແລະຜ້າປານຢ່າງດີ, ແລະຊ່າງຫຍິບ. ພວກເຂົາເປັນຊ່າງຝີເຮັດໄທທຸກຢ່າງ, ແລະເປັນຊ່າງອອກແບບຢ່າງວິຈິດບັນຈົງ.

36 ¹ດັ່ງນັ້ນເບຊາເລນ ແລະ ໂອໂຮລຽບ ແລະຊ່າງຝີມືທຸກຄົນ ທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ປະທານທັກສະ ແລະຄວາມສາມາດໃຫ້ຮູ້ຈັກວິທີການເຮັດວຽກທຸກຢ່າງ ໃນການສ້າງສະຖານບໍຣິສຸດ ທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດວຽກຕາມທຸກຢ່າງທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງສັ່ງໄວ້."

ໂມເຊຈຶ່ງໄດ້ເອີ້ນເບຊາເລນ ແລະໂອໂຮລຽບ ແລະຊ່າງຝີມືທຸກຄົນ ຊຶ່ງພຣະຢາເວປະທານສະຕິປັນຍາໄວ້ໃນໃຈຂອງເຂົາ, ແລະຄຶດໃນທີ່ເຕັມໃຈມາ ແລະເຮັດວຽກ.³ພວກເຂົາໄດ້ຮັບສິ່ງຂອງທຸກຢ່າງມາຈາກໂມເຊ ຄືສິ່ງຂອງທຸກຢ່າງທີ່ຊາວອິສະຣາເອນໄດ້ນໍາມາທຸກຢ່າງເພື່ອສ້າງສະຖານບໍຣິສຸດ.

ປະຊາຊົນຍັງນໍາບັນດາເຄື່ອງທຸກຢ່າງມາໃຫ້ໂມເຊດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈອີກທຸກເຊົ້າ.⁴ດັ່ງນັ້ນຊ່າງຝີມືທຸກຄົນທີ່ກໍາເຮັດວຽກເພື່ອສະຖານບໍຣິສຸດນັ້ນ ຕ່າງກໍໄດ້ປະລະຈາກວຽກຂອງຕົນທີ່ໄດ້ເຮັດຢູ່.

⁵ພວກຊ່າງຝີມືໄດ້ບອກໂມເຊວ່າ, "ປະຊາຊົນນໍາສິ່ງຂອງມາທຸກຢ່າງເກີນຄວາມຕ້ອງການ ທີ່ຈະໃຊ້ໃນວຽກຊຶ່ງພຣະຢາເວໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດນັ້ນ."⁶ດັ່ງນັ້ນໂມເຊຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ປະກາດໄປທົ່ວຄ້າຍວ່າ ບໍ່ໃຫ້ໃຜກໍ່ຕາມນໍາສິ່ງຂອງທຸກຢ່າງມາສ້າງສະຖານບໍຣິສຸດອີກແລ້ວ ແລ້ວປະຊາຊົນຈຶ່ງໄດ້ຢຸດທີ່ຈະນໍາຂອງເຫລົ່ານັ້ນມາ.

⁷ພວກຊ່າງໄດ້ມີອຸປະກອນທີ່ຫລາຍເກີນພໍແລ້ວ ສໍາລັບວຽກທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດທັງຫມົດ.

⁸ດັ່ງນັ້ນຊ່າງຝີມືທຸກຄົນໃນຫມູ່ພວກເຂົາໄດ້ສ້າງຫໍເຕັ້ນ ດ້ວຍຜ້າກັງສິບຜືນ ທີ່ເຮັດຈາກຜ້າປານເນື້ອດີ ແລະດ້ານຂົນແກະສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ສີແດງເຂັ້ມ ຊຶ່ງອອກແບບເປັນຮູບພາບເຄຣຸບຕ່າງໆ. ນີ້ເປັນວຽກຂອງເບຊາເລນ, ຊຶ່ງເປັນຊ່າງຝີມືທີ່ເກັ່ງຫລາຍ.⁹ຄວາມຍາວຂອງຜ້າກັງແຕ່ລະຜືນຄືຊາວແປດສອກ, ກວ້າງສີ່ສອກ. ຜ້າກັງທັງຫມົດມີຂະໜາດເທົ່າກັນ.¹⁰ເບຊາເລນໄດ້ເອົາຜ້າກັງທັງຫມົດແກະຕິດກັນ, ແລະອີກຜ້າຜືນນັ້ນກໍໄດ້ແກະຕິດກັນດ້ວຍ.

¹¹ລາວໄດ້ເຮັດຫູຜ້າກັງດ້ວຍດ້າຍສີຟ້າ ຕິດໄວ້ຕາມຂອບຜ້າກັງດ້ານນອກສຸດຂອງຊຸດທີ່ຫນຶ່ງ, ແລະລາວກໍໄດ້ເຮັດຢາງດຽວກັນທີ່ດ້ານນອກຂອບຜ້າກັງໃນຜ້າກັງຊຸດທີ່ສອງ.¹²ລາວໄດ້ເຮັດຫູຂອງຜ້າກັງຜືນທໍາອິດຫ້າສິບຫູ ແລະຕາມຂອບຜ້າກັງຊຸດທີ່ສອງ ຫ້າສິບຫູ. ດັ່ງນັ້ນຫູຂອງຜ້າກັງຈຶ່ງຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັນ.¹³ລາວໄດ້ເຮັດຂໍເກາະທອງຄໍາ ຫ້າສິບອັນ ແລະໃຊ້ກ່ຽວຫູຂອງແຖບຜ້າກັງເຂົ້າດ້ວຍກັນ ເພື່ອໃຫ້ຫໍເຕັ້ນເປັນຫນຶ່ງດຽວກັນ.

¹⁴ເບຊາເລນໄດ້ເຮັດຜ້າກັງຂົນແບ່ງສໍາລັບເຕັ້ນຄຸມຫໍເຕັ້ນອີກສິບເອັດຜືນ.¹⁵ຄວາມຍາວຂອງຜ້າກັງ ແຕ່ລະຜືນມີຂະໜາດສາມສິບສອກ, ແລະກວ້າງສີ່ສອກ. ທັງສິບເອັດຜືນມີຂະໜາດເທົ່າກັນ.¹⁶ລາວໄດ້ກ່ຽວຜ້າກັງເຂົ້າດ້ວຍກັນ ແລະສ່ວນອີກຫົກຜືນກໍກ່ຽວຕິດກັນແຍກໄວ້ຕ່າງຫາກ.

¹⁷ລາວໄດ້ເຮັດຫູຜ້າກັງຫ້າສິບຫູຕິດກັບຂອບຜ້າກັງຂອງຊຸດທໍາອິດ, ແລະຫູຜ້າກັງອີກຫ້າສິບຫູຕິດກັບຂອບຜ້າກັງ ເພື່ອກ່ຽວກັບຜ້າກັງຊຸດທີ່ສອງ.

¹⁸ເບຊາເລນໄດ້ເຮັດຂໍເກາະທອງແດງຫ້າສິບອັນ ກ່ຽວຫູເຕັ້ນໃຫ້ເປັນຫລັງດຽວກັນ.¹⁹ລາວໄດ້ເຮັດຜ້າຄຸມຫໍເຕັ້ນ ດ້ວຍຫນຶ່ງແກະໂຕຜູ້ ຍ້ອມສີແດງຊັນຫນຶ່ງ, ແລະຄຸມທັບດ້ວຍຫນຶ່ງຢ່າງດີອີກຊັນຫນຶ່ງ.

²⁰ເບຊາເລນໄດ້ເຮັດໂຄງໄມ້ແນວຕັ້ງສໍາລັບຄ້າຫໍເຕັ້ນຈາກໄມ້ກະຖິນເຫດ.²¹ຄວາມຍາວຂອງແຕ່ໂຄງໄມ້ເປັນສິບສອກ ແລະກວ້າງຫນຶ່ງສອກເຄິງ.

²²ໂຄງໄມ້ແຕ່ລະອັນມີຫ້ອຍໄມ້ສອງອັນ ເພື່ອໃຫ້ຍືດໂຄງໄມ້ຕິດກັນ. ລາວໄດ້ເຮັດໂຄງໄມ້ທຸກອັນຂອງຫໍເຕັ້ນຢ່າງນີ້.²³ລາວໄດ້ເຮັດໂຄງໄມ້ສໍາລັບຫໍເຕັ້ນດັ່ງນີ້: ໂຄງໄມ້ດ້ານໃຕ້ຊາວອັນ.

²⁴ເບຊາເລນໄດ້ເຮັດຖານເງິນສໍາລັບຮອງຮັບເດືອນຈໍານວນສິບສອງອັນໃຕ້ໂຄງໄມ້ຊາວອັນ. ມີຖານສອງອັນໃຕ້ຂອງໄມ້ຫນຶ່ງອັນ ເພື່ອເຊື່ອມອີກໂຄງຫນຶ່ງເຂົ້າດ້ວຍກັນ, ແລະຖານສອງອັນໃຕ້ແຕ່ລະໂຄງເພື່ອເຊື່ອມຕໍ່ແຕ່ລະໂຄງເຂົ້າດ້ວຍກັນ.²⁵ດ້ານທີ່ສອງຂອງຫໍເຕັ້ນຂ້າງທິດເຫນືອນັ້ນ, ເຂົ້າໄດ້ເຮັດໂຄງໄມ້ຊາວອັນ.²⁶ແລະຖານເງິນຮອງຮັບເດືອນສິບສອງຖານ. ມີຖານຮອງຮັບຫ້ອຍສອງອັນໃຕ້ໂຄງໄມ້ອັນທໍາອິດ, ອີກສອງອັນໃຕ້ຂອບຖັດໄປ, ແລະຕໍ່ໄປເລື້ອຍໆ.

²⁷ສ່ວນດ້ານຫລັງຂອງຫໍເຕັ້ນທາງທິດຕາເວັນຕົກ, ເບຊາເລນໄດ້ເຮັດໂຄງໄມ້ອີກອັນ.²⁸ລາວໄດ້ເຮັດໂຄງໄມ້ອີກສອງອັນ ສໍາລັບມູມຫໍເຕັ້ນດ້ານຫລັງ.

²⁹ໂຄງໄມ້ເຫລົ່ານັ້ນມູມແຍກກັນຂ້າງລຸ່ມ, ແຕ່ເຊື່ອມຕໍ່ດ້ານເທິງຕິດກັນດ້ວຍຂໍເກາະອັນຫນຶ່ງ. ລາວໄດ້ເຮັດສອງຊຸດຢ່າງນີ້ໃຫ້ເກີດມູມສອງມູມ.

³⁰ເປັນໂຄງໄມ້ແປດອັນຜ່ອມກັບຖານເງິນທັງຫມົດ. ມີຖານສອງອັນໃຕ້ຖານອັນທໍາອິດ, ອີກສອງອັນໃຕ້ຖານຖັດໄປ, ແລະຕ່າງໆໄປ.

³¹ເບຊາເລນໄດ້ເຮັດຮາວດ້ວຍໄມ້ກະຖິນເຫດ-ຫ້າອັນສໍາລັບໂຄງໄມ້ຝາຫໍເຕັ້ນດ້ານຫນຶ່ງ,³²ຮາວອີກຫ້າອັນສໍາລັບໂຄງໄມ້ຝາຫໍເຕັ້ນອີກດ້ານຫນຶ່ງ, ຮາວອີກຫ້າອັນສໍາລັບໂຄງໄມ້ຝາຫໍເຕັ້ນດ້ານຫລັງທາງທິດຕາເວັນຕົກ.³³ລາວໄດ້ເຮັດຮາວຢູ່ລະຫວ່າງກາງຂອງໂຄງໄມ້, ນັ້ນຫມາຍຄວາມວ່າ, ຕິວກາງໃຫ້ຮ້ອຍຕອນກາງຂອງໂຄງໄມ້ ສໍາລັບຝາຕັ້ງແຕ່ປາຍຫນຶ່ງໄປຈົນຮອດອີກປາຍຫນຶ່ງ.³⁴ລາວໄດ້ຫຸ້ມໂຄງໄມ້ເຫລົ່ານັ້ນດ້ວຍທອງຄໍາ, ລາວໄດ້ເຮັດຂໍເກາະທອງຄໍາສໍາລັບຮ້ອຍຮາວ, ແລະລາວຫຸ້ມຮາວນັ້ນດ້ວຍທອງຄໍາ.

³⁵ເບຊາເລນໄດ້ເຮັດຜ້າກັງຜືນຫນຶ່ງດ້ວຍດ້າຍຂົນແກະສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ແລະສີແດງເຂັ້ມ, ແລະດ້ວຍຜ້າປານເນື້ອດີ, ເປັນພາບເຄຣຸບຊຶ່ງເປັນວຽກຂອງຊ່າງຝີມື.³⁶ລາວໄດ້ເຮັດເສົາຜ້າກັງຈາກໄມ້ກະຖິນເຫດ ສີເສົາ ແລະຫຸ້ມດ້ວຍທອງຄໍາ.

ລາວໄດ້ເຮັດຂໍເກາະຕິດເສົານັ້ນດ້ວຍທອງຄໍາ, ແລະຫລໍ່ຖານເງິນສີອັນສໍາລັບຮອງຮັບເສົານັ້ນ.

³⁷ລາວໄດ້ເຮັດຜ້າກັງບັງຕາ ສໍາລັບທາງເຂົ້າຫໍເຕັ້ນ. ດ້ວຍດ້ານຂົນແກະສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ແລະສີແດງເຂັ້ມ, ໃຊ້ຜ້າປານເນື້ອດີ, ຊຶ່ງວຽກຊ່າງແສວ.

³⁸ລາວຍັງໄດ້ເຮັດເສົາຫ້າຕື້ນ ສໍາລັບຜ້າກັງຜ່ອມດ້ວຍຫູເກາະ. ລາວໄດ້ຫຸ້ມຍອດເສົາ ແລະຮາວຜ້າກັງນັ້ນດ້ວຍທອງຄໍາ.

ຖານທັງຫ້າສໍາລັບຮອງຮັບເສົານັ້ນເຮັດດ້ວຍທອງແດງ

37 ¹ເບຊາເລນໄດ້ເຮັດຫີບດ້ວຍໄມ້ກະຖິນເຫດ. ຍາວສອງສອກເຄິງ; ກວ້າງຫນຶ່ງສອກເຄິງ; ແລະ ສູງຫນຶ່ງສອກເຄິງ.²ລາວໄດ້ຫຸ້ມຫີບນັ້ນທັງດ້ານໃນ ແລະດ້ານນອກດ້ວຍທອງຄໍາບໍຣິສຸດ ແລະໄດ້ເຮັດຂອບດ້ານເທິງດ້ວຍທອງຄໍາອ້ອມຮອບຫີບນັ້ນ.³ລາວໄດ້ຫລໍ່ຂໍເກາະທອງຄໍາສີຂໍ ສໍາລັບຫີບນັ້ນຕິດໄວ້ຫຼັງຫີບ, ດ້ານຫນຶ່ງສອງຂໍແກະ ແລະອີກສອງຂໍອີກດ້ານຫນຶ່ງ.

⁴ລາວໄດ້ເຮັດຄານຫາມດ້ວຍໄມ້ກະຖິນເຫດ ແລະຫຸ້ມດ້ວຍທອງຄໍາ.⁵ລາວໄດ້ສອດຄານຫາມເຂົ້າທີ່ ຂໍເກາະຂ້າງຫີບສໍາລັບໃຊ້ຫາມຫີບນັ້ນ.

⁶ລາວໄດ້ເຮັດຝາຫີບໄຖ່ປາຍດ້ວຍທອງຄໍາບໍຣິສຸດ. ຍາວສອງສອກເຄິງ, ແລະ ກວ້າງຫນຶ່ງສອກເຄິງ.

⁷ ເບຊາເລນ ໄດ້ເຮັດເຄຣຸບຄຳສອງຮູບທີ່ຂຶ້ນຮູບດ້ວຍ ຄ່ອນຫີປາຍຝາຫີບໄຖ່ບາບ.⁸ ເຄຣຸບອົງໜຶ່ງຢູ່ຫີປາຍຝາຫີບໄຖ່ບາບດ້ານຫນຶ່ງ, ແລະອີກອົງໜຶ່ງຢູ່ອີກດ້ານຫນຶ່ງ ພວກເຂົາໄດ້ເປັນເນື້ອດຽວກັນກັບຝາຫີບໄຖ່ບາບ.⁹ ເຄຣຸບໄດ້ກາງປົກຂຶ້ນສູງ ແລະ ປົກຄຸມຝາຫີບໄຖ່ບາບ. ເຄຣຸບແຕ່ລະອົງຫັນຫນ້າເຂົ້າຫາກັນ ແລະ ເບິ່ງມາທາງກາງຝາຫີບໄຖ່ບາບ.

¹⁰ ເບຊາເລນ ໄດ້ເຮັດໂຕະຫນ່ວຍຫນຶ່ງຈາກໄມ້ກະຖິນເທດ. ຍາວສອງສອກ, ກວ້າງຫນຶ່ງສອກ, ແລະສູງຫນຶ່ງສອກເຄິ່ງ.

¹¹ ລາວໄດ້ຫຸ້ມໂຕະນັ້ນດ້ວຍທອງຄຳບໍ່ຮິສຸດ ແລະເຮັດຂອບດ້ານເທິງດ້ວຍທອງຄຳອ້ອມຮອບໂຕະນັ້ນດ້ວຍ.¹² ລາວໄດ້ໂຄງອ້ອມຮອບໂຕະກວ້າງຫນຶ່ງຝາມີ, ອ້ອມຮອບໂຄງນັ້ນດ້ວຍຄຳ.¹³ ລາວໄດ້ເຮັດຫຸ້ຂໍ້ເກາະທອງຄຳສີຂໍ້, ຕິດໄວ້ທີ່ສີມູມ, ບ່ອນຂາໂຕະທັງສີ.

¹⁴ ຂໍ້ເກາະນັ້ນຕິດກັບໂຄງສຳລັບສອດຄານຫາມ, ສຳລັບຫາມໂຕະ.¹⁵ ລາວໄດ້ເຮັດຄານຫາມດ້ວຍໄມ້ກະຖິນເທດ ແລະຫຸ້ມດ້ວຍທອງຄຳ, ສຳລັບຫາມໂຕະ.

¹⁶ ລາວໄດ້ເຮັດເຄື່ອງໃຊ້ທີ່ຢູ່ໂຕະນັ້ນ—ຈານທັງຫລາຍ, ບ່ວງທັງຫລາຍ, ອ່າງທັງຫລາຍ, ແລະໂຖທີ່ໃຊ້ຖອກເຄື່ອງດື່ມບູຊາ. ລາວໄດ້ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ດ້ວຍທອງຄຳບໍ່ຮິສຸດ.

¹⁷ ລາວໄດ້ເຮັດຄັນຕະກຽງດ້ວຍທອງຄຳບໍ່ຮິສຸດໂດຍໃຊ້ຄ່ອນທີ່ຂຶ້ນຮູບ. ລາວໄດ້ເຮັດພ້ອມທັງຖານ ແລະລຳຕົວຂອງຄັນຕະກຽງ. ຈອກທັງຫລາຍ, ຮອງຕະກຽງ, ຖານໃບ, ແລະດອກຂອງມັນກໍ່ເຮັດເປັນເນື້ອດຽວກັບຄັນຕະກຽງ.¹⁸ ມີກົງຫົກກົງຂະຫຍາຍອອກຈາກຄັນຕະກຽງຂ້າງຂອງມັນ—ຂ້າງລະສາມກົງຂະຫຍາຍອອກຈາກຄັນ, ແລະອີກສາມກົງຂະຫຍາຍອອກອີກຂ້າງຫນຶ່ງ.¹⁹ ກົງທຳອິດຈະຕ້ອງມີສາມຈອກ ຄ້າຍຄືດອກໄມ້ຫມາກບົກ, ມີຖານໃບ, ແລະດອກ, ແລະອີກກົງຫນຶ່ງມີສາມດອກເຮັດຄ້າຍຄືດອກໄມ້ຫມາກບົກ, ມີຖານໃບ ແລະດອກ. ຈະຕ້ອງເຫມືອນກັນທັງຫົກກົງທີ່ຍື່ນອອກມາຈາກຄັນຕະກຽງ.

²⁰ ເທິງຄັນຕະກຽງ, ຢູ່ທາງກາງ, ຈະຕ້ອງມີຈອກສີຫນ່ວຍທີ່ເຮັດເປັນເຫມືອນຮູບດອກໄມ້ຫມາກບົກ, ຮອງດ້ວຍຖານໃບ ແລະດອກທັງຫລາຍ.

²¹ ໃຫ້ເຮັດຖານໃບຫນຶ່ງອັນຮອງຮັບກົງຂະຫນານຄູ່ທຳອິດ—ໃຫ້ເຮັດຂຶ້ນເປັນເນື້ອດຽວກັນ, ແລະອີກຖານໃບຫນຶ່ງຮອງຮັບກົງຂະຫນານຄູ່ທີສອງ—ໃຫ້ເຮັດເປັນເນື້ອດຽວກັນ. ໃນເຊັ່ນດຽວກັນອີກດອກຫນຶ່ງຮອງຮັບກົງຂະຫນານຄູ່ທີສາມ, ໃຫ້ເຮັດເປັນເນື້ອດຽວກັນ, ຈະຕ້ອງເຫມືອນກັນສຳລັບທັງຫົກກົງທີ່ຍື່ນອອກມາຈາກຄັນຕະກຽງ.²² ຖານໃບ ແລະກົງເປັນເນື້ອດຽວກັບຄັນຕະກຽງທັງຫມົດ, ຕີຂຶ້ນຮູບເປັນເນື້ອດຽວກັນດ້ວຍທອງຄຳບໍ່ຮິສຸດ.

²³ ເບຊາເລນໄດ້ເຮັດຄັນຕະກຽງ ແລະຕະກຽງເຈັດອັນ, ມີດຕິດໃສ່ຕະກຽງ ແລະຖາດຮອງເຮັດດ້ວຍທອງຄຳບໍ່ຮິສຸດ.²⁴ ລາວໄດ້ເຮັດຄັນຕະກຽງ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທຸກຢ່າງສຳລັບ ຄັນຕະກຽງນັ້ນດ້ວຍທອງຄຳບໍ່ຮິສຸດຫນັກຫນຶ່ງຕະລິ້ນ.

²⁵ ເບຊາເລນໄດ້ສ້າງແຫ່ນບູຊາສຳລັບເຜົາເຄື່ອງຫອມ. ລາວໄດ້ເຮັດແຫ່ນດ້ວຍໄມ້ກະຖິນເທດ. ຄວາມຍາວຫນຶ່ງສອກ, ແລະກວ້າງຫນຶ່ງສອກ, ເປັນຮູບສີຫລ່ຽມຈັດຕຸລັດ ແລະສູງສອງສອກ. ຍອດທີມູມແຫ່ນນັ້ນກໍ່ເປັນເນື້ອກັບແຫ່ນ.²⁶ ລາວໄດ້ຫຸ້ມແຫ່ນເຄື່ອງຫອມນັ້ນດ້ວຍທອງຄຳບໍ່ຮິສຸດ—ທັງດ້ານເທິງ, ທັງດ້ານເທິງ, ແລະດ້ານຂ້າງທຸກດ້ານ, ແລະຍອດຂອງແຫ່ນ. ລາວຍັງໄດ້ເຮັດຂອບດ້ວຍທອງຄຳອ້ອມຮອບແຫ່ນນັ້ນ.

²⁷ ລາວໄດ້ເຮັດຂໍ້ເກາະທອງຄຳສອງຂໍ້ຕິດໄວ້ໃຫ້ຂອບດ້ານລະຂໍ້ກົງກັນຂວ້າມກັນ. ຂໍ້ເກາະນັ້ນເປັນທີ່ສຳລັບລັບສອດໄມ້ຄານຫາມແຫ່ນບູຊາ.

²⁸ ລາວໄດ້ເຮັດໄມ້ຄານຫາມນັ້ນດ້ວຍໄມ້ກະຖິນເທດ, ແລະລາວໄດ້ຫຸ້ມດ້ວຍທອງຄຳ.²⁹ ລາວໄດ້ປຸງນ້ຳຫອມເຈີມອັນບໍ່ຮິສຸດ ແລະປຸງເຄື່ອງຫອມບໍ່ຮິສຸດ, ຕາມສິລະປະຂອງຊ່າງປຸງ.

38 ¹ ເບຊາເລນໄດ້ເຮັດແຫ່ນເຄື່ອງເຜົາບູຊາດ້ວຍໄມ້ກະຖິນເທດ. ຍາວຫ້າສອກ ແລະກວ້າງຫ້າສອກ—ຮູບສີຫລ່ຽມຈັດຕຸລັດ—ແລະສູງສາມສອກ. ລາວໄດ້ຂະຫຍາຍທັງສີມູມເທິງແຫ່ນ ນັ້ນຮູບເຫມືອນເຂົາງົວ. ເຂົາງົວນັ້ນເປັນເນື້ອດຽວກັບແຫ່ນ, ລາວໄດ້ຫຸ້ມແຫ່ນດ້ວຍທອງແດງ.

³ ລາວໄດ້ເຮັດເຄື່ອງໃຊ້ທຸກຢ່າງສຳລັບແຫ່ນນັ້ນ—ຫມໍ້ສຳລັບໃສ່ຂີ້ເຖົາ, ຊວ້ານ, ອ່າງ, ສ້ອມແກະຊິນ, ແລະຖາດຮອງໄຟຕ່າງໆ. ລາວໄດ້ເຮັດເຄື່ອງໃຊ້ທຸກອັນ ສຳລັບແຫ່ນນັ້ນດ້ວຍທອງແດງ.

⁴ ລາວໄດ້ເຮັດຕະແກງສຳລັບແຫ່ນ, ໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ຂອບໃນຮອບແຫ່ນບູຊາດ້ວຍທອງແດງ, ແລະໃຫ້ຍື່ນລົງມາຈົນເຖິງປະມານເຄິ່ງແຫ່ນ.

⁵ ລາວໄດ້ຫຫລໍ່ຂໍ້ເກາະສີຂີ້ຕິດທີມູມທັງສີຂອງຕະແກງທອງແດງສຳລັບສອດໄມ້ຄານຫາມ.

⁶ ເບຊາເລນໄດ້ເຮັດໄມ້ຄານຫາມດ້ວຍໄມ້ກະຖິນເທດ ແລະຫຸ້ມດ້ວຍທອງແດງ.⁷ ລາວໄດ້ສອດໄມ້ຄານຫາມນັ້ນໄວ້ຂໍ້ເກາະຂ້າງແຫ່ນທັງສອງດ້ານ, ສຳລັບຫາມ. ລາວໄດ້ເຮັດແຫ່ນນັ້ນດ້ວຍໄມ້ກະດານ, ໃຫ້ຂ້າງໃນເປັນຮູບ.

⁸ ເບຊາເລນໄດ້ເຮັດອ່າງຂະຫນາດໃຫຍ່ ຖານຮອງອ່າງດ້ວຍທອງແດງ. ລາວໄດ້ສ້າງກະຕ່າອອກຈາກກະຈົກແວ່ນຂອງບັນດາຜູ້ຍິງທີ່ຮັບໃຊ້ຢູ່ທີ່ທາງເຂົ້າຫໍເຕັ້ນນັດພົບ.

⁹ ລາວຍັງໄດ້ສ້າງລານຫໍເຕັ້ນ. ໂດຍດ້ານໃຕ້ຂອງລານມີຜ້າບັງລານທີ່ເຮັດດ້ວຍຜ້າປ່ານເນື້ອດີ, ຍາວຫນຶ່ງຮ້ອຍສອກ.¹⁰ ຜ້າບັງລານມີເສົາຊາວຕືນ, ຖານທອງແດງຊາວຖານ. ມີຂໍ້ເກາະຕ່າງໆຕິດເສົາ, ຮາວຍຶດເສົານັ້ນເຮັດດ້ວຍເງິນ.

¹¹ ໃນເຊັ່ນດຽວກັນທາງດ້ານເຫນືອໃຫ້ມີຜ້າບັງລານ, ຍາວຫນຶ່ງຮ້ອຍສອກ ກັບເສົາຊາວຕືນ, ຖານທອງແດງຊາວຖານ, ຂໍ້ເກາະຕ່າງໆ ຕິດເສົາ ແລະຮາວຍຶດເສົານັ້ນເຮັດດ້ວຍເງິນ. ຜ້າບັງລານດ້ານຕະເວັນຕົກຍາວຫ້າສິບສອກ, ກັບເສົາສິບຕືນ ແລະຖານຮອງສິບຖານ. ຂໍ້ເກາະ ແລະຮາວຍຶດເສົາຕ່າງໆນັ້ນເຮັດດ້ວຍເງິນ.

¹³ ລານຍັງໃຊ້ຜ້າຍາວຫ້າສິບສອກໄປທາງດ້ານຕະເວັນຕົກ.¹⁴ ຜ້າບັງລານດ້ານແຄມທາງເຂົ້າຂ້າງຫນຶ່ງຍາວສິບຫ້າສອກ. ມີເສົາສາມຕືນກັບຖານຮອງເສົາສາມຖານ.¹⁵ ອີກຂ້າງຫນຶ່ງຂອງທາງເຂົ້າຂອງລານ ມີຜ້າບັງລານຍາວສິບຫ້າສອກ, ມີເສົາສາມຕືນ ແລະຖານຮອງສາມຖານ.

¹⁶ ຜ້າບັງລານທັງຫມົດໂດຍຮອບລານນັ້ນເຮັດດ້ວຍຜ້າປ່ານເນື້ອດີ.

¹⁷ ຖານຮອງຮັບເສົານັ້ນເຮັດທອງແດງ. ສ່ວນຂໍ້ຕິດເສົາ ແລະຮາວຍຶດເສົາເຮັດດ້ວຍເງິນ, ແລະຫົວເສົານັ້ນຫຸ້ມດ້ວຍເງິນ. ເສົາທຸກຕື້ນຂອງລານມີຮາວຍຶດເສົາເຮັດດ້ວຍເງິນ.¹⁸ ຜ້າກັງທີ່ປະທູລານນັ້ນຍາວຊາວສອກ. ຜ້າກັງນັ້ນເຮັດຈາກຜ້າເລນິນເນື້ອດີ ສີຟ້າ, ສີມ່ວງ ແລະດ້າຍສີແດງເຂັ້ມ ຜ້າປ່ານເນື້ອດີດ້າຍຄູ່, ຍາວຊາວສອກ, ຄືຄວາມຍາວຊາວສອກ ແລະສູງຫ້າສອກ, ສະເຫມີກັບຜ້າບັງລານ.¹⁹ ມີຖານຮອງຮັບເສົາສີຖານເປັນທອງແດງ ແລະຂໍ້ເກາະເຮັດດ້ວຍເງິນ. ສ່ວນທີ່ຫຸ້ມຫົວເສົາກັບຮາວຍຶດເສົາເຮັດດ້ວຍເງິນ.²⁰ ຫລັກຫມູດທຸກອັນຂອງຫໍເຕັ້ນ ແລະຂອງລານຮອບຫໍເຕັ້ນນັ້ນເຮັດດ້ວຍທອງແດງ.

²¹ ຕໍ່ໄປມີຄືສິ່ງຂອງທີ່ໃຊ້ໃນຫໍເຕັ້ນ, ຄືຫໍເຕັ້ນແຫ່ງກົດເກນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, ຊຶ່ງໄດ້ບັນທຶກໄວ້ຕາມຄຳສັ່ງຂອງໂມເຊ. ເປັນວຽກຂອງຄົນເລວີໃນການຄູແລຂອງອິທາມາລູກຊາຍຂອງອາໂຣນປະໂລຫິດ.²² ເບຊາເລນລູກຊາຍຂອງອູຣີເປັນລູກຊາຍຂອງອູຣີ, ຈາກເຜົາຢູດາ, ໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ພຣະບາເວໄດ້ຊົງສັ່ງຜ່ານທາງໂມເຊ.²³ ໂອໂຮລຽບ ລູກຊາຍຂອງອາຣີສາມັກ, ຈາກເຜົາດານ, ຜູ້ຮ່ວມງານກັບເບຊາເລນເປັນຊ່າງແກະສະຫລັກ, ເປັນຊ່າງຊ້ານານວຽກ, ແລະເປັນຊ່າງແສວໂດຍໃຊ້ດ້າຍຂຶ້ນແກະສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ແລະສີແດງເຂັ້ມ, ແລະຜ້າປ່ານເນື້ອດີ.

²⁴ ທອງຄຳທັງຫມົດທີ່ໃຊ້ສຳລັບການສ້າງນີ້, ໃນວຽກທັງຫມົດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສະຖານບໍລິສຸດນັ້ນ—ທອງຄຳທີ່ມາຈາກເຄື່ອງຖວາຍບູຊາໂບກ—ນີ້ຈຳກັດຊາວເກົາຕະລັນ ແລະ 730 ເຊເຂັນ, ຕາມມາດຕາຊັງນ້ຳຫນັກເຊເຂັນຂອງສະຖານນະມັດສະການ.

²⁵ ເງິນທີ່ໄດ້ຈາກຊຸມຊົນຈາກການຖວາຍໂບກຫນັກຫນຶ່ງຮ້ອຍຕະລັນ ແລະ 1,775 ເຊເຂ, ຕາມມາດຕາຊັງນ້ຳຫນັກຂອງສະຖານນະມັດສະການ.

²⁶ ຫລືໂດຍເກັບເງິນຜູ້ຊາຍຄົນລະຫນຶ່ງເປຄາ, ນິຄີເຄິງເຊເຂ, ຊຶ່ງຕາມເຊເຂຂອງສະຖານນະມັດສະການ.

²⁷ ຈຳນວນຕົວເລກນີ້ມີຜົນຖານຈາກທຸກຄົນທີ່ໄດ້ນັບໄວ້ໃນທະບຽນສຳມະໂນຄົວ, ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ມີອາຍຸແຕ່ຊາວປີຂຶ້ນໄປ—ລວມທັງຫມົດໄດ້ 603,550 ຄົນ.

²⁸ ເງິນຫນັກຫນຶ່ງຮ້ອຍຕະລັນນັ້ນ ໃຊ້ຫລໍ່ຖານຮອງຮັບເສົາຂອງສະຖານບໍລິສຸດ ແລະຖານຂອງຜ້າກັງ; ຖານຮ້ອຍອັນ, ເງິນຫນຶ່ງຕະລັນໄດ້ຫນຶ່ງຖານ.

²⁹ ຈາກໃນສ່ວນທີ່ເຫລືອຂອງເງິນ 1,775 ເຊເຂ, ເປຊາເລນໄດ້ເຮັດຂໍ້ເກາະສຳລັບເສົາ, ຫຸ້ມຫົວເສົານັ້ນ, ແລະເຮັດຮາວຍຶດເສົາດ້ວຍ.

³⁰ ທອງແດງຈາກເຄື່ອງຖວາຍບູຊາໂບກຫນັກເຈັດສິບຕະລັນ ແລະ 2,400 ເຊເຂ.

³¹ ຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ລາວໄດ້ເຮັດຖານທາງເຂົ້າຫໍເຕັ້ນນັດພິບ, ເຮັດດ້ວຍທອງແດງ, ແລະຕະແກງທອງແດງ, ແລະເຮັດເຄື່ອງໃຊ້ທັງຫມົດຂອງແຫ່ນນັ້ນ, ເຮັດຖານສຳລັບລານ, ຖານທີ່ທາງເຂົ້າລານ, ຫລັກກຸມທຸກໂຕຂອງຫໍເຕັ້ນ, ແລະເຫລັກກຸມທຸກໂຕສຳລັບລານນັ້ນ.

39 ¹ ພວກເຂົາໄດ້ຫຍິບເຄື່ອງແຕ່ງກາຍຢ່າງວິຈິດບັນຈົງດ້ວຍດ້າຍຂົນແກະສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ແລະສີແດງເຂັ້ມ ສຳລັບນຸ່ງເວລາປະຕິບັດຫນ້າທີ່ໃນສະຖານນະມັດສະການ. ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດເຄື່ອງແຕ່ງກາຍຂອງອາໂຣນສຳລັບສວມໃນສະຖານບໍລິສຸດ, ຕາມທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງສັງໂມເຊນັ້ນ.

² ເປຊາເລນໄດ້ເຮັດເສື້ອເອໂຟດດ້ວຍທອງຄຳ, ດ້າຍຂົນແກະສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ແລະສີແດງເຂັ້ມ, ແລະຜ້າປ່ານດ້າຍຄູ່ເນື້ອດີ.

³ ພວກເຂົາຕິດຄຳແຜ່ອກເປັນແຜ່ນບາງໆ ແລະຕິດເປັນເສັ້ນໆ, ເພື່ອຫຍິບເຂົ້າກັບດ້າຍຂົນແກະສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ແລະສີແດງເຂັ້ມ, ແລະເຂົ້າກັບຜ້າປ່ານເນື້ອດີ, ເປັນວຽກຂອງຊ່າງຝີຜູ້ຊຳນານງານ.

⁴ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດແຖບຕິດໄວ້ບ່າຂອງເສື້ອເອໂຟດ, ໃຫ້ຕິດກັບມູມດ້ານເທິງສອງມູມ. ⁵ ສາຍຮັດແອວກໍແສ່ວຢ່າງວິຈິດບັນຈົງເຫມືອນເສື້ອເອໂຟດ; ແສ່ວເຂົ້າກັນເປັນເນື້ອດຽວກັນກັບເສື້ອເອໂຟດ, ຊຶ່ງເຮັດດ້ວຍຜ້າປ່ານດ້າຍຄູ່ເນື້ອດີ ທີ່ແສ່ວດ້ວຍຄຳ, ດ້າຍສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ແລະສີແດງເຂັ້ມ, ຕາມທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງສັງໂມເຊ.

⁶ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາຫີນອ່ອນຕັດໄວ້, ໃນຕົວເຮືອນທອງຄຳ ຊຶ່ງແກະສະຫລັກຢ່າງມີລວດລາຍລະອຽດ, ແລະຈາຮືກເປັນລາຍຊຶ້ລຸກຊາຍທັງສິບສອງຄົນຂອງອິສະຣາເອນ. ⁷ ເປຊາເລນໄດ້ຕິດຫີນເຫລົ່ານັ້ນໄວ້ແຖບບ່າຂອງເສື້ອເອໂຟດ, ເພື່ອໃຫ້ຫີນນັ້ນເປັນຫີນລະນຶກແດ່ພຣະຢາເວ ເຖິງລູກຊາຍສິບສອງຄົນຂອງອິສະຣາເອນ, ຕາມທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງສັງໂມເຊ.

⁸ ລາວໄດ້ເຮັດເສື້ອຮັດເອິກ, ເປັນວຽກຂອງຊ່າງສີມືຜູ້ຊຳນານ, ຕິກແຕ່ງເຫມືອນເສື້ອເອໂຟດ. ລາວໄດ້ເຮັດຈາກທອງຄຳ, ຖັກດ້ວຍດ້າຍຂົນແກະສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ແລະສີແດງເຂັ້ມ, ແລະຜ້າປ່ານເນື້ອດີ. ⁹ ເປັນຮູບສີຫລ່ຽມຈັດຕຸລັດ. ພວກເຂົາໄດ້ພິບເສື້ອຮັດເອິກເປັນສອງທ່ອນ. ຍາວຫນຶ່ງຄືບ ແລະກວ້າງຫນຶ່ງຄືບ.

¹⁰ ພວກເຂົາໄດ້ຕິດອັນຍະມານີສີແຖວນັ້ນ. ແຖວທີ່ຫນຶ່ງຕິດທັບທິມ, ພອຍສີແດງເຂັ້ມ, ແລະໂກເມນ, ¹¹ ແຖວທີ່ສອງຕິດມໍຣະກິດ, ໄພທູນ, ແລະເພັດ.

¹² ແຖວທີ່ສາມຕິດນິນ, ໂມຣາ, ແລະພອຍສີມ່ວງ. ¹³ ແຖວທີ່ສີ່ຕິດນິນ, ພອຍສີນ້ຳເຂົ້າ ແລະພອຍສີນ້ຳຕານ. ພອຍເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຕິດໃນຕົວເຮືອນຂອງທອງຄຳ

¹⁴ ພອຍເຫລົ່ານີ້ລ້ຽງຕາມລຳດັບຊື່ຂອງລູກຊາຍສິບສອງຄົນຂອງອິສະຣາເອນ, ລ້ຽງຕາມລຳດັບຊື່. ພວກມັນເຫມືອນແກະສະຫລັກຕອາປອະທັບ, ແຕ່ລະຊື່ຕາມາຍເຖິງແຕ່ລະເຜົ່າຂອງສິບສອງເຜົ່າ. ¹⁵ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດສາຍຄຳຄ້າຍຖັກກ່ຽວເທິງເສື້ອຮັດເອິກ, ເປັນວຽກຖັກດ້ວຍທອງຄຳບໍລິສຸດ.

¹⁶ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດເຮືອນຄຳສອງອັນ, ແລະຫູສອງຫູເຮັດດ້ວຍຄຳ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕິດຫູຄຳສອງຫູໄວ້ທີ່ສອງມູມຂອງເສື້ອຮັດເອິກ.

¹⁷ ພວກເຂົາໄດ້ໃສ່ສາຍຄຳຖັກດ້ວຍທອງຄຳໃນຫູທັງສອງທີ່ມູມເສື້ອຮັດເອິກ. ¹⁸ ພວກເຂົາໄດ້ຕິດປາຍຮ້ອຍຖັກສອງຂ້າງນັ້ນ ກັບຕົວເຮືອນທັງສອງ. ພວກເຂົາໄດ້ຕິດທີ່ແຖບບ່າຂອງເສື້ອເອໂຟດທີ່ດ້ານຫນ້າ.

¹⁹ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດຫູທອງຄຳສອງຫູ ແລະໃສ່ທີ່ມູມດ້ານລຸ່ມທັງສອງຂ້າງຂອງເສື້ອຮັດເອິກ. ²⁰ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດຫູທອງຄຳອີກສອງຫູ ແລະໃສ່ໄວ້ທີ່ໃຕ້ແຖບບ່າໃຫລ່ດ້ານຫນ້າຂອງເສື້ອເອໂຟດ. ໃກ້ແຂບເຫນືອສາຍຮັດແອວ ຊຶ່ງແສ່ວດ້ວຍສີມືຢ່າງວິຈິດບັນຈົງຂອງເສື້ອເອໂຟດ.

²¹ ພວກເຂົາໄດ້ມັດເສື້ອຮັດເອິກນັ້ນຕິດໃສ່ຂໍເກາະຂອງຂໍເສື້ອເອໂຟດດ້ວຍດ້າຍຖັກສີຟ້າ, ເພື່ອໃຫ້ທັບສາຍຮັດແອວ ຊຶ່ງແສ່ວດ້ວຍສີມືຢ່າງວິຈິດບັນຈົງຂອງເສື້ອເອໂຟດ. ສິ່ງນີ້ກໍເພື່ອທີ່ຈະບໍ່ໃຫ້ເສື້ອຮັດເອິກຫລຸດໄປຈາກເສື້ອເອໂຟດ. ສິ່ງນີ້ເປັນໄປຕາມທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງສັງໂມເຊ.

²² ເປຊາເລນໄດ້ເຮັດເສື້ອຄຸມເຂົ້າກັບຊຸດເສື້ອເອໂຟດ ດ້ວຍຜ້າແສ່ວສີມ່ວງລ້ວນ, ເປັນວຽກຂອງຊ່າງແສ່ວ. ²³ ທີ່ມີຊ່ອງສວມໃສ່ຫົວທາງກາງຂອງເສື້ອນັ້ນ. ໄດ້ຫຍິບຮອບຄໍເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຂາດ. ²⁴ ຂອບດ້ານລຸ່ມເສື້ອນັ້ນ, ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດເປັນຫມາກພິລາ ໂດຍໃຊ້ດ້າຍສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ແລະສີແດງເຂັ້ມ, ແລະຜ້າປ່ານເນື້ອດີ.

²⁵ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດກະລິງດ້ວຍທອງຄຳບໍລິສຸດ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕິດກະລິງລະຫວ່າງຫມາກພິລາ ໂດຍຮອບຂອງລຸ່ມເສື້ອຄຸມ, ລະຫວ່າງຫມາກພິລານັ້ນມີ — ²⁶ ກະລິງຫນ່ວຍຫນຶ່ງ ແລະຫມາກພິລາຫມາກຫນຶ່ງ, ກະລິງອີກຫນ່ວຍຫນຶ່ງ ແລະ ຫມາກພິລາອີກຫນ່ວຍຫນຶ່ງ—ດ້ານລຸ່ມເສື້ອຄຸມນັ້ນ ສຳລັບອາໂຣນນຸ່ງເວລາປະຕິບັດຫນ້າທີ່. ສິ່ງນີ້ເປັນໄປຕາມທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງສັງໂມເຊທຸກປະການ.

²⁷ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດເສື້ອຄຸມດ້ວຍຜ້າປ່ານເນື້ອດີ ສຳລັບອາໂຣນ ແລະບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວ. ²⁸ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດຜ້າໂພກຫົວ, ຜ້າມັດຫົວ, ເຮັດເສື້ອດ້ານໃນດ້ວຍຜ້າປ່ານເນື້ອດີ. ²⁹ ແລະເຮັດສາຍຮັດແອວດ້ວຍຜ້າເລນິນເນື້ອດີ ແລະດ້ວຍດ້າຍສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ແລະສີແດງເຂັ້ມ, ເປັນວຽກສີມືຂອງຊ່າງແສ່ວ. ສິ່ງນີ້ເປັນໄປຕາມທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງສັງໂມເຊໄວ້.

³⁰ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດແຜ່ນມົງກຸດທອງຄຳບໍລິສຸດ; ພວກເຂົາແກະສະຫລັກທີ່ແຜ່ນມົງກຸດ, ເຫມືອນຕອາປອະທັບວ່າ, "ບໍລິສຸດແດ່ພຣະຢາເວ." ³¹ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາດ້າຍຖັກສີຟ້າ ມັດໄວ້ເທິງຜ້າໂພກຫົວ. ສິ່ງນີ້ເປັນໄປຕາມທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງສັງໂມເຊໄວ້.

³² ດັງນັ້ນວຽກສຳລັບຫໍເຕັ້ນ, ຫໍເຕັ້ນນັດພິບ, ກໍສຳເລັດລົງ. ປະຊາຊົນອິສະຣາເອນກໍເຮັດຢ່າງນັ້ນທຸກປະການ.

ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດຕາມຄຳສັ່ງທຸກຢ່າງທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງສັງໂມເຊ. ³³ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ນຳຫໍເຕັ້ນມາໃຫ້ໂມເຊ—ທັງເຕັ້ນ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທຸກອັນ, ຂໍເກາະ, ໂຄງໄມ້, ກອນ, ເສົາ, ແລະຖານຮອງຮັບເສົາ; ³⁴ ພວກເຂົາໄດ້ຄຸມຫໍເຕັ້ນດ້ວຍຫນັງແກະໂຕຜູ້ຍ້ອມສີແດງ, ຄຸມດ້ວຍຫນັງງົວທະເລ, ແລະຜ້າກັງສຳລັບບັງຕາ. ³⁵ ຫີບແຫ່ງຄຳພະຍານ, ໄມ້ຄານຫາມ ແລະຝາຫີບໄຖ່ປາບ.

³⁶ ພວກເຂົາໄດ້ນຳໂຕະ, ເຄື່ອງໃຊ້ທຸກຢ່າງສຳລັບໂຕະນັ້ນ, ແລະເຂົ້າຈີ. ³⁷ ຄັນຕະກຽງທີ່ເຮັດດ້ວຍທອງຄຳບໍລິສຸດ ແລະຕະກຽງທີ່ຕັ້ງເປັນແຖວ, ລວມທັງເຄື່ອງໃຊ້ທັງຫມົດຂອງຄັນຕະກຽງນັ້ນ; ³⁸ ແຜ່ນບູຊາຄຳ, ນ້ຳມັນເຈີມ ແລະເຄື່ອງຫອມ; ຜ້າກັງບັງຕາສຳລັບທາງເຂົ້າຫໍເຕັ້ນ. ³⁹ ແຜ່ນບູຊາທອງແດງ ກັບຕະແກງທອງແດງ ແລະໄມ້ຄານຫາມ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງຫມົດຂອງແຜ່ນ ແລະອ່າງຂະຫນາດໃຫຍ່ກັບຖານຮອງອ່າງ.

⁴⁰ ພວກເຂົາໄດ້ນຳຜ້າກັງບັງລານ, ກັບເສົາ ແລະຖານຮອງຮັບເສົາ, ແລະຜ້າກັງສຳລັບທາງເຂົາລານ; ເຊືອກ, ແລະຫລັກຫມູດສຳລັບເຕັ້ນ; ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງຫມົດສຳລັບປະຕິບັດຫນ້າທີ່ທັງໝົດເຕັ້ນ, ສຳລັບເຕັ້ນນັດພົບ.⁴¹ ພວກເຂົາໄດ້ນຳເຄື່ອງແຕ່ງກາຍທີ່ຫຍິບຢາງວິຈິດບັນຈົງມາສຳລັບນຸ່ງເມື່ອປະຕິບັດຫນ້າທີ່ ໃນສະຖານບໍລິສຸດ, ເຄື່ອງແຕ່ງກາຍບໍລິສຸດສຳລັບອາໂຣນປະໂລຫິດ ແລະບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວ, ສຳລັບພວກເຂົາໃຊ້ນຸ່ງໃນເວລາປະຕິບັດຫນ້າທີ່ໃນຕຳແໜ່ງປະໂລຫິດ.
⁴² ດັ່ງນັ້ນປະຊາຊົນອິສະຣາເອນກໍ່ເຮັດຕາມທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງສັ່ງທາງໂມເຊນັ້ນ.⁴³ ໂມເຊຈຶ່ງໄດ້ກວດເບິ່ງວຽກງານທັງປວງ ແລະເຫັນວ່າພວກເຂົາໄດ້ສຳເລັດທຸກຢ່າງ, ແລະ, ເບິ່ງແມ່ນ, ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງຕາມພຣະຢາເວໄດ້ຊົງສັ່ງນັ້ນ, ແລ້ວໂມເຊໄດ້ອວຍພອນພວກເຂົາ.

40 ¹ ແລ້ວພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ,² "ໃນທີ່ຫນຶ່ງຂອງເດືອນທີ່ຫນຶ່ງຂອງປີໃຫມ່ ເຈົ້າຕ້ອງຕັ້ງເຕັ້ນ, ຄືເຕັ້ນນັດພົບຂຶ້ນ
³ ເຈົ້າຕ້ອງວາງຫີບແຫ່ງຄຳພະຍານໃນເຕັ້ນ, ແລະເຈົ້າຕ້ອງກັນຜ້າກັງບັງຫີບນັ້ນໄວ້.⁴ ເຈົ້າຕ້ອງນຳໂຕະເຂົ້າມາຕັ້ງໄວ້ ແລະຈັດເຄື່ອງໃຊ້ເທິງໂຕະໄວ້ຕາມບ່ອນຂອງມັນ. ແລ້ວເຈົ້າຕ້ອງນຳຄັນຕະກຽງເຂົ້າມາ ແລະຕັ້ງຕະກຽງໃສ່ຄັນຕະກຽງໃຫ້ເຂົ້າທີ່.
⁵ ເຈົ້າຕ້ອງວາງແທ່ນບູຊາຄຳສຳລັບເຜົາເຄື່ອງຫອມ ຕໍ່ຫນ້າຫີບແຫ່ງຄຳພະຍານ, ແລະເຈົ້າຕ້ອງຕິດຕັ້ງຜ້າກັງບັງທາງເຂົ້າເຕັ້ນ.
⁶ ເຈົ້າຕ້ອງຕັ້ງຫີບແທ່ນເຄື່ອງເຜົາບູຊາໄວ້ດ້ານຫນ້າທາງເຂົ້າເຕັ້ນ, ເຂົ້າເຕັ້ນນັດພົບ.
⁷ ເຈົ້າຕ້ອງຕັ້ງອ່າງຂະໜາດໃຫຍ່ໄວ້ລະຫວ່າງເຕັ້ນນັດພົບກັບແທ່ນບູຊາ ແລະເຈົ້າຕ້ອງໃສ່ນ້ຳໃນອ່າງນັ້ນ.
⁸ ເຈົ້າຕ້ອງເຮັດລານໄວ້ຮອບໆ, ແລະເຈົ້າຕ້ອງຕິດຜ້າກັງບັງຕາໄວ້ທັງທາງເຂົ້າລານ.⁹ ເຈົ້າຕ້ອງເອົານ້ຳມັນເຈີມມາ ແລະເຈີມເຕັ້ນ ແລະທຸກໆສິ່ງໃນນັ້ນ. ເຈົ້າຕ້ອງຊຳຣະເຄື່ອງໃຊ້ທຸກຢ່າງ ແລະຂອງຕິກແຕ່ງໃຫ້ບໍລິສຸດສຳລັບເຮົາ; ແລ້ວເຕັ້ນນັ້ນຈະບໍລິສຸດ.¹⁰ ເຈົ້າຕ້ອງເຈີມແທ່ນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທຸກຢ່າງເທິງແທ່ນບູຊາ. ເຈົ້າຕ້ອງຊຳຣະແທ່ນນັ້ນໃຫ້ບໍລິສຸດສຳລັບເຮົາ ແລະແທ່ນບູຊານັ້ນຈະບໍລິສຸດຫລາຍສຳລັບເຮົາ.
¹¹ ເຈົ້າຕ້ອງເຈີມທັງອ່າງທອງແດງ ແລະຖານຮອງອ່າງ ແລະອີກທັງຊຳຣະໃຫ້ບໍລິສຸດສຳລັບເຮົາ.
¹² ເຈົ້າຈຶ່ງນຳອາໂຣນກັບລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງລາວມາທີ່ທາງເຂົ້າເຕັ້ນນັດພົບ ແລະເຈົ້າຕ້ອງໃຊ້ນ້ຳລ້າງຊຳຣະພວກເຂົາເສຍ.
¹³ ເຈົ້າຈຶ່ງສວມເຄື່ອງແຕ່ງກາຍບໍລິສຸດໃຫ້ອາໂຣນ ແລະຊຳຣະລາວໃຫ້ບໍລິສຸດສຳລັບເຮົາ, ເຈີມລາວ ແລະ ຊຳຣະຕົວລາວໃຫ້ບໍລິສຸດ ເພື່ອລາວຈະເປັນປະໂລຫິດຮັບໃຊ້ເຮົາ.
¹⁴ ເຈົ້າຈຶ່ງນຳລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງລາວມາດ້ວຍ ແລະສວມເສື້ອຄຸມໃຫ້ພວກເຂົາ.¹⁵ ເຈົ້າຕ້ອງເຈີມພວກເຂົາເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ເຈົ້າເຈີມບິດາຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະເປັນປະໂລຫິດຮັບໃຊ້ເຮົາ.
ການເຈີມນັ້ນຈະເປັນການເຈີມແຕ່ງຕັ້ງພວກເຂົາໄວ້ເປັນປະໂລຫິດທີ່ມີຜົນຕະຫລອດຊົງຊາດຜົນຂອງພວກເຂົາ. "¹⁶ ນີຄືສິ່ງທີ່ໂມເຊໄດ້ເຮັດຄື;
ລາວໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງຕາມທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ສັ່ງລາວ. ລາວໄດ້ເຮັດສິ່ງທັງປວງນີ້.
¹⁷ ດັ່ງນັ້ນເຕັ້ນກໍ່ໄດ້ຕັ້ງຂຶ້ນໃນມື້ທີ່ຫນຶ່ງເດືອນທຳອິດປີທີສອງ.¹⁸ ໂມເຊໄດ້ຕັ້ງເຕັ້ນຂຶ້ນ, ວາງຮາກຖານ, ຕັ້ງໂຄງໄມ້, ຕິດໃສ່ກອນ, ແລະຕັ້ງເສົາຕ່າງໆຂຶ້ນ.
¹⁹ ລາວໄດ້ກາງສົງທີ່ຈະຄຸມເຕັ້ນ ແລະເອົາຜ້າເຕັ້ນຄຸມເຫນືອເຕັ້ນ, ຕາມທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ສັ່ງລາວໄວ້.²⁰ ລາວໄດ້ແຜ່ນຫີນແຫ່ງຜົນທະສັນຍາໄວ້ໃນຫີບນັ້ນ. ລາວໄດ້ສອດໄມ້ຄານໄວ້ທີ່ຫີບ ແລະວາງຝາຫີບໄຖ່ປາຍໄວ້ດ້ານເທິງ.
²¹ ລາວໄດ້ນຳຫີບນັ້ນໄປໄວ້ໃນເຕັ້ນ. ລາວໄດ້ຕິດຕັ້ງຜ້າກັງເພື່ອບັງຫີບແຫ່ງຄຳພະຍານ, ຕາມທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ສັ່ງລາວ.
²² ລາວໄດ້ວາງໂຕະໄວ້ໃນເຕັ້ນນັດພົບ, ທາງທິດເຫນືອຂອງເຕັ້ນ, ນອກຜ້າກັງ.
²³ ລາວໄດ້ຈັດລຽງເຂົ້າຈີໃຫ້ເປັນລະບຽບໄວ້ເທິງໂຕະຕໍ່ພຣະເນດພຣະຢາເວ, ຕາມທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງສັ່ງລາວນັ້ນ.
²⁴ ລາວໄດ້ຕັ້ງຄັນຕະກຽງໄວ້ໃນເຕັ້ນນັດພົບ, ກົງກັນຂ້າມກັບໂຕະ, ທາງທິດໃຕ້ຂອງເຕັ້ນ.²⁵ ລາວໄດ້ຕັ້ງຕະກຽງດ້ານຫນ້າພຣະຢາເວ, ຕາມທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງສັ່ງລາວ.
²⁶ ລາວໄດ້ຕັ້ງແທ່ນບູຊາເຄື່ອງຫອມທອງຄຳໃນເຕັ້ນນັດພົບຕໍ່ຫນ້າຜ້າກັງ.²⁷ ລາວເຜົາເຄື່ອງຫອມເທິງແທ່ນນັ້ນ, ຕາມທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງສັ່ງລາວ
²⁸ ລາວໄດ້ແຂວນຜ້າກັງບັງຕາຫີບປະຕູເຕັ້ນ.²⁹ ລາວໄດ້ຕັ້ງແທ່ນເຄື່ອງເຜົາບູຊາໄວ້ທາງເຂົ້າເຕັ້ນ, ຄືທາງເຂົ້າເຕັ້ນນັດພົບ. ລາວໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະເຄື່ອງບູຊາພິດເທິງແທ່ນນັ້ນ, ຕາມທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງສັ່ງລາວ.³⁰ ລາວໄດ້ຕັ້ງອ່າງໄວ້ລະຫວ່າງເຕັ້ນນັດພົບ ແລະແທ່ນບູຊາ, ແລະລາວໄດ້ໃສ່ນ້ຳໃນອ່າງສຳລັບຊຳຣະລ້າງ.
³¹ ໂມເຊ, ອາໂຣນ, ແລະບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວ ໄດ້ລ້າງມື ແລະລ້າງຕີນຂອງພວກເຂົາດ້ວຍນ້ຳໃນອ່າງ³² ເມື່ອໃດກໍ່ຕາມທີ່ພວກເຂົາຈະເຂົ້າໄປໃນເຕັ້ນນັດພົບ ແລະເມື່ອໃດກໍ່ຕາມທີ່ພວກເຂົາຈະຂຶ້ນໄປຍັງແທ່ນບູຊານັ້ນ. ພວກເຂົາກໍ່ຈະຊຳຣະລ້າງຕີນເອງເສຍກ່ອນ, ຕາມທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ສັ່ງໂມເຊໄວ້.
³³ ໂມເຊໄດ້ກັນບໍລິເວນລານຮອບເຕັ້ນ ແລະແທ່ນບູຊາ. ລາວໄດ້ກັນຜ້າກັງບັງຕາທີ່ທາງເຂົ້າລານ. ດ້ວຍວິທີນີ້, ໂມເຊກໍ່ເຮັດສຳເລັດຫນ້າທີ່.
³⁴ ແລ້ວໃນຂະນະນັ້ນມີເມກມາປົກຄຸມເຕັ້ນນັດພົບໄວ້, ແລະພຣະສະຫງ່າຣາສີຂອງພຣະຢາເວກໍ່ປາກົດຢູ່ເຕັມເຕັ້ນ.³⁵ ໂມເຊເຂົ້າໄປໃນເຕັ້ນນັດພົບບໍ່ໄດ້ ເພາະເມກປົກຄຸມຢູ່ ແລະ ເພາະພຣະສະຫງ່າຣາສີຂອງພຣະຢາເວກໍ່ຢູ່ເຕັມເຕັ້ນນັ້ນ.
³⁶ ເມື່ອໃດກໍ່ຕາມ ທີ່ເມກນັ້ນລອຍຂຶ້ນຈາກເຕັ້ນ, ປະຊາຊົນອິສະຣາເອນກໍ່ຈະອອກເດີນທາງຕໍ່ໄປ.³⁷ ແຕ່ຫາກວ່າເມກນັ້ນບໍ່ໄດ້ລອຍຂຶ້ນໄປຈາກເຕັ້ນ, ແລ້ວປະຊາຊົນກໍ່ຈະບໍ່ອອກເດີນທາງເລີຍ. ພວກເຂົາຈະຄອຍຖ້າຢູ່ຈົນກວ່າຈະເຖິງມື້ທີ່ເມກນັ້ນລອຍຂຶ້ນໄປ.
³⁸ ເພາະເມກຂອງພຣະຢາເວຢູ່ເຫນືອເຕັ້ນໃນຕອນກາງເວັນ, ແລະໄຟຂອງພຣະອົງກໍ່ຢູ່ເຫນືອເຕັ້ນໃນຕອນກາງຄືນ, ປະຊາຊົນຊາວອິສະຣາເອນທັງຫມົດໄດ້ເຫັນສິ່ງນີ້ຕະຫລອດການເດີນທາງ.